ព្រះ

វេទ្ធបិដកបាឬ

និង

សេចក្ដីប្រៀបធៀបភាសាខ្មែរ

សុត្តន្តបិដក

ទីឆ្នាំ ១ ដល់ ១០

ទីឆ្នាំ ១១ ១២

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ

ព.ស. ២៤៩៨

សុត្តន្តបិដកេ

អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតោ

អដ្ឋមោ ភាគោ

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

បឋមបណ្ណាសកោ

ធនវគ្គោ

(១) ឯវម្ម សុតំ ។ ឯកំ សមយំ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តត្រ ខោ ភគវា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ភិក្ខូតិ ។ ភទន្តេតិ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ បច្ចស្សុំ ។ ភគវា ឯតទវោច សត្តហិ ភិក្ខវេ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ សព្រហ្មចារីនំ អាយ្យោ ច ហោតិ អាយតោ ច អត្ថ ច អការណីយោ ច ។ កតមេហិ សត្តហិ ។ ឥធ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ លាភការោ ច ហោតិ សក្ការការោ ច

សុត្តន្តបិដក

អង្គុត្តរនិកាយ សត្តកនិបាត

អដ្ឋមភាគ

សូមនមស្ការព្រះមានព្រះភាគ ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គនោះ ។

បឋមបណ្ណាសក

ធនវគ្គ

(១) ខ្ញុំបានស្តាប់មកយ៉ាងនេះ ។ សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងវត្តជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងទីនោះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រោយតបព្រះពុទ្ធដីកានៃព្រះមានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ពាក្យនេះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៧ យ៉ាង រមែងមិនជាទីស្រឡាញ់ផង មិនជាទីគោរពផង មិនជាទីសរសើរផង របស់សព្រហ្មចារីទាំងឡាយ ។ ធម៌ ៧ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកប្រាថ្នាលាភ ១ ប្រាថ្នាសក្ការៈ ១

អនវញ្ញត្តិកាមោ ច អមារិតោ ច អនោត្តប្ប ច
ចាបល្ល ច មិច្ឆាទិដ្ឋិ ច ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ សត្តហិ
ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ សព្រហ្មចារីនំ អប្ប្យោ
ច ហោតិ អមនាបោ ច អគរុ ច អភាវនីយោ ច ។
សត្តហិ ភិក្ខវេ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ សព្រហ្ម-
ចារីនំ ปิยោ ច ហោតិ មនាបោ ច គរុ ច
ภาวนีโย ច ។ กตเมหิ สตฺตหิ ។ ๘ ภิกฺขเว
ภิกฺขุ น ลาภกามโย ច ហោតិ ន សក្ការកាមោ ច
ន អនវញ្ញត្តិកាមោ ច ហិរីមา ច ឱត្តប្ปី ច អប្ប្ឆោ
ច សម្ផាទិដ្ឋិ ច ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ សត្តហិ
ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ภิกฺขุ สพฺรหฺมจารีนํ ปิโย ច
ហោតិ មនាបោ ច គរุ ច ภาวนีโย ตาติ ។

(២) សត្តហិ ภิกฺขเว ธมฺเมหิ สมนฺนาคโต
ภิกฺขุ สพฺรหฺมจารีนํ อปฺปิโย ច ហោតិ អមនาបោ ច
អគรุ ច អภาวนីយោ ច ។ กตเมหิ สตฺตหิ ។
๘ ภิกฺขเว ภิกฺขุ ลาภกามโย ច ហោតិ

មិនចង់ឲ្យគេមើលងាយខ្លួន ១ មិនខ្ជិសច្បាប ១ មិនខ្ជិចច្បាប ១ ប្រាថ្នាអាក្រក់ ១ ឃើញខុស ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៧ យ៉ាងនេះ រមែងមិនជាទីស្រឡាញ់ផង មិនជាទីពេញចិត្តផង មិនជាទីគោរពផង មិនជាទីសរសើរផង របស់សព្រហ្មចារីទាំងឡាយឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៧ យ៉ាង រមែងជាទីស្រឡាញ់ផង ជាទីពេញចិត្តផង ជាទីគោរពផង ជាទីសរសើរផង របស់សព្រហ្ម-ចារីទាំងឡាយ ។ ធម៌ ៧ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមិនប្រាថ្នាលាភ ១ មិនប្រាថ្នាសក្ការៈ ១ មិនប្រាថ្នាមិនចង់ឲ្យគេមើលងាយខ្លួន ១ ខ្ជិសច្បាប ១ ខ្ជិចច្បាប ១ ប្រាថ្នាតិច ១ ឃើញត្រូវ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៧ យ៉ាងនេះ រមែងជាទីស្រឡាញ់ផង ជាទីពេញចិត្តផង ជាទីគោរពផង ជាទីសរសើរផង របស់សព្រហ្មចារីទាំងឡាយ ។

(២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៧ យ៉ាង រមែងមិនជាទីស្រឡាញ់ផង មិនជាទីពេញចិត្តផង មិនជាទីគោរពផង មិនជាទីសរសើរផង របស់សព្រហ្មចារីទាំងឡាយ ។ ធម៌ ៧ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកប្រាថ្នាលាភ ១

សក្ការកាមោ ច អនវញ្ញត្តិកាមោ ច អលីនកោ ច
អនោត្តប្ប ច ឧស្សុកី ច មច្ឆរ ច ។ ឥមេហិ ខោ
ភិក្ខវេ សត្តហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ សព្រហ្ម-
ចារីនំ អប្ប្យោ ច ហោតិ អមនាបោ ច អគរু ច
អភាវនីយោ ច ។ សត្តហិ ភិក្ខវេ ធម្មេហិ
សមន្នាគតោ ភិក្ខុ សព្រហ្មចារីនំ ប៉ិយោ ច ហោតិ
មនាបោ ច គរু ច ភាវនីយោ ច ។ កតមេហិ
សត្តហិ ។ ឥធ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ន លាភកាមោ ច ហោតិ
ន សក្ការកាមោ ច ន អនវញ្ញត្តិកាមោ ច ហិរិមា
ច ឱ្ហ្ម ច អនិស្សុកី ច អមច្ឆរី ច ។ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខវេ សត្តហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ
សព្រហ្មចារីនំ ប៉ិយោ ច ហោតិ មនាបោ ច គរু ច
ភាវនីយោ ចាតិ ។

[៣] សត្តមានិ ភិក្ខវេ ពលានិ ។ កតមានិ
សត្ត ។ សទ្ធាពលំ វីរិយពលំ ហិរិពលំ ឱ្ហ្ម-
ពលំ សតិពលំ សមាធិពលំ បញ្ញាពលំ ។

បឋមបណ្ណាសក ធនវគ្គ

ប្រាថ្នាសក្ការៈ ១ មិនចង់ឲ្យគេមើលងាយខ្លួន ១ មិនខ្មាសបាប ១ មិនខ្លាចបាប ១ មានសេចក្ដីប្រណែន ១ មានសេចក្ដីកំណាញ់ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៧ យ៉ាងនេះឯង រមែងមិនជាទីស្រឡាញ់ផង មិនជាទីពេញចិត្តផង មិនជាទីគោរពផង មិនជាទីសរសើរផង របស់សព្រហ្មចារីទាំងឡាយឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៧ យ៉ាង រមែងជាទីស្រឡាញ់ផង ជាទីពេញចិត្តផង ជាទីគោរពផង ជាទីសរសើរផង របស់សព្រហ្មចារីទាំងឡាយ ។ ធម៌ ៧ យ៉ាងតើអ្វីខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមិនប្រាថ្នាលាភ ១ មិនប្រាថ្នាសក្ការៈ ១ មិនប្រាថ្នាមិនចង់ឲ្យគេមើលងាយខ្លួន ១ ខ្មាសបាប ១ ខ្លាចបាប ១ មិនមានសេចក្ដីប្រណែន ១ មិនមានសេចក្ដីកំណាញ់ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៧ យ៉ាងនេះឯង រមែងជាទីស្រឡាញ់ផង ជាទីពេញចិត្តផង ជាទីគោរពផង ជាទីសរសើរផង របស់សព្រហ្មចារីទាំងឡាយ ។

(៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កំឡាំងនេះមាន ៧ យ៉ាង ។ កំឡាំង ៧ យ៉ាងតើអ្វីខ្លះ ។ កំឡាំងគឺសទ្ធា ១ កំឡាំងគឺសេចក្ដីព្យាយាម ១ កំឡាំងគឺហិរិ ១ កំឡាំងគឺឱត្តប្ប: ១ កំឡាំងគឺសតិ ១ កំឡាំងគឺសមាធិ ១ កំឡាំងគឺបញ្ញា ១ ។

ឥមានិ ទេវ កិត្តេវ សត្ត ពលានីតិ ។

សទ្ធាពលំ វីរិយពលំ(១) ហិរី ឱ្ចិត្តប្ប៑ យំ ពលំ
សតិពលំ សមាធិពលំ(២) បញ្ញា ។ សត្តមំ ពលំ
ឯតេហិ ពលេហិ កិត្ត្ យុ ។ ជីវតិ ។ ១ ។ ២ ។ ១ ។ ២ ។ ១ ។ ២

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះឯងកំឡាំង ៧ យ៉ាង ។
កំឡាំងគឺសទ្ធា កំឡាំងគឺវីរិយៈ កំឡាំងគឺហិរិ កំឡាំងគឺឧត្តប្បៈ
កំឡាំងគឺសតិ កំឡាំងគឺសមាធិ កំឡាំងគឺបញ្ញា ជាគំរប់ ៧
ភិក្ខុជាបណ្ឌិត មានកំឡាំងដោយកំឡាំងទាំងនេះ រមែងរស់
នៅស្រួល ពិចារណាធម៌ដោយទុចាយ តែងយើញច្បាស់
នូវអត្ថ(១) ដោយបញ្ញាបាន ការរួចស្រឡះ (ចាកអារម្មណ៍)
នៃចិត្តរបស់ភិក្ខុនោះ ដូចជាការលត់នៃប្រទីប ។

(៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពលៈនេះមាន ៧ យ៉ាង ។
៧ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។ គឺសទ្ធាពលៈ ១ វីរិយពលៈ ១ ហិរិពលៈ ១
ឧត្តប្បពលៈ ១ សតិពលៈ ១ សមាធិពលៈ ១ បញ្ញាពលៈ ១ ។
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សទ្ធាពលៈ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង
ឡាយ អរិយសាវ័កក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមានសទ្ធា រមែងជឿចំពោះ
ពោធិញ្ញាណរបស់ព្រះតថាគតថា ព្រះមានព្រះភាគអង្គនោះ ជាអរហន្ត
សម្មាសម្ពុទ្ធ ។បេ។ ជាសាស្តានៃទេវតានឹងមនុស្សទាំងឡាយ ទ្រង់
ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចធម៌ ទ្រង់កំចាត់បង់នូវត្រៃភព ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
នេះហៅว่า សទ្ធាពលៈ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វីរិយពលៈ តើដូចម្តេច ។

---

(១) រមែងយើញច្បាស់នូវសច្ចធម៌ ដោយមគ្គបញ្ញា មួយអន្លើដោយរបស់ណា ។ អដ្ឋកថា ។

ឥធ ភិក្ខវេ អរិយសាវកោ អារទ្ធវីរិយោ វិហរតិ
អកុសលានំ ធម្មានំ បហានាយ កុសលានំ
ធម្មានំ ឧបសម្បទាយ ថាមវា ទឬ្ឍបរក្កមោ
អនិក្ខិត្តធុរោ កុសលេសុ ធម្មេសុ ។ ឥទំ ១ ភិក្ខវេ
ភិក្ខវេ វីរិយពលំ ។ កតមញ្ច ភិក្ខវេ ហិរិពលំ ។
ឥធ ភិក្ខវេ អរិយសាវកោ ហិរិមា ហោតិ ហិរិយតិ
កាយទុច្ចរិតេន វចីទុច្ចរិតេន មនោទុច្ចរិតេន ហិរិយតិ
ចាបកានំ អកុសលានំ ធម្មានំ សមាបត្តិយា ។
ឥទំ ១ ភិក្ខវេ ភិក្ខវេ ហិរិពលំ ។ កតមញ្ច ភិក្ខវេ
ឱត្តប្បពលំ ។ ឥធ ភិក្ខវេ អរិយសាវកោ ឱត្តប្បី
ហោតិ ឱត្តប្បតិ កាយទុច្ចរិតេន វចីទុច្ចរិតេន មនោ-
ទុច្ចរិតេន ឱត្តប្បតិ ចាបកានំ អកុសលានំ ធម្មានំ
សមាបត្តិយា ។ ឥទំ ១ ភិក្ខវេ ភិក្ខវេ ឱត្តប្បពលំ ។
កតមញ្ច ភិក្ខវេ សតិពលំ ។ ឥធ ភិក្ខវេ អរិយសាវកោ
សតិមា ហោតិ បរមេន សតិនេបក្កេន សមន្នាគតោ
ចិរកតម្បិ ចិរភាសិតម្បិ សរិតា អនុស្សរិតា ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវ័កក្នុងសាសនានេះ ប្រារព្ធសេចក្តីព្យាយាម ដើម្បីលះនូវអកុសលធម៌ទាំងឡាយ ដើម្បីបំពេញនូវកុសលធម៌ទាំងឡាយ ជាអ្នកមានកំឡាំងព្យាយាម ប្រឹងប្រែងមុតមាំ មិនដាក់ធុរៈក្នុងកុសលធម៌ទាំងឡាយទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា វីរិយពលៈ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហិរិពលៈ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវ័កក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមានសេចក្តីអៀនខ្មាស រមែងអៀនខ្មាស កាយទុច្ចរិត វចីទុច្ចរិត មនោទុច្ចរិត រមែងអៀនខ្មាសនូវការចូលប្រសព្វនូវអកុសលធម៌ដ៏លាមក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា ហិរិពលៈ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឱត្តប្បពលៈ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវ័កក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមានសេចក្តីតក់ស្លុត រមែងតក់ស្លុតបំពោះកាយទុច្ចរិត វចីទុច្ចរិត មនោទុច្ចរិត រមែងតក់ស្លុតនូវការចូលប្រសព្វនូវអកុសលធម៌ដ៏លាមក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា ឱត្តប្បពលៈ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សតិពលៈ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយ-សាវ័កក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមានសតិ ប្រកបដោយសតិ ទ្រទ្ធកាត ជាអ្នកមានបញ្ញាវាស់ក្បាដ៏ឧត្តម ជាអ្នកនឹកវលើកចាំបាន នូវអំពើដែលខ្លួនធ្វើយូរហើយផង នូវសំដីដែលខ្លួននិយាយយូរហើយផង ។

ឥធ ១ ១ ១

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា សតិពល: ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សមាធិពល: តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវ័ក្ក ក្នុងសាសនានេះ ស្ងាត់ចាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ ។ ចូលដល់នូវចតុត្ថជ្ឈាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា សមាធិពល: ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ញាពល: តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវ័ក្ក ក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមានប្រាជ្ញា រមែងប្រកបដោយបញ្ញាជាគ្រឿងដឹងច្បាស់នូវការកើតឡើង និងសូន្យទៅ (នៃខន្ធ ៥) ជាបញ្ញាប្រសើរមោះមុត ជាគ្រឿងដល់នូវការអស់ទៅនៃទុក្ខដោយប្រពៃ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា បញ្ញាពល: ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះឯង ពល: ៧ យ៉ាង ។

សទ្ធាពល: វីរិយពល: ហិរិពល: ឱត្តប្បពល: សតិពល: សមាធិពល: បញ្ញាពល: ជាគំរប់ ៧ ។ ភិក្ខុជាបណ្ឌិតមានកម្លាំងដោយពល:ទាំងនេះ រមែងរស់នៅស្រួល ពិចារណាធម្មដោយឧបាយ ឃើញច្បាស់នូវអត្ថដោយបញ្ញា ការរួបស្រឡះ (ចាកអារម្មណ៍) នៃចិត្ត (របស់ភិក្ខុនោះ) ដូចជាការរលត់នៃប្រទីប ។

(៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទ្រព្យនេះមាន ៧ យ៉ាង ។ ៧ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។

មហាមង្គលសូត្រ ធម្មវគ្គ

សទ្ធាធនំ សីលធនំ ហិរិធនំ ឱត្តប្បធនំ សុតធនំ ចាគធនំ បញ្ញាធនំ ។ ឥមានិ ខោ ភិក្ខវេ សត្ត ធនានីតិ

សទ្ធាធនំ សីលធនំ ហិរី ឱត្តប្បិយំ ធនំ
សុតធនញ្ច ចាគោ ច បញ្ញា វេ សត្តមំ ធនំ ។
យស្ស ឯតានិ ធនានិ អត្ថិ ឥត្ថិយា ឧតបុរិសស្ស វា
អទលិទ្ទោតិ តំ អាហុ អមោឃំ តស្ស ជីវិតំ ។
តស្មា សទ្ធញ្ច សីលញ្ច បសាទំ ធម្មទស្សនំ
អនុយុញ្ជេថ មេធាវី សរំ ពុទ្ធានសាសនន្តិ ។

(ខ) សត្តិមានិ ភិក្ខវេ ធនានិ ។ កតមានិ សត្ត ។ សទ្ធាធនំ សីលធនំ ហិរិធនំ ឱត្តប្បធនំ សុតធនំ ចាគធនំ បញ្ញាធនំ ។ កតមញ្ច ភិក្ខវេ សទ្ធាធនំ ។ ឥធ ភិក្ខវេ អរិយសាវកោ សទ្ធោ ហោតិ សទ្ធហតិ តថាគតស្ស ពោធិំ ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ ។ បេ ។

ទ្រព្យគឺសទ្ធា ១ ទ្រព្យគឺសីល ១ ទ្រព្យគឺហិរិ ១ ទ្រព្យគឺឱត្តប្ប: ១ ទ្រព្យគឺសុត: ១ ទ្រព្យគឺចាគ: ១ ទ្រព្យគឺបញ្ញា ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះទ្រព្យ ៧ យ៉ាង ។

ទ្រព្យគឺសទ្ធា ទ្រព្យគឺសីល ទ្រព្យគឺហិរិ ទ្រព្យគឺឱត្តប្ប: ទ្រព្យគឺសុត: ទ្រព្យគឺចាគ: ទ្រព្យគឺបញ្ញា ជាគំរប់ ៧ ។ បុគ្គលណា ទោះស្ត្រីក្តី បុរសក្តី មានទ្រព្យទាំងនេះ អ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ ហៅបុគ្គលនោះថាជាអ្នកមិនទ័ល្ងក្រឡើយ ការរស់នៅរបស់បុគ្គលនោះ មិនសោះសូន្យឡើយ ។ ហេតុនោះ អ្នកប្រាជ្ញ កាលរលឹកនូវពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ គប្បីប្រកបរឿយៗ នូវសទ្ធាសីលសេចក្តីផ្ទុះថ្នាន់ការយើញនូវធម៌ ។

(៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទ្រព្យនេះមាន ៧ យ៉ាង ។ ៧ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។ ទ្រព្យគឺសទ្ធា ១ ទ្រព្យគឺសីល ១ ទ្រព្យគឺហិរិ ១ ទ្រព្យគឺឱត្តប្ប: ១ ទ្រព្យគឺសុត: ១ ទ្រព្យគឺចាគ: ១ ទ្រព្យគឺបញ្ញា ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទ្រព្យគឺសទ្ធា តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវ័កក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមានសទ្ធា រមែងដឿចំពោះពោធិញ្ញាណរបស់ព្រះតថាគតថា ព្រះមានព្រះភាគព្រះអង្គនោះ ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ។ បេ

ពុទ្ធោ ភគវាតិ ។ ឥទំ ទុក្ខន្តិ ភិក្ខវេ សទ្ធាធនំ ។ តតមញ្ច ភិក្ខវេ សីលធនំ ។ ឥធ ភិក្ខវេ អរិយ-
ស្សាវកោ ចាណាតិបាតា បដិវិរតោ ហោតិ ។ បេ ។
សុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋានា បដិវិរតោ ហោតិ ។ ឥទំ
ទុក្ខន្តិ ភិក្ខវេ សីលធនំ ។ តតមញ្ច ភិក្ខវេ
ហិរិធនំ ។ ឥធ ភិក្ខវេ អរិយសាវកោ ហិរិមា
ហោតិ ហិរិយតិ តាយ ទុច្ចរិតេន
ទ្ធ ទុច្ចរិតេន
ទ្ធ ទុច្ចរិតេន ហិរិយតិ ចាបតានំ អកុសលានំ
ធម្មានំ សមាបត្តិយា ។ ឥទំ ទុក្ខន្តិ ភិក្ខវេ
ហិរិធនំ ។ តតមញ្ច ភិក្ខវេ ឱត្តប្បធនំ ។ ឥធ
ភិក្ខវេ អរិយសាវកោ ឱត្តប្បី ហោតិ ឱត្តប្បតិ
តាយ ទុច្ចរិតេន
ទ្ធ ទុច្ចរិតេន
ទ្ធ ទុច្ចរិតេន ឱត្តប្បតិ
ចាបតានំ អកុសលានំ ធម្មានំ សមាបត្តិយា ។
ឥទំ ទុក្ខន្តិ ភិក្ខវេ ឱត្តប្បធនំ ។ តតមញ្ច ភិក្ខវេ
សុតធនំ ។ ឥធ ភិក្ខវេ អរិយសាវកោ ពហុស្សុតោ
ហោតិ សុតធរោ សុតសន្និចយោ យេ តេ ធម្មា

ព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវសច្ចធម៌ ទ្រង់តាំងបង្ហាញនូវត្រៃភព ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា ទ្រព្យគឺសទ្ធា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទ្រព្យគឺសីល តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវ័កក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកវៀរចាកចោលនូវការសម្លាប់ជីវិត ។បេ។ ជាអ្នកវៀរចាកសុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា ទ្រព្យគឺសីល ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទ្រព្យគឺហិរិ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវ័កក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមានសេចក្តីអៀនខ្មាស រមែងអៀនខ្មាសចំពោះកាយទុច្ចរិត វចីទុច្ចរិត មនោទុច្ចរិត រមែងខ្មាសនូវការចូលប្រកបនូវអកុសលធម៌ដ៏លាមក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា ទ្រព្យគឺហិរិ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទ្រព្យគឺឱត្តប្ប: តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវ័កក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមានសេចក្តីតក់ស្លុត រមែងតក់ស្លុតចំពោះកាយទុច្ចរិត . វចីទុច្ចរិត មនោទុច្ចរិត រមែងតក់ស្លុតចំ ពោះការចូលប្រកបនូវអកុសលធម៌ដ៏លាមក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា ទ្រព្យគឺឱត្តប្ប: ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទ្រព្យគឺសុត: តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវ័កក្នុងសាសនានេះ ជាពហុស្សុត ទ្រទ្រង់នូវចំណេះ សន្សំទុកនូវចំណេះ ធម៌ទាំងឡាយណា

អាទិកល្យាណា មជ្ឈេកល្យាណា បរិយោសាន-
កល្យាណា សាត្ថំ សព្យញ្ជនំ កេវលបរិបុណ្ណំ បរិសុទ្ធំ
ព្រហ្មចរិយំ អកាសិ ។ ឥជ្ជាតិ ឥជ្ជាសុ ឆម្ហា ពហុស្សុតា
ហោន្តិ ។ ឆ តា ។ ឆ ។ ។ ។

បឋមបណ្ណាសក ធនវិត្ត

ពីរោះបទដើម ពីរោះបទកណ្តាលនិងពីរោះបទចុង រមែងប្រកាសព្រហ្ម-
ចរិយធម៌ ប្រកបដោយអត្ថនិងព្យញ្ជនៈដ៏បរិសុទ្ធ បរិបូណ៌ គ្រប់ជាន់អស់ ធម៌
ជាន់ឆ្លាយនោះ ដែលអរិយសាវ័ក មានសទ្ធាជាដូច្នោះ ជ្រាបច្បាស់ហើយ
ប្រើន ជ្រាបច្បាស់ ជ្រៃជ្រៃ ជ្រាបច្បាស់ ជ្រាបច្បាស់ ជ្រាបច្បាស់ ជ្រាបច្បាស់
ជ្រាបច្បាស់ ជ្រាបច្បាស់

អនន្ទ្ធ្ជ្ជ្ជ្ជ ... ...

អ្នកប្រាជ្ញតាំងឡាយ ហៅបុគ្គលនោះថាជាអ្នកមិនមានលក្ខ្ម ការរស់
នៅរបស់បុគ្គលនោះ មិនសោះសូន្យឡើយ ។ ហេតុដូចោះ អ្នក
ប្រាជ្ញកាលលឹកនូវពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះពុទ្ធតាំងឡាយ គប្បី
ប្រកបរឿយៗ នូវសទ្ធាសីល សេចក្តីជ្រះថ្លានឹងការឃើញនូវធម៌ ។

(៧) គ្រានោះឯង ទុគ្គតជមហាមាត្យ ចូលទៅគាល់
ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបបង្គំព្រះមាន
ព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះទុគ្គតជមហាមាត្យ
អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ចូលក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ថា
បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន អស្ការ្យណាស់ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន
ចំឡែកណាស់ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ព្រោះមិគារសេដ្ឋីជាទៅ
របស់ពោហ្ម ណសេដ្ឋីនេះ ពេញជាមនុស្សស្តុកស្តម្ភផង ជាអ្នកមាន
ទ្រព្យប្រើនផង មានភោគៈប្រើនផង ។ ម្នាលទុគ្គ: មិគារសេដ្ឋី
ជាទៅរបស់ពោហ្ម ណសេដ្ឋ ស្តុកស្តម្ភ តើអាស្រ័យរបស់អ្វី មានទ្រព្យ
ប្រើន តើអាស្រ័យរបស់អ្វី មានភោគៈប្រើន តើអាស្រ័យរបស់អ្វី ។
បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មាសពាប់ចូលជាសែនទៅហើយ ចាំចាប់ពោលទៅ
ថ្ងៃដល់ប្រាំ ។ ម្នាលទុគ្គ: ទ្រព្យ+ នុ: មានមែនហើយ ម្នាលទុគ្គ: ត
ថាគតមិនទិយាយថា ទ្រព្យ+ នុ: គ្មានទេ ប៉ុន្តែទ្រព្យ នោះឯង ជាសាធារណ:

អត្ថិ ធនតោ ភយ្ហតិ ចោរេហិ អប្ប្ យេហិ ឆាយ្ យ្ យ ។ សត្ត ខោ ឥមានិ ទ្ធ ធនានិ អសាធារណានិ អត្ថិ ធនតោ ភយ្ហតិ ចោរេហិ អប្ប្ យ្ យ ។ ឥ ។ ។ ។

ដល់ភ្លើង ទឹក ពួកស្តេច ពួកចោរនឹងពួកញាតិ មិនជាទីស្រឡាញ់ ។ ម្នាលទគ្គ: ទ្រព្យនេះមាន ៧ យ៉ាង ជារបស់មិនសាធារណ:ដល់ភ្លើង ទឹក ពួកស្តេច ពួកចោរនឹងពួកញាតិ មិនជាទីស្រឡាញ់ ។ ៧ យ៉ាងតើអ្វីខ្លះ ។ សទ្ធាធន: ១ សីលធន: ១ ហិរិធន: ១ ឧត្តប្បធន: ១ សុតធន: ១ ចាគធន: ១ បញ្ញាធន: ១ ។ ម្នាលទគ្គ: ទ្រព្យ ៧ យ៉ាងនេះឯង មិនសាធារណ:ដល់ភ្លើង ទឹក ពួកស្តេច ពួកចោរ នឹងពួកញាតិ មិនជាទីស្រឡាញ់ចានទ្បើយ ។

សទ្ធាធន: សីលធន: ហិរិធន: ឧត្តប្បធន: សុតធន: ចាគធន: បញ្ញាធន: ជាគំរប់ ៧ ។ បុគ្គលណាគោះស្ត្រីក្តី បុរសក្តី មានទ្រព្យតាំងនេះ បុគ្គលនោះឯងឈ្មោះថា មានទ្រព្យច្រើន ដែលអ្នកណាមួយមិនគប្បីផ្ទាញ់ចាន ក្នុងទេវលោកនឹងមនុស្សលោក ។ ហេតុដូច្នោះ អ្នកប្រាជ្ញដ្ឋាលលឹកនូវពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះពុទ្ធតាំងឡាយ គប្បីប្រកបរឿយៗនូវសទ្ធាសីលសេចក្តីដ្រះថ្នាន់ឯការឃើញនូវធម៌ ។

(៨) ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ សញ្ញោជន:នេះ មាន ៧ យ៉ាង ។ ៧ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។ គឺអនុនយសញ្ញោជន:[1] ១ បដិឃសញ្ញោជន: ១

---

១ កាមរាគសញ្ញោជន: ។ អដ្ឋកថា ។

ទិដ្ឋិសញ្ញោជនំ វិចិកិច្ឆាសញ្ញោជនំ មានសញ្ញោជនំ
ភវរាគសញ្ញោជនំ អវិជ្ជាសញ្ញោជនំ ។ ឥមានិ ខោ
ភិក្ខវេ សត្ត សញ្ញោជនានីតិ ។

(៩) សត្តន្នំ ភិក្ខវេ សញ្ញោជនានំ បហានាយ សមុ-
ច្ឆេទាយ ព្រហ្មចរិយំ វុស្សតិ ។ កតមេសំ សត្តន្នំ ។
អនុនយសញ្ញោជនស្ស បហានាយ សមុច្ឆេទាយ
ព្រហ្មចរិយំ វុស្សតិ ។ បដិឃសញ្ញោជនស្ស ។ បេ ។
ទិដ្ឋិសញ្ញោជនស្ស វិចិកិច្ឆាសញ្ញោជនស្ស មានសញ្ញោ-
ជនស្ស ភវរាគសញ្ញោជនស្ស អវិជ្ជាសញ្ញោជនស្ស
បហានាយ សមុច្ឆេទាយ ព្រហ្មចរិយំ វុស្សតិ ។ ឥមេសំ
ខោ ភិក្ខវេ សត្តន្នំ សញ្ញោជនានំ បហានាយ សមុ-
ច្ឆេទាយ ព្រហ្មចរិយំ វុស្សតិ ។ យតោ ខោ ភិក្ខវេ
ភិក្ខុនោ អនុនយសញ្ញោជនំ បហីនំ ហោតិ ឧច្ឆិន្នមូលំ
តាលាវត្ថុកតំ អនភावं កតំ អាយតិं អនុប្ปាទធម្មំ
បដិឃសញ្ញោជនំ ។ បេ ។ ទិដ្ឋិសញ្ញោជនំ វិចិ-
កិច្ឆាសញ្ញោជនំ មានសញ្ញោជនំ ភវរាគសញ្ញោជនំ

ទិដ្ឋិសញ្ញាជនៈ ១ វិចិកិច្ឆាសញ្ញាជនៈ ១ មានសញ្ញាជនៈ ១ កវ៉ាគ-
សញ្ញាជនៈ ១ អវិជ្ជាសញ្ញាជនៈ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះ
ឯង សញ្ញាជនៈ ៧ យ៉ាង ។

(៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម្ម ដើម្បីលះ
ដើម្បីផ្តាច់ផ្តិលនូវសញ្ញាជនៈ ៧ យ៉ាង ។ ៧ យ៉ាង តើដូចម្តេច ។ គឺភិក្ខុ
ប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម្ម ដើម្បីលះ ដើម្បីផ្តាច់ផ្តិលនូវអនុនយសញ្ញាជនៈ
បដិឃសញ្ញាជនៈ ។ បេ ។ ភិក្ខុប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម្ម ដើម្បីលះ
ដើម្បីផ្តាច់ផ្តិលនូវទិដ្ឋិសញ្ញាជនៈ វិចិកិច្ឆាសញ្ញាជនៈ មានសញ្ញាជនៈ
កវ៉ាគសញ្ញាជនៈ អវិជ្ជាសញ្ញាជនៈ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុ
ប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម្ម ដើម្បីលះ ដើម្បីផ្តាច់ផ្តិលនូវសញ្ញាជនៈ ទាំង ៧
យ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលណាអនុនយសញ្ញាជនៈ
ភិក្ខុបានលះស្រឡះហើយ ផ្តាច់ផ្តិលឫសគល់អស់ហើយ ធ្វើមិនឲ្យ
មានទីកើត ដូចជាដើមត្នោតកំបុតក ធ្វើឲ្យលែងមានបែបភាព មិនមាន
ទីកើតតទៅទៀតជាធម្មតា បដិឃសញ្ញាជនៈ ។ បេ ។ ទិដ្ឋិសញ្ញា
ជនៈ វិចិកិច្ឆាសញ្ញាជនៈ មានសញ្ញាជនៈ កវ៉ាគសញ្ញាជនៈ

អវិជ្ជាសញ្ញោជនំ បហីនំ ហោតិ ឧច្ញិន្នមូលំ តាលា-
វត្ថុកតំ អនភាវំ កតំ អាយតិं អនុប្ផាទធម្មំ ។ អយं
ខ្ជុតិ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អច្ចន្ត ឥណ្ហាំ វិត្តយិ សញ្ញោជនំ
សម្ម្ទាមានាភិសមយา អន្ត្ទមកាសិ ទុក្ខស្ស្ទតិ ។

(១០) សត្ត្ទិមានិ ភិក្ខវេ សញ្ញោជនានិ ។
ការតមានិ សត្ត ។ អនុនយសញ្ញោជនំ ឧដ្ឋ-
ញ្ញសញ្ញោជនំ ទិដ្ឋិសញ្ញោជនំ វិចិកិច្ឆាសញ្ញោជនំ មាន-
ញ្ញសញ្ញោជនំ ឥស្ស្ទសញ្ញោជនំ មច្ឆរិយសញ្ញោជនំ ។
ឥមានិ ខោ ភិក្ខវេ សត្ត សញ្ញោជនានីតិ ។

ធនវគ្គោ ឧបមោ ។

ឥស្ស្ទិ

ទ្វេ ឧបិយ ញ្ជ(១) ពលំ ធនំ(២) (សំ ចិ ត្ត ញ្ជ ១ ១ ១

អាវ៉ាសសញ្ញោជនៈ ភិក្ខុបានលះស្រឡះហើយ បានផ្តាច់ផ្តិលឫសគល់អស់ហើយ មិនមានទីកើត ដូចជាដើមត្នោតកំបុតក ធ្វើឲ្យលែងមានបែបភាពមិនមានទីកើតតទៅទៀតជាធម្មតា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះទើបហៅថា បានកាត់តណ្ហា បានស្រាយនូវសញ្ញោជនធម្ម ហើយធ្វើនូវទីបំផុតនៃទុក្ខ ព្រោះត្រាស់ដឹងនូវមានៈ ដោយប្រពៃ ។

[១០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សញ្ញោជនៈនេះ មាន ៧ យ៉ាង ។ ៧ យ៉ាងតើអ្វីខ្លះ ។ គឺអនុនយសញ្ញោជនៈ ១ បដិឆសញ្ញោជនៈ ១ ទិដ្ឋិ-សញ្ញោជនៈ ១ វិចិកិច្ឆាសញ្ញោជនៈ ១ មានសញ្ញោជនៈ ១ ឥស្សា-សញ្ញោជនៈ ១ មច្ឆរិយសញ្ញោជនៈ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះ សញ្ញោជនៈ ៧ យ៉ាង ។

ចប់ ធនវគ្គទី ១ ។

១ ទ្វាងនៃធម្មវគ្គនោះគឺ

និយាយពីភិក្ខុ ជាទីស្រឡាញ់ នឹងមិនជាទីស្រឡាញ់ពីរលើក
កំឡាំង ១ ទ្រព្យ ១ (ទាំងសទ្ធៃ ទាំងពិស្តារ) ១ គ្គកជមហា-
មាត្យ ១ ការលះបង់សញ្ញោជនៈ ១ មានមច្ឆរិយៈជាទីបំផុត ១ ។

អនុសយវគ្គ

(១១) សត្តិមេ ភិក្ខវេ អនុសយា ។ កតមេ សត្ត ។ កាមរាគានុសយោ បដិឃានុសយោ ទិដ្ឋានុសយោ វិចិកិច្ឆានុសយោ មានានុសយោ ភវរាគានុសយោ អវិជ្ជានុសយោ ។ ឥមេ ខោ ភិក្ខវេ សត្ត អនុសយាតិ ។

(១២) សត្តន្នំ ភិក្ខវេ អនុសយានំ បហានាយ សមុច្ឆេទាយ ព្រហ្មចរិយំ វុស្សតិ ។ កតមេសំ សត្តន្នំ ។ កាមរាគានុសយស្ស បហានាយ សមុច្ឆេទាយ ព្រហ្ម-ចរិយំ វុស្សតិ បដិឃានុសយស្ស ។ បេ ។ ទិដ្ឋានុស-យស្ស វិចិកិច្ឆានុសយស្ស មានានុសយស្ស ភវរាគ-ានុសយស្ស អវិជ្ជានុសយស្ស បហានាយ សមុច្ឆេទាយ ព្រហ្មចរិយំ វុស្សតិ ។ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ សត្តន្នំ អនុសយានំ បហានាយ សមុច្ឆេទាយ ព្រហ្មចរិយំ វុស្សតិ ។ យតោ ខោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ កាមរាគានុសយោ បហីនោ ហោតិ ឧច្ឆិន្នមូលោ តាលាវត្ថុកតោ អនភាវ-ំ កតោ អាយតិं អនុប្ផាទធម្មោ បដិឃានុសយោ ។ បេ ។ ទិដ្ឋ ានុសយោ វិចិកិច្ឆានុសយោ មានានុសយោ

អនុសយវគ្គ

(១១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អនុសយៈនេះមាន ៧ យ៉ាង ។ ៧ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។ គឺកាមរាគានុសយៈ ១ បដិឃានុសយៈ ១ ទិដ្ឋានុសយៈ ១ វិចិកិច្ឆានុសយៈ ១ មានានុសយ.១ ភវរាគានុសយៈ ១ អវិជ្ជានុសយៈ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះអនុ.បយៈ ៧ យ៉ាង ។

(១២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ ដើម្បីលះ ដើម្បីផ្តាច់ផ្តិលនូវអនុសយៈ ទាំង ៧ ។ ៧ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺភិក្ខុប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ ដើម្បីលះ ដើម្បីផ្តាច់ផ្តិលនូវកាមរាគានុ-សយៈ បដិឃានុសយៈ ។បេ។ ភិក្ខុប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ ដើម្បីលះ ដើម្បីផ្តាច់ផ្តិលនូវទិដ្ឋានុសយៈ វិចិកិច្ឆានុសយៈ មានានុសយៈ ភវរាគានុសយៈ អវិជ្ជានុសយៈ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រព្រឹត្តព្រហ្ម-ចរិយធម៌ ដើម្បីលះ ដើម្បីផ្តាច់ផ្តិលនូវអនុសយៈ ៧ យ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលណា កាមរាគានុសយៈ ភិក្ខុបានលះស្រឡះហើយ បានផ្តាច់ផ្តិលឫសគល់អស់ហើយ ធ្វើមិនឲ្យមានទីកើតដូចជាគ្នាតកំបុតក ធ្វើឲ្យលែងមានបែបភាព មិនមានទីកើតតទៅទៀតជាធម្មតា បដិឃានុសយៈ ។បេ។ ទិដ្ឋានុសយៈ វិចិកិច្ឆានុសយៈ មានានុសយៈ

ភាវភាគានុសយោ អវិជ្ជានុសយោ ឧបាទានោ ហោតិ ទុក្ខ-ប្ជ្ជ្ជ

ការ៉ាគានុសយៈ អវិជ្ជានុសយៈ ភិក្ខុបានលះស្រឡះហើយ បានផ្តាច់ផ្តិលឫសគល់អស់ហើយ ធ្វើមិនឲ្យមានទីកើតដូចជាត្នោតកំបុតក ធ្វើឲ្យលែងមានមែកភាព មិនមានទីកើតតទៅទៀតជាធម្មតា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះ ទើបហៅថា បានកាត់តណ្ហា បានស្រាយនូវសញ្ញោជនៈ បានធ្វើនូវទីបំផុតនៃទុក្ខ ព្រោះបានត្រាស់ដឹងនូវមានៈ ដោយប្រពៃ ។

(១៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រកូលប្រកបដោយអង្គ ៧ យ៉ាង ភិក្ខុមិនគាន់ចូលទៅដិត មិនគួរចូលទៅដិតទេ ឬបានចូលទៅដិតហើយ មិនគួរអង្គុយឡើយ ។ ៧ យ៉ាងតើអ្វីខ្លះ ។ គឺពួកជន មិនក្រោកទទួលដោយសេចក្តីពេញចិត្ត ១ មិនថ្វាយបង្គំ ដោយសេចក្តីពេញចិត្ត ១ មិនប្រគេនអាសនៈ ដោយសេចក្តីពេញចិត្ត ១ លាក់ទុកនូវទេយ្យធម៌របស់គេ ១ កាលបើទេយ្យធម៌មានច្រើន ឲ្យតិច ១ កាលបើមានទេយ្យធម៌ដ៏ឧត្តម ឲ្យបន្ទាប់ សៅហ្មង ១ ឲ្យដោយសេចក្តីមិនគោរព មិនឲ្យដោយសេចក្តីគោរព ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រកូលប្រកបដោយអង្គ ៧ យ៉ាងនេះឯង ភិក្ខុមិនគាន់ចូលទៅដិត មិនគួរចូលទៅដិតទេ ឬ បានចូលទៅដិតហើយ មិនគួរអង្គុយឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រកូលប្រកបដោយអង្គ ៧ យ៉ាង ភិក្ខុមិនគាន់ចូលទៅដិត គួរចូលទៅដិតបាន ឬ បានចូលទៅដិតហើយ គួរអង្គុយបាន ។

ឥតមេហិ សត្តហិ ។ យថាបេន ឧក្ខិត្តេ យថាបេន
ឆាទិតេ យថាបេន ឆាទនំ ទេន្តិ ។ ឯវមេវ ។ ឯ
ឧបវិជ្ជ ពហុកម្ហិ ពហុតរ ទេន្តិ ។ ឯ ។ ឯ
ទេន្តិ ។ ។ ។

ៗ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ? គឺពួកជនគ្រាកទទួល ដោយសេចក្តីពេញចិត្ត ១ ក្តាយបង្ហ ដោយសេចក្តីពេញចិត្ត ១ ប្រគេនកាសាវៈ ដោយសេចក្តីពេញចិត្ត ១ មិនលាក់ទុកនូវទ្រព្យ ធម្មរបស់គេ ១ កាលបើមានទ្រព្យ ធម្មច្រើន ប្រគេនច្រើន ១ កាលបើមានទ្រព្យ ធម្មដ៏ទត្តម ប្រគេនទ្រព្យ ធម្មដ៏ទត្តម ១ តែងប្រគេនដោយសេចក្តីគោរព មិនប្រគេនដោយសេចក្តីមិនគោរព ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រកូលប្រកបដោយអង្គ ៧ យ៉ាងនេះឯង ភិក្ខុមិនទាន់ចូលទៅដាច ត្រូវចូលទៅដាចបាន ឬ ចូលទៅដាចហើយ ត្រូវអង្គុយបាន ។

(១៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គល ៧ ពួកនេះ ត្រូវទទួលចតុប្ប្ចយ ដែលគេនាំមកបូជា ត្រូវទទួលនូវការតទ្ទកទាន ដែលគេនាំមកដើម្បីភ្ជៀ ត្រូវទទួលនូវទក្ខិណាទាន ត្រូវដល់នូវអញ្ជលីកម្ម ដែលសត្វលោកគប្បីធ្វើ ជាបុញ្ញក្ខេត្តដ៏ប្រសើររបស់សត្វលោក ។ ៧ ពួកតើអ្វីខ្លះ ? គឺទាត្រោ-ភាគវ៉ាមុត្ត ១ ឧញ្ញាវ៉ាមុត្ត ១ កាយសក្ខី ១ ទិដ្ឋិប្ប្ត្តៈ ១ សទ្ធាវ៉ាមុត្ត ១ ធម្មានុសារី ១ សទ្ធានុសារី ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គល ៧ ពួកនេះឯង ត្រូវទទួលនូវចតុប្ប្ចយ ដែលគេនាំមកបូជា ត្រូវទទួលនូវការតទ្ទកទាន ដែលគេនាំមកដើម្បីភ្ជៀ ត្រូវទទួលនូវទក្ខិណាទាន ត្រូវដល់អញ្ជលីកម្ម ដែលសត្វលោកគប្បីធ្វើ ជាបុញ្ញក្ខេត្តដ៏ប្រសើររបស់សត្វលោក ។

២២ រៀបរាប់ពីបុគ្គល អនុសយវគ្គ

[១៥] សត្តិមេ ភិក្ខវេ ឧនក្ខមមា បុគ្គលា សន្តោ
សំវិជ្ជមានា លោកស្មិំ ។ កតមេ សត្ត ។ ឥធ
ភិក្ខវេ ឯកច្ចោ បុគ្គលោ សតិ ធម្មុត្តោ ធម្មុត្តោ ។
ហោតិ ឥធ បន ភិក្ខវេ ឯកច្ចោ បុគ្គលោ
ទុម្មុជ្ជិត្វា ធម្មុជ្ជតិ ឥធ បន ភិក្ខវេ ឯកច្ចោ បុគ្គលោ
ទុម្មុជ្ជិត្វា ឋិតោ ហោតិ ឥធ បន ភិក្ខវេ
ឯកច្ចោ បុគ្គលោ ទុម្មុជ្ជិត្វា វិបស្សតិ វិលោកេតិ
ឥធ បន ភិក្ខវេ ឯកច្ចោ បុគ្គលោ ទុម្មុជ្ជិត្វា
បតរតិ ឥធ បន ភិក្ខវេ ឯកច្ចោ បុគ្គលោ ទុម្ម-
ជ្ជិត្វា បតិតាឆប្ផ្ជាតោ ហោតិ ឥធ បន ភិក្ខវេ
ឯកច្ចោ បុគ្គលោ ទុម្មុជ្ជិត្វា តិណ្ណោ ហោតិ ចារតោ
ថលេ តិដ្ឋតិ ព្រាហ្មណោ ។ កថញ្ច ភិក្ខវេ
បុគ្គលោ សតិ ធម្មុត្តោ ធម្មុត្តោ ។ ហោតិ ។ ឥធ
ភិក្ខវេ ឯកច្ចោ បុគ្គលោ សមជ្ជិតតោ ហោតិ
ឯកន្តកាឡ្យតោ ហិ អកុសលេហិ ធម្មេហិ ។ ឯវំ
ខោ ភិក្ខវេ បុគ្គលោ សតិ ធម្មុត្តោ ធម្មុត្តោ ។
ហោតិ ។ កថញ្ច ភិក្ខវេ បុគ្គលោ ទុម្មុជ្ជិត្វា ធម្មុជ្ជតិ ។

[១៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលប្រៀបដូចអ្នកមុជទឹកក្នុងលោកនេះ មាន ៧ ពួក ។ ៧ពួកតើអ្វីខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកមុជទៅហើយ ក៏មុជចាត់ទៅតែម្តង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ដើរបង្ហាលហើយមុជចុះទៅវិញ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ដើរបង្ហាលហើយឈរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ដើរបង្ហាលហើយក្រឡេកមិលមើល ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ដើរបង្ហាលហើយហែលធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ដើរបង្ហាលហើយ ចាប់ដល់ច្រូវតឹងហើយឈរនៅ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះជាព្រាហ្មណ៍ ក្នុងលោកនេះ ដើរបង្ហាលហើយធ្វើទៅដល់ត្រើយ ហើយឈរនៅលើគោក ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះបុគ្គលជាអ្នកមុជហើយ ក៏មុជចាត់ទៅតែម្តង តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកប្រកបដោយអនុសលធម៌ទៅសុទ្ធ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលជាអ្នកមុជទៅហើយ ក៏មុជចាត់ទៅតែម្តងយ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះបុគ្គលដើរបង្ហាលហើយមុជទៅវិញ តើដូចម្តេច ។

សុត្តន្តបិដកៃ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតៃ

ឥធ ភិក្ខវេ ឯកច្ចោ បុគ្គលោ ទុម្មុជ្ជតិ សាធុ
សទ្ធា ការ្យលៃ ឯកច្ចេ សាធុ ហិរី សាធុ
ឱត្តប្ប សាធុ វីរ្យ សាធុ ឯ ការ្យលៃ
ឯកច្ចេ ។ ឥស្ស សា សទ្ធា ១ តិដ្ឋតិ
ដោ ១ ១ ១

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ រមែងដើរកន្លងដោយ
សេចក្តីយល់ថា សេចក្តីដឿចំពោះកុសលធម៌ទាំងឡាយ ជាការល្អ សេច
ក្តីខ្ជាសចាប ជាការល្អ សេចក្តីតក់ស្លុតចំពោះបាប ជាការល្អ សេចក្តី
ព្យាយាម ជាការល្អ ការដឹងច្បាស់ក្នុងកុសលធម៌ទាំងឡាយ ជាការល្អ ។
ស្ថានៈរបស់បុគ្គលនោះមិនតាំងនៅ មិនចំរើនឡើង រមែងសាបសូន្យទៅ
វិញ ។ ហិរិរបស់បុគ្គលនោះ ឧត្តប្ប:របស់បុគ្គលនោះ វីរិយ:របស់
បុគ្គលនោះ ញាណរបស់បុគ្គលនោះ រមែងមិនតាំងនៅ មិនចំរើនឡើង
មានតែសាបសូន្យទៅវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលដើរកន្លង
ហើយមុដទៅវិញយ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលដើរកន្លង
ហើយឈរ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះក្នុងលោក
នេះ ដើរឡើងដោយសេចក្តីយល់ថា សេចក្តីដឿចំពោះកុសលធម៌ទាំង
ឡាយ ជាការល្អ សេចក្តីខ្ជាសចាប ជាការល្អ សេចក្តីតក់ស្លុតចំពោះបាប
ជាការល្អ សេចក្តីព្យាយាម ជាការល្អ ការដឹងច្បាស់ក្នុងកុសលធម៌ទាំង
ឡាយ ជាការល្អ ។ ស្ថានៈរបស់បុគ្គលនោះ ក៏មិនសាបសូន្យទៅ មិន
ចំរើនឡើង រមែងតាំងនៅដដែល ។ ហិរិរបស់បុគ្គលនោះ ឧត្តប្ប:
របស់បុគ្គលនោះ វីរិយ:របស់បុគ្គលនោះ ញាណរបស់បុគ្គលនោះ រមែង
មិនសាបសូន្យទៅ មិនចំរើនឡើង រមែងតាំងនៅដដែល ។

បឋមបណ្ណាសកេ អនុសយវគ្គេ

ឯវំ ខោ ភិក្ខវេ បុគ្គលោ ទុម្មុដ្ឋិ្ជ ហ្ជ ហ្ជ
ហោតិ ។ តេ ១ ១ ១

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលអ្នកដើរបង្ហូលហើយឈរនៅយ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលដើរបង្ហូលហើយក្រឡេកមើលមើល តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ដើរឡើងដោយសេចក្តីយល់ថា សេចក្តីដឿចំពោះកុសលធម៌ទាំងឡាយ ជាការល្អ សេចក្តីខ្ជិលច្រអូស ជាការល្អ សេចក្តីតក់ស្លុតចំពោះបាប ជាការល្អ សេចក្តីព្យាយាម ជាការល្អ ការដឹងច្បាស់ក្នុងកុសលធម៌ទាំងឡាយ ជាការល្អ ។ បុគ្គលនោះ ជាសោតាបន្ន ព្រោះអស់សញ្ញាជនៈ ៣ យ៉ាង ជាអ្នកមានសភាពមិនធ្លាក់ចុះក្នុងអបាយ ជាបុគ្គលទៀង មានសម្ពោធិប្រាកដ្ឋ ទៅក្នុងខាងមុខ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលដើរបង្ហូលហើយ ក្រឡេកមើលមើលយ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលដើរបង្ហូលហើយធ្វេងទៅ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះក្នុងលោកនេះ ដើរឡើងដោយសេចក្តីយល់ថា សេចក្តីដឿចំពោះកុសលធម៌ទាំងឡាយ ជាការល្អ សេចក្តីខ្ជិលច្រអូស ជាការល្អ សេចក្តីតក់ស្លុតចំពោះបាប ជាការល្អ សេចក្តីព្យាយាម ជាការល្អ ការដឹងច្បាស់ក្នុងកុសលធម៌ទាំងឡាយ ជាការល្អ ។ បុគ្គលនោះ ជាសកទាគামី ព្រោះអស់សញ្ញាជនៈទាំង ៣ យ៉ាង ព្រោះរាគៈ ទោសៈ មោហៈ ក៏ស្រាលស្តើង

សតានេវ ៥ យ លោតំ អាតន្ត្ថ ទុន្ទ្ធ្ធ្ធ ... ។ ឯ ... ។ ... ...

រមែងមកកាន់លោកនេះ អស់វារៈតែមួយ ហើយធ្វើទុក្ខវេទនាបំផុតនៃទុក្ខបាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលដើរកន្លងហើយ ត្រូវទៅយ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលដើរកន្លងហើយដល់ទីវិសេស តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ដើរទៅដោយសេចក្តីយល់ថា សេចក្តីជឿចំពោះកុសលធម៌ទាំងឡាយ ជាការល្អ សេចក្តីខ្មាសបាប ជាការល្អ សេចក្តីតក់ស្លុតចំពោះបាប ជាការល្អ សេចក្តីព្យាយាម ជាការល្អ ការដឹងច្បាស់ក្នុងកុសលធម៌ទាំងឡាយ ជាការល្អ ។ បុគ្គលនោះ ជាឧបបាតិកៈ ព្រោះអស់សញ្ញោជនៈ ជាចំណែកខាងក្រោម ៥ យ៉ាង ហើយបរិនិព្វានក្នុងលោកនោះ មិនបានត្រឡប់មកជាកលោកនោះទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលដើរកន្លងហើយដល់ទីវិសេសយ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលជាព្រាហ្មណ៍ ដើរកន្លងហើយត្រូវទៅដល់ត្រើយទាយ ហើយឈរនៅលើគោក តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ដើរទៅដោយសេចក្តីយល់ថា សេចក្តីជឿចំពោះកុសលធម៌ទាំងឡាយ ជាការល្អ សេចក្តីខ្មាសបាប ជាការល្អ សេចក្តីតក់ស្លុតចំពោះបាប ជាការល្អ សេចក្តីព្យាយាម ជាការល្អ ការដឹងច្បាស់ក្នុងកុសលធម៌ ជាការល្អ ។

សោ អាសវានំ ខយោ អជ្ឈាសវានំ ចេតោវិមុត្តិ
ញ្ញាណវិមុត្តិ ឥធេវ ឆន្ទោ សយំ អភិញ្ញា សច្ឆិកត្វា
ឧបសម្ប្ជ វិហរតិ ។ ឯវំ ខោ ភិក្ខវេ បុគ្គលោ
ទុម្មុជ្ជិត្វា តិណ្ណោ ហោតិ ចារកតោ ថលេ ឋិតោ
ព្រាហ្មណោ ។ ឥមេ ខោ ភិក្ខវេ សត្ត ឧទកូបមា
បុគ្គលា សន្តោ សំវិជ្ជមានា លោកស្មិន្តិ ។

(១៦) សត្តិមេ ភិក្ខវេ បុគ្គលា អាហុនេយ្យ
ចាហុនេយ្យ ទក្ខិណេយ្យ អញ្ជលិការណីយ អនុត្តរំ
បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្ស ។ កតមេ សត្ត ។ ឥធ
ភិក្ខវេ ឯកច្ចោ បុគ្គលោ សត្ថុសង្ខារេសុ អនិច្ចា-
នុបស្ស៊ី វិហរតិ អនិច្ចសញ្ញី អនិច្ចប្ជដិសំវេទី សតតំ
សមិតំ អព្ភាកិណ្ណំ ចេតសា អនិមុត្ត្ជ្ជ ហ្ជ ោ
ញ្ញ យ ២ ១ ០ ០ ០

ឬបុគ្គលនោះ ចានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេចនូវចេតោវិមុត្តិ ឬបញ្ញាវិមុត្តិ ដែលមិនមានអាសវៈ ព្រោះអស់អាសវៈ:ចាំងឡាយ ដោយប្រាជ្ញាដ៏ឧត្តម របស់ខ្លួន ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ។ ម្នាលភិក្ខុ:ចាំងឡាយ បុគ្គលជាព្រាហ្មណ៍ ដើបឆ្ងាលហើយ ឆ្ងងទៅដល់:ត្រើយខាងនាយ ហើយឈរនៅលើគោក យ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុ:ចាំងឡាយ នេះឯងបុគ្គល ៧ ពួក ប្រៀបដូចអ្នកមុជទឹក រមែងមានប្រាកដក្នុងលោក ។

(១៦) ម្នាលភិក្ខុ:ចាំងឡាយ បុគ្គល ៧ ពួកនេះ គួរទទួលចតុប្ប:ច្ច័យ ដែលគេនាំមកបូជា គួរទទួលនូវអាគន្ត:ុកទាន ដែលគេនាំមក ដ៏ម្ប:ាកៃ្ប គួរទទួលនូវទក្ខិណាទាន គួរដល់អញ្ជលីកម្ម ដែលសត្វលោកគប្ប:ាធ្វើ ជាបុញ្ញក្ខេត្ត:ដ៏ប្រសើររបស់សត្វលោក ។ ៧ ពួកតើអ្វីខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុ:ចាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះក្នុងលោកនេះ ពិចារណាឃើញថា មិនទៀង មានសេចក្តីសំគាល់ថា មិនទៀង ដឹងច្បាស់ថា មិនទៀង ក្នុងសង្ខារ:ចាំងពួង ហើយកំណត់ដោយចិត្ត សូ:ធ:ាមើលដោយបញ្ញាមឿយ ៗ មិនជាប់ មិនឲ្យប្រឡ:ាគ្នា ។ បុគ្គលនោះ ចានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់សម្រេច ។ បេ ។ ព្រោះអស់អាសវៈ:ចាំងឡាយ ។ ម្នាលភិក្ខុ:ចាំងឡាយ នេះបុគ្គលទី ១

អាហុនេយ្យោ ១ បាហុនេយ្យោ ១ ទក្ខិណេយ្យោ ១ អញ្ជលិ-
ការណីយោ ១ អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ ១ លោកស្ស ១
បុន ១ ចបរំ ភិក្ខវេ ១ ឥធ ១ ភិក្ខវេ ១ ភិក្ខុ ១ សព្ពសង្ខារេសុ
អនិច្ចានុបស្សី ១ ១ ១

ដែលគួរទទួលចតុប្បច្ច័យដែលគេនាំមកបូជា គួរទទួលទ្ធរ៉ាគន្ធកាន ដែលគេនាំមកដើម្បីភ្ញៀ គួរទទួលទក្ខិណាទាន គួរដល់អញ្ជលីកម្មដែលសត្វលោកគប្បីធ្វើ ជាបុញ្ញក្ខេត្តដ៏ប្រសើរបស់សត្វលោក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត បុគ្គលខ្លះក្នុងលោកនេះ ពិចារណាឃើញថា មិនទៀងមានសេចក្ដីសំគាល់ថា មិនទៀង ដឹងច្បាស់ថា មិនទៀងក្នុងសង្ខារទាំងពួងហើយកំណត់ដោយចិត្ត ស្ទង់មើលដោយបញ្ញារឿយៗ មិនដាច់ មិនឲ្យប្រឡំគ្នា ។ ការអស់ទៅនៃកាសវៈ ទ្ធឹងការអស់ទៅនៃជីវិត របស់បុគ្គលនោះដំណាលគ្នាតែម្ដង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះបុគ្គលទី ២ ដែលគួរទទួលទ្ធរ៉ាចតុប្ចច្ច័យដែលគេនាំមកបូជា ។ បេ ។ ជាបុញ្ញក្ខេត្ត ដ៏ប្រសើរបស់ លោក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត បុគ្គលខ្លះក្នុងលោកនេះ ពិចារណាឃើញថា មិនទៀង មានសេចក្ដីសំគាល់ថា មិនទៀង ដឹងច្បាស់ថា មិនទៀងក្នុងសង្ខារទាំងពួង ហើយកំណត់ដោយចិត្ត ស្ទង់មើលដោយបញ្ញារឿយៗ មិនដាច់ មិនឲ្យប្រឡំគ្នា ។ បុគ្គលនោះឈ្មោះថា អន្តរាភវនិព្វាយី(១) ;ព្រោះអាសវៈ ញ្ជាដ: ជាចំណែកទាងក្រោម ៥

---

១ - បុគ្គលណា ជានកើតក្នុងសុទ្ធាវាសទាំង ៥ ណាមួយ ជានដល់ទ្ធរ៉ាអរហត្តក្នុងខណៈដែលខ្លួនកើត ឬ ក៏កន្លងបន្ដិច ឬ ក៏ចិតនៅជាក់ណ្ដាលអាយុ ៣ ក្ប្ដ ; អន្ដរាភវនិព្វាយីនេះ ជាឈ្មោះរបស់បុគ្គលនោះ ។

។ បេ ។ ឧបហច្ចបវិជ្ឌាយ៑ ហោតិ អសង្ខារបវិជ្ឌាយ៑ ហោតិ សសង្ខារបវិជ្ឌាយ៑ ហោតិ ទ្ធ ទ្ធ ហោតិ ហោតិ អកាដ្ឋតាមី ។ អយ៑ ភិក្ខវេ សត្ត ហោ បុគ្គលោ អាហ្ការ ១ ១ ១

ฯលฯ ឈ្មោះថា ឧបហច្ចបរិនិព្វាយី(១) ឈ្មោះថា អសង្ខារបរិនិព្វាយី(២) ឈ្មោះថា សសង្ខារបរិនិព្វាយី(៣) ឈ្មោះថា ឧទ្ធំសោតអកនិដ្ឋគামী(៤) ฯ ម្នាលភិក្ខុទាំងឆ្លាយ នេះបុគ្គលទី ៧ ដែលគួរទទួលនូវចតុប្ប្ចុយ ដែលគេនាំមកបូជា គួរទទួលនូវអាគន្ធុកទាន ដែលគេនាំមកដើម្បីភ្ជៀវ គួរទទួលនូវទក្ខិណាទាន គួរដល់អញ្ជលីកម្ម ដែលសត្វលោកគប្បីធ្វើ ជាបុញ្ញក្ខេត្តដ៏ប្រសើរបស់សត្វលោក ฯ ម្នាលភិក្ខុទាំងឆ្លាយ បុគ្គល ៧ ពួកនេះឯង ដែលគួរទទួលនូវចតុប្ប្ចុយ ដែលគេនាំមកបូជា គួរទទួលនូវអាគន្ធុកទាន ដែលគេនាំមកដើម្បីភ្ជៀវ គួរទទួលនូវទក្ខិណាទាន គួរដល់អញ្ជ-លីកម្ម ដែលសត្វលោកគប្បីធ្វើ ជាបុញ្ញក្ខេត្តដ៏ប្រសើរបស់សត្វលោក ฯ

(១៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឆ្លាយ បុគ្គល ៧ ពួកនេះ គួរទទួលនូវចតុ-ប្ប្ចុយដែលគេនាំមកបូជា ฯលฯ ជាបុញ្ញក្ខេត្តដ៏ប្រសើរបស់សត្វលោក ฯ

---

១ - បុគ្គលណា ក្នុងនូវពាក់កណ្តាលអាយុ ហើយផ ល់នូវអរហត្តក្នុងសុទ្ធាវាសនោះ បុគ្គលនោះឈ្មោះថា ឧបហច្ចបរិនិព្វាយី ។

២ - បណ្តាបុគ្គលទាំងនោះ បុគ្គលណាបានញ ុំងកិលេសឲ្យអស់ទៅដោយមិនមានសេចក្តីព្យាយាម បុគ្គលនោះឈ្មោះថា អសង្ខារបរិនិព្វាយី ។ ៣ - បុគ្គលណាញ ុំងកិលេសឲ្យអស់ទៅដោយសេចក្តីព្យាយាម បុគ្គលនោះឈ្មោះថា សសង្ខារបរិនិព្វាយី ។ ៤ - បុគ្គលណាកើតក្នុងសុទ្ធាវាសទាំង ៤ ខាងក្រោមណាមួយ ហើយច្យុតចាកសុទ្ធាវាសនោះទៅកើតក្នុងអកនិដ្ឋភពតាមលំដាប់ហើយផ ល់នូវអរហត្ត បុគ្គលនោះឈ្មោះថា ឧទ្ធំសោតអកនិដ្ឋគামী ។ អដ្ឋកថា ។

ភាគមៃ សត្ត ។ ឥធ ភិក្ខវៃ ឯកច្ចោ បុគ្គលោ
សព្ពសង្ខារេសុ ទុក្ខានុបស្សី វិហរតិ ។ បេ ។
សោតេសុ ឆដ្ឋេសុ អនត្តានុបស្សី វិហរតិ ឌិញ្ញានេ
សុខានុបស្សី វិហរតិ សុខសញ្ញី សុខប្បដិសំវេទី
សតតំ សមិតំ អព្យាបជ្ជំ ចេតសា អធិមុច្ចមានោ
បញ្ញាយ ចរិយាតាហមានោ ។ សោ អាសវានំ ខយា
។ បេ ។ សច្ឆិកត្វា ឧបសម្ប្បជ្ជ វិហរតិ ។ អយំ ភិក្ខវៃ
ឧត្តមោ បុគ្គលោ អាហុនេយ្យោ ។ បេ ។ អនុត្តរំ បុញ-
ញ្ញេ ខេត្តំ លោកស្ស ។ បុន ចបរំ ភិក្ខវៃ ឯកច្ចោ បុគ្ត-
លោ ឌិញ្ញានេ សុខានុបស្សី វិហរតិ សុខសញ្ញី សុខប្ប-
ដិ-សំវេទី សតតំ សមិតំ អព្យាបជ្ជំ ចេតសា អធិមុ-
ច្ចមានោ បញ្ញាយ ចរិយាតាហមានោ ។ ឥតិ ១ អបុព្ពំ
អចរិមំ អាសវបរិយាទានញ្ច ហោតិ ជីវិតបរិយាទានញ្ច ។
អយំ ភិក្ខវៃ ទុតិយោ បុគ្គលោ អាហុនេយ្យោ
។ បេ ។ អនុត្តរំ បុញ្ញេ ខេត្តំ លោកស្ស ។
បុន ចបរំ ភិក្ខវៃ ឯកច្ចោ បុគ្គលោ

៧ ពួកតើអ្វីខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ពិចារណាឃើញថា ទុក្ខក្នុងសង្ខារទាំងពួង ។បេ។ ពិចារណាឃើញថា អនត្តាក្នុងធម្មទាំងពួង ពិចារណាឃើញថា សុខ មានសេចក្តីសំគាល់ថា សុខ ដឹងច្បាស់ថា សុខក្នុងព្រះនិព្វាន ហើយកំណត់ដោយចិត្ត ស្ងប់ មើលដោយបញ្ញារឿយៗមិនដាច់ មិនឲ្យប្រទ្ឆំគ្នា ។ បុគ្គលនោះបានធ្វើ ឲ្យដាក់ច្បាស់សម្រេច ។បេ។ ព្រោះអស់អាសវៈទាំងឡាយ ម្នាលភិក្ខុទាំង ឡាយ នេះបុគ្គលទី ១ ដែលគួរទទួលនូវចតុប្ប្ចយ ដែលគេនាំមកបូជា ។បេ។ ជាបុញ្ញក្ខេត្តដ៏ប្រសើររបស់សត្វលោក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត បុគ្គលខ្លះក្នុងលោកនេះ ពិចារណាឃើញថាសុខ មានសេចក្តី សំគាល់ថាសុខ ដឹងច្បាស់ថាសុខក្នុងព្រះនិព្វាន ហើយកំណត់ដោយ ចិត្ត ស្ងប់មើលដោយបញ្ញារឿយ ៗ មិនដាច់ មិនឲ្យប្រទ្ឆំគ្នា ។ ការ អស់ទៅនៃអាសវៈនឹងការអស់ទៅនៃជីវិត របស់បុគ្គលនោះដំណាលគ្នាតែ ម្តង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះបុគ្គលទី ២ ដែលគួរទទួលនូវចតុ-ប្ប្ចយ ដែលគេនាំមកបូជា ។បេ។ ជាបុញ្ញក្ខេត្តដ៏ប្រសើរ របស់សត្វ លោក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ

ធិញ្ញានេ សុទ្ធាធុបសន្ទ្ធ វិមានតិ សុ១សញ្ញ សុ១ឍ្ឍដ្ឋសំវេធ
ឆ្ពតតំ សមិតំ អាញ្ជាតិណ្ណ ចេតសា អធិមុត្ត មានោ
ឧញ្ញាយ ឧបាយោ តាមានោ ។ សោ ឧញ្ជ ជ ជ ជ-
ជ ជ ជ ជ

ពិចារណាឃើញថាសុខ មានសេចក្តីសំគាល់ថាសុខ ដ៏ធ្លាស់ថាសុខ ក្នុងព្រះនិព្វាន ហើយកំណត់ដោយចិត្ត ស្ទង់មើលដោយបញ្ញារឿយៗមិនដាច់ មិនឲ្យប្រទ្ឆ្ងំគ្នា ។ បុគ្គលនោះឈ្មោះថាវន្តកបរិនិព្វាយី ព្រោះអស់សញ្ញាដនៈជាចំណែកខាងក្រោម ៥ ។បេ។ ឈ្មោះថាឧបហច្ចបរិនិព្វាយី ឈ្មោះថាអសង្ខារបរិនិព្វាយី ឈ្មោះថាសសង្ខារបរិនិព្វាយី ឈ្មោះថាឧទ្ធំ-សោតអកនិដ្ឋគামী ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះបុគ្គលទី ៧ ដែលគួរទទួលចតុប្ប្ចយ ដែលគេនាំមកបូជា ។បេ។ ជាបុញ្ញក្ខេត្តដ៏ប្រសើររបស់សត្វលោក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គល ៧ ពួកនេះឯង គួរទទួលចតុប្ប្ចយ ដែលគេនាំមកបូជា ។បេ។ ជាបុញ្ញក្ខេត្តដ៏ប្រសើររបស់សត្វលោក ។

(១៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទិដ្ឋិ(១) ដ្ឋិតទាំងឡាយ នេះមាន ៧យ៉ាង ។ ៧យ៉ាងតើអ្វីខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមានសេចក្តីពេញចិត្តដ៏ក្លៀវក្លា ក្នុងការសមាទានទ្ធរ៉ាសិក្ខា ត ទៅក្នុងការលាងមុខ ក៏ទៅតែមានសេចក្តីស្រឡាញ់ ក្នុងការសមាទានទ្ធរ៉ាសិក្ខា ១ ជាអ្នកមានសេចក្តីពេញចិត្តដ៏ក្លៀវក្លា ក្នុងការពិចារណាទ្ធរ៉ាធម្ម

---

១ ហេតុនៃភិក្ខុមិនមានអាយុ ១០ ឆ្នាំ ។ តែពាក្យនេះលោកសំដៅយកព្រះទ្ធីណាស្រព ព្រោះលោក សូម្បីបរិនិព្វានពីអាយុ ១០ ឆ្នាំ (ជាដើម) ក៏លែងមានអាយុ ១០ ឆ្នាំតទៅទាងមុខ កុំថាតែ ១០ ឆ្នាំ សូម្បីតែចំណុចមួយ ៥ ឆ្នាំរហូតដល់ ១ ថ្ងៃ ឬ ១ យាមក៏មិនមាន ព្រោះលោកមិនចាប់បដិសន្ធិតទៅទៀត ។ អដ្ឋកថា ។

អាយតំ ច ឆប្ផនិសន្ទ្ធយោ អនិតតមេ្ជ្ជមោ ឥន្ទ្រាវ៉ានយ
តិ ឦ្ជ្ជ ្ជ ្ជ

តទៅក្នុងកាលខាងមុខ ក៏នៅតែមានសេចក្តីស្រឡាញ់ ក្នុងការពិចារណាធម្ម ១ ជាអ្នកមានសេចក្តីពេញចិត្តដ៏ក្រៀវក្រា ក្នុងការកំចាត់បង់ទ្រនាប ១ ជាអ្នកមានសេចក្តីពេញចិត្តដ៏ក្រៀវក្រា ក្នុងការកំចាត់បង់ទ្រនាប ១ ជាអ្នកមានសេចក្តីពេញចិត្តដ៏ក្រៀវក្រា ក្នុងការញ្ជូនសម្ងំ ១ ជាអ្នកមានសេចក្តីពេញចិត្តដ៏ក្រៀវក្រាក្នុងការប្រារព្ធព្យាយាម ១ ជាអ្នកមានសេចក្តីពេញចិត្តដ៏ក្រៀវក្រាក្នុងការប្រារព្ធព្យាយាម ១ ជាអ្នកមានសេចក្តីពេញចិត្តដ៏ក្រៀវក្រា ក្នុងការតាំងស្មារតី ១ ជាអ្នកមានប្រាជ្ញាចាស់ក្លា ១ ជាអ្នកមានសេចក្តីពេញចិត្តដ៏ក្រៀវក្រា ក្នុងការចាក់ធ្លុះដោយទិដ្ឋិ ១ ជាអ្នកមានសេចក្តីពេញចិត្តដ៏ក្រៀវក្រា ក្នុងការចាក់ធ្លុះដោយទិដ្ឋ ១ ។ ម្ចាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះឯងនិទ្ទេសវត្ថុ ៧ យ៉ាង ។

ចប់ អនុសយវគ្គទី ២ ។

១ ទ្ធានៃអនុសយវគ្គនោះគឺ

និយាយពីអនុស័យពីរលើក ត្រកូល ១ បុគ្គលគួរបូជា ១ បុគ្គលប្រៀបដូចអ្នកមុជទឹក ១ បុគ្គលអ្នកពិចារណាឃើញក្នុងសង្ខារថា មិនទៀង ១ ជាទុក្ខ ១ ជាអនត្តា ១ ព្រះនិព្វាន ១ និទ្ទេសវត្ថុ ១ ។

១ជ្ជិវគ្គោ

(១៨) ឯកំ សមយំ ភគវា វេសាលិយំ វិហរតិ
សារន្ទទេ ចេតិយេ ។ អថ ខោ សម្ពហុលា លិច្ឆវី យេន
ភគវា តេនុបសង្កមិំសុ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា
ឯកមន្តំ ឋិតា ។ ឯកមន្តំ ឋិតា ខោ តេ លិច្ឆវី
ភគវា ឯតទវោច សត្ថា កេ លិច្ឆវី អបរិហានិយេ ធម្មេ
ទេសេសិ ។ ១ យាវ ១ តាវ ១ ១ ១

១ជ្ឈិវគ្គ

(១៩) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគកាលគង់ក្នុងសាវត្ថីទេចតិយ ដ៏ត្រកូងវេសាលី ។ គ្រានោះឯង ពួកស្តេចលិច្ឆវីជាច្រើន ចូលទៅ គាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះពួកស្តេចលិច្ឆវីទាំងនោះ អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ពាក្យនេះថា បពិត្រស្តេចលិច្ឆវីទាំងឡាយ តថាគតនឹងសម្តែងនូវអបរិហានិយធម៌ ៧ យ៉ាង ដល់អ្នកទាំងឡាយ ចូរអ្នកទាំងឡាយ ប្រុងស្តាប់កាសិតនោះ ចូរប្រុងធ្វើទុកក្នុងចិត្តឲ្យល្អចុះ តថាគតនឹងសម្តែងត្រាប់ ។ ពួកស្តេច លិច្ឆវីទាំងនោះ ក្រាបទទួលស្តាប់ព្រះបន្ទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគថា ព្រះ ការុណាព្រះអង្គ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះថា បពិត្រស្តេច លិច្ឆវីទាំងឡាយ ចុះអបរិហានិយធម៌ ៧ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។ បពិត្រស្តេច លិច្ឆវីទាំងឡាយ បើពួកស្តេចក្នុងដែនវជ្ជី នឹងមានការប្រជុំគ្នារឿយ ១ មានការប្រជុំគ្នាជាយប្រើន អស់កាលត្រឹមណា បពិត្រស្តេចលិច្ឆវីទាំង ឡាយ សេចក្តីចំរើនតែងមានប្រាកដដល់ពួកស្តេចក្នុងដែនវជ្ជី សេចក្តី សាបសូន្យមិនមានឡើយ (អស់កាលត្រឹមណោះ) ១ ។ បពិត្រស្តេច លិច្ឆវីទាំងឡាយ ពួកស្តេចក្នុងដែនវជ្ជី ព្រមព្រៀងគ្នាប្រជុំ ព្រមព្រៀង គ្នាលើកលែងប្រជុំ ព្រមព្រៀងគ្នាធ្វើកិច្ចក្នុងដែនវជ្ជី អស់កាលត្រឹមណា

ព្យាយោ លិច្ឆវី ផ្ទ្ធំ ចាដិតន្ធ្ធ្ យោ បរិហាន ។

យាវតីវញ្ច លិច្ឆវីផ្ទ្ធ អប្ប្ញ្ញ្ត្ត ន ឧញ្ញ្ញ្ត្ត ឧញ្ញ្ញ្ត្ត

ន សមុច្ឆ្ឆ្ធ ន យថាបញ្ញ្ត្ត ទ្ធ ១ ១ ១

បពិត្រស្តេចលិច្ឆវីតាំងឡាយ សេចក្តីចំរើន តែងមានប្រាកដ ដល់ពួកស្តេចកន្ធវ៉ែនវ៉ាដ្ឋ សេចក្តីសាបសូន្យមិនមានឡើយ (អស់កាលត្រឹមណោះ) ១ ។ បពិត្រស្តេចលិច្ឆវីតាំងឡាយ ពួកស្តេចកន្ធវ៉ែនវ៉ាដ្ឋ មិនបញ្ញត្តច្បាប់ (ដែលពួកស្តេចពីដើម) មិនបានបញ្ញត្ត មិនដកច្បាប់ដែលបានបញ្ញត្តរួចហើយ តាន់តាម ប្រព្រឹត្តតាមច្បាប់ ក្នុងវ៉ែនវ៉ាដ្ឋអំពីបូរាណ ដែលបានបញ្ញត្តរួចហើយយ៉ាងណា អស់កាលត្រឹមណា បពិត្រស្តេចលិច្ឆវីតាំងឡាយ សេចក្តីចំរើន តែងមានប្រាកដ ដល់ពួកស្តេចកន្ធ ១ ។ ១ ។ ១ ។

បឋមបណ្ណាសកេ ទុតិយវគ្គោ

យាវតីវញ្ច លោកស្មិំ ផលានិ យានិ តានិ ផលានិ
ផលិតានិ យានិ អត្ថតានិ ចេវ ពាហិតានិ ច
តានិ សក្ការិស្សន្តិ ករុការិស្សន្តិ មានេស្សន្តិ
ឬជេស្សន្តិ ភេស្សញ្ច ទិន្នបុព្វំ ការិតបុព្វំ ធម្មិកំ
ពលិ នោ បរិហាបេស្សន្តិ ឥត្ថ្យេវ លោកស្មិ ផលានិ
ទាដិកន្ត្វា នោ បរិហានិ ។ យាវតីវញ្ច លោកស្មិ ផលានិ
អរហន្តេសុ ធម្មិការក្ខាវរណគុត្តិ សុសំវិហិតា ការិស្សតិ
ការិតិ អនាគតា ច អរហន្តោ ឯតិតំ អាគច្ឆេយ្យុ
អាគតា ច អរហន្តោ ឯតិតេ ផាសុ វិហរេយ្យុន្តិ
ឥត្ថ្យេវ លោកស្មិ ផលានិ ទាដិកន្ត្វា នោ បរិហានិ ។
យាវតីវញ្ច លោកស្មិ ឥមេ សត្ត អបរិហានិយា ធម្ម
ផលិស្សុ ឋស្សន្តិ ឥមេសុ ច សត្តសុ អបរិហានិយេសុ
ធម្មេសុ ផលិ សន្ធិសិ្ស្ស្ស

បឋមបណ្ណាសក ផ្នែកដ្ឋ

បពិត្រស្តេចលិច្ឆវីតាំងឡាយ ពួកស្តេចក្នុងដែនវជ្ជី តែងធ្វើសក្ការៈ គោរព រាប់អាន បូជា ចេតិយក្នុងដែនវជ្ជី របស់ពួកអ្នកដែនវជ្ជី ដែលជាខាងក្នុងនគរក្តី ខាងក្រៅនគរក្តី នឹងមិនធ្វើគ្រឿងបូជាប្រកបដោយធម្មិដែលគេធ្លាប់ធ្វើ ធ្លាប់ធ្វើដល់ចេតិយតាំងនោះ ឲ្យសាបសូន្យឡើយ អស់កាលត្រឹមណា បពិត្រស្តេចលិច្ឆវីតាំងឡាយ សេចក្តីចំរើន តែងមានប្រាកដដល់ពួកស្តេចក្នុងដែនវជ្ជី សេចក្តីសាបសូន្យមិនមានឡើយ (អស់កាលត្រឹមណោះ) ១ ។ បពិត្រស្តេចលិច្ឆវីតាំងឡាយ ពួកស្តេចក្នុងដែនវជ្ជី បានចាត់ចែងត្រឹមត្រូវនូវការការពារ ការពារនឹងការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយធម្មិក្នុងពួកព្រះអរហន្តដោយបំណងថា ធ្វើម្តេចហ្ន៎! ព្រះអរហន្តតាំងឡាយដែលមិនទាន់មក ក៏សូមឲ្យមកកាន់ដែនរបស់យើង ព្រះអរហន្តតាំងឡាយដែលមកស្រាប់ហើយ ក៏សូមឲ្យគង់នៅសប្បាយក្នុងដែនរបស់យើង អស់កាលត្រឹមណា បពិត្រស្តេចលិច្ឆវីតាំងឡាយ សេចក្តីចំរើន តែងមានប្រាកដដល់ពួកស្តេចក្នុងដែនវជ្ជី សេចក្តីសាបសូន្យមិនមានឡើយ (អស់កាលត្រឹមណោះ) ១ ។ បពិត្រស្តេចលិច្ឆវីតាំងឡាយ នេះអបរិហានិយ-ធម្ម ៧យ៉ាង រមែងតាំងនៅក្នុងពួកស្តេចក្នុងដែនវជ្ជី ឬថា ពួកស្តេចក្នុងដែនវជ្ជី ប្រតិបត្តិក្នុងអបរិហានិយធម្មិតាំង ៧នេះ អស់កាលត្រឹមណា ប-ពិត្រស្តេចលិច្ឆវីតាំងឡាយ សេចក្តីចំរើន តែងមានប្រាកដដល់ពួកស្តេចក្នុងដែនវជ្ជី សេចក្តីសាបសូន្យមិនមានឡើយ (អស់កាលត្រឹមណោះ) ១ ។

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតេ

(២០) ឯកំ សមយំ ភគវា ភជ្ជតយេ វិហរតិ តិណ្ឌុក្ការេ ២ ១ ១ ១

សុត្តន្តបិដក អង្គុត្តរនិកាយ សត្តកនិបាត

(២០) សម្យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ គាលគង់លើកំពូលភ្នំ ដ៏ត្រកូងកដ្ត្រីះ ។ សម្យនោះឯង ព្រះពជ្ជាជ្ជាធ ក្នុងដែនមគធ:ព្រះនាមអជាតសត្តុវេទេហីបុត្រ មានបំណងនឹងយាត្រាទៅដាន់យកពួកស្ដេចក្នុងដែនវជ្ជី ។ ព្រះអង្គទ្រង់មានព្រះពជ្ជនុ្ជ្ជារយ៉ាងនេះថា អញនឹងផ្ដាច់ផ្ដិលពួកអ្នកដែនវជ្ជីទាំងនេះ ដែលមានឫទ្ធិធំយ៉ាងនេះ មានអានុភាពធំយ៉ាងនេះ អញ (មានបំណងនឹងយាត្រាទៅដ៏ះដាន់) ពួកស្ដេចក្នុងដែនវជ្ជី នឹងបំផ្លាញពួកស្ដេចក្នុងដែនវជ្ជី នឹងធ្វើពួកស្ដេចក្នុងដែនវជ្ជី ឲ្យដល់ទីវិនាសសូន្យ ។ គ្រានោះ ព្រះបាទអជាតសត្តុមាគធពជ វេទេហីបុត្រ ត្រាស់ហៅវស្សការព្រាហ្មណ៍ ដែលជាមហាមាត្យក្នុងដែនមគធ:ថា ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ចូរអ្នកមកនេះ ចូរអ្នកទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ចូរថ្វាយបង្គំព្រះបាទព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយតួរ្ជ ( ) ( ) ( )

បឋមបណ្ណាសកេ ផ្លិវគ្គោ

អប្ប្ពាពំ អប្ប្ពាត្ត្ថ លហុដ្ឋានំ ពលំ ជាសុវិហារំ
ឧ្ចត្ត ឥ ឥ ឯ ១ ១ ១

ហើយផ្តាំមកគ្រាបបង្គំទូលមួយ អំពីសេចក្តីមិនមានរោគាពាធ មិនមានរោគ
ការគ្រុកឡើងហ៏ស ដោយកំឡាំងកាយ នឹងការនៅសប្បាយ មួយ
ទៀត ចូរគ្រាបទូលយ៉ាងនេះទៀតថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ព្រះបាទ
អជាតសត្តុវេទេហីបុត្រមាគធរាជ មានបំណងនឹងយាត្រាទៅដិះដាន់យកពួក
អ្នកដែនវជ្ជី ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់យ៉ាងនេះថា អញនឹងផ្តាច់បង់ទូវពួក
ស្តេចក្នុងដែនវជ្ជីចាំងនេះ ដែលមានឫទ្ធិធំយ៉ាងនេះ មានអានុភាពធំយ៉ាង
នេះ (អញមានបំណងនឹងយាត្រាទៅដិះដាន់) ពួកស្តេច ក្នុងដែនវជ្ជី
នឹងបំផ្លាញពួកស្តេចក្នុងដែនវជ្ជី នឹងធ្វើពួកស្តេចក្នុងដែនវជ្ជី ឲ្យដល់ទូវ
សេចក្តីវិនាស ។ ប៉ុន្តែបើព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ព្យាករយ៉ាងណា ចូរ
អ្នកចាំពាក្យនោះឲ្យជាក់ច្បាស់ ហើយទាំមកប្រាប់ខ្ញុំវិញ ។ ព្រោះព្រះ
តថាគតតាំងស្ងាត់ ។ មិនដែលមានព្រះបន្ទូលខុសទេ ។ លុះការព្រាហ្មណ៏
ជាមហាមាត្យក្នុងដែនមគធ: ក៏ទទួលព្រះរាជឱ្យ ការព្រះបាទអជាតសត្តុ-
វេទេហីបុត្រមាគធរាជ ដោយពាក្យថា ព្រះគុណាវ៉ៃ ហើយចូល
ទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ធ្វើសេចក្តីរីករាយ
ជាមួយនឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះបញ្ចប់ពាក្យដែលគួររីករាយ នឹង
ពាក្យដែលគួរលឹកស្ងួចហើយ ក៏អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះលុះការ-
ព្រាហ្មណ៏ ជាមហាមាត្យក្នុងដែនមគធ: អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ

ភគវន្តំ ឯតទវោច ១ យថា ខោ ០ គោតម ០ ២ មាតលោ
អជានតសត្ថុ ០ ០ ០

ជ្រាបក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន ព្រះចាវអជាតសត្តុវ៉ៃទេហ៍បុត្រមាគធកជ ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះបាទ ព្រះគោតមដ៏ចំរើនដោយព្រះសិរ្សៃ ហ៍ីយទ្យ ទូលសួរ អំពីសេចក្ដីមិនមានអាពាធ មិនមានរោគ ការក្រាកឡើងរហ័ស ដោយព្រះកាយពល ទ្ធ ដ ការនៅ សប្បាយ បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន ព្រះចាវអជាតសត្តុវ៉ៃទេហ៍បុត្រ មាគធកជ មានបំណងនឹងយាត្រាទៅជាន់ យកពួកស្ដេចក្នុងដែនវ៉ជ្ជី ។ ព្រះអង្គ ទ្ធ ន់ មានព្រះរាជតុ ណ្ណ ការ យ៉ាងនេះថា អញនឹងផ្ដាច់ផ្ដិលពួកស្ដេច ដែនវ៉ជ្ជីទាំងនេះ ដែលមានឫទ្ធិធំ យ៉ាងនេះ មានអានុភាពធំ យ៉ាងនេះ នឹងធ្វើពួកស្ដេចក្នុងដែនវ៉ជ្ជី ទ្យ ដ ល ន ូ ( ) ( ) ( )

បឋមបណ្ណាសកេ ផ្ទៃវគ្គោ

ផ្ទៃយេវ អានន្ទ ផ្ទៃធំ ចាដិកង្ខា ឆោ
បរិហានិ ។ តិន្ទ. ឆ អានន្ទ សុតំ ផ្ទៃ
សមត្ថ សន្ទិបតន្ទ សមត្ថ ផ្ទៃហន្ទ សមត្ថ ផ្ទៃ-
ការណីយានិ ឯកេ ន្ទ ។ សុតំ ម ឯ ឯ ឯ ផ្ទៃ សមត្ថ
សន្ទិបតន្ទ សមត្ថ ផ្ទៃហន្ទ សមត្ថ ផ្ទៃការណីយានិ
ឯកេ ន្ទ ។ យាវតីវ ្ញ អានន្ទ ផ្ទៃ សមត្ថ សន្ទិបត-
ស្ស ្ញ សមត្ថ ផ្ទៃហ ្ញ សមត្ថ ផ្ទៃការណីយានិ
ការ ្ញ ផ្ទៃយេវ អានន្ទ ផ្ទៃធំ ចាដិកង្ខា ឆោ បរ-
ហានិ ។ តិន្ទ ឆ អានន្ទ សុតំ ផ្ទៃ អ្ញ ្ញ ន
ប ្ញ ្ញ ្ញ

ម្នាលអានន្ទ សេចក្តីចំរើន តែងមានប្រាកដ ដល់ពួកស្តេចក្នុងដែនវជ្ជី សេចក្តីសាបសូន្យមិនមានឡើយ (អស់កាលត្រឹមណោះ) ។ ម្នាលអានន្ទ អ្នកបានឮថា ពួកស្តេចក្នុងដែនវជ្ជី ព្រមព្រៀងគ្នាប្រជុំ ព្រមព្រៀងគ្នាលើកលែងប្រជុំ ព្រមព្រៀងគ្នាធ្វើកិច្ច ក្នុងដែនវជ្ជីដូច្នេះដែរឬ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គបានឮដំណឹងនោះថា ពួកស្តេច ក្នុងដែនវជ្ជី ព្រមព្រៀងគ្នាប្រជុំ ព្រមព្រៀងគ្នាលើកលែងប្រជុំ ព្រមព្រៀងគ្នាធ្វើកិច្ច ក្នុងដែនវជ្ជីដូច្នេះដែរ ។ ម្នាលអានន្ទ បើពួកស្តេចក្នុងដែនវជ្ជីនឹងព្រមព្រៀងគ្នាប្រជុំ ព្រមព្រៀងគ្នាលើកលែងប្រជុំ ព្រមព្រៀងគ្នាធ្វើកិច្ច ក្នុងដែនវជ្ជី អស់កាលត្រឹមណា ម្នាលអានន្ទ សេចក្តីចំរើន តែងមានប្រាកដ ដល់ពួកស្តេចក្នុងដែនវជ្ជី សេចក្តីសាបសូន្យមិនមានឡើយ (អស់កាលត្រឹមណោះ) ។ ម្នាលអានន្ទ អ្នកបានឮ ថា ពួកស្តេចក្នុងដែនវជ្ជី មិនបញ្ញត្តច្បាប់ (ដែលពួកស្តេចពីដើម) មិនបានបញ្ញត្ត មិនដកច្បាប់ដែលបានបញ្ញត្តរួចហើយ តាមតាម ប្រព្រឹត្តតាមច្បាប់ក្នុងដែនវជ្ជី អំពីបូរាណដែលបានបញ្ញត្តរួចហើយយ៉ាងណា ដូច្នេះដែរឬ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គបានឮដំណឹងនោះថា ពួកស្តេចក្នុងដែនវជ្ជី មិនបញ្ញត្តច្បាប់ (ដែលពួកស្តេចពីដើម) មិនបានបញ្ញត្ត មិនដកច្បាប់ដែលបានបញ្ញត្តរួចហើយ

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតេ

យថាបញ្ញត្តេ ចោរាណ ១ ១ ១

សុត្តន្តបិដក អង្គុត្តរនិកាយ សត្តកនិបាត

តាន់តាម ប្រព្រឹត្តតាមច្បាប់ក្នុងវិជ្ជនវិជ្ជ អំពីបូកណ ដែលបានបញ្ចប្តូរ ហើយ យ៉ាងណាដូច្នេះដែរ ។ ម្ចាលភាគ្ន ដ្ឋ បើពួកស្តេច ក្នុងវិជ្ជនវិជ្ជ ទ្ធ ដ ១ ១ ១

បឋមបណ្ណាសកេ ១ដ្ឋិវគ្គ

យាវតីវញ្ច អានន្ទ ១ដ្ឋី យេ តេ ១ដ្ឋីនំ ១ដ្ឋីមហាសូតា តេ
សត្ថារំ សរ្ពន្តិ ធម្មំ សរ្ពន្តិ អានេ សរ្ពន្តិ ឆ្ជេ សរ្ពន្តិ តេ សញ្ច
សោតព្ជ មញ្ជិ សរ្ពន្តិ ១ឦ្ជ យេ អានន្ទ ១ដ្ឋីនំ ចាដ្ជ ១ដ្ឋ
ជោ បរមោ ។ ១ ១ ១

បឋមបណ្ណាសក ផ្លែវគ្គ

ម្នាលអានន្ទ បើពួកស្តេចកងដែនវជ្ជី នឹងធ្វើសក្ការៈ គោរព កាន់កាន់ បូជា ពួកស្តេចកងដែនវជ្ជី ដែលមានព្រះជន្មច្រើនជាងវជ្ជីក្សត្រិយ៍ទាំងឡាយ ទាំងសំគាល់ពាក្យ ដែលគួរស្តាប់របស់ពួកស្តេចកងដែនវជ្ជី ដែលមានព្រះជន្មច្រើនទាំងនោះ អស់កាលត្រឹមណា ម្នាលអានន្ទ សេចក្តីចំរើន តែងមានក្នុងកដ ដល់ពួកស្តេចកងដែនវជ្ជី សេចក្តីសាបសូន្យមិនមានឡើយ (អស់កាលត្រឹមណោះ) ។ ម្នាលអានន្ទ អ្នកចានពួយ ពួកស្តេចកងដែនវជ្ជី មិនកំហែងបង្ខំពួកស្ត្រីកងត្រកូល ពួកកុមារីកងត្រកូល ឲ្យនៅរួមដូច្នេះដែរឬ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គចានពួដំណឹងនោះថា ពួកស្តេចកងដែនវជ្ជី មិនកំហែងបង្ខំពួកស្ត្រីកងត្រកូល ពួកកុមារីកងត្រកូល ឲ្យនៅរួមដូច្នេះដែរ ។ ម្នាលអានន្ទ បើពួកស្តេចកងដែនវជ្ជី មិនកំហែងបង្ខំពួកស្ត្រីកងត្រកូល ពួកកុមារីកងត្រកូល ឲ្យនៅរួម អស់កាលត្រឹមណា ម្នាលអានន្ទ សេចក្តីចំរើន តែងមានក្នុងកដ ដល់ពួកស្តេចកងដែនវជ្ជី សេចក្តីសាបសូន្យមិនមានឡើយ (អស់កាលត្រឹមណោះ) ។ ម្នាលអានន្ទ អ្នកចានពួយ ពួកស្តេចកងដែនវជ្ជី តែងធ្វើសក្ការៈ គោរព កាន់កាន់ បូជា ចេតិយកងដែនវជ្ជី របស់ពួកស្តេចកងដែនវជ្ជី ដែលនៅខាងក្នុងនគរផង ខាងក្រៅនគរផង ទាំងមិនធ្វើគ្រឿងបូជាប្រកបដោយធម៌ ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ ធ្លាប់ធ្វើដល់ចេតិយទាំងនោះ ឲ្យសាបសូន្យទៅដូច្នេះដែរឬ ។

សុតំ មេ តំ ភន្តេ ។ ឯកាយ ខោ ១ តានិ ។ ឯកាយ ១ ។ ឯកាយ ១ ។ ។ ។

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គបានឮដំណឹងនោះថា ពួកស្ដេចកងដែនវិជ្ជី តែងធ្វើសន្ថារ: គោរព រាប់អាន បូជាចេតិយកងដែនវិជ្ជី របស់ពួកអ្នកដែនវិជ្ជី ដែលនៅខាងកងនគរផង ខាងក្រៅនគរផង ចាំងមិនធ្វើគ្រឿងបូជាប្រកបដោយធម៌ ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ ធ្លាប់ធ្វើដល់ចេតិយចាំងនោះ ឲ្យសាបសូន្យទៅដូច្នេះដែរ ។ ម្នាលអានន្ទ បើពួកស្ដេចកងដែនវិជ្ជី នឹងធ្វើសន្ថារ:គោរព រាប់អាន បូជាទ្ធូរចេតិយ កងដែនវិជ្ជីរបស់ពួកអ្នកដែនវិជ្ជី ដែលនៅខាងកងនគរផង ខាងក្រៅនគរផង ចាំងមិនធ្វើគ្រឿងបូជាប្រកបដោយធម៌ ដែលគេធ្លាប់បូជា ធ្លាប់ធ្វើដល់ចេតិយចាំងនោះ ឲ្យសាបសូន្យទៅ អស់កាលត្រឹមណា ម្នាលអានន្ទ សេចក្ដីចំរើន តែងមានប្រាកដដល់ពួកស្ដេចកងដែនវិជ្ជី សេចក្ដីសាបសូន្យមិនមានឡើយ (អស់កាលត្រឹមណោះ) ។ ម្នាលអានន្ទ អ្នកបានឮថា ពួកស្ដេចកងដែនវិជ្ជី បានចាត់ចែងត្រឹមត្រូវនូវការការពារ នឹងការគ្រប់គ្រង ប្រកបដោយធម៌ កងអរហន្ដចាំងឡាយ ដោយសំណងថា ធ្វើម្ដេចហ្ន៎ ព្រះអរហន្ដចាំងឡាយ ដែលមិនទាន់មក ក៏សូមឲ្យមកកាន់ដែនរបស់យើង ព្រះអរហន្ដចាំងឡាយ ដែលមកស្រាប់ហើយ ក៏សូមឲ្យគង់នៅសប្បាយ ក្នុងដែនរបស់យើងដូច្នេះដែរឬ ។ បពិត្រព្រះមានព្រះភាគដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គបានឮដំណឹងនោះថា

បឋមបណ្ណាសកេ ទុតិយវគ្គោ

ឯវ្ជ្ជិនំ អរហន្តេសុ ធម្មិការក្ខាវណាតុត្តំ សុសំ-
ឧហិតា ឥតិ ឯ្ជ្ជ អនាគតា ច អរហន្តោ ឯ្ជ្ជ ឥ
អាតេ្ជ្ជ ១ អាតា ច អរហន្តោ ឯ្ជ្ជ ឥ ជ
ឯ្ជ្ជ ១ យ្ជ ១ ១ ១

ពួកស្តេចក្នុងដែនវជ្ជី ចានចាត់ចែងត្រឹមត្រូវនូវការការពារ ការពារ ទប់ការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយធម៌ ក្នុងព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដោយបំណងថា ធ្វើម្តេចហ្ន៎ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់មក ក៏សូមឲ្យមកកាន់ដែនរបស់យើង ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលមកស្រាប់ហើយ ក៏សូមឲ្យគង់នៅសប្បាយ ក្នុងដែនរបស់យើង ដូច្នេះដែរ ។ ម្នាលអានន្ទ បើពួកស្តេចក្នុងដែនវជ្ជី នឹងចានចាត់ចែងត្រឹមត្រូវនូវការការពារ ការពារ ទប់ការគ្រប់គ្រង ប្រកបដោយធម៌ ក្នុងព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដោយបំណងថា ធ្វើម្តេចហ្ន៎ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់មក ក៏សូមឲ្យមកកាន់ដែនរបស់យើង ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលមកស្រាប់ហើយ ក៏សូមឲ្យគង់នៅសប្បាយ ក្នុងដែនរបស់យើង អស់កាលត្រឹមណា ម្នាលអានន្ទ សេចក្តីចំរើន តែងមានច្រាកដ ដល់ពួកស្តេចក្នុងដែនវជ្ជី សេចក្តីសាបសូន្យ មិនមានឡើយ (អស់កាលត្រឹមណោះ) ។

គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ហៅវស្សការ-ព្រាហ្មណ៍ ជាមហាមាត្យ ក្នុងដែនមគធៈថា ម្នាលព្រាហ្មណ៍ សម័យមួយ តថាគត គង់នៅ ក្នុងសារន្ទទចេតិយ ទៀបក្រុងវ៉ៃសាលី តថាគត ចានសំដែងអបរិហានិយធម៌ទាំង ៧ ប្រការ នេះ ដល់ពួកស្តេច ក្នុងដែនវជ្ជី ក្នុងសារន្ទទចេតិយនោះឯង ។

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតោ

យោវ តាវ ភិក្ខវេ ព្រាហ្មណា ឥមេ សត្ត អបរិហានិយា ធម្មា ១ ១ ១

ម្នាលព្រាហ្មណ៍ អបរិហានិយធម៌ ៧ យ៉ាងនេះ តាំងនៅក្នុងពួកស្តេចក្នុងដែនរដ្ឋ ឬថាពួកស្តេចក្នុងដែនរដ្ឋ ទទួលប្រតិបត្តិក្នុងអបរិហានិយធម៌ ៧ យ៉ាងនេះ អស់កាលត្រឹមណា ម្នាលព្រាហ្មណ៍ សេចក្តីចំរើន តែងមានប្រាកដដល់ពួកស្តេចក្នុងដែនរដ្ឋ សេចក្តីសាបសូន្យ មិនមានឡើយ (អស់កាលត្រឹមណោះ) ។ បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន សេចក្តីចំរើន តែងមានប្រាកដ សេចក្តីសាបសូន្យ តែងមិនមានដល់ពួកស្តេចក្នុងដែនរដ្ឋ ដែលប្រកបដោយអបរិហានិយធម៌ សូម្បីតែមួយ។ ចាំចាប់ទាយ ទៅដ្ឋីដល់ទៅគ្រប់អបរិហានិយធម៌ទាំង ៧ (នោះ) ។ បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន ម្យ១ទៀត ព្រះបាទអជាតសត្តុវេទេហីបុត្រមាគធរាជ មិនគប្បីចាប់ពួកស្តេចក្នុងដែនរដ្ឋដោយចម្បាំងបានទេ ក្រៅពីលែងតែការលួងលោមយកចិត្ត ឬការធ្វើឲ្យបែកគ្នា ។ បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន ណ្ហើយចុះ ខ្ញុំព្រះអង្គសូមលាទៅឥឡូវនេះ (ក្រោះថា) ខ្ញុំព្រះអង្គមានកិច្ចប្រើន មានការងារច្រើន ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ អ្នកចូរសំគាល់ទៅកាលនឹងទៅក្នុងវេលានេះចុះ ។ លំដាប់នោះ វស្សការព្រាហ្មណ៍ ជាមហាមាត្យ ក្នុងដែនមគធៈ ត្រេកអរតាម នឹងភាសិតរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយត្រាកចាកអាសនៈចេញទៅ ។

បឋមបណ្ណាសកេ ទុតិយវគ្គោ

(២០) ឯកំ សមយំ ភគវា រាជគហេ វិហរតិ តិណ្ឌុកក្ខេ បញ្ចត្តេ ។ តត្រ ខោ ភគវា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ។ ភិក្ខវេ អបរិហានិយេ ធម្មេ ទេសេស្សាមិ ។ តំ សុណាថ ។ សាធុកំ មនសិ-ការេថ ។ ភាសិស្សាមីតិ ។ ឯវំ ភន្តេតិ ខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ បច្ចស្សុំ ។ ភគវា ឯតទវោច ។ កតមេ ច ភិក្ខវេ ។ អបរិហានិយា ធម្មា ។ យាវកីវញ្ច ភិក្ខវេ ។ ភិក្ខូ ។ អភិណ្ហសន្និបាតា ។ ការ៉ាសន្តិ ។ សន្និបាត-ពហុលា ។ ភវិស្សន្តិ ។ ភិក្ខវេ ។ ភិក្ខូ ។ ចាតុទ្ទសា ។ ០ បរិហានិ ។ យាវកីវញ្ច ។ ភិក្ខវេ ។ ភិក្ខូ ។ សមគ្គា ។ សន្និបតិស្សន្តិ ។ សមគ្គា ។ ឧដ្ឋហិស្សន្តិ ។ សមគ្គា ។ សង្ឆ-ការណីយានិ ។ ការ៉ាស្សន្តិ ។ ភវិស្សន្តិ ។ ភិក្ខវេ ។ ភិក្ខូ ។ ចាតុទ្ទសា ។ ០ បរិហានិ ។ យាវកីវញ្ច ។ ភិក្ខវេ ។ ភិក្ខូ ។ អប្បញ្ញត្តំ ។ ០ ។ ០ ។ ០

បឋមបណ្ណាសក ទុតិយវគ្គ

[២១] សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ គ្រង់គង់លើកំពូលភ្នំ ជិតក្រុងរាជគ្រឹះ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយ មកកាន់ទីនោះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតនឹងសំដែងអបរិហានិយធម៌ ទាំង ៧ ដល់អ្នកទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ចូរប្រុងស្តាប់នូវភាសិតនោះ ចូរធ្វើទុកក្នុងចិត្តឲ្យជាក់ច្បាស់ចុះ តថាគតនឹងសំដែងប្រាប់ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ទទួលព្រះបន្ទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះអបរិហានិយធម៌ ទាំង ៧ តើអ្វីខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើពួកភិក្ខុ នឹងប្រជុំគ្នារឿយ ៗ ប្រជុំគ្នាដោយច្រើន អស់កាលត្រឹមណា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីចំរើន តែងមានប្រាកដដល់ពួកភិក្ខុ សេចក្តីសាបសូន្យមិនមានឡើយ (អស់កាលត្រឹមណោះ) ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើពួកភិក្ខុ នឹងព្រមព្រៀងគ្នាប្រជុំ ព្រមព្រៀងគ្នាលើកប្រជុំ ព្រមព្រៀងគ្នាធ្វើកិច្ចរបស់សង្ឆ អស់កាលត្រឹមណា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីចំរើន តែងមានប្រាកដដល់ពួកភិក្ខុ សេចក្តីសាបសូន្យ មិនមានឡើយ (អស់កាលត្រឹមណោះ) ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើពួកភិក្ខុ នឹងមិនបញ្ញត្តសិក្ខាបទ ដែលតថាគតមិនបានបញ្ញត្តហើយ មិនដកសិក្ខាបទដែលតថាគតបញ្ញត្តរួចហើយ តាមតាម ប្រ-ព្រឹត្តតាមសិក្ខាបទដែលតថាគតបញ្ញត្តហើយយ៉ាងណា អស់កាលត្រឹមណា

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្មេ សត្តកនិបាតេ

ត្រៃ្ជយេវ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំ ចាដ្ឋកត្ថ្ងា នោ
ឧបាហារ ។ យាវតីវ ភិក្ខវេ ភិក្ខូ យេ
តេ ភិក្ខូ ថេរ រត្តញ្ញូ ចិរប្បព្ជិតា សង្ឆបិតរោ
សង្ឆបរិណាយកា តេ សក្ការ៉ាសន្ធ ការ៉ុការ៉ាសន្ធ
ម៉ានេសន្ធ ជ្ជ៉ាសន្ធ ឯសញ្ជ សោតញ្ជ ម ញ្ជ៉ាសន្ធ
ត្រៃ្ជយេវ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំ ចាដ្ឋកត្ថ្ងា នោ ឧបាហារ ។
យាវតីវ ភិក្ខវេ ភិក្ខូ ទ្ធ្ជ្ជ្ជ្ជ ឯ ឯ
ចោ ចោ ឦ ការ ១ ១ ១

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីចំរើន តែងមានប្រាកដ ដល់ពួកភិក្ខុ សេចក្តីសាបសូន្យ មិនមានឡើយ (អស់កាលត្រឹមណោះ) ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើពួកភិក្ខុនឹងធ្វើសក្ការៈ គោរព រាប់អាន បូជាពួកភិក្ខុ ជាថេរៈអ្នកដឹងរាត្រីច្រើន ឬសយ្យរ ជាបិតានៃសង្ឆ ជាបរិនាយករបស់សង្ឆ ជាអ្នកណែនាំសង្ឆ ទាំងសំគាល់ពាក្យដែលគួរស្តាប់ របស់ភិក្ខុជាថេរៈទាំងនោះ អស់កាលត្រឹមណា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីចំរើន តែងមានប្រាកដ ដល់ពួកភិក្ខុ សេចក្តីសាបសូន្យ មិនមានឡើយ (អស់កាលត្រឹមណោះ) ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើពួកភិក្ខុនឹងមិនលុះក្នុងអំណាចតណ្ហា ជាធម្មជាតិនាំសត្វទៅកាន់ភពថ្មីទៀត ដែលកើតឡើងហើយ អស់កាលត្រឹមណា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីចំរើន តែងមានប្រាកដ ដល់ពួកភិក្ខុ សេចក្តីសាបសូន្យ មិនមានឡើយ (អស់កាលត្រឹមណោះ) ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើពួកភិក្ខុ នឹងមានសេចក្តីប្រាថ្នា ក្នុងសេនាសនៈទាំងឡាយ ដែលតាំងនៅក្នុងព្រៃ អស់កាលត្រឹមណា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីចំរើន តែងមានប្រាកដ ដល់ពួកភិក្ខុ សេចក្តីសាបសូន្យ មិនមានឡើយ (អស់កាលត្រឹមណោះ) ១ ។

យាវតីវាញ្ច ភិក្ខវេ ភិក្ខូ បច្ចុគ្គញ្ញេ សតិ ឧបដ្ឋ-
ហេសុន្តិ ភិន្ទិ អជាតតា ច ហេសលា សត្ថុសាសនា
អាតន្ទេយ្យុ អាតតា ច ហេសលា សត្ថុសាសនា
ជាសុ ។ ហាយេយ្យុន្តិ ។ ១ យាវតីវាញ្ច ភិក្ខវេ ភិក្ខូ ចាតុ-
ជ្ជន្ទ្ធ ។ ០ ។ ០ ។ ០

យោ តាវ ញ្ញ កិត្តេ កិត្តេ ន ភស្ស ភមា ការ ស្ស ន្ត ។ ។ ។ ។ ន ន ន ភមា ការ ស្ស ន្ត ។ ។ ។ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើពួកភិក្ខុ នឹងមិនជាអ្នកមានការនិយាយតិរច្ឆាន-
កថា ជាទីត្រេកអរ ។បេ។ នឹងមិនជាអ្នកមានការដេកលក់ ជាទីត្រេកអរ
នឹងមិនជាអ្នកមានគ្នីគ្នា ជាទីត្រេកអរ នឹងមិនជាអ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នា
អាក្រក់ មិនលុះក្នុងអំណាចនៃសេចក្តីប្រាថ្នាអាក្រក់ មិនមានមិត្តអាក្រក់
មិនមានសំឡាញ់អាក្រក់ មិនជាកសៅរកបុគ្គលអាក្រក់ មិនដល់នូវ
សេចក្តីបន្ទរបន្ទយព្យាយាម ក្នុងចន្លោះ ដោយការគ្រាស់ដ៏ធំនូវគុណ-
វិសេស ត្រឹមតែជាន់ក្រោម អស់កាលត្រឹមណា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
សេចក្តីចំរើន តែងមានប្រាកដ ដល់ពួកភិក្ខុ សេចក្តីសាបសូន្យមិនមាន
ឡើយ (អស់កាលត្រឹមណោះ) ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើអបរិ-
ហានិយធម៌ទាំង ៧ នេះ ឋិតនៅក្នុងភិក្ខុទាំងឡាយ ឬថា ភិក្ខុទាំងឡាយ
នឹងប្រតិបត្តិ ក្នុងអបរិហានិយធម៌ ៧ នេះ អស់កាលត្រឹមណា ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីចំរើន តែងមានប្រាកដ ដល់ពួកភិក្ខុ សេចក្តី
សាបសូន្យ មិនមានឡើយ (អស់កាលត្រឹមណោះ) ។

(២៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត នឹងសំដែង
អបរិហានិយធម៌ ៧ យ៉ាង ដល់អ្នកទាំងឡាយ ។ បេ ។ ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះអបរិហានិយធម៌ ៧ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។

យាវតីវាញ្ច ភិក្ខវេ ទ្វេ ទ្វេ សង្ហា ការិសុ ្ន
ពុទ្ធ្យេ ភិក្ខវេ ភិក្ខូ ចាតុ ១ ១ ១

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើពួកភិក្ខុនឹងមានសេចក្តីដឿ អស់កាលត្រឹមណា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីចំរើន តែងមានប្រាកដ ដល់ពួកភិក្ខុ សេចក្តីសាបសូន្យ មិនមានឡើយ (អស់កាលត្រឹមណោះ) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើពួកភិក្ខុ ជាអ្នកមានសេចក្តីខ្មាសចុះ ។បេ។ មានសេចក្តីខ្លាចចុះ ជាពហុសូត្រ ប្រារព្ធសេចក្តីព្យាយាម មានស្មារតីមានបញ្ញា អស់កាលត្រឹមណា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីចំរើន តែងមានប្រាកដ ដល់ពួកភិក្ខុ សេចក្តីសាបសូន្យ មិនមានឡើយ (អស់កាលត្រឹមណោះ) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើអបរិហានិយធម៌ទាំង ៧ នេះ នឹងឋិតនៅ ក្នុងភិក្ខុទាំងឡាយ ឬថា ភិក្ខុទាំងឡាយ នឹងប្រតិបត្តិ ក្នុងអបរិហានិយធម៌ទាំង ៧ នេះ អស់កាលត្រឹមណា សេចក្តីចំរើន តែងមានប្រាកដ ដល់ពួកភិក្ខុ សេចក្តីសាបសូន្យ មិនមានឡើយ (អស់កាលត្រឹមណោះ) ។

(២៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត នឹងសំដែងអបរិ-ហានិយធម៌ ៧ យ៉ាង ដល់អ្នកទាំងឡាយ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះអបរិហានិយធម៌ ៧ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើពួកភិក្ខុ នឹងចំរើនសតិសម្ពោជ្ឌង្គ អស់កាលត្រឹមណា

ទ្ធុ ឌ្ឍ្យាយេ ភិក្ខវេ ភិក្ខូ ចាដ្ដ ១ ១ ១

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីចំរើន តែងមានប្រាកដ ដល់ពួកភិក្ខុ សេចក្តីសាបសូន្យ មិនមានឡើយ(អស់កាលត្រឹមណោះ) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើពួកភិក្ខុនឹងចំរើនធម្មវិចយសម្ពោជ្ឌង្គ ។បេ។ នឹងចំរើនវីរិយ-សម្ពោជ្ឌង្គ នឹងចំរើនបីតិសម្ពោជ្ឌង្គ នឹងចំរើនបស្សទ្ធិសម្ពោជ្ឌង្គ នឹងចំរើនសមាធិសម្ពោជ្ឌង្គ នឹងចំរើនឧបេក្ខាសម្ពោជ្ឌង្គ អស់កាលត្រឹមណា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីចំរើន តែងមានប្រាកដ ដល់ពួកភិក្ខុ សេចក្តីសាបសូន្យ មិនមានឡើយ (អស់កាលត្រឹមណោះ) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើអបរិហានិយធម៌ទាំង ៧ នេះ នឹងឋិតនៅ ក្នុងភិក្ខុទាំងឡាយ ឬថាភិក្ខុទាំងឡាយ នឹងប្រតិបត្តិ ក្នុងអបរិហានិយធម៌ទាំង ៧ នេះ អស់កាលត្រឹមណា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីចំរើន តែងមានប្រាកដ ដល់ពួកភិក្ខុ សេចក្តីសាបសូន្យមិនមានឡើយ (អស់កាលត្រឹមណោះ)។

(៤៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតនឹងសំដែងអបរិហានិយធម៌ ៧ យ៉ាង ដល់អ្នកទាំងឡាយ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះអបរិហានិយធម៌ ៧ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ? ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើពួកភិក្ខុ នឹងចំរើនអនិច្ចសញ្ញា អស់កាលត្រឹមណា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីចំរើន តែងមានប្រាកដ ដល់ពួកភិក្ខុ សេចក្តីសាបសូន្យមិនមានឡើយ (អស់កាលត្រឹមណោះ) ។

យាវតីវាញ្ច ភិក្ខវេ ភិក្ខូ អនត្តសញ្ញំ ភាវេស្សន្តិ ។ បេ ។ អសុភសញ្ញំ ភាវេស្សន្តិ អាទីនវសញ្ញំ ភាវេស្សន្តិ បហានសញ្ញំ ភាវេស្សន្តិ វិរាគសញ្ញំ ភាវេស្សន្តិ និរោធសញ្ញំ ភាវេស្សន្តិ ។ ឥត្យាយេវ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំ ចាដិកង្ខា ទោ បរិហានិ ។ យាវតីវាញ្ច ភិក្ខវេ ឥមេ សត្ត អបរិហានិយា ធម្មា ភិក្ខុសុ ឋស្សន្តិ ឥមេសុ សត្តសុ អបរិហានិយេសុ ធម្មេសុ ភិក្ខូ សន្ទិស្សិស្សន្តិ ។ ឥត្យាយេវ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំ ចាដិកង្ខា ទោ បរិហានីតិ ។

(២៦)[1] សត្តិមេ ភិក្ខវេ ធម្មា សេក្ខស្ស ភិក្ខុ-ទោ បរិហានាយ សំវត្តន្តិ ។ កតមេ សត្ត ។ តម្ហា-ភមតា ភុសិ្ដ្ឋ ភមតា និទ្ទ្ធ ភមតា ។ ១ ។ ១ ។ ១

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើពួកភិក្ខុ នឹងចំរើនអនត្តសញ្ញា ។បេ។ នឹងចំរើនអសុភសញ្ញា នឹងចំរើនអាទីនវសញ្ញា នឹងចំរើនបហានសញ្ញា នឹងចំរើនវិរាគសញ្ញា នឹងចំរើននិរោធសញ្ញា អស់កាលត្រឹមណា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីចំរើន តែងមានប្រាកដ ដល់ពួកភិក្ខុ សេចក្តីសាបសូន្យមិនមានឡើយ (អស់កាលត្រឹមណោះ) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើអបរិហានិយធម្មទាំង ៧ នេះ ឋិតនៅ ក្នុងភិក្ខុទាំងឡាយ ឬថា ភិក្ខុទាំងឡាយ នឹងប្រតិបត្តិ ក្នុងអបរិហានិយទាំង ៧ នេះ អស់កាលត្រឹមណា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីចំរើន តែងមានប្រាកដ ដល់ពួកភិក្ខុ សេចក្តីសាបសូន្យមិនមានឡើយ (អស់កាលត្រឹមណោះ) ។

(២៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម្មទាំងឡាយ ៧ នេះ រមែងប្រព្រឹត្ត ទៅ ដើម្បីសេចក្តីសាបសូន្យ ដល់សេក្ខភិក្ខុ ។ ៧ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។ គឺសេចក្តីត្រេកអរក្នុងការងារ ១ សេចក្តីត្រេកអរ ក្នុងការនិយាយតវ៉ាគ្នា-ការ ១ សេចក្តីត្រេកអរ ក្នុងការដេកលក់ ១ សេចក្តីត្រេកអរក្នុងការប្រ-ជុំជុំជុំ ១ សេចក្តីមិនគ្រប់គ្រងទ្វារ ក្នុងឥន្ទ្រិយទាំងឡាយ ១ ការមិនដឹងប្រមាណ ក្នុងភោជន ១ ចិត្តរបស់សង្ឆ (តែងមានក្នុងសង្ឆ) ភិក្ខុ មិនពិចារណា ក្នុងចិត្តនោះថា ពួកព្រះថេរ: ក្នុងសង្ឆអ្នកដ៏ធ្ងន់ត្រាប់ដ

ចិរប្ប្ជ្ជ្ជ្ជ្ជ ការ្ជ្ជ្ជ្ជ្ជ ្ជ្ជ ្ជ្ជ

ឃ្លាសយ្យ អ្នកនាំទៅនូវការ: ពួកថេរ:ចាំងនោះ ក៏ទទួលប្រាកដ ដោយការ
ងារនោះដូច្នេះ ហើយដល់នូវការប្រកបដោយខ្លួនឯង ១ ។ ម្នាលភិក្ខុ
ចាំងឡាយ ធម៌ចាំង ៧ យ៉ាងនេះឯង រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តី
សាបសូន្យដល់សេក្ខភិក្ខុ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ ធម៌ ៧ យ៉ាងនេះ
រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីមិនសាបសូន្យ ដល់សេក្ខភិក្ខុឡើយ ។
៧ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។ គឺសេចក្តីមិនត្រេកអរ ក្នុងការងារ ១ សេចក្តីមិន
ត្រេកអរ ក្នុងការនិយាយតិរច្ឆានកថា ១ សេចក្តីមិនត្រេកអរ ក្នុងការ
ដេកលក់ ១ សេចក្តីមិនត្រេកអរ ក្នុងការប្រកបដោយគ្នីគ្នា ១ ការគ្រប់គ្រង
ទ្វារ ក្នុងឥន្ទ្រិយចាំងឡាយ ១ សេចក្តីដឹងប្រមាណ ក្នុងភោជន ១ ភិក្ខុ
របស់សង្ឆ នៃធម៌ក្នុងសង្ឆ ភិក្ខុពិចារណា ក្នុងភិក្ខុនោះថា ពួកព្រះ
ថេរ: ក្នុងសង្ឆអ្នកដឹងទូទៅត្រៃវិជ្ជ ឃ្លាសយ្យ អ្នកនាំទៅនូវការ: ពួកព្រះ
ថេរ:ចាំងនោះ ទទួលប្រាកដ ដោយការងារនោះដូច្នេះ ហើយមិនដល់នូវ
ការប្រកប ដោយខ្លួនឯង ១ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ ធម៌ ៧ យ៉ាងនេះឯង
រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីមិនសាបសូន្យដល់សេក្ខភិក្ខុឡើយ ។

(៤៧) ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ ធម៌ ៧ យ៉ាងនេះ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ
ដើម្បីសេចក្តីសាបសូន្យដល់ទក្ខសក ។ ៧ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។

បឋមបណ្ណាសកេ ផ្លូវត្តោ

ភិក្ខុនិស្សដ្ឋំ ហោតេតិ សន្ធូមុស្សវំ ឧមជ្ជតិ អនិសិលេ ន សិក្ខតិ អប្ប្ សាទ ពហុលោ ហោតិ ភិក្ខុ ដេវេសុ ចេវ ន ដ្ឋេសុ ច មជ្ឌិមេសុ ច ឧចារ ម្ភ ចិ ត្តោ ឆ ម្ចុ សុ ណ ាតិ ១ ១ ១

បឋមបណ្ណាសក ផ្ទាំងតូ

ទុបាសកញ្ញាំងការយើញទូរកិក្ខុ ឲ្យសាបសូន្យ ១ ប្រហែសនឹងការស្តាប់ព្រះសទ្ធម្ម ១ មិនសិក្សាក្នុងអធិសីល(១) ១ ជាអ្នកមិនមានសេចក្តីជ្រះថ្លាប្រើន ក្នុងពួកកិក្ខុវាស់ ២ ១ ជាអ្នកមានចិត្តរិះគន់ ស្វែងរកគោលស្តាប់ធម៌ ១ ស្វែងរកទក្ខិណេយ្យបុគ្គល ខាងក្រៅសាសនានេះ ១ ធ្វើបុព្វការៈក្នុងទក្ខិណេយ្យបុគ្គល ខាងក្រៅសាសនាមោះ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ ៧ យ៉ាងនេះឯង រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសាបសូន្យដល់ទុបាសក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ ៧ យ៉ាងនេះ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីមិនសាបសូន្យដល់ទុបាសក ។ ៧ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។ គឺទុបាសកមិនញ្ញាំងការយើញភិក្ខុ ឲ្យសាបសូន្យ ១ មិនប្រហែសនឹងការស្តាប់ព្រះសទ្ធម្ម ១ សិក្សាក្នុងអធិសីល ១ ជាអ្នកមានសេចក្តីជ្រះថ្លាប្រើន ក្នុងពួកភិក្ខុវាស់ ២ ១ ជាអ្នកមានចិត្តមិនរិះគន់ មិនស្វែងរកគោលស្តាប់ធម៌ ១ មិនស្វែងរកទក្ខិណេយ្យបុគ្គល ខាងក្រៅសាសនានេះ ១ ធ្វើបុព្វការៈក្នុងទក្ខិណេយ្យបុគ្គល ក្នុងសាសនានេះ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ ៧ យ៉ាងនេះឯង រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីមិនសាបសូន្យដល់ទុបាសក ។

---

១ សីល ៥ ឬ សីល ១០ ។ អដ្ឋកថា ។

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតេ

ឧស្សូរំ ភារ៉ាតន្ត្ថាំ យោ ហាបេតិ ទ្ធាសតោ
សវនញ្ច អរ៉ាយធម្ម្ជ អធិសីលេ ច សិក្ខតិ
អប្ជសាទោ ច ភ ក្ខ្ជ ភ ក ្ខ ្ជ ភ ក ្ខ ្ជ ្ជ ្ជ
ទ្ធាវ ្ជ ្ជ ្ជ

ទុជ្ជសកណា ញ៉ាំងការយើញនូវពួកភិក្ខុ ដែលមានខ្លួនចំរើនហើយ ឲ្យសាបសូន្យ ១ ប្រហែសនឹងការស្តាប់នូវអរិយធម្មិ ចាំងឡាយ ១ មិនសិក្សាក្នុងអធិសីល ១ មានសេចក្តីមិនជ្រះថ្លា ក្នុងពួកភិក្ខុ ចំរើនឡើង ដោយក្រៃលែង ១ មានចិត្តរិះគន់ ប្រាថ្នាស្តាប់ព្រះសទ្ធម្ម ១ ស្វែងរកទក្ខិណេយ្យ-បុគ្គលដទៃ ខាងក្រៅសាសនានេះ ១ ទុជ្ជសកធ្លាប់ធ្វើបុព្វការ: ចំពោះទក្ខិណេយ្យបុគ្គលនោះ ១ ទុជ្ជសក ការសេពនូវ បរិហានិយធម្មចាំង ៧ យ៉ាងនេះឯង ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងហើយ ដោយប្រពៃ រមែងសាបសូន្យចាកព្រះ សទ្ធម្ម ។ ទុជ្ជសកណា មិនញ៉ាំងការយើញនូវពួកភិក្ខុ ដែលមានខ្លួនចំរើនហើយ ឲ្យសាបសូន្យ ១ មិនប្រហែសនឹងការ ស្តាប់នូវអរិយធម្មចាំងឡាយ ១ សិក្សាក្នុងអធិសីល ១ សេចក្តី ជ្រះថ្លា ក្នុងពួកភិក្ខុរបស់ទុជ្ជសកនោះ ចំរើនឡើងដោយក្រៃ លែង ១ មានចិត្តមិនរិះគន់ ស្តាប់នូវព្រះសទ្ធម្ម ១ មិនស្វែង រកទក្ខិណេយ្យបុគ្គលដទៃ ខាងក្រៅសាសនានេះ ១ ទុជ្ជសក តែងធ្លាប់ធ្វើបុព្វការ:ចំពោះទក្ខិណេយ្យបុគ្គល ក្នុងសាសនានេះ ១

ឯតេ ខោ អបរិហានិយេ សត្ត ធម្មេ សុណេថ ភិក្ខវេ ១ ។ ១ ។ ១ ។

ឧបាសក កាលសេពគប់នូវអរិយធម៌ទាំង ៧ យ៉ាងនេះឯង ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងហើយដោយប្រពៃ រមែងមិនសាបសូន្យចាកព្រះសទ្ធម្មឡើយ ។

(២៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វិបត្តិរបស់ឧបាសកនេះមាន ៧ យ៉ាង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម្បត្តិរបស់ឧបាសកនេះមាន ៧ យ៉ាង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីវិនាសរបស់ឧបាសកនេះមាន ៧ យ៉ាង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីចំរើនរបស់ឧបាសកនេះមាន ៧ យ៉ាង ។ ៧ យ៉ាងតើអ្វីខ្លះ ។ គឺឧបាសក មិនញ៉ាំងការយើញនូវភិក្ខុ ឲ្យសាបសូន្យ ១ មិនប្រកៃសនឹងការស្តាប់នូវព្រះសទ្ធម្ម ១ សិក្សាក្នុងអធិសីល ១ ជាអ្នកមានសេចក្តីជ្រះថ្លាប្រ៊ីនក្នុងពួកភិក្ខុចាស់ ១ កណ្តាល ១ មិនមានបិត្តិ:គន់ មិនស្វែងរកគោលស្តាប់ធម៌ ១ មិនស្វែងរកទក្ខិណេយ្យបុគ្គលខាងក្រៅសាសនានេះ ១ ធ្វើបុព្វការ:ចំពោះទក្ខិណេយ្យបុគ្គល ក្នុងសាសនានេះ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីចំរើនរបស់ឧបាសកមាន ៧ យ៉ាងនេះឯង ។

ឧបាសកណា ញ៉ាំងការយើញនូវពួកភិក្ខុ ដែលមានវ័យចំរើនហើយ ឲ្យសាបសូន្យ ១ ប្រកៃសក្នុងការស្តាប់នូវអរិយធម៌ទាំងឡាយ ១ មិនសិក្សា ក្នុងអធិសីល ១

សុត្តន្តបិដក អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតោ

អប្ផសាតោ ច ភិក្ខវេ ភាយ្យោ ភាយ្យោ បវ្ឌ្ឍតិ
ទុចារម្ភកថិត្តោ ច សន្ទិដ្ឋំ សោតុមិច្ឆតិ
ឥតោ ច ពហិទ្ធា អញ្ញំ ឧត្តរិណ្ណយ្ យ ការ ១ តិ
ឥត្ថ ច បុព្ពការ ១ យោ ការ ១ ១ ១

មានសេចក្តីមិនជ្រះថ្លាក្នុងពួកកិកូ ១ ចំរើនដោយក្រៃលែង ១ ជាអ្នកមានចិត្តរិះគន់ច្រណែនស្អប់ខ្ពើមនូវព្រះសទ្ធម្ម ១ ស្វែងរកទក្ខិណេយ្យបុគ្គលដទៃ ខាងក្រៅសាសនានេះ ១ ធ្វើបុព្វការៈចំពោះទក្ខិណេយ្យបុគ្គលខាងក្រៅសាសនានេះ ១ ចូលសក្តាលសេពនូវបរិហានិយធម៌ទាំង ៧ នេះឯង ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងហើយដោយប្រពៃ រមែងសាបសូន្យចាកព្រះសទ្ធម្ម ។ ចូលសក្តាណា មិនញ៉ាំងការឃើញនូវពួកកិកូដែលមានខ្ពស់ចំរើនហើយ ឲ្យសាបសូន្យ ១ មិនប្រហែសចំពោះការស្តាប់នូវអរិយធម៌ទាំងឡាយ ១ សិក្សាក្នុងអធិសីល ១ សេចក្តីជ្រះថ្លា ក្នុងពួកកិកូរបស់ចូលសក្តានោះ ចំរើនដោយក្រៃលែង ១ មិនមានចិត្តរិះគន់ច្រណែនស្អប់ខ្ពើមនូវព្រះសទ្ធម្ម ១ មិនស្វែងរកទក្ខិណេយ្យ-បុគ្គលដទៃ ខាងក្រៅសាសនានេះ ១ ចូលសក្តធ្វើបុព្វការៈចំពោះទក្ខិណេយ្យបុគ្គល ក្នុងសាសនានេះ ១

ជេមបណ្ណាសកោ ផ្ដើមគ្រោ

ឯតេ ខោ អមរិមាណ៎ យេ សត្ត ឆេ្ម សុនេ សិតេ
ទ្ធ ចាសកោ សេសវ ភាគោ សន្ទ្ធ ន ច ហាយ ឥតិ ។

ផ្ដើមគ្រោ ឥតិ ។

ឥស្ស្ទ្ធ

ឆ ភ ន ទ ជ ដ ឋ ឌ ណ ត ថ ទ ធ ន ប ផ ព ភ ម យ រ ល ១ ២ ១ ២ ១ ២

ទ្ធាសកកាលសេពនូវអបរិហានិយធម្មទាំង ៧ យ៉ាងនេះ ឯង ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងហើយដោយ ប្រពៃ រមែងមិនសាបសូន្យ រាកព្រះសទ្ធម្មឡើយ ។

ចប់ រដ្ឋវគ្គទី ៣ ។

១ ទ្ធានៃវគ្គ

និយាយពីសារនួនបេតិយ ១ សប្ប្រាសារ ១ ព្រាហ្មណ៍ ១ ភិក្ខុ ១ ការងារ ១ ធម្មជាតដែលគួរដឿ ១ ធម្មជាចំណែកនៃការ ត្រាស់ដឹង ១ ញ្ញា ១ សេក្ខភិក្ខុ ១ សេចក្ដីសាបសូន្យ ១ ទ្ធិ ១ សេចក្ដីចំរើន ១ ។

ទេវតាវគ្គ

(២៥) អថោ អញ្ញតរា ទេវតា អភិក្កន្តាយ រត្តិយា អភិក្កន្តវណ្ណា កេវលកប្បំ ជេតវនំ ឱភាសេត្វា យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ។ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯតមត្ថំ អដ្ឋាសិ ។ ឯតមត្ថំ ឯតមត្ថំ ។ ១ សា ទេវតា ភគវន្តំ ឯតទវោច ។ ២ ១ ១ ១

ទេវតាវិគ្គ

[២៩] លំដាប់នោះឯង ទេវតាមួយអង្គ មានរស្មីដ៏រុងរឿង កាលដែលរៀលកត្រី បឋមយាម កន្ទ្រង់ផុតទៅ ក៏ធ្វើតួដតនៃតាំងមូលឲ្យកួចស្ងាត់ ហើយចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ បិតនៅក្នុងទីសមគួរ ។ លុះទេវតានោះបិតនៅក្នុងទីសមគួរហើយ ទើបក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ធម៌ ៧ ប្រការនេះ តែងប្រព្រឹត្ត ទៅ ដើម្បីមិនសាបសូន្យដល់ភិក្ខុ ។ ធម៌ ៧ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺសេចក្តីគោរពព្រះសាស្តា ១ គោរពព្រះធម៌ ១ គោរពព្រះសង្ឆ ១ គោរពសិក្ខា ១ គោរពសមាធិ ១ គោរពការមិនប្រមាទ ១ គោរពការធ្វើបដិសណ្ឋារៈ ១ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ធម៌ ៧ ប្រការនេះឯង តែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីមិនសាបសូន្យដល់ភិក្ខុ ។ លុះទេវតានោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនេះចប់ហើយ ព្រះសាស្តា ក៏ទ្រង់សព្វព្រះហ្ឫទ័យ ។ លំដាប់នោះ ទេវតានោះគិតថា ព្រះសាស្តាទ្រង់សព្វព្រះហ្ឫទ័យនឹងអាត្មាអញ ដូច្នេះហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំលាព្រះដ៏មានព្រះភាគ ធ្វើប្រទក្សិណ រួចបាត់អំពីទីនោះឯង ។ លុះរៀលកន្ទ្រង់ពត្រីនោះមក ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ចានត្រាស់នឹងភិក្ខុតាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ រៀលាបេះមិញនេះ

បឋមបណ្ណាសកេ ទេវតាវគ្គោ

អញ្ញតរ ទេវតា អភិក្កន្តាយ រត្តិយា អភិក្កន្តវណ្ណា
គោរលគាមកំ ផេតវនំ ឧបាសេត្វា យេនាហំ តេនុប-
សង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា មំ អភិវាទេត្វា ឯតមត្ថំ
អដ្ឋាសិ ឯតមត្ថំ ម៑ តោ ភិក្ខវេ សា
ទេវតា មំ ឯតទវោច សត្ថិកេ ភន្តេ
ឆម្ហា ភិក្ខុនោ អបរិហានាយ សំវត្តន្តិ ។
 កតមេ សត្ត ។ សត្ត ។ សត្ត ។ សតិ ។ ឆ ។
ឆ ។ ឆ ។ ឆ ។ ឆ ។ ឆ ។ ឆ ។ ឆ ។ ឆ

បឋមបណ្ណាសក ទេវតាវគ្គ

មានទេវតាមួយរាងគ្គ មានស្នាដ៏ភ្លឺរឿង កាលដែលវេលាកន្ត្រី បឋម-
យាម កន្លងផុតទៅ ក៏ធ្វើវត្តដេតវនទាំងមូល ឲ្យភ្លឺស្វាង ហើយចូល
មកគាល់ភគវន្ត លុះចូលមកដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំភគវន្ត រួច
បានតម្កល់ក្នុងទីសមគួរ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ លុះទេវតានោះ បានតម្កល់
ក្នុងទីសមគួរហើយ ក៏ចូលនិយាយសេចក្តីនេះនឹងភគវន្តថា បពិត្រព្រះ
អង្គដ៏ចំរើន ធម៌ ៧ ប្រការនេះ តែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីមិនសាបសូន្យ
ដល់ភិក្ខុ ។ ធម៌ ៧ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺសេចក្តីគោរពព្រះសាស្តា ១
គោរពព្រះធម៌ ១ គោរពព្រះសង្ឆ ១ គោរពសិក្ខា ១ គោរព
សមាធិ ១ គោរពការមិនប្រមាទ ១ គោរពការធ្វើបដិសណ្ឋារៈ ១ ។
បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ធម៌ ៧ ប្រការនេះឯង តែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បី
មិនសាបសូន្យដល់ភិក្ខុ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ លុះទេវតានោះ បាន
និយាយសេចក្តីនេះចប់ហើយ លុះថ្វាយសេចក្តីនេះរួចហើយ ក៏ថ្វាយ
បង្គំភគវន្ត ធ្វើប្រទក្សិណហើយ ក៏បាត់អំពីទីនោះឯង ។

ភិក្ខុមានសេចក្តីពាយាមជាគ្រឿងផុតកំដៅកិលេស មានសេចក្តី
គោរពព្រះសាស្តាផង គោរពព្រះធម៌ផង គោរពដ៏ក្លៀវក្លាចំពោះ
ព្រះសង្ឆផង គោរពសមាធិផង គោរពដ៏ក្លៀវក្លាចំពោះសិក្ខាផង

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតេ

អប្ប្ យ្ យ ១ ១ ១

គោរពការមិនប្រមាទផង គោរពការធ្វើបដិសណ្ឋារៈផង (ភិក្ខុនោះ) មិនគួរនឹងសាបសូន្យ (ចាកមគ្គនឹងផល ឡើយ រមែងបិតនៅ) ក្នុងទីដិតព្រះនិព្វាន ។

(៣០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ លោកបានមានមិញនេះ មានទេវតាមួយអង្គ មានស្នាដ៏រុងរឿង ការដែលលោកត្រី បឋមយាម ក្នុងផុតទៅ ក៏ធ្វើវត្ថុដេតពន្លឺមួលឲ្យភ្លឺស្វាង ហើយចូលមកគាល់ព្រះតថាគត លុះចូលមកដល់ហើយ ថ្វាយបង្គំព្រះតថាគត រួចបិតនៅក្នុងទីសមគួរ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ លុះទេវតានោះ បិតនៅក្នុងទីសមគួរហើយ ក្រាបទូលសេចក្តីនេះនឹងតថាគតថា ម្នាលព្រះអង្គដ៏ចំរើន ធម៌ ៧ ប្រការនេះ ត្រូវប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីមិនសាបសូន្យដល់ភិក្ខុ ។ ធម៌ ៧ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺ សេចក្តីគោរពព្រះសាស្តា ១ គោរពព្រះធម៌ ១ គោរពព្រះសង្ឆ ១ គោរពសិក្ខា ១ គោរពសមាធិ ១ គោរពសេចក្តីខ្មាសបាប ១ គោរពសេចក្តីខ្លាចបាប ១ ។ ម្នាលព្រះអង្គដ៏ចំរើន ធម៌ ៧ ប្រការនេះឯង ត្រូវប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីមិនសាបសូន្យដល់ភិក្ខុ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទេវតានោះ ក្រាបទូលសេចក្តីនេះចប់ហើយ ថ្វាយសេចក្តីនេះរួចហើយ

២២ មហាបណ្ណាសកៈ ទៅការ

ឋ អតិវាទេត្វា ២ ទក្ខិណាំ ១ ១ ១

ក៏ថ្វាយបង្គំតថាគត ធ្វើប្រទក្សិណហើយ ក៏ចាត់អំពីទីនោះ ។

ភិក្ខុមានសេចក្តីព្យាយាមជាគ្រឿងដុតកំដៅកិលេស

មានសេចក្តីគោរពព្រះសាស្តាផង គោរពព្រះ

ធម៌ផង គោរពដ៏ក្សៀវក្សា ចំពោះព្រះសង្ឆផង

គោរពសមាធិផង គោរពដ៏ក្សៀវក្សា ក្នុងសិក្ខា

ផង បរិបូណ៌ ដោយសេចក្តីខ្មាសចាប នឹង

ខ្លាចចាបផង ជាអ្នកប្រកប ដោយសេចក្តីគោត

ក្រែង សេចក្តីគោរព (ភិក្ខុនោះ) មិនគួរ

នឹងសាបសូន្យ (ចាកមគ្គ នឹងផលទ្បើយ

រមែងឋិតនៅ) ក្នុងទីដ៏តានៃព្រះនិព្វាន ។

[៣១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ លោយប់ម៉ិញនេះ មានទេវតា

មួយអង្គ ។ បេ ។ ចូលមកនិយាយសេចក្តីនេះ នឹងតថាគតថា បពិត្រ

ព្រះអង្គដ៏ចំរើន ធម៌ ៧ ប្រការនេះ តែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីមិនសាប

សូន្យដល់ភិក្ខុ ។ ធម៌ ៧ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺសេចក្តីគោរព

ព្រះសាស្តា ១ គោរពព្រះធម៌ ១ គោរពព្រះសង្ឆ ១ គោរពសិក្ខា ១

គោរពសមាធិ ១ ភាពជាអ្នកប្រដៅងាយ ១ ភាពជាអ្នកមានមិត្តល្អ ១ ។

ឥមេ ខោ ភន្តេ សត្ត ធម្មា ភិក្ខុនោ អបរិហានាយ
សំវត្តន្តីតិ ។ ឥធមហេ ភិក្ខវេ សា ទេវតា
ឥធ ១ ១ ១

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ធម៌ ៧ ប្រការនេះឯង តែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីមិនសាបសូន្យដល់ភិក្ខុ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទេវតានោះ បាននិយាយសេចក្តីនេះចប់ហើយ លុះបានថ្វាយសេចក្តីនេះរួចហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំ តថាគត ធ្វើប្រទក្សិណ ហើយក៏ចាត់អំពីទីនោះឯង ។

ភិក្ខុមានសេចក្តីព្យាយាមជាគ្រឿងជុតកំដៅកិលេស
មានសេចក្តីគោរពព្រះសាស្តាផង គោរពព្រះធម៌ផង
គោរពដ៏ក្សេមក្សា ចំពោះព្រះសង្ឆផង គោរព
សមាធិផង គោរពដ៏ក្សេមក្សាក្នុងសិក្ខាផង ជាអ្នក
មានមិត្តល្អផង គេប្រដៅងាយផង ជាអ្នកប្រកប
ដោយសេចក្តីគោតក្រែង សេចក្តីគោរព (ភិក្ខុនោះ)
មិនគួរនឹងសាបសូន្យ (ចាកមគ្គនឹងផលឡើយ
រមែងបានៅ) ក្នុងទីដ៏ជិតនៃព្រះនិព្វាន ។

(៣២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ លោយប់ម៉ិញនេះ មានទេវតាមួយអង្គ ។បេ។ បាននិយាយសេចក្តីនេះនឹងតថាគតថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ធម៌ ៧ ប្រការនេះ តែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីមិនសាបសូន្យដល់ភិក្ខុ ។ ធម៌ ៧ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺសេចក្តីគោរពព្រះសាស្តា ១ គោរព

បឋមបណ្ណាសពេ ទេវតាវគ្គ

ជម្ពុតារវតា សន្ធ្យតារវតា សិក្ខាតារវតា សមាធិតារវតា
ភោវជ្ឌ្ឌ្ យ្ យ្ យ

ព្រះធម៌ ១ គោរពព្រះសង្ឆ ១ គោរពសិក្ខា ១ គោរពសមាធិ ១ ភាពជាអ្នកប្រដៅងាយ ១ ភាពជាអ្នកមានមិត្តល្អ ១ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ធម៌ ៧ ប្រការនេះឯង តែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីមិនសាបសូន្យដល់ភិក្ខុ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ លុះទេវតានោះ ចូលនិយាយសេចក្តីនេះចប់ហើយ ចូលថ្វាយនូវសេចក្តីនេះរួចហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំតថាគត ធ្វើប្រទក្ខិណហើយក៏ចាត់អំពីទីនោះឯង ។ កាលបើព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់យ៉ាងនេះហើយ ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងដោយសេចក្តីសង្ខេបនេះឯង ខ្ញុំព្រះអង្គយល់សេចក្តី ដោយពិស្តារយ៉ាងនេះ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិក្ខុកុងសាសនានេះ ជាអ្នកមានសេចក្តីគោរព ព្រះសាស្តាដោយខ្លួនឯងផង ពណ៌នាគុណនៃសេចក្តីគោរពព្រះសាស្តាផង ភិក្ខុដទៃណា មិនទាន់មានសេចក្តីគោរពព្រះសាស្តា ក៏ដឹកនាំភិក្ខុទាំងនោះ ឲ្យគោរពព្រះសាស្តាផង ភិក្ខុដទៃណាមានសេចក្តីគោរពព្រះសាស្តាហើយ ក៏ពណ៌នាគុណរបស់ភិក្ខុទាំងនោះ តាមសេចក្តីពិតមែន ក្នុងកាលគួរផង ។ ជាអ្នកមានសេចក្តីគោរពព្រះធម៌ដោយខ្លួនឯង។ បេ ។ ជាអ្នកមានសេចក្តីគោរពព្រះសង្ឆ មានសេចក្តីគោរពសិក្ខា មានសេចក្តីគោរពសមាធិ ជាអ្នកដែលគេប្រដៅងាយ

សុត្តន្តបិដកៃ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតៃ

ការ្យាណមិត្តោ ហោតិ ការ្យាណមិត្តតាយ ច
ឯណ្ហាកនី យេ ចញ្ញ ភិក្ខូ ន ការ្យាណ-
មិត្តា តេ ច ការ្យាណមិត្តតាយ សមានបេតិ
យេ ចញ្ញ ភិក្ខូ ការ្យាណមិត្តា តេសញ្ច ឯណ្ហាំ ការ
ភូតំ ឥច្ចំ ការ្យេន ។ ឥមស្ស ខោ អហំ ភន្តេ
ការ្យ សន្ធ្ជ្ជ ភាសិតស្ស ឯវ ជ្ជានាមិ អត្ថ
អាជានាមីតិ ។ សាធុ សាធុ សារីបុត្ត សាធុ
ខោ ត្វ សារីបុត្ត ឥមស្ស ឥយ សន្ធ្ជ្ជ
ភាសិតស្ស ឯវ ជ្ជានាមិ អត្ថ អាជានាសិ ឥ
សារីបុត្ត ភិក្ខូ អត្ថ ច ធ្ជ្ជ ការ
ហោតិ
ការ្យ ច ឯណ្ហាកនី យេ ចញ្ញ ភិក្ខូ ន
ធ្ជ្ជ ការ
ការ ការ
ការ ការ
ការ

ជាអ្នកមានមិត្តល្អ ពណ៌នាគុណនៃការមានមិត្តល្អផង ភិក្ខុដទៃ
ណា មិនតាន់មានមិត្តល្អ ក៏ដឹកនាំភិក្ខុតាំងនោះ ឲ្យមានមិត្តល្អផង
ភិក្ខុដទៃណា មានមិត្តល្អហើយ ក៏ពណ៌នាគុណ របស់ភិក្ខុតាំងនោះ
តាមសេចក្តីពិតមែន ក្នុងកាលគួរផង ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន
ធម្មៃដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងដោយសេចក្តីសង្ខេបនេះឯង
ខ្ញុំព្រះអង្គយល់សេចក្តីដោយពិស្តារយ៉ាងនេះ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ
ទ្រង់ត្រាស់តបថា ម្នាលសារីបុត្ត ប្រពៃហើយ ។ ម្នាលសារីបុត្ត ប្រពៃ
ណាស់ហើយ ធម្មៃនេះតថាគតសំដែងហើយដោយសង្ខេប អ្នកយល់
សេចក្តីដោយពិស្តារយ៉ាងនេះបាន ម្នាលសារីបុត្ត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ
ជាអ្នកមានសេចក្តីគោរពព្រះសាស្តា ដោយខ្លួនឯងផង ពណ៌នាគុណនៃ
សេចក្តីគោរពព្រះសាស្តាផង ភិក្ខុដទៃណា មិនតាន់មានៈសេចក្តីគោរព
ព្រះសាស្តា ក៏ដឹកនាំភិក្ខុតាំងនោះ ឲ្យគោរពព្រះសាស្តាផង ភិក្ខុដទៃ
ណា មានសេចក្តីគោរពព្រះសាស្តាហើយ ពណ៌នាគុណរបស់ភិក្ខុតាំង
នោះ តាមសេចក្តីពិតមែន ក្នុងកាលគួរផង ។ ជាអ្នកមានសេចក្តីគោរព
ព្រះធម្ម ដោយខ្លួនឯងផង ។ បេ ។ ជាអ្នកមានសេចក្តីគោរពព្រះសង្ឆ
មានសេចក្តីគោរពសិក្ខា មានសេចក្តីគោរពសមាធិ ជាអ្នកដែលគេ
ប្រដៅងាយ ជាអ្នកមានមិត្តល្អផង ពណ៌នាគុណនៃការមានមិត្តល្អផង

យេ ចញ្ចេ កិត្តេ ន ភាសន្តិ តេ ២ ភាសន្តិ ។ ២ ។ ២ ។ ២

ភិក្ខុដទៃណា មិនចាន់មានមិត្តល្អ ក៏ដឹកនាំភិក្ខុទាំងនោះ ឲ្យមានមិត្តល្អផង ភិក្ខុដទៃណា មានមិត្តល្អហើយ ក៏ពណ្ណនាគុណរបស់ភិក្ខុទាំងនោះ តាមសេចក្តីពិតមែន ក្នុងកាលគួរផង ។ ម្នាលសារីបុត្ត ធម៌នេះឯង ភ្ជាគតសំដែងហើយ ដោយសេចក្តីសង្ខេប គប្បីយល់សេចក្តី ដោយពិស្តារយ៉ាងនេះ ។

[៣៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មិត្តប្រកបដោយអង្គ ៧ ប្រការ គួរសេពគប់ ។ ប្រកបដោយអង្គ ៧ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺមិត្តឲ្យនូវរបស់ ដែលគេឲ្យបានដោយកម្រ ១ ធ្វើនូវអំពើដែលគេធ្វើបានដោយកម្រ ១ អត់ធន់ចំពោះហេតុ ដែលគេអត់ធន់បានដោយកម្រ ១ បើកបង្ហាញសេចក្តីកំប៉ុងរបស់ខ្លួនដល់គ្នា ១ ចិទ្ទសេចក្តីកំប៉ុងរបស់គ្នា ១ មិនលះគ្នា ក្នុងគ្រាមានសេចក្តីអន្តរាយ ១ មិនមើលងាយគ្នា ព្រោះអស់ភោគៈ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មិត្តប្រកបដោយអង្គ ៧ ប្រការ នេះឯង គួរសេពគប់ ។

មិត្តឲ្យនូវរបស់ដែលគេឲ្យ បានដោយកម្រផង ធ្វើនូវអំពើដែលគេធ្វើបានដោយកម្រផង មួយទៀត អត់ធន់ចំពោះពាក្យដែលពោលអាក្រក់ នឹងហេតុដែលអត់ធន់ បានដោយកម្រផង ប្រាប់សេចក្តីកំប៉ុងរបស់ខ្លួនដល់គ្នាផង ចិទ្ទសេចក្តីកំប៉ុងរបស់គ្នាផង

អាបទាសុ ន ជហាតិ ខីណេ ន ឆាតិមញ្ញតិ

យស្មឹ ឋានានិ ហានានិ សំវិជ្ជន្តីធ បុក្ខលេ

សេសា ចិត្តា ចិត្តការេន ភជិតព្វោ ឥជ្ឈតីតិ ។

(៣៤) សត្ថវា ភិក្ខវេ ឆម្ភេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ ចិត្តា សេវិតព្វោ ភជិតព្វោ បយិរុបាសិតព្វោ អបិ បន្ធុជ្ជមានេនបិ ។ ឥមេហិ សត្ថវា ។ ចិយោ ច ហោតិ ធនាចោ ច ឥសុ ច ការីនិយោ ច ។ ឋ្ឋ ច ។ ចនក្ខមោ ច ឥម្ភ្ភ្ជ ឥជ ឥ ឥ ហោតិ ។ ច ។ ។ ។

មិនលះគ្នាក្នុងគ្រាមានសេចក្ដីអន្ដរាយផង មិនមើលងាយគ្នា ព្រោះអស់លាភផង ហេតុទាំងនេះ មានក្នុងបុគ្គលណាក្នុងលោកនេះ បុគ្គលមានសភាពដូច្នោះនោះ ហៅថាមិត្ត ជនអ្នកមានប្រាជ្ញានូវមិត្ត គប្បីសេពគប់ ។

(៣៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុជាមិត្តប្រកបដោយធម៌ ៧ ប្រការ បុគ្គលអ្នកស្វែងមិត្ត ពោះបីលោកបណ្ដេញចំបាងចេញ(១) ក៏គួរតែសេពគប់ ពាក់រក ចូលទៅអង្គុយជិត ។ ប្រកបដោយធម៌ ៧ ប្រការ តើដូចម្ដេចខ្លះ ។ គឺភិក្ខុជាអ្នក (ធ្វើខ្លួន) ឲ្យជាទីស្រឡាញ់ ១ ជាទីគាប់ចិត្ត ១ គួរគោរព ១ គួរសរសើរ ១ ១ សម្បាយ៉ាប្រៀនប្រដៅ ១ អត់ធន់ចំពោះពាក្យ ១ ជាអ្នកនិយាយពាក្យជ្រាស(២) ១ មិនដឹកនាំក្នុងហេតុដែលមិនគួរ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុជាមិត្តប្រកបដោយធម៌ ៧ ប្រការនេះឯង បុគ្គលអ្នកស្វែងមិត្ត បើទុកជាលោកបណ្ដេញចំបាងចេញ ក៏គួរតែសេពគប់ ពាក់រក ចូលទៅអង្គុយជិត ។

---

១ ក្នុងអដ្ឋកថាថា បើអ្នកស្វែងមិត្ត បានបុគ្គលយ៉ាងនេះជាមិត្តហើយ បើទុកជាលោកជាក់ទណ្ឌកម្មឲ្យលីលើ១០០ជាប់ក្ដី ឲ្យដាំងទំក១០០ក្ដីមក្ដី ឲ្យដាច្ចនខ្ជាប់ ១០០ ស្នាក្ដី ឬបណ្ដេញមិនឲ្យនៅជាមួយក្ដី ក៏ត្រូវតែសុំទោសនឹងលោក ហើយនាមនៅជាមួយ ជ្រាបដល់អស់ពីរ ។

២ បានដល់ពាក្យ អាចិកំជាំង គឺពាក្យដែលជាប់ទាក់ទង ជ្រាស់ណានវិបស្ស នាមគ្ពុនលនិ ។

ទ្វិយោ ច ភិក្ខុ ភាវនិយោ ឯ្ហ ច ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១
ភម្ហ្ការ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១

ភិក្ខុជាអ្នក (ធ្វើខ្លួន) ឲ្យជាទីស្រឡាញ់ផង គួរគោរពផង គួរសរសើរផង ១ សម្ដាប់ប្រៀនប្រដៅផង អត់ធន់ចំពោះពាក្យផង ជាអ្នកនិយាយពាក្យជ្រាបផង ចាំមិនដឹកនាំក្នុងហេតុដែលមិនគួរផង ១ ហេតុចាំនេះ មានក្នុងបុគ្គលណាក្នុងលោកនេះ បុគ្គលជាអ្នកប្រាថ្នានូវប្រយោជន៍ អ្នកធ្វើនូវសេចក្ដីអនុគ្រោះ មានសភាពដូច្នោះនោះ ឈ្មោះថាជាមិត្ត បុគ្គលអ្នកមានសេចក្ដីត្រាតាមដោយមិត្ត ១ ១ ១

សញ្ញា ឧប្ផជ្ជន្តិ ។ តិណ្ណ ឧបដ្ឋានានិ ។ អត្ថតោ ឯកន្តិ ។ ។ ។

ដឹងនូវសញ្ញាចាំងឡាយដែលកើតឡើង ដឹងនូវសញ្ញាចាំងឡាយដែលប្រាកដឡើង ដឹងនូវសញ្ញាចាំងឡាយដែលដល់នូវសេចក្តីវិនាស ១ ដឹងនូវវិតក្ក:ចាំងឡាយដែលកើតឡើង ដឹងនូវវិតក្ក:ចាំងឡាយដែលប្រាកដឡើង ដឹងនូវវិតក្ក:ចាំងឡាយដែលដល់នូវសេចក្តីវិនាស ១ ហេតុក្នុងធម៌ជាទីសប្បាយ ឬមិនជាទីសប្បាយ ឬកតាម ឬ ខ្ជិ ខ្ជ ស ជាចំណែកនៅ ឬ ស ក៏ភិក្ខុនោះ ចានកំណត់ទុកល្អ ធ្វើទុកក្នុងចិត្តល្អ បងចាំល្អ ដឹងច្បាស់ល្អហើយ ដោយប្រាជ្ញា ១ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៧ ប្រការនេះឯង មិនយូរប៉ុន្មាននឹងធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេចនូវបដិសម្ភិទា ៤ ដោយប្រាជ្ញាដ៏ខ្ពស់ត្តម ដោយខ្លួនឯងមិនខាន ។

(៣៦) ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ សារីបុត្តប្រកបដោយធម៌ ៧ ប្រការ ទើបធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេចនូវបដិសម្ភិទា ៤ ដោយប្រាជ្ញាដ៏ខ្ពស់ត្តមដោយខ្លួនឯង ។ ប្រកបដោយធម៌ ៧ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ សារីបុត្តដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះជាសេចក្តីប្រមូលចិត្តរបស់អញ ១ ឬ ចិត្តខាងក្នុងរួញ ក៏ដឹងច្បាស់តាមពិតថា ចិត្តខាងក្នុងរបស់អញរួញ ១ ឬ ចិត្តខាងក្រៅកាយមាយ ក៏ដឹងច្បាស់តាមពិតថា ចិត្តខាងក្រៅរបស់អញកាយមាយ ១ ព្រះសារីបុត្តដឹងនូវវេទនាចាំងឡាយដែលកើតឡើង ដឹងនូវវេទនាដែលប្រាកដឡើង ដឹងនូវវេទនាដែលដល់នូវសេចក្តីវិនាស

ញ្ញា ឧប្ផ្ផ្ដ ១ ១ ១

ដឹងនូវសញ្ញាតាំងឡាយដែលកើតឡើង ដឹងនូវសញ្ញាដែលប្រាកដឡើង ដឹងនូវសញ្ញាដែលដល់នូវសេចក្តីវិនាស ១ ដឹងនូវវិតក្ក:តាំងឡាយដែលកើតឡើង ដឹងនូវវិតក្ក:ដែលប្រាកដឡើងដឹងនូវវិតក្ក:ដែលដល់នូវសេចក្តីវិនាស ១ ហេតុក្នុងធម៌ជាទីសប្បាយ ឬ មិនជាទីសប្បាយ ថោកទាប ឬខ្ពង់ខ្ពស់ ជាចំណែកខ្មៅ ឬស ក៏សារីបុត្តបានកំណត់ទុកល្អ ធ្វើទុកក្នុងចិត្តល្អ ចងចាំល្អ ដឹងច្បាស់ល្អហើយ ដោយប្រាជ្ញា ១ ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ សារីបុត្តប្រកបដោយធម៌ ៧ ប្រការនេះឯង ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេចនូវបដិសម្ភិទា ៤ ដោយ ប្រាជ្ញាដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ដោយខ្លួនឯង ។

(៣៧) ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៧ ប្រការ រមែងញ៉ាំងចិត្តឲ្យលុះក្នុងអំណាច (របស់ខ្លួន) បាន មិនមែនភិក្ខុលុះអំណាចចិត្តទេ ។ ប្រកបដោយធម៌ ៧ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកឈ្លាសវៃ ក្នុងសមាធិ ១ ឈ្លាសវៃ ក្នុងវិធីចូលសមាធិ ១ ឈ្លាសវៃ ក្នុងវិធីដំកល់ទុកសមាធិ ១ ឈ្លាសវៃ ក្នុងវិធីចេញចាកសមាធិ ១ ឈ្លាសវៃ ក្នុងវិធីចែកវៃលកនូវសមាធិ ១

សមាធិស្ស គោចរកុសលោ ហោតិ សមាធិស្ស
អភិនីហារកុសលោ ហោតិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ
សត្តហិ ឆឡេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ ចិត្តំ រក្ខេ
រត្តេតិ ។ ន ច ភិក្ខុ ចិត្តស្ស រក្ខេន រត្តតីតិ ។

[៣៨] សត្តហិ ភិក្ខវេ ឆឡេហិ សមន្នាគតោ
សារីបុត្តោ ចិត្តំ រក្ខេ រត្តេតិ ។ ន ច សារីបុត្តោ ចិត្តស្ស
រក្ខេន រត្តតិ ។ កតមេហិ សត្តហិ ។ ឥធ ភិក្ខវេ
សារីបុត្តោ សមាធិកុសលោ ហោតិ សមាធិស្ស
សមាបត្តិកុសលោ សមាធិស្ស ឋិតិកុសលោ សមាធិស្ស
វុដ្ឋានកុសលោ សមាធិស្ស កល្យាណកុសលោ
សមាធិស្ស គោចរកុសលោ សមាធិស្ស អភិនីហារ-
កុសលោ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ សត្តហិ ឆឡេហិ
សមន្នាគតោ សារីបុត្តោ ចិត្តំ រក្ខេ រត្តេតិ ។ ន ច
សារីបុត្តោ ចិត្តស្ស រក្ខេន រត្តតីតិ ។

ឈ្លាសវៃ ក្នុងទីគោចរនៃសមាធិ(១) ១ ឈ្លាសវៃ ក្នុងវិធីនាំមកនូវសមាធិ(២) ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៧ ប្រការនេះឯង រមែងញ៉ាំងចិត្តឲ្យលុះក្នុងអំណាច (របស់ខ្លួន) ចាន មិនមែនភិក្ខុលុះអំណាចចិត្តទេ ។

(៣៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សារីបុត្តប្រកបដោយធម៌ ៧ ប្រការ ទើបញ៉ាំងចិត្តឲ្យលុះក្នុងអំណាច (របស់ខ្លួន) មិនមែនសារីបុត្តលុះអំណាចចិត្តទេ ។ ប្រកបដោយធម៌ ៧ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ សារីបុត្ត ជាអ្នកឈ្លាសវៃ ក្នុងសមាធិ ១ ឈ្លាសវៃ ក្នុងវិធីចូលសមាធិ ១ ឈ្លាសវៃ ក្នុងវិធីដកលុតសមាធិ ១ ឈ្លាសវៃ ក្នុងវិធីចេញចាកសមាធិ ១ ឈ្លាសវៃ ក្នុងវិធីចែកវៃលកសមាធិ ១ ឈ្លាសវៃ ក្នុងទីគោចរនៃសមាធិ ១ ឈ្លាសវៃ ក្នុងវិធីនាំមកនូវសមាធិ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សារីបុត្តប្រកបដោយធម៌ ៧ ប្រការនេះឯង ទើបញ៉ាំងចិត្តឲ្យលុះទៅក្នុងអំណាច (របស់ខ្លួន) មិនមែនសារីបុត្តលុះអំណាចចិត្តទេ ។

១- ភិក្ខុណាចៀសចាកធម៌មិនជាទីសប្បាយ សេចតប់ធម៌ជាទីសប្បាយក្តី ស្គាល់ថាសមាធិនេះមានន័យមិត្តជាអារម្មណ៍ នេះមានលក្ខណៈជាអារម្មណ៍ក្តី ឈ្មោះថាអ្នកឈ្លាសវៃ ក្នុងទីគោចរនៃសមាធិ ។ អដ្ឋកថា នៃឆក្ខនិបាត ។ ២- ភិក្ខុដែលអាចប្រមូលសមាធិ ដែលកើតអំពីឈានមានបឋមជ្ឈានជាដើម ដើម្បីនឹងកូលកាន់សមាបត្តិជាន់ខ្ពស់ៗ ហៅថាអ្នកឈ្លាសវៃ ក្នុងការនាំសមាធិ ព្រោះលោកចេញអំពីបឋមជ្ឈាន ចូលទុតិយជ្ឈាន ។ បេ ។ ចេញអំពីតតិយជ្ឈាន ចូលកាន់ចតុត្ថជ្ឈាន ។ អដ្ឋកថានៃឆក្ខនិបាត ។

បឋមបណ្ណាសកេ ទេវាតវត្ត

(៣៩) អថខោ អាយស្មា សារីបុត្តោ បុព្ពណ្ហ-
សមយំ និវាសេត្វា បត្តចីវរមាទាយ សាវត្ថឿ បិណ្ឌាយ
ចារិំ ។ អថខោ អាយស្មតោ សារីបុត្តស្ស ឯតទហោសិ
អតិប្បកោ ខោ តាវ សាវត្ថិយំ បិណ្ឌាយ ចរិតុំ យន្នូនាហំ
យេន អញ្ញតិត្ថិយានំ បរិព្ពាជកានំ អារាមោ តេនុប-
សង្កមេយ្យន្តិ ។ អថខោ អាយស្មា សារីបុត្តោ យេន
អញ្ញតិត្ថិយានំ បរិព្ពាជកានំ អារាមោ តេនុបសង្កមិ
ឧបសង្កមិត្វា តេហិ អញ្ញតិត្ថិយេហិ បរិព្ពាជកេហិ សទ្ធឿ
សម្មោទិ សម្មោទនីយំ កថំ សារាណីយំ វីតិសារេត្វា
ឯកមន្តំ និសីទិ ។ តេនខោ បន សមយេន តេសំ អញ្ញ-
តិត្ថិយានំ បរិព្ពាជកានំ សន្និសិន្នានំ សន្និបតិតានំ អយ-
មន្តរាកថា ឧទបាទិ យោ ហិ កោចិ អាវុសោ ឌ្ឌាឧសិ
ឧសិ ... ...

(៣៩) គ្រានោះ ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ ស្លៀកស្បង់ប្រដាប់ចីវរ ក្នុងបុព្វណ្ហសម័យ ហើយចូលទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ដើម្បីបិណ្ឌបាត ។ លំដាប់នោះ ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ដំណើរត្រាច់ទៅ ដើម្បីបិណ្ឌបាតក្នុងក្រុងសាវត្ថីព្រឹកណាស់នៅឡើយ ម្យ៉ាងទៀត ដូច្នោះ អញគួរតែនៅ ចូលទៅ ឯអាចារៈរបស់ឋាវិញ្ញាដក ជាអន្យតិត្ថិយសិន ។ ទើបព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ ចូលទៅឯអាចារៈរបស់ពួកឋាវិញ្ញាដក ជាអន្យតិត្ថិយ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏រីករាយជាមួយនឹងពួកឋាវិញ្ញាដក ជាអន្យតិត្ថិយទាំងនោះ លុះបញ្ចប់ពាក្យដែលគួររីករាយនឹងពាក្យដែលគួរលឹកហើយ ក៏គង់នៅក្នុងទីសមគួរ ។ ក៏ក្នុងសម័យនោះឯង ពួកឋាវិញ្ញាដក ជាអន្យតិត្ថិយទាំងនោះអង្គុយប្រជុំគ្នា ហើយបានផ្តើមសួរពាក្យ ជាបន្ទាប់នេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ បុគ្គលណាមួយ ប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ បរិសុទ្ធ ពេញលេញអស់ ១២ ឆ្នាំ តើគួរនឹងហៅបុគ្គលនោះ ថាជាកិត្តិមិនមានអាយុ ១០ ឆ្នាំបានឬទេ ។ លំដាប់នោះ ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ មិនបានត្រេកអរ មិនបានហាមឃាត់នូវការសិក្សារបស់ពួកឋាវិញ្ញាដក ជាអន្យតិត្ថិយទាំងនោះទេ លុះមិនត្រេកអរ មិនហាមឃាត់ ហើយត្រេកចាកអាសនៈ ដើរចេញទៅ

សុត្តន្តបិដកៃ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតៃ

ភិក្ខវេ សន្តិកេ ឯតស្ស ភាសិតស្ស អត្ថं
អាជានិស្សន្តីតិ ។ អថ ខោ អាយស្មា សារីបុត្តោ
សាវត្ថិយं បិណ្ឌាយ ចរិត្វា បច្ឆាភត្តं បិណ្ឌចាត-
ប្ប ដិក្ក្ន្តោ យេន ភគវា តេនុបសङ្កមि ។ ឧបសङ្កមិត្វា
ភគវន្តं អភិវាទេត្វា ឯកមន្តं និសីទि ។ ឯកមន្តं
និសិន្នោ ខោ អាយស្មា សារីបុត្តោ ភគវន្តं
ឯតទវោच ឥធាហं ភន្តេ បុព្ពណ្ហសមយं និវាសេត្វា
បត្តចីវរមាទាយ សាវត្थिं បិណ្ឌាយ ចរិស្សं ។ ឯតស្ស
មយ្ហं ភន្តេ ឯតទហោសि អតិប្ប្ រោ ខោ តាវ
សាវត្थិយं បិណ្ឌាយ ចរितुं យន្នូនាហं យេន អញ្ញ-
តិत्थियानं បរิព្ពាជកានं អារামো តេនុបសङ្កមेय्यन्ति
អថ ខ្វាហं ភន្តេ យេន អញ្ញតិत्थियानं បរิព្ពាជកានं
អារামো តេនុបសङ្កमि ។ ឧបសङ្កमित्वा តेहि អញ្ញ-
តិत्थियेहि បរิព្ពាជកेहि សद्धिं សម្មោទि
សម្មោទនीयं កथं សារណीयं वीतिसारेत्वा ឯកមन्तं
និសីទि ។ ឯតេ ខោ បន ភន្តេ សមយេ

ដោយមានបំណងថា អញគង់ទទួលនូវសេចក្តីនៃកាសិតនុ៎ះ ក្នុងសំណាក់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ទើបព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ ត្រាច់ទៅដើម្បីបិណ្ឌបាតក្នុងក្រុងសាវត្ថី លុះត្រឡប់មកអំពីបិណ្ឌបាត ក្នុងកាល ជាខាងក្រោយភត្តវិញ ក៏ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ រួចគង់នៅក្នុងទីសមគួរ ។ លុះព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ គង់នៅក្នុងទីសមគួរហើយ ក៏ចាន ក្រាបបង្គំទូលនូវដំណើរនោះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ក្នុងទីឯណោះ ខ្ញុំព្រះអង្គស្ងៀកសម្ងំប្រដាប់ចាត្រនឹងបាត ក្នុងបុព្វណ្ហ-សម័យហើយចូលទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ដើម្បីបិណ្ឌបាត បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ដំណើរត្រាច់ទៅដើម្បីបិណ្ឌបាត ក្នុងក្រុងសាវត្ថីព្រឹកណាស់នៅឡើយ បើដូច្នោះអញគួរនៅ ចូលទៅឯអាចមរបស់បរិព្វាជក ជាអន្យតិត្ថិយសិន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន លំដាប់នោះ ខ្ញុំព្រះអង្គក៏ចាន ចូលទៅឯអាចមរបស់ពួកបរិព្វាជកជាអន្យតិត្ថិយ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏រីករាយជាមួយនឹងពួកបរិព្វាជកជាអន្យតិត្ថិយទាំងនោះ លុះបញ្ចប់ពាក្យ ដែលគួររីករាយនឹងពាក្យដែលគួរលឹកហើយ ក៏អង្គុយក្នុងទីសមគួរ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សម័យនោះឯង

ឯតេសំ អញ្ញតិត្ថ្យានំ ឧបាសកានំ សន្ធិសិ្ថ្ងានំ
សន្ធិបតិតានំ អយមន្តរកថា ឧទបាទិ យោ
ហិ ឯកោ ចិ អាវុសោ ទ្វាទស វស្សានិ ឧបុណ្ណាំ
ឧបសុទ្ធំ ព្រហ្មចរិយំ ចរតិ ឯទ្ធសោ ភិក្ខូតិ
អលំ ។ បតិ ជានាតិ អ ១ ១ ១

ពួកបរិព្វាជក ជាអន្យតិ្ថរ្យទាំងនោះ អង្គុយប្រជុំគ្នា បានផ្តើមពាក្យ
ជាបន្ទោរនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ បុគ្គលណាមួយ
ប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ បរិសុទ្ធ ពេញលេញ អស់ ១២ ឆ្នាំ តើគួរ
ទទួលហៅបុគ្គលនោះ ថាជាកិត្តិមិនមានអាយុ ១០ ឆ្នាំ បានឬទេ បពិត្រ
ព្រះអង្គដ៏ចំរើន វេលានោះ ខ្ញុំព្រះអង្គ មិនបានត្រេកអរ មិនបានហាម
ឃាត់ទូវគាសិតរបស់ពួកបរិព្វាជក ជាអន្យតិ្ថរ្យទាំងនោះ:ឡើយ លុះមិន
បានត្រេកអរ មិនបានហាមឃាត់ហើយ ក៏ក្រាកចាកអាសនៈដើរចេញ
ទៅ ដោយមានបំណងថា អញទទួលយល់ទូវសេចក្តីនៃភាសិតនុ៎ះ ក្នុង
សំណាក់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ចុះក្នុងធម្មវិន័យ
នេះ បុគ្គលអាចទទួលបួជ្ញា (ខ្លួន) ថាជាកិត្តិមិនមានអាយុ ១០ ឆ្នាំ ដោយ
គ្រាន់តែកាប់ឆ្នាំប៉ុ"ណ្ណោះ បានដែរឬ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ត្រេស់ត្រាស់តប
ថា ម្នាលសារីបុត្ត ក្នុងធម្មវិន័យនេះ បុគ្គលមិនអាចទទួលបួជ្ញា (ខ្លួន) ថា
ជាកិត្តិមិនមានអាយុ ១០ ឆ្នាំ ដោយគ្រាន់តែកាប់ឆ្នាំប៉ុ"ណ្ណោះបានទេ្ធយ ។
ម្នាលសារីបុត្ត ទិដ្ឋិសារ៉ាត ៧ ប្រការនេះឯង តថាគតបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់
ដោយប្រាជ្ញាដ៏ឧត្តម ដោយខ្លួនឯង ហើយប្រកាសទុក ។ ទិដ្ឋិសារ៉ាត
៧ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលសារីបុត្ត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតេ

សតិ្ធាសមាធានេ តិព្ពច្ឆន្ទោ ហោតិ អាយតិញ្ច សតិ្ធា-
សមាធានេ អវិគតបេ្បមោ ធម្មនិសន្តិយា តិព្ពច្ឆន្ទោ ហោតិ
អាយតិញ្ច ធម្មនិសន្តិយា អវិគតបេ្បមោ ឥច្ឆាវិនយេ
តិព្ពច្ឆន្ទោ ហោតិ អាយតិញ្ច ឥច្ឆាវិនយេ អវិគតបេ្បមោ
បដិសល្លានេ តិព្ពច្ឆន្ទោ ហោតិ អាយតិញ្ច បដិសល្លានេ
អវិគតបេ្បមោ វីយារម្ភេ តិព្ពច្ឆន្ទោ ហោតិ អាយតិញ្ច
វីយារម្ភេ អវិគតបេ្បមោ សតិនេបក្កេ តិព្ពច្ឆន្ទោ ហោតិ
អាយតិញ្ច សតិនេបក្កេ អវិគតបេ្បមោ ទិដ្ឋិប្បដិវេធេ
តិព្ពច្ឆន្ទោ ហោតិ អាយតិញ្ច ទិដ្ឋិប្បដិវេធ អវិ-
គតបេ្បមោ ។ ឥមានិ ខោ ភិក្ខវេ សត្ត ឯកូនសត្តានិ

ជាអ្នកមានសេចក្តីពេញចិត្តខ្លាំងក្នុងការសមាទានទ្រទ្រង់ នៅ ១ ជាអ្នកមានសេចក្តីពេញចិត្តខ្លាំង ក្នុងការពិចារណាទ្រទ្រង់ធម៌ នៅ ១ ជាអ្នកមានសេចក្តីពេញចិត្តខ្លាំង ក្នុងការកំចាត់បង់ទ្រទ្រង់ នៅ ១ ជាអ្នកមានសេចក្តីពេញចិត្តខ្លាំង ក្នុងការពួនសម្ងំ នៅ ១ ជាអ្នកមានសេចក្តីពេញចិត្តខ្លាំង ក្នុងការប្រារព្ធព្យាយាម នៅ ១ ជាអ្នកមានសេចក្តីពេញចិត្តខ្លាំង ក្នុងការតាំងស្មារតី ទ្រទ្រង់ ជាអ្នកមានប្រាជ្ញាចាស់ នៅ ១ ជាអ្នកមានសេចក្តីពេញចិត្តខ្លាំង ក្នុងការចាក់ធ្លុះដោយទិដ្ឋិ គឺឃើញច្បាស់ទ្រទ្រង់ នៅ ១ ។ ម្នាលសារីបុត្ត ទ្រទ្រង់ ៧ ប្រការនេះ

មយា សយំ អភិញ្ញា សច្ឆិកត្វា ឧបសម្ផជ្ជ ។ ឥមេ ហិ ខោ សារីបុត្ត សត្តហិ ឯកូនសត្តហិ សមណ្ឌិតោ ភិក្ខុ ទ្វាទស ឆេមិ ។ សត្ត ឯ បរិបុណ្ណានិ ។ ឯ ។ ព្រហ្មចរិយំ ចរតិ ។ ឯ ។ ភិក្ខូ ។ ។ ។

ដែលតថាគតធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ដោយប្រាជ្ញាដ៏ឧត្តម ដោយខ្លួនឯងហើយ ប្រកាសទុក ។ ម្នាលសារីបុត្ត ភិក្ខុប្រកបដោយនិទ្ទុសវត្ត ៧ ប្រការនេះ បើទុកជាប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ ដ៏បរិសុទ្ធ ពេញលេញ អស់ ១២ ឆ្នាំ ក៏គួរហៅថា ភិក្ខុមិនមានអាយុ ១២ ឆ្នាំបាន បើទុកជាប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយ-ធម៌ ដ៏បរិសុទ្ធ ពេញលេញ អស់ ២៤ ឆ្នាំ ក៏គួរហៅថា ភិក្ខុមិនមានអាយុ ១០ ឆ្នាំបាន បើទុកជាប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ដ៏បរិសុទ្ធ ពេញលេញ អស់ ៣៦ ឆ្នាំ ក៏គួរហៅថា ភិក្ខុមិនមានអាយុ ១០ ឆ្នាំបាន បើទុកជាប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ដ៏បរិសុទ្ធ ពេញលេញ អស់ ៤៨ ឆ្នាំ ក៏គួរហៅថា ភិក្ខុមិនមានអាយុ ១០ ឆ្នាំបាន ។

(៤០) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលគង់នៅក្នុងយោសិតារាម ជិតក្រុងកោសម្ពី ។ គ្រានោះឯង ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ ស្ងៀកសង្ឆាំប្រដាប់ចាត់ទំនឹងចីវរក្នុងបុព្វណ្ហសម័យ ហើយចូលទៅកាន់ក្រុងកោសម្ពី ដើម្បីបិណ្ឌបាត ។ លុះដាច់នោះ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ មានសេចក្ដីត្រិះរិះថា ដំណើរត្រាច់ទៅ ដើម្បីបិណ្ឌបាត ក្នុងក្រុងកោសម្ពីព្រឹកណាស់នៅឡើយ បើដូច្នោះ អញគួរនៀនចូលទៅឯអារាមរបស់ពួកបរិព្វាជក ជាអន្យតិត្ថិយសិន ។ ទើបព្រះអានន្ទ ដ៏មានអាយុ

យេន អញ្ញតិត្ថ្យានំ បរិព្ជាជកានំ អារាមោ តេនុប-
សង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា តេហិ អញ្ញតិត្ថ្យេហិ ប-
ព្ជាជកេហិ សទ្ធឹ សម្មោទិ សម្មោទនីយំ កថំ
សារាណីយំ វីតិសារេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។
តេន ខោ បន សមយេន តេសំ អញ្ញតិត្ថ្យានំ ប-
ព្ជាជកានំ សន្និសិន្នានំ សន្និបតិតានំ អយមន្តរាកថា
ឧទបាទិ យោ ហិ គោបិ អាវុសោ ទ្វាទស វស្សានិ
បរិបុណ្ណានិ បរិសុទ្ធំ ព្រហ្មចរិយំ ចរតិ ឯទ្ធុសោ ភិក្ខូតិ
អលំ ឋបេតុយាតិ ។ អថ ខោ អាយស្មា អានន្ទោ
តេសំ អញ្ញតិត្ថ្យានំ បរិព្ជាជកានំ ភាសិតំ នេវ អភि-
នន្ទិ ន ប្បដិក្ខោសិ អនភិនន្ទិត្វា អប្ប ដិក្ខោសិត្វា
ឧដ្ឋាយាសនា បក្កាមិ ភគវតោ សន្តិកេ ឯតស្ស
ភាសិតស្ស អត្ថं អាជានិស្សាមីតិ ។ អថ ខោ អាយស្មា
អានន្ទោ ភោជនីយំ បិណ្ឌាយ ចរិត្វា បច្ឆាភត្តំ
បិណ្ឌបាតប្ប ដិក្ក ន្តោ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ
ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។
ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ អាយស្មា អានន្ទោ

ចូលទៅជិតអាចារ្យរបស់ពួកបរិព្វាជក ជាអន្យតិត្ថិយ លុះចូលទៅដល់ហើយ
ក៏រីករាយជាមួយនឹងពួកបរិព្វាជក ជាអន្យតិត្ថិយទាំងនោះ លុះបញ្ចប់ពាក្ស
ដែលគួររីករាយ នឹងពាក្សដែលគួរលឹកហើយ ក៏គង់ក្នុងទីសមគួរ ។
ក៏ក្នុងសម័យនោះឯង ពួកបរិព្វាជក ជាអន្យតិត្ថិយទាំងនោះ អង្គុយប្រជុំ
គ្នា ហើយបានផ្តើមសួរពាក្ស ជាបន្ទាន់នេះថា ម្នាលអាវុសោ ទាំងឡាយ
បុគ្គលណាមួយ ប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ ដ៏បរិសុទ្ធ ពេញលេញ អស់
១២ ឆ្នាំ តើគួរនឹងហៅ (បុគ្គលនោះ) ថាជាកិត្តិមិនមានអាយុ ១០ ឆ្នាំ
ចុងដែរឬ ។ លំដាប់នោះ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ មិនត្រេកអរ មិន
ហាមឃាត់នូវកាសិតរបស់ពួកបរិព្វាជក ជាអន្យតិត្ថិយ ទាំងនោះទេ ។ ប៉ុន្តែ
លុះមិនត្រេកអរ មិនហាមឃាត់ ហើយក្រោកចាកអាសនៈដើរចេញទៅ
ដោយមានបំណងថា អញគង់នឹងយល់នូវសេចក្តីនៃកាសិតនុ៎ះ ក្នុង
សំណាក់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ទើបព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ ត្រាច់
ទៅ ដើម្បីបិណ្ឌបាត ក្នុងក្រុងកោសម្ពី លុះត្រឡប់មក អំពីបិណ្ឌ-
បាត ក្នុងកាលជាទីក្រោយភត្ត ក៏ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ
លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ រួចគង់
ក្នុងទីសមគួរ ។ លុះព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ គង់ក្នុងទីសមគួរហើយ

ភគវន្តំ ឯតទវោច ឥធាហំ ភន្តេ ឧត្តរាសាឡ្ហមាសេ
ធម្មាសេ្ត បត្តចីវរមាទាយ គោសម្ពីតោ ឯណ្ហាយ ចារិកំ
ឥស្ស ម យ្ហ ភន្តេ ឯតទហោសិ អតិ ខ្ជ្ជ ោ ខោ
តាវ គោសម្ពីយ ឯណ្ហាយ ចរិតុ យ ន្ន ូ ន ាហ ំ យេ ន
អ ញ្ញ តិ ត្ថ ិ យ ា ន ំ ប រ ិ ញ្ជ ូ ត ា ន ំ អ ា ក ា ម ោ ត េ ន ុ ប ស ន្ត ្ត -
ម េ យ ្ យ ន្ត ិ អ ជ ្ ឈ ូ ห ำ ภ ัน ต ะ ย ะ น อ ญ ฺ ญ ะ ติ ต ฺ ถ ิ ย า น ํ ป ะ ริ -
ญ ฺ ช ู ต า น ํ อ า ก า ม ะ ต ะ น ุ ป ส ง ฺ ก ะ ม ํ อุ ป ส ง ฺ ก ะ ม ิ ต ฺ ว า ต ะ ห ิ
อ ญ ฺ ญ ะ ติ ต ฺ ถ ิ ย ะ ห ิ ป ะ ริ ญ ฺ ช ู ต ะ ห ิ ส ทฺ ธึ ส ห ฺ ม ุ ธึ ส ห ฺ ม ุ
ธ ะ ย ํ ภ ว ํ ส า ก ณ ี ย ํ ว ิ ต ิ ส า ร ะ ว า ฯ ล ฯ ภ ว ํ ส ม ฺ ป ุ ร ิ
ธ ิ ส ี ธึ ต ะ น ะ ข ะ ว ะ ป ะ น ภ ะ ว ํ ส ม ะ ย ะ น ต ะ ส ํ
อ ญ ฺ ญ ะ ติ ต ฺ ถ ิ ย า น ํ ป ะ ริ ญ ฺ ช ู ต า น ํ ส ง ฺ ห ะ ส ิ ก ฺ ข า น ํ ส ง ฺ ห ะ ป ะ ติ ต า น ํ
อ ย ม ฺ ป ะ ฐ ม ะ ภ า ค ะ ฯ ล ฯ ท ุ ต ิ ย ะ ภ า ค ะ ย ะ ห ิ ต ะ ห ิ ก ิ ร ิ ย า ว ิ ส ว ะ
ท ฺ ธ า ท ส ว ส ฺ ส า น ิ ป ะ ริ ป ุ ณ ฺ ณ ํ ป ะ ริ ส ุ ท ฺ ธ ํ พ ฺ ร ห ฺ ม จ ะ ริ ย ํ
จ ะ ร ะ ต ิ ม ะ ท ฺ ท ะ ส า ก ิ ต ฺ ถ ะ ต ิ อ ล ํ ว จ น า ย า ต ิ
อ ช ฺ ช ู ห ำ ภ ัน ต ะ ย ะ น ต ะ ส ํ อ ญ ฺ ญ ะ ติ ต ฺ ถ ิ ย า น ํ ป ะ ริ -
ญ ฺ ช ู ต า น ํ ก า ส ิ ต ํ ต ะ ว า อ ก ิ น ฺ ท ึ ธ ป ฺ ป ะ ฏ ิ ก ฺ ข า ส ึ

បឋមបណ្ណាសក ទេវតាវគ្គ

ក៏ចូលក្រាបបង្គំទូលនូវដំណើរនោះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រ
ព្រះអង្គដ៏ចំរើន ក្នុងទីឯណោះ ខ្ញុំព្រះអង្គស្ទាត់ស្ទង់ប្រដាប់ចាត្រនឹងប៉ារ
ក្នុងបុព្វណ្ហសម័យ ហើយចូលទៅកាន់ក្រុងគោសម្ពី ដើម្បីបិណ្ឌ-
ចាត បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គនោះ មានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា
ដំណើរត្រាប់ទៅ ដើម្បីបិណ្ឌចាត ក្នុងក្រុងគោសម្ពី ព្រឹកណាស់ទៅ
ទ្បើយ បើដូច្នោះ អញគួរនឿនចូលទៅឯអាចារ្យរបស់ពួកបរិព្វាជក ជា
អន្យតិ្ថយសិន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន លំដាប់នោះ ខ្ញុំព្រះអង្គចូល
ទៅឯអាចារ្យរបស់បរិព្វាជក ជាអន្យតិ្ថយ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏រីក
រាយជាមួយនឹងពួកបរិព្វាជក ជាអន្យតិ្ថយទាំងនោះ លុះបញ្ចប់ពាក្ស
ដែលគួររីករាយនឹងពាក្ស ដែលគួរលឹកហើយ ក៏អង្គុយ ក្នុងទីសមគួរ
បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ក្នុងសម្ងាត់នោះឯង ពួកបរិព្វាជក ជាអន្យតិ្ថយទាំង
នោះ អង្គុយប្រជុំគ្នា ហើយចាប់ផ្ដើមនូវពាក្ស ជាចន្ទោះនេះថា ម្ចាស់អា-
វុសោទាំងឡាយ បុគ្គលណាមួយ ប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌បរិសុទ្ធ ពេញ
លេញអស់ ១២ ឆ្នាំ តើគួរនឹងហៅបុគ្គលនោះ ថាជាកិត្ដិមិនមានអាយុ ១០
ឆ្នាំបានដែរឬ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន លំដាប់នោះ ខ្ញុំព្រះអង្គ មិនត្រេកអរ
មិនហ៊ានយាត់ទូរ៉ាសិតរបស់ពួកបរិព្វាជក ជាអន្យតិ្ថយទាំងនោះទ្បើយ

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតេ

អនកិនន្ទ្ធ្វា អប្ប្ដ្ដ្ដ

លុះមិនត្រេកអរ មិនហាមឃាតហើយ ក៏ត្រេកចាកអាសនៈ ដើរចេញ
ទៅដោយមានបំណងថា អញគង់នឹងយល់ទូរសេចក្តីនៃភាសិតនុ៎ះ ក្នុង
សំណាក់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ចុះក្នុងធម្មវិន័យ
នេះ បុគ្គលអាចបួសជា (ខ្លួន) ថាជាកិក្ខុ មិនមានអាយុ ១០ ឆ្នាំ ដោយ
គ្រាន់តែកន្លងឆ្នាំប៉ុណ្ណោះបានដែរឬ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់តបថា
ម្នាលអានន្ទ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ បុគ្គលមិនអាចនឹងបួសខ្លួនថាជាកិក្ខុមិន
មានអាយុ ១០ ឆ្នាំ ដោយគ្រាន់តែកន្លងឆ្នាំប៉ុណ្ណោះបានទេ្រយ ។ ម្នាល
អានន្ទ ទីទ្ធសរតៃ ៧ ប្រការនេះឯង តថាគតបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ដោយ
ប្រាជ្ញាដ៏ឧត្តម ដោយខ្លួនឯងហើយប្រកាសទុក ។ ទីទ្ធសរតៃ ៧ ប្រការ
គឺដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលអានន្ទ កិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមានសេចក្តី
ជឿ ១ មានសេចក្តីខ្មាសបាប ១ មានសេចក្តីខ្លាចបាប ១ មានការចេះ
ដឹងច្រើន ១ ជាអ្នកប្រារព្ធសេចក្តីព្យាយាម ១ មានស្មារតី ១ មាន
ប្រាជ្ញា ១ ។ ម្នាលអានន្ទ ទីទ្ធសរតៃ ៧ ប្រការនេះឯង ដែលតថាគត
បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ដោយប្រាជ្ញាដ៏ឧត្តម ដោយខ្លួនឯង ហើយ
ប្រកាសទុក ។ ម្នាលអានន្ទ កិក្ខុប្រកបដោយទីទ្ធសរតៃ ៧ ប្រការនេះឯង

ទ្វាទស ចេបិ វស្សានិ បរិបុណ្ណានិ បរិសុទ្ធំ ព្រហ្ម-
ចរិយំ ចរតិ ឯទ្ធសោ ភិក្ខូតិ អលំ វចនាយ ចតុ-
ទ្ទសតិ ចេបិ វស្សានិ បរិបុណ្ណានិ បរិសុទ្ធំ ព្រហ្មចរិយំ
ចរតិ ឯទ្ធសោ ភិក្ខូតិ អលំ វចនាយ ឆត្តិំសតិ
ចេបិ វស្សានិ បរិបុណ្ណានិ បរិសុទ្ធំ ព្រហ្មចរិយំ ចរតិ
ឯទ្ធសោ ភិក្ខូតិ អលំ វចនាយ អដ្ឋចត្តាឡីសញ្ចេបិ
វស្សានិ បរិបុណ្ណានិ បរិសុទ្ធំ ព្រហ្មចរិយំ ចរតិ
ឯទ្ធសោ ភិក្ខូតិ អលំ វចនាយាតិ ។

ទេវាវត្ថោ ចតុត្ថោ ។

ឥសិទ្ធ្ជំ

អប្ប្ជាគោ ហិរីមា ច ទ្វេ សុវចា ទុវេ សមា
ទ្វេ បដិសម្ភិទា ទ្វេ វិសា ឯទ្ធសត្ថុបរេ ទ្វេតិ[1] ។

---

១ ម. អប្ជមាទ ហិរោត្ត្ជ សុវចោ ច សោរច្ចស្ជ ។ ទ្វេ ម្ជ ទ្វេ ។ ទ្ធ ។ ទ្ធ ។ ទ្ធ

បើទុកជាប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ ដ៏បរិសុទ្ធ ពេញលេញ អស់១២ ឆ្នាំ ក៏គួរហៅថា ភិក្ខុមិនមានអាយុ ១០ ឆ្នាំបាន បើទុកជាប្រព្រឹត្ត ព្រហ្ម-ចរិយធម៌ ដ៏បរិសុទ្ធ ពេញលេញ អស់ ២៤ ឆ្នាំ ក៏គួរហៅថាភិក្ខុមិនមានអាយុ ១០ ឆ្នាំបាន បើទុកជាប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ ដ៏បរិសុទ្ធ ពេញលេញអស់ ៣៦ ឆ្នាំ ក៏គួរហៅថាភិក្ខុមិនមានអាយុ ១០ ឆ្នាំបាន បើទុកជាប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ ដ៏បរិសុទ្ធ ពេញលេញ អស់ ៤៨ ឆ្នាំ ក៏គួរហៅថា ភិក្ខុមិនមានអាយុ ១០ ឆ្នាំបាន ។

ចប់ ទេ១ារ្គទី ៤ ។

១ទ្ធានដែទេ១ារ្គនោះគឺ

និយាយពីភិក្ខុមិនមានសេចក្តីប្រមាទ ១ ភិក្ខុមានសេចក្តីខ្មាសបាប ១ ភិក្ខុអ្នកប្រដៅងាយ ២ លើក សំឡាញ់ ២ លើក បដិសម្ពិធ ២ លើក ភិក្ខុលុះអំណាចចិត្ត ២ លើក ទ្ធិសារ ២ លើក ។

មហាយញ្ញវិគ្គោ

(៤០) សត្តិមា ភិក្ខវេ វិញ្ញាណដ្ឋិតិយោ ។ កតមា សត្ត ។ សន្តិ ភិក្ខវេ សត្តា នានត្តកាយា នានត្តសញ្ញិនោ សេយ្យថាបិ មនុស្សា ឯកច្ចេ ច ទេវា ឯកច្ចេ ច វិនិបាតិកា អយំ បឋមា វិញ្ញាណដ្ឋិតិ ។ សន្តិ ភិក្ខវេ សត្តា នានត្តកាយា ឯកត្តសញ្ញិនោ សេយ្យថាបិ ទេវា ព្រហ្មកាយិកា បឋមាភិនិព្ពត្តា អយំ ទុតិយា វិញ្ញាណដ្ឋិតិ ។ សន្តិ ភិក្ខវេ សត្តា ឯកត្តកាយា នានត្តសញ្ញិនោ សេយ្យថាបិ ទេវា អាភស្សរា អយំ តតិយា វិញ្ញាណដ្ឋិតិ ។ សន្តិ ភិក្ខវេ សត្តា ឯកត្តកាយា ឯកត្តសញ្ញិនោ សេយ្យថាបិ ទេវា សុភកិណ្ហា អយំ ចតុត្ថា វិញ្ញាណ-ដ្ឋិតិ ។ សន្តិ ភិក្ខវេ សត្តា សព្វសោ រូបសញ្ញានំ សមតិក្កមា បដិឃសញ្ញានំ អត្ថង្គមា នានត្តសញ្ញានំ អមនសិការា អនន្តោ អាការោ តិ អាការ-ឈ្ជាយតនូបគា អយំ បញ្ចមា វិញ្ញាណដ្ឋិតិ ។

មហាយញ្ញវគ្គ

(៤១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វិញ្ញាណដ្ឋិតិ (ទីតាំងនៃវិញ្ញាណ) នេះមាន ៧ ប្រការ ។ វិញ្ញាណដ្ឋិតិ ៧ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកសត្ត្ব មានកាយផ្សេងគ្នា មានសញ្ញាផ្សេងគ្នា ដូចពួកមនុស្សខ្លះ ទេវតាពួកខ្លះ ទឹងវិនិបាតពួកខ្លះ នេះជាវិញ្ញាណ-ដ្ឋិតិ ទី១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកសត្ត្ব មានកាយផ្សេងគ្នា មានសញ្ញាដូចគ្នា ដូចទេវតាក្នុងពួកព្រហ្ម ដែលកើតក្នុងដាន់បឋមឌ្ឍាន ភូមិ នេះជាវិញ្ញាណដ្ឋិតិ ទី២ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកសត្ត្ব មានកាយដូចគ្នា មានសញ្ញាផ្សេងគ្នា ដូចពួកទេវតាក្នុងដាន់អាភស្សរៈ នេះជាវិញ្ញាណដ្ឋិតិ ទី៣ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកសត្ត្ব មានកាយដូចគ្នា មានសញ្ញាដូចគ្នា ដូចពួកទេវតាក្នុងដាន់សុភកិណ្ហៈ នេះជាវិញ្ញាណដ្ឋិតិ ទី ៤ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកសត្ត្ব ប្ចូលកាន់អាកាសានញ្ចាយតនឌ្ឍាន ដោយគិតថា អាកាសមិនមានទីបំផុត ព្រោះកន្ទ្ធងបង់ន្ទ្ធរ ប្ចូលសញ្ញា ព្រោះវិនាសទៅនៃបដិឃសញ្ញា ព្រោះមិនធ្វើទុកក្នុងចិត្តន្ទ្ធរនានត្តសញ្ញា ដោយប្រការទាំងពួង នេះជាវិញ្ញាណដ្ឋិតិទី ៥ ។

សន្តិ ភិក្ខវេ សត្តា សព្វសោ អាកាសានញ្ចាយតនំ សមតិក្កម្ម អនន្តំ វិញ្ញាណន្តិ វិញ្ញាណញ្ចាយតនូបគា អយំ ឆដ្ឋា(១) វិញ្ញាណដ្ឋិតិ ។ សន្តិ ភិក្ខវេ សត្តា សព្វសោ វិញ្ញាណញ្ចាយតនំ សមតិក្កម្ម នត្ថិ កិញ្ចីតិ អាកិញ្ចញ្ញាយតនូបគា អយំ សត្តមា(២) វិញ្ញាណ-ដ្ឋិតិ ។ ឥមា ខោ ភិក្ខវេ សត្ត វិញ្ញាណដ្ឋិតិ-យោតិ ។

[៤២] សត្តិមេ ភិក្ខវេ សមាធិបរិក្ខារា ។ កតមេ សត្ត ។ សម្មាទិដ្ឋិ សម្មាសङ्ङ្ប្ប សម្មាវាចា សម្មាកម្មន្តោ សម្មាអាជីវោ សម្មាវាយាមោ សម្ម-សតិ ។ យា ខោ ភិក្ខវេ ឥមេហិ សត្តហង្គេហិ ចិត្តស្ស ឯកគ្គតា បរិក្ខារា អយំ ១ុច្ចតិ ភិក្ខវេ អរិយោ សមាធិ(៣) សឧបនិសោ ឥតិបិ សបរិក្ខារោ ឥតិបីតិ ។

១- ឆដ្ឋី ។ ២ សត្តមីតិ សង្គីតិបុត្តេ ទីឃនិកាយស្ស ពាដិកវគ្គេ ទិស្សតិ ។ ៣ ទ. សម្មាសមាធិ ។ ម. សម្មាសមាធិស្ស ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកសត្ត កន្ទងបង់នូវអាកាសានញ្ចាយតនដ្ឋាន ដោយប្រការទាំងពួង ហើយចូលកាន់វិញ្ញាណញ្ចាយតនដ្ឋាន ដោយគិតថា វិញ្ញាណមិនមានទីបំផុត នេះជាវិញ្ញាណដ្ឋិតិទី ៦ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកសត្ត កន្ទងបង់នូវវិញ្ញាណញ្ចាយតនដ្ឋាន ដោយប្រការទាំងពួង ហើយចូលកាន់អាកិញ្ចញ្ញាយតនដ្ឋាន ដោយគិតថា វត្ថុតិចតួចមិនមាន នេះជាវិញ្ញាណដ្ឋិតិ ទី ៧ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វិញ្ញាណដ្ឋិតិ មាន ៧យ៉ាងនេះឯង ។

(៤៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សមាធិបរិក្ខារ (អង្គរបស់សមាធិ) នេះមាន ៧ ប្រការ ។ សមាធិបរិក្ខារ ៧ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺ សម្មាទិដ្ឋិ ១ សម្មាសង្កប្ប: ១ សម្មាវាចា ១ សម្មាកម្មន្ត:១ សម្មាអាជីវ: ១ សម្មាវាយាម: ១ សម្មាសតិ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភាពនៃចិត្ត ដែលមានអារម្មណ៍ មូលតែមួយឯណា ដែលអង្គទាំង ៧ ប្រការនេះ ចោមរោមហើយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភាពនៃចិត្តដែលមានអារម្មណ៍មូលតែមួយនេះ ហៅថា អរិយសមាធិ មានឧបនិស្សយ ដូចខ្លះ មានបរិក្ខារដូចខ្លះ ។

(៤៣) សត្តិមេ ភិក្ខវេ អក្ខី ។ កតមេ សត្ត ។ ភតក្ខី ទោសក្ខី មោហក្ខី អាហុនេយ្យក្ខី ឥមាបតក្ខី ទក្ខិណេយ្យក្ខី ឥជ្ជក្ខី ។ ឥមេ ខោ ភិក្ខវេ សត្ត អក្ខីតិ ។

(៤៤) ឯកំ សមយំ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ខុត្តតិ្ថ្ងៃ ព្រាហ្មណ្ឌ ១ មហាយញ្ញេ ១ ១ ១

(៤៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភ្លើងនេះមាន ៧ ប្រការ ។ ភ្លើង ៧ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ភ្លើងគឺរាគៈ ១ ភ្លើងគឺទោសៈ ១ ភ្លើងគឺមោហៈ ១ ភ្លើងគឺអាហុណេយ្យបុគ្គល(១) ១ ភ្លើងគឺបុគ្គលជាម្ចាស់ផ្ទះ(២) ១ ភ្លើងគឺទក្ខិណេយ្យបុគ្គល(៣) ១ ភ្លើងឧស ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភ្លើងមាន ៧ ប្រការនេះឯង ។

(៤៤) សម្យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលគង់នៅក្នុងវត្តជេតពនរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ សម្យនោះឯង ឧគ្គតសរីរ-ព្រាហ្មណ៍ ប្រុងទុកមហាយញ្ញ គឺចងក្រៀកគោចា ៥០០ នឹងឈើសន្ទូង ដើម្បីសម្ងាប់ចូជា ចងក្រៀកកូនគោឈ្មោល ៥០០ នឹងឈើសន្ទូង ដើម្បីសម្ងាប់ចូជា ចងក្រៀកកូនគោញី ៥០០ នឹងឈើសន្ទូង ដើម្បីសម្ងាប់ចូជា

១- បុគ្គលអ្នកគួរទទួលនូវគ្រឿងសក្ការៈបូជា ហៅថា អាហុណេយ្យបុគ្គល ក្នុងទីនេះ សំដៅយកមាតាបិតា ព្រោះណេកមានឧបការៈច្រើន ដល់បុត្តធីតា សមគួរជាអ្នកទទួលនូវគ្រឿងតំណាងការគួរ របស់បុត្តធីតាបាន ត្រង់ដែលទុកណេកជាដូចភ្លើង ព្រោះថា បើបុត្តធីតាប្រតិបត្តិផ្ទាត់ផ្ទង់នឹងមាតាបិតា រមែងទៅកើតក្នុងអបាយមានឧរកជាដើម ។ ២- បុគ្គលជាម្ចាស់ផ្ទះ ក្នុងទីនេះបានដល់ស្វាមី ព្រោះជាមនុស្សមានឧបការៈច្រើនដល់មាតុគ្រាមដោយការប្រគល់ឲ្យនូវវត្ថុផ្សេងៗ មានសំពត់នឹងគ្រឿងអលង្ការជាដើម ត្រង់ដែលទុកស្វាមីជាដូចជាភ្លើង ព្រោះថាបើមាតុគ្រាមប្រព្រឹត្តកន្ទ្រង់ចិត្តប្តី តែងទៅកើតក្នុងអបាយមានឧរកជាដើម ។ តែន័យខ្លះ ជ ពួកអន្ពោជនមានកូនតូចនឹងប្រពន្ធជាដើម ក៏ហៅថាភ្លើងគឺបុគ្គលជាម្ចាស់ផ្ទះដែរ ។ ៣- បុគ្គលគួរទទួលទក្ខិណាទាន ហៅថាទក្ខិណេយ្យបុគ្គល បានដល់ភិក្ខុសង្ឆ ។ អដ្ឋកថា ។

យញ្ញាយ បញ្ច អដ្ឋសតានិ ជ្ជុណ្ហបនីតានិ ហោន្តិ យញ្ញាយ បញ្ច ទ្ឍ្ឍសតានិ ជ្ជុណ្ហ-
នីតានិ ហោន្តិ យញ្ញាយ ។ អថ ខោ ទ្ឍ្ឍ-
ស្ស ព្រាហ្មណោ យេន ភគ្គ គេនុបសង្ក្ត
ឧបសង្ក្ត្ត ភគ្ត សទ្ធិ សម្ម្ទ សម្ម្ទ
ភ្ត ។ ឯ ។ ។ ។

ចង្ក្រៀកពពែ ៥០០ ទឹងឈើសន្ទូង ដើម្បីសម្រាប់ជូជា ចង្ក្រៀកកែះ ៥០០ ទឹងឈើសន្ទូង ដើម្បីសម្រាប់ជូជា ។ លោនោះ ទុគ្គត-សរីព្រាហ្មណ៍ ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏រីករាយជាមួយនឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះបញ្ចប់ពាក្យដែលគួររីករាយនឹងពាក្យដែលគួរលឹក ហើយក៏អង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះទុគ្គតសរីព្រាហ្មណ៍ អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គ ជ្ញានថា ការតាំងទុកនូវក្ងើង លើកឡើងនូវឈើសន្ទូង (ដើម្បីជូជាយញ្ញ) ជាកិច្ចមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់តបថា ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ដំណើរនោះ តថាគតក៏ជ្ញានថា ការតាំងទុកនូវក្ងើង លើកឡើងនូវឈើសន្ទូង ជាកិច្ចមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើនដែរ ។ ជាគំរប់ពីរដង ។ បេ ។ ទុគ្គតសរីព្រាហ្មណ៍ ក៏ជ្ញានក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ជាគំរប់បីដងដូច្នេះថា បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គជ្ញានថា ការតាំងទុកនូវក្ងើង លើកឡើងនូវឈើសន្ទូង ជាកិច្ចមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ដំណើរនុ+ះ តថាគតក៏ជ្ញានថា

អត្ថិស្ស អាជានំ យូបស្ស ទ្សរ្ជបនំ មហប្ផលំ
ហោតិ មហានិសំសន្តិ ។ តយិទំ ភោ គោតម
សមេតិ ភោគោ ចេវ គោតមស្ស អម្ហាកញ្ច យនិទំ
សព្ទេន សព្ទន្តិ ។ ឯវំ ១ ១ តេ អាយស្មា
អានន្ទោ ទ្ធុតសរីរ ព្រាហ្មណ ឯតទវោច ១ ១ ១
ព្រាហ្មណ តថាគតា ឯវ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១
គោតម អត្ថិស្ស អាជានំ យូបស្ស ទ្ធ ១ ១ ១
មហប្ផលំ ហោតិ មហានិសំសន្តិ ១ ១ ១ ១
ព្រាហ្មណ តថាគតា ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១
អាជានុ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១
១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១
ទ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១
ព្រាហ្មណ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១
ព្រាហ្មណ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១

---

១ ម. ១ ១ ១ ។

ការតាំងទុកនូវក្ងើង លើកឡើងនូវឈើសន្ទូង ជាកិច្ចមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើនដែរ ។ បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន ដំណឹងតាំងអស់ណា ដែលព្រះគោតមដ៏ចំរើន ឮ ហើយក្តី ដែលខ្ញុំព្រះអង្គឮហើយក្តី ដំណឹងនោះត្រូវគ្នា (តែមួយ) កាលបើ ទ្ធគ្គតសារីព្រាហ្មណ៍ និយាយយ៉ាងនេះហើយ មើលព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ រំលឹកទ្ធគ្គតសារីព្រាហ្មណ៍ដូច្នេះថា ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ព្រះតថាគតតាំងឡាយ បុគ្គលមិនគប្បីសួរថា បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គបានឮមកថា ការតាំងទុកនូវក្ងើង លើកឡើងនូវឈើសន្ទូង ជាកិច្ចមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន យ៉ាងនេះទ្បើយ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ព្រះតថាគតតាំងឡាយ បុគ្គលគប្បីសួរយ៉ាងនេះវិញថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គ មានប្រាថ្នានឹងតាំងទុកនូវក្ងើង មានប្រាថ្នាលើកឡើងនូវឈើសន្ទូង បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគទូន្មានខ្ញុំព្រះអង្គ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ ប្រៀនប្រដៅខ្ញុំព្រះអង្គ ដោយពាក្យដែលប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ អស់កាលយូរអង្វែង ។ លំដាប់នោះ ទ្ធគ្គតសារីព្រាហ្មណ៍ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គ

បឋមបណ្ណាសកេ មហាយញ្ញវគ្គោ

អត្ថិ អាជានុ តាមោ យ្ជ ំ ទ ុ ្ សន្ត ្ ្ ្

បឋមបណ្ណាសក មហាយញ្ញវគ្គ

មានប្រាជ្ញាទឹងតាំងទុកនូវភ្លើង មានប្រាជ្ញាទឹងលើកឡើងនូវឈើសន្ធឹងសូម
ព្រះគោតមដ៏ចំរើន ខ្ញុំនានខ្ញុំព្រះអង្គ សូមព្រះគោតមដ៏ចំរើនប្រៀនប្រដៅ
ខ្ញុំព្រះអង្គ ដោយពាក្យដែលប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តី
សុខ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ អស់កាលយូរអង្វែង ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់
ត្រាស់ថា ម្នាលព្រាហ្មណ៍ បុគ្គលកាលតាំងទុកនូវភ្លើង លើកឡើង
នូវឈើសន្ធឹង ក្នុងវិធីបូជាជាដម្ងន់ទ្ធ:ឯង រមែងលើកឡើងនូវគ្រឿង
សង្ក្រា ៣ យ៉ាង ដែលជាអកុសល មានតែចំរើនសេចក្តីទុក្ខ មានទុក្ខ
ជាផល ។ គ្រឿងសង្ក្រា ៣ យ៉ាងតើដូចម្តេចខ្លះ ។ គ្រឿងសង្ក្រា គឺ
កាយ ១ គ្រឿងសង្ក្រាគឺវាចា ១ គ្រឿងសង្ក្រាគឺចិត្ត ១ ។ ម្នាល
ព្រាហ្ម ! បុគ្គលកាលតាំងទុកនូវភ្លើង លើកឡើងនូវឈើសន្ធឹងក្នុងវិធី
បូជាជាដម្ងន់ទ្ធ:ឯង រមែងញ៉ាំងចិត្តឲ្យកើតឡើងយ៉ាងនេះថា ជនទាំង
ឡាយចូរសម្ងាប់គោជាប៉ុ:ណ្ណោះដើម្បីបូជា ចូរសម្ងាប់ក្ងានគោឈ្មោលប៉ុ:ណ្ណោះ
ដើម្បីបូជា ចូរសម្ងាប់ក្ងានគោញីប៉ុ:ណ្ណោះដើម្បីបូជា ចូរសម្ងាប់ពពែប៉ុ:ណ្ណោះ
ដើម្បីបូជា ចូលសម្ងាប់សត្វកែះប៉ុ:ណ្ណោះ ដើម្បីបូជា បុគ្គលនោះធ្វើបាប
ដោយសំគាល់ថា អញធ្វើបុណ្យ ធ្វើអំពើអកុសល ដោយសំគាល់ថា អញ
ធ្វើអំពើកុសល ស្វែងរកផ្លូវទុគ្គតិ ដោយ ចំគាល់ថា អញស្វែងរកផ្លូវសុគតិ

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយេ សត្តកនិបាតេ

អត្ថិ ព្រាហ្មណ អាសេន្តោ យូបំ ឆិន្ទិត្វា ឆេត្តា
ឆេត្តុ យញ្ញ ឥទំ បឋមំ បនោសត្ថំ ឆិន្ទិតិ
អកុសលំ ទុក្ខុទ្រយំ ទុក្ខវិបាកំ ។ បុន ចបរំ
ព្រាហ្មណ អត្ថិ អាសេន្តោ យូបំ ឆិន្ទិត្វា ឆេត្តា
យញ្ញ ឋិ ១ ១ អាសតិ ឆិន្ទតា ឆិន្ទ ហញ្ញ
ហញ្ញ ឆិន្ទតា ១ ១ ១

ម្នាលព្រាហ្មណ៍ បុគ្គលកាលតាំងទុកនូវភ្លើង លើកឡើងនូវឈើសន្ធ
ក្នុងវិធីបូជាយញ្ញ ជាដម្លៃ១ុះ១ង ក៏ដោយ លើកឡើងនូវគ្រឿងស្រាគឺចិត្ត
ដែលជាអកុសល មានតែចំរើនសេចក្ដីទុក្ខ មានទុក្ខជាផល នេះជាគ្រឿង
ស្រាទី ១ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ មួយទៀត បុគ្គលកាលតាំងទុកនូវភ្លើង
លើកឡើងនូវឈើសន្ធ ក្នុងវិធីបូជា ជាដម្លៃ១ុះ១ង ក៏ដោយ ពោលនូវ
វាចាយ៉ាងនេះថា ជនតាំងឆ្នាយចូរសម្លាប់គោចុះ ដើម្បីបូជា ចូរ
សម្លាប់កូនគោឈ្មោលចុះ ដើម្បីបូជា ចូរសម្លាប់កូនគោញីចុះ
ដើម្បីបូជា ចូរសម្លាប់ពពែចុះ ដើម្បីបូជា ចូរសម្លាប់សត្វកែ
ចុះ ដើម្បីបូជា បុគ្គលនោះធ្វើចាបដោយសំគាល់ថា អញធ្វើបុណ្ យ
ធ្វើអំពើអកុសល ដោយសំគាល់ថា អញ:ធ្វើអំពើជាកុសល ស្វែងរកផ្លូ
ទុគ្គតិដោយសំគាល់ថា អញស្វែងរកផ្លូសុគតិ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ បុគ្គល
កាលតាំងទុកនូវភ្លើង លើកឡើងនូវឈើសន្ធ ក្នុងវិធីបូជា ជាដម្លៃ
១ុះ១ង ក៏ដោយ លើកឡើងនូវគ្រឿងស្រាគឺវាចាដែលជាអកុសល មាន
តែចំរើនសេចក្ដីទុក្ខ មានទុក្ខជាផល នេះជាគ្រឿងស្រាទី ២ ។
ម្នាលព្រាហ្មណ៍ មួយ ទៀត បុគ្គលកាលតាំងទុកនូវភ្លើង លើកឡើងនូ
ឈើសន្ធ ក្នុងវិធីបូជា ជាដម្លៃ១ុះ១ង ក៏ដោយ ប្រដ ប្រៀបខ្លួនឯងជាមុនថា

បឋមបណ្ណាសកេ មហាយញ្ញវគ្គោ

ទ្សកា ហញ្ញនฺ យញฺญาย สยํ ปฐมํ
สมารภติ ทุติยา ហញ្ញនฺ យញฺญาย สยํ ปฐมํ
สมารภติ ตติยา ហញ្ញនฺ យញฺญาย สยํ
ปฐมํ สมารภติ อฏฺฐ ហញ្ញនฺ យញฺญาย สยํ
ปฐมํ สมารภติ ทฺวาทฺส ហញ្ញនฺ យញฺญายาติ เสา
ปุญฺญํ กาเรมีติ อปุญฺญํ กาเรติ กุสลํ กาเรมีติ
อกุสลํ กาเรติ สุกตํ ปาเรมีติ
ทุกฺกตํ ปาเรติ อฏฺฐ ปาเรสติ อฏฺฐ ปาเรสติ
อาเธนฺตา ยูปํ ทสฺสาเปนฺตา ปุเพฺพ ยญฺญ ฐิตํ
ตตฺถ กายสฺส ทสฺสาเปติ อกุสลํ ทุกฺกฺรยํ
ทุกฺขวิปากํ ฯ อฏฺฐ ปาเรสติ อาเธนฺตา ยูปํ
ทสฺสาเปนฺตา ปุเพฺพ ยญฺญ ฐานํ ติณํ สนฺถานํ
ทสฺสาเปติ อกุสลานํ ทุกฺกฺรยานํ ทุกฺข-
วิปากานํ ฯ ตยาเม ปาเรสติ อฏฺฐ มหาตฺยา
ปาเรสฺสตฺยา ฐ เสาตฺยา ฯ กตเม ตยา ฯ

បឋមបណ្ណាសក មហាយញ្ញវគ្គ

ដនតាំងឡាយ ចូរសម្លាប់គោ ១ ដើម្បីបូជា ប្រុងប្រៀបខ្លួនឯងជាមុនថា ដនតាំងឡាយ ចូរសម្លាប់កូនគោឈ្មោល ដើម្បីបូជា ប្រុងប្រៀបខ្លួនឯងជាមុនថា ដនតាំងឡាយ ចូរសម្លាប់កូនគោញី ដើម្បីបូជា ប្រុងប្រៀបខ្លួនឯងជាមុនថា ដនតាំងឡាយ ចូរសម្លាប់ពពែ ដើម្បីបូជា ប្រុងប្រៀបខ្លួនឯងជាមុនថា ដនតាំងឡាយ ចូរសម្លាប់សត្វកែងដើម្បីបូជា បុគ្គលនោះធ្វើចាប់ដោយសំគាល់ថា អញធ្វើបុណ្យ ធ្វើអំពើអកុសល ដោយសំ-គាល់ថា អញធ្វើអំពើកុសល ស្វែងរកផ្លូវទុគ្គតិ ដោយសំគាល់ថា អញស្វែងរកផ្លូវសុគតិ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ បុគ្គលណាលាតាំងទុកនូវក្ងើង លើកឡើងនូវឈើសន្ទូង ១ ១ ១

សុត្តន្តបិដក អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតោ

ភគវាតិ ខោសវាតិ មោមហាតិ ។ តស្មា ចាយំ ព្រាហ្មណ ភគវាតិ បហានតោ បវិវេកតោ ន សេវិតតោ វត្តា ខោ ព្រាហ្មណ ភគវា អភិភូតោ បរិយោនិន្ធិតត្តោ តាយេន ទុក្ខវិតំ ចវតិ ឯ ចាយ ទុក្ខវិតំ ចវតិ មនសា ទុក្ខវិតំ ចវតិ សោ តាយេន ទុក្ខវិតំ ចវិត្វា ឯ ចាយ ទុក្ខវិតំ ចវិត្វា មនសា ទុក្ខវិតំ ចវិត្វា តាយសុ ភេទា បរម្ហណ អ ចាយ ទុគ្គតិ វិនិបាតំ និរយ ឧបបជ្ជតិ ។ តស្មា ចាយ ភគវាតិ បហានតោ បវិ-វេកតោ ន សេវិតតោ ។ តស្មា ចាយ ព្រាហ្មណ ខោសវាតិ បហានតោ បវិវេកតោ ន សេវិតតោ ទុដ្ឋ ខោ ព្រាហ្មណ ខោសេន អភិភូតោ បរិយោ-និន្ធិតត្តោ តាយេន ទុក្ខវិតំ ចវតិ ឯ ចាយ ទុក្ខវិតំ ចវតិ មនសា ទុក្ខវិតំ ចវតិ សោ តាយេន ទុក្ខវិតំ ចវិត្វា ឯ ចាយ ទុក្ខវិតំ ចវិត្វា មនសា ទុក្ខវិតំ ចវិត្វា តាយសុ ភេទា បរម្ហណ អ ចាយ ទុគ្គតិ វិនិបាតំ និរយ ឧបបជ្ជតិ

ក្លើងគឺ ១ ក្លើងគឺ ១ ១ ១

បឋមបណ្ណាសកេ មហាយញ្ញវគ្គេ

តស្មា ចាយំ គោសក្ខ បហាតព្ពោ បរិវជ្ជេតព្ពោ ន
សេវិតព្ពោ ។ តស្មា ចាយំ ព្រាហ្មណ មោមាកំ
បហាតព្ពោ បរិវជ្ជេតព្ពោ ន សេវិតព្ពោ ឬ ហ្ន
ទោ ព្រាហ្មណ មោមោ អកិញ្ចនោ ចរិយោ ទ្ធ ចិត្តោ ការយេ
ទុច្ចរិតំ ចរតិ ១ ១ ១

ព្រោះហេតុនោះ ក្លើងគឺទោសៈនេះ បុគ្គលគួរលះបង់ចេញ គួរចៀសវាងចេញ មិនគួរសេពគប់ឡើយ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ចុះក្លើងគឺមោហៈនេះ បុគ្គលគួរលះបង់ចេញ គួរចៀសវាងចេញ មិនគួរសេពគប់ តើព្រោះហេតុអ្វី ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ព្រោះបុគ្គលជាមោហចរិត ត្រូវមោហៈគ្របសង្កត់ រួបរឹតចិត្តហើយ រមែងប្រព្រឹត្តទុច្ចរិតដោយកាយ ប្រព្រឹត្តទុច្ចរិតដោយវាចា ប្រព្រឹត្តទុច្ចរិតដោយចិត្ត លុះបុគ្គលនោះ ប្រព្រឹត្តទុច្ចរិតដោយកាយ ប្រព្រឹត្តទុច្ចរិតដោយវាចា ប្រព្រឹត្តទុច្ចរិតដោយចិត្តហើយ លុះបែកធ្លាយកាន់តាយស្លាប់ទៅ ក៏ធ្លាក់ទៅកើតឯអបាយទុគ្គតិ វិនិបាត នរក ព្រោះហេតុនោះ ក្លើងគឺមោហៈនេះ បុគ្គលគួរលះបង់ចេញ គួរចៀសវាងចេញ មិនគួរសេពគប់ឡើយ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ក្លើងតាំង ៣ ប្រការនេះឯង បុគ្គលគួរលះបង់ចេញ គួរចៀសវាងចេញ មិនគួរសេពគប់ឡើយ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ក្លើង ៣ ប្រការនេះ បុគ្គលគួរធ្វើសក្ការៈ គោរព រាប់អាន បូជា រក្សា បម្រើឲ្យល្អដោយប្រពៃ ។ ក្លើង ៣ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ក្លើងគឺអាហុនេយ្យ-បុគ្គល ១ ក្លើងគឺបុគ្គលជាម្ចាស់ផ្ទះ ១ ក្លើងគឺទក្ខិណេយ្យបុគ្គល ១ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ចុះក្លើងគឺអាហុនេយ្យបុគ្គល តើដូចម្តេច ។

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតេ

ឥធ ព្រាហ្មណ យស្ស តេ ហោន្តិ មាតាតិ វ បិតាតិ វ
អយំ ១ ទ្វីតិ ព្រាហ្មណ អាហុនេយ្យក្ខិ តំ ឥតិ ស្ស
ហោតុ អតោ ហាយំ ព្រាហ្មណ អាហុតោ សម្ភូតោ
ឥត្ថ ចាយំ អាហុនេយ្យក្ខិ សក្ខ្ជ្ជ ការ ការ ម ជ
ម្ជ ជ ជ

ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ជនទាំងឆ្នាយនោះ ត្រូវជាមាតា ឬ បិតា របស់បុគ្គលណាក្នុងលោកនេះ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ នេះហៅថា ភ្លើងគឺអាហុនេយ្យ-បុគ្គល (របស់បុគ្គលនោះ) ដំណើរនោះ តើព្រោះហេតុអ្វី ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ព្រោះបុគ្គលនោះ ដែលបានកើតមកដោយសារមាតាបិតានោះ ហេតុនោះ ភ្លើងគឺអាហុនេយ្យបុគ្គលនេះ បុគ្គលគួរធ្វើសក្ការៈ គោរព រាប់អាន បូជា រក្សា បម្រើឲ្យស្កដោយប្រពៃ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ចុះភ្លើងគឺបុគ្គលជាម្ចាស់ផ្ទះ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ជនទាំងឆ្នាយនោះ ត្រូវជាកូន ឬ ប្រពន្ធ ឬ ខ្ញុំ ឬក៏ អ្នកបម្រើ របស់បុគ្គលណា ក្នុងលោកនេះ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ នេះហៅថា ភ្លើងគឺបុគ្គលជាម្ចាស់ផ្ទះរបស់បុគ្គលនោះ ព្រោះហេតុនោះ ភ្លើងគឺបុគ្គលជាម្ចាស់ផ្ទះ បុគ្គលគួរធ្វើសក្ការៈ គោរព រាប់អាន បូជា រក្សា បម្រើឲ្យស្ក ដោយប្រពៃ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ចុះភ្លើងគឺទក្ខិណេយ្យបុគ្គល តើដូចម្តេច ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ សមណៈ ឬ ព្រាហ្មណ៍ណា ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកវៀរស្រឡះចាកសេចក្តីស្រវឹង នឹងសេចក្តីប្រមាទ ឋិតនៅក្នុងខន្តី នឹងសោរច្ចៈ ទូទាន ១ ចិត្តមួយ រម្ងាប់ ១ ចិត្តមួយ លត់ ១ ចិត្តមួយ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ នេះហៅថា ភ្លើងគឺទក្ខិណេយ្យបុគ្គល ព្រោះហេតុនោះ

បឋមបណ្ណាសកេ មហាយញ្ញវគ្គោ

ចាយំ ឧក្ខិណ្ណោ ឯវ ។ ឯវ ។ ។ ។

បឋមបណ្ណាសក មហាយញ្ញវគ្គ

ភ្លើងគឺទក្ខិណេយ្យបុគ្គលនេះ បុគ្គលគួរធ្វើសក្ការៈ គោរព រាប់អាន បូជា រក្សា បម្រើឲ្យស្ពះដោយប្រពៃ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ភ្លើង ៣ ប្រការ នេះឯង បុគ្គលគួរធ្វើសក្ការៈ គោរព រាប់អាន បូជា រក្សា បម្រើ ឲ្យស្ពះដោយប្រពៃ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ចំណែកឯភ្លើងទាំងនេះសោត បុគ្គលក៏គួរដុតតាមកាលគួរ បង្ហន់មើលតាមកាលគួរ គួរលត់តាមកាលគួរ គួរទុកជាក់តាមកាលគួរ កាលបើព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់យ៉ាងនេះហើយ ឧគ្គតសរីព្រាហ្មណ៍ ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន ភ្លឺចាស់ណាស់ ។ បេ ។ សូមព្រះគោតម ដ៏ចំរើន ចាំទុកនូវខ្ញុំព្រះអង្គថា ជាឧបាសក ដល់នូវសរណៈស្មើដោយជីវិត ចាប់ដើម តាំងអំពីថ្ងៃនេះទៅ បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គនុ៎ះ ទំនិលគោ ១ ០ ០ ឲ្យជីវិត ទំនិលកូនគោឈ្មោល ១ ០ ០ ឲ្យជីវិត ទំនិលកូនគោញី ១ ០ ០ ឲ្យជីវិត ទំនិលពពែ ១ ០ ០ ឲ្យជីវិត ទំនិលសត្វកែះ ១ ០ ០ ឲ្យជីវិត ចូរសត្វទាំងនោះ ទំពាស្មៅ ផ្ទឹមផង ផឹកទឹកត្រជាក់ផង ទាំងឲ្យលមត្រជាក់ ចូរបក់ផ្ការយ ដល់ពួកសត្វទាំងនោះចុះ ។

(៤៥) សត្តិមា ភិក្ខវេ សញ្ញា ភាវិតា ពហុលីកតា មហប្ផលា ហោន្តិ មហានិសំសា អមតោគធា អមតបរិយោសានា ។ កតមា សត្ត ។ អសុភ-សញ្ញា មរណសញ្ញា អាហារេ បដិក្ខូលសញ្ញា សព្ព-លោកេ អនភិរតិសញ្ញា អនិច្ចសញ្ញា អនិច្ចេ ទុក្ខសញ្ញា ទុក្ខេ អនត្តសញ្ញា ។ ឥមា ខោ ភិក្ខវេ សត្ត សញ្ញា ភាវិតា ពហុលីកតា មហប្ផលា ហោន្តិ មហានិសំសា អមតោគធា អមត-បរិយោសានាតិ ។

(៤៦) សត្តិមា ភិក្ខវេ សញ្ញា ភាវិតា ពហុលីកតា មហប្ផលា ហោន្តិ មហានិសំសា អមតោគធា អមតបរិយោសានា ។ កតមា សត្ត ។ អសុភសញ្ញា មរណសញ្ញា

សុត្តន្តបិដក អង្គុត្តរនិកាយ សត្តកនិបាត

(៤៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សញ្ញា (សេចក្តីសំគាល់)នេះមាន ៧ ប្រការដែលបុគ្គលចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ រមែងមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន ជាគុណឈមទៅកព្រះនិព្វាន មានព្រះនិព្វានជាទីបំផុត ។ សេចក្តីសំគាល់ ៧ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺសេចក្តីសំគាល់ថា មិនស្អាត ១ សេចក្តីសំគាល់ក្នុងការស្លាប់ ១ សេចក្តីសំគាល់ក្នុងអាហារថាជារបស់គួរខ្ពើម ១ សេចក្តីសំគាល់ក្នុងលោកទាំងពួងថា មិនគួរត្រេកអរ ១ សេចក្តីសំគាល់ថា មិនទៀង ១ សេចក្តីសំគាល់ថាជាទុក្ខ ក្នុងការមិនទៀង ១ សេចក្តីសំគាល់ថា មិនមែនរបស់ខ្លួនក្នុងរបស់ជាទុក្ខ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីសំគាល់ ៧ ប្រការនេះឯងដែលបុគ្គលចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ រមែងមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន ជាគុណឈមទៅកព្រះនិព្វាន មានព្រះនិព្វានជាទីបំផុត ។

(៤៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សញ្ញា ៧ ប្រការនេះ ដែលបុគ្គលចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ រមែងមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន ជាគុណឈមទៅកព្រះនិព្វាន មានព្រះនិព្វានជាទីបំផុត ។ សញ្ញា ៧ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺអសុភសញ្ញា ១ មរណសញ្ញា ១

អាហារេ បដិកូលសញ្ញា សព្វលោកេ អនភិរតសញ្ញា អនិច្ចសញ្ញា អនិច្ចេ ទុក្ខសញ្ញា ទុក្ខេ អនត្ត-សញ្ញា ។ អសុភសញ្ញា ភិក្ខវេ ភាវិតា ពហុលីកតា មហាផ្លា ហោតិ មហានិសំសា អមតោគធា អមត-បរិយោសានា តិ ។ តិ ខោ បនេតំ វុត្តំ កិញ្ចេតំ បដិច្ច វុត្តំ អសុភសញ្ញាបរិចិតេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ ចេតសា ពហុលំ វិហរតោ មេថុនធម្មសមាបត្តិយា ចិត្តំ បដិលីយតិ បដិកុដ្ឋតិ(១) បដិវត្តតិ(២) ន សម្បសារីយតិ ឧបេក្ខា វ ចាដិកូលត្យតា វ សណ្ឋាតិ សេយ្យថាបិ ភិក្ខវេ កុក្កុដបត្តំ វ ញ្ហារុនទ្ទុលំ វ អគ្គិម្ហि បក្ខិត្តំ បដិលីយតិ បដិកុដ្ឋតិ បដិវត្តតិ ន សម្បសារីយតិ ឯវមេវ ខោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ អសុភសញ្ញាបរិចិតេន ចេតសា ពហុលំ វិហរតោ មេថុនធម្មសមាបត្តិយា ចិត្តំ បដិលីយតិ បដិកុដ្ឋតិ បដិវត្តតិ ន សម្ប-សារីយតិ ឧបេក្ខា វ ចាដិកូលត្យតា វ សណ្ឋាតិ

---

១ ឧ. ម. បដិកុដ្ដតិ ។ ២ ឧ. បដិវដ្ដតិ ។

២០ មមបណ្ណាសក មហាយញ្ញវគ្គ

អាហារ ២ ដ៏ក្ងលសញ្ញា ១ សត្វលោកៈ អនត្តសញ្ញា ១ អនិច្ចសញ្ញា ១ អនិច្ច ទុក្ខសញ្ញា ១ ទុក្ខៈ អនត្តសញ្ញា ១ ។ ពាក្យថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ អសុភសញ្ញា ដែលបុគ្គលចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ រមែងមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន ជាគុណ ឈមទៅរកព្រះនិព្វាន មានព្រះនិព្វានជាទីបំផុត ដូច្នេះនេះឯង តថាគតបានពោលហើយ ចុះ ពាក្យដែលតថាគតពោលហើយនុ៎ះ តើព្រោះអាស្រ័យហេតុអ្វី ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះថា ភិក្ខុមានចិត្តសន្ធឹងអសុភសញ្ញារឿយ ៗ ហើយ ចិត្តរមែងរួញ ១ ២ ២ ១ ២ ១ ២ ១

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតេ

សចេ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ អសុភសញ្ញាបរិចិតេន ចេតសា ពហុលំ វិហរតោ មេថុនធម្មសមាបត្តិយោ ចិត្តំ អនុសន្ធតិ អប្ជដិក្ខូលត្តា ឯ សណ្ឋាតិ វេធិតព្ជ-មេតំ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា អភាវិតា មេ អសុភសញ្ញ ជត្តិ មេ បុព្ជេនាបរំ វិសេសោ អប្ជត្តំ មេ ភាវនា-ផលត្តិ ឥតិហ តត្ត សម្ជានោ ហោតិ សចេ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ អសុភសញ្ញាបរិចិតេន ចេតសា ពហុលំ វិហរតោ មេថុនធម្មសមាបត្តិយោ ចិត្តំ បដិលីយតិ បដិកុដ្ជតិ បដិវត្តតិ ន សម្ជសារីយតិ ឧបេក្ខា ឯ ចាដិក្ខូលត្តា ឯ សណ្ឋាតិ វេធិតព្ជមេតំ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា ភាវិតា មេ អសុភសញ្ញ អត្ត មេ បុព្ជេនាបរំ វិសេសោ ជត្តំ មេ ភាវនាផលត្តិ ឥតិហ តត្ត សម្ជ-ជានោ ហោតិ ។ អសុភសញ្ញ ភិក្ខវេ ភាវិតា ពហុលី-ការតា មហប្ជលា ហោតិ មហានិសំសា អមតោគធា

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនបើ ភិក្ខុមានចិត្តសន្សំអសុភសញ្ញារឿយ ៗ ហើយ ចិត្តនៅតែគ្រាប់ទៅរកការដួបប្រសព្វដោយមេថុនធម្ម ឬ ការមិនខ្ពើមរអើម នៅតែតាំងឡើងបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដំណើរនុ៎ះ ភិក្ខុគប្បីដឹងថា អសុភសញ្ញា អញចំរើន មិនទាន់បានទេ កាលខាងដើមនឹងកាលខាងចុង របស់អញមិនទាន់ប្លែកគ្នាទេ ផលនៃការចំរើនរបស់អញមិនទាន់សម្រេចទេ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ រមែងជាអ្នកដឹងច្បាស់ ក្នុងអសុភសញ្ញានោះ ដោយប្រការដូច្នេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តែបើភិក្ខុមានចិត្តសន្សំអសុភសញ្ញារឿយ ៗ ហើយ ចិត្តកន្ធរ ខ្ចរ ចៃរចេញ ចាកការដួបប្រសព្វដោយមេថុនធម្ម មិនលាតិញាតឡើយ សេចក្តីព្រងើយកន្តើយក្តី ការខ្ពើមរអើមក្តី ក៏តាំងឡើង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដំណើរ+នុ៎ះ ភិក្ខុគប្បីដឹងថា អសុភសញ្ញា អញចំរើនបានហើយ កាលខាងដើមនឹងកាលខាងចុង របស់អញមាន សេចក្តីប្លែកគ្នា ផលនៃការចំរើន អញបានសម្រេចហើយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ រមែងជាអ្នកដឹងច្បាស់ក្នុងអសុភសញ្ញានោះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។ ក៏ពាក្យណាថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អសុភសញ្ញា ដែលភិក្ខុចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ មានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន ឈរមៀរកព្រះនិព្វាន

បឋមបណ្ណាសកេ មហាយញ្ញវគ្គោ

អបតិបរិយោសានានិ ៨តិ យនុ្ត ១ត្ថ ១ នេ ១ ១ ១

មានព្រះនិព្វានជាទីបំផុតដូច្នេះ ដែលតថាគតពោលហើយ ពាក្យនុ៎ះ តថាគតពោលហើយ ព្រោះអាស្រ័យហេតុនេះឯង ។ ពាក្យថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មរណសញ្ញា ដែលបុគ្គលចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យប្រើនហើយ រមែងមានផលប្រើន មានអានិសង្សប្រើន ជាគុណឈមទៅកាន់ព្រះនិព្វាន មានព្រះនិព្វានជាទីបំផុតដូច្នេះនេះឯង តថាគតបានពោលហើយ ចុះពាក្យដែលតថាគតពោលហើយនុ៎ះ តើព្រោះអាស្រ័យហេតុអ្វី ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះថា ភិក្ខុមានចិត្តសន្ធឹមមរណសញ្ញារឿយ ៗ ហើយ ចិត្តរមែងរួញ ខ្ជិ ខ្ជៃ ចេញ ចាកការត្រេកអរ ក្នុងជីវិត មិនលាតត្រាយ ។ សេចក្តីព្រងើយកន្តើយ ការខ្ពើមរអើម ។ រមែងតាំងនៅ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រៀបដូចស្ងួតមាន់ ឬ ទងសរសៃ ដែលបុគ្គលដាក់ចុះក្នុងភ្លើង រមែងរួញ ខ្ជិ ខ្ជៃ ។ ។ មិនលាតត្រាយ ។ ។ ។

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតេ

ពហុលំ វិហរតោ ជីវិតនិកន្តិយា ចិត្តំ អនុសន្ធតិ
អប្ប្ជ ដ្ឋ ១ ១ ១

តែចិត្តនៅតែត្រាប់ទៅរកសេចក្តីត្រេកអរ ក្នុងដំណើត ឬ ការមិនខ្ជីមួរអើម នៅតែតាំងឡើងបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដំណើរនុ៎ះ ភិក្ខុគប្បីដឹងថា មរណសញ្ញា អញចំរើនមិនទាន់ចានទេ តាលខាងដើមនឹងតាលខាងចុងរបស់អញ មិនទាន់ប្រកួតគ្នាទេ ផលនៃការចំរើនរបស់អញមិនទាន់សម្រេចទេ ភិក្ខុកងសាសនានេះ រមែងជាអ្នកដឹងខ្លួន ក្នុងមរណសញ្ញានោះ ដោយប្រការដូច្នេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តែបើ ភិក្ខុមានចិត្តសន្ធំមរណ-សញ្ញារឿយៗហើយ ចិត្តរមែងរួញ ខ្ជ ប៉ែរចេញចាកការត្រេកអរ ក្នុងជីវិត មិនលាវិញទ្បើយ សេចក្តីព្រងើយកន្តើយក្តី ការខ្ជីមួរអើមក្តី ក៏តាំងឡើង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដំណើរនុ៎ះ ភិក្ខុគប្បីដឹងថា មរណសញ្ញា អញចំរើនបានហើយ តាលខាងដើមនឹងតាលខាងចុងរបស់អញ មានសេចក្តីប្រកួតគ្នា ផលនៃការចំរើនរបស់អញសម្រេចហើយ ភិក្ខុកងសាស-នានេះ រមែងជាអ្នកដឹងខ្លួន ក្នុងមរណសញ្ញានោះ ដោយប្រការដូច្នេះ។ ក៏ពាក្យណាថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មរណសញ្ញាដែលភិក្ខុបានចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ រមែងមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន ជាគុណណមៅរកព្រះនិព្វាន មានព្រះនិព្វានជាទីបំផុតដូច្នេះដែលតថាគតពោលហើយ ពាក្យនុ៎ះ តថាគតពោល ព្រោះអាស្រ័យហេតុនេះឯង។

អាហារ បដិក្ខូលសញ្ញា ភិក្ខវេ ការិតា ពហុលី-
តតា មហប្ផលា ហោតិ មហានិសំសា អមតោគធា
អមតបរិយោសានាតិ ១តិ ។ បនេតំ រុត្តំ ។ ។ ។
បដិក្ខ រុត្តំ អាហារ បដិក្ខូលសញ្ញាបរិចិតេន
ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា ។ ។ ។

ពាក្យថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អាហារ បដិកូលសញ្ញា ដែលបុគ្គលចំ-
រើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ រមែងមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន
ជាគុណឈមទៅរកព្រះនិព្វាន មានព្រះនិព្វានជាទីបំផុត ដូចនេះឯង
តថាគតបានពោលហើយ ចុះពាក្យដែលតថាគតពោលហើយនុ៎ះ គឺ
ព្រោះអាស្រ័យហេតុអ្វី ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះថា ភិក្ខុមានចិត្តសន្សំ
អាហារ បដិកូលសញ្ញារឿយ ៗ ហើយ ចិត្តរមែងរួញ ១រ ចូរ បែរចេញចាក
រសតណ្ហា (ចំណង់ក្នុងរស) មិនលាវិញឡើយ សេចក្តីព្រងើយកន្តើយក្តី
ការខ្ពើមរអើមក្តី រមែងតាំងឡើង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រៀបដូចស្ងាបមាន
ឫទ្ធិសរសៃ ដែលបុគ្គលដាក់ចុះក្នុងភ្លើង រមែងរួញ ១រ ងរឡើង មិនលា
វិញឡើយ មានឧបមាយ៉ាងណាមិញ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមានចិត្ត
សន្សំអាហារ បដិកូលសញ្ញារឿយ ៗ ហើយ ចិត្តរមែងរួញ ១រ ចូរ បែរចេញ
ចាករសតណ្ហា មិនលាវិញឡើយ សេចក្តីព្រងើយកន្តើយក្តី ការខ្ពើមរអើម
ក្តី រមែងតាំងឡើងព្រម មានឧបមេយ្យយ៉ាងនោះឯង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
ប្រសិនបើ ភិក្ខុមានចិត្តសន្សំអាហារ បដិកូលសញ្ញារឿយ ៗ ហើយ តែ
ចិត្តនៅតែត្រាប់ទៅរករសតណ្ហា ឬការមិនខ្ពើមរអើមនៅតែតាំងឡើងបាន

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតេ

ឯតិ តាតូ មេ តំ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា អភាវិតា មេ
អាហារេ បដិក្ខូលសញ្ញា ឧត្តិ មេ ឧ្ម ១ ១ ១

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដំណើរនុះ ភិក្ខុគប្បីដឹងថា អាហារ បដិកូលសញ្ញា អញ្ចំរើនមិនទាន់ចានេ្ទ ។ តាលទាងដើមនឹងតាលទាងចុងរបស់អញ មិនទាន់ប្លែកគ្នានេ ។ ផលនៃការចំរើនរបស់អញ មិនទាន់សម្រេចនេ ។ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ រមែងជាអ្នកដឹងច្បាស់ ក្នុងអាហារ បដិកូលសញ្ញា នោះ ដោយប្រការដូច្នេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ តែបើភិក្ខុមានចិត្តសន្ធ្រំអាហារ បដិកូលសញ្ញារឿយ ១ ហើយ ចិត្តក៏ផ្ទាញ់ចាកវិសតណ្ហា ។ លេ ។ សេចក្តីត្រេកអ្ងើយក្តីយ ។ ។ ការខ្ពើមរអើមក្តី ក៏តាំងឡើង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដំណើរនុះ ភិក្ខុគប្បីដឹងថា អាហារ បដិកូលសញ្ញាអញ្ចំរើនបានហើយ ។ តាលទាងដើមនឹងតាលទាងចុងរបស់អញ ។ មានសេចក្តីប្លែកគ្នា ។ ផលនៃការចំរើនរបស់អញ ។ ។ ។

បឋមបណ្ណាសកេ ទុកាយញ្ញវគ្គោ

សព្វលោកេ អនភិរតិសញ្ញា ភិក្ខវេ ភាវិតា ពហុលីកតា មហប្ផលា ហោតិ មហានិសំសា អមតោគធា អមតបរិយោសានាតិ ។ តិ ។ ទោ ។ ។ ។

បឋមបណ្ណាសក មហាយញ្ញវគ្គ

ពាក្យថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សត្វលោកៈ អនភិរតិសញ្ញា ដែលបុគ្គលបានបំភ្លើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ រមែងមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន ជាគុណាឈមទៅកាន់ព្រះនិព្វាន មានព្រះនិព្វានជាទីបំផុត ដូច្នេះនេះឯង តថាគតបានពោលហើយ ចុះពាក្យដែលតថាគតពោលហើយនោះ តើព្រោះអាស្រ័យហេតុអ្វី ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះថា ភិក្ខុមានចិត្តសន្សំសត្វលោកៈ អនភិរតិសញ្ញារឿយ ១ ហើយចិត្តរមែងរួញខ្ជរ ចៃរៃចេញចាកលោកសន្និវាស មិនលាវិញឡើយ សេចក្តីព្រងើយកន្តើយក្តី ការខ្ជីមរអើមក្តី រមែងតាំងឡើង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រៀបដូចស្ងាបមាន់ ឬទង់សរសៃ ដែលបុគ្គលដាក់ចុះក្នុងភ្លើង រមែងរួញខ្ជរផ្ទាល់ឡើង មិនលាវិញឡើយ ហានទបមៃយ៉ាងណាមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមានចិត្តសន្សំ សត្វលោកៈ អនភិរតិសញ្ញា រឿយ ១ ហើយ ចិត្តរមែងរួញខ្ជរ ចៃរៃចេញចាកលោកសន្និវាស មិនលាវិញឡើយ សេចក្តីព្រងើយកន្តើយក្តី ការខ្ជីមរអើមក្តី រមែងតាំងឡើង ហានទបមៃយ្យយ៉ាងនោះឯង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនបើ ភិក្ខុមានចិត្តសន្សំ សត្វលោកៈ អនភិរតិសញ្ញារឿយ ១ ហើយ តែចិត្តនៅតែគ្រាប់ទៅកាន់លោកសន្និវាស ឬការមិនខ្ជីមរអើម នៅតែតាំងឡើងបាន

វេនិតព្វមេតំ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា អភាវិតា មេ
សព្វលោកេ អនភិរតសញ្ញា ឧត្តិ មេ បុព្វេ្ជ្ជាមរ
ណ្ណសោ អប្ប្ជ្ជ ១ មេ ភាវ្ជ្ជ ១ ១ ១ ១ ១ ១
ត ១ ១ ១ ១ ១

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដំណើរនុ៎ះ ភិក្ខុគប្បីដឹងថា សព្វលោកេ អនភិរតិ-
សញ្ញា អញ្ចំរើន មិនតាន់ចានទេ កាលខាងដើមនឹងកាលខាងចុង
របស់អញមិនតាន់ប្លែកគ្នាទេ ផលនៃការចំរើនរបស់អញ មិនតាន់
សម្រេចទេ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ រមែងជាអ្នកដឹងច្បាស់ ក្នុងសព្វលោកេ
អនភិរតិសញ្ញានោះ ដោយប្រការដូច្នេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តែបើ
ភិក្ខុមានចិត្តសន្ធំ សព្វលោកេ អនភិរតិសញ្ញារឿយ ១ ហើយ ចិត្តកំរួញ
ខ្ចរ ប៉ែរចេញ ១ ១ ១

បឋមបណ្ណាសកេ ទ្វេ

អនិច្ចសញ្ញា ភិក្ខវេ ភាវិតា ពហុលីកតា មហាជ្ជលា
ហោតិ មហានិសំសា អមតោគធា អមតបរិយោសានា-
ឥតិ ។ យេ ។ ។ ។

ពាក្យថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អនិច្ចសញ្ញា ដែលបុគ្គលចាន់ចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ រមែងមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន ជាគុណ ឈមទៅរកព្រះនិព្វាន មានព្រះនិព្វានជាទីបំផុតដូច្នេះនេះឯង តថាគត ចានពោលហើយ ចុះពាក្យដែលតថាគត ពោលហើយ តើព្រោះ អាស្រ័យហេតុអ្វី ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះថា ភិក្ខុមានចិត្តសន្ធឹ អនិច្ចសញ្ញារឿយ ១ ហើយ ចិត្តរមែងរួញ ១ ២ ចៃ ១ ២ ចៃ ១ ២ ចៃ

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតេ

វេនិតញ្ញូមេតំ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា អភាវិតា
មេ អនិច្ចសញ្ញា ឧត្តិ មេ ឫជ្ជុគាមេ រាសេសោ
អប្ផត្តំ មេ ភាវនាផលត្តិ ឥតិហ ឥត
សម្ផជានោ ហោតិ សចេ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ
អនិច្ចសញ្ញាមេ ចិត្តេ ឧ ចេតសា ពហុលំ វិហរតោ
លាភសក្ការសិលោកេ ចិត្តំ បដិលីយតិ បដិកុដ្ដតិ
បដិវត្តតិ ន សម្ផសារីយតិ ទុមេ ក្ខ ១ ចាដ្ដ ១ ១
តា ១ ១ ១

ម្នាលភិក្ខុ ! ចាំ ! ! !

បឋមបណ្ណាសកេ មហាយញ្ញវគ្គោ

អដ្ឋេ ទុក្ខសញ្ញា ភិក្ខវេ ការ៉ា ពហុលីកតា មហប្ផលា ហោន្តិ មហានិសំសា អមតោគធា អមត-បរាយោសានា ឥតិ ខោ បនេតំ វុត្តំ កិញ្ចេតំ បដិច្ច វុត្តំ អដ្ឋេ ទុក្ខសញ្ញាបរិចិតេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ ចេតសា ពហុលំ វិហរតោ អាលស្ស្យ ការ៉ាសេ្ច ១ សេ្ច ១ ១ សេ្ច ១ ១ ១

២២២២ សណ្ណាសក មហាយញ្ញវគ្គ

ក៏ពាក្យថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អនិច្ច ទុក្ខ សញ្ញា ដែលបុគ្គលចាន់ចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ រមែងមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន ជាគុណាឈមទៅកាន់ព្រះនិព្វាន មានព្រះនិព្វាន ជាទីបំផុត ដូច្នេះនេះ តថាគតបានពោលហើយ ចុះពាក្យដែលតថាគត ពោលហើយនុ៎ះ គឺព្រោះអាស្រ័យហេតុអ្វី ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះថា ភិក្ខុមានចិត្តសន្ធឹ អនិច្ច ទុក្ខ សញ្ញា រឿយៗហើយ សេចក្តីសំគាល់ ក្នុងការខ្ជិលច្រអូស ទម្រន់ ប្រហែសធ្វេស មិនញ៉ាយាម មិនពិចារណា ថាជារបស់គួរខ្ជាប ដ៏ពន្ធឹក រមែងកើតឡើង ហាក់ដូចពេជ្ឈ្ឃាដ ដែលធ្លាប់ជាវដ្ដ ដូច្នោះឯង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនបើ ភិក្ខុមានចិត្តសន្ធឹ អនិច្ច ទុក្ខ សញ្ញារឿយៗ ហើយ សេចក្តីសំគាល់ក្នុងការខ្ជិលច្រអូស ទម្រន់ ប្រហែសធ្វេស មិនញ៉ាយាម មិនពិចារណា ថាជារបស់គួរខ្ជាបដ៏ពន្ធឹក នៅតែមិនបានកើតឡើង ដូចជាពេជ្ឈ្ឃាដធ្លាប់ជាវដ្ដ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដំណើរនុ៎ះ ភិក្ខុគប្បីដឹងថា អនិច្ច ទុក្ខ សញ្ញា អញចំរើនមិនទាន់ចានទេ ការងារដើមនឹងការងារចុងរបស់អញ មិនទាន់ប្ដូរគ្នាទេ ផលនៃការចំរើនរបស់អញមិនទាន់សម្រេចទេ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ រមែងជាអ្នកដឹងច្បាស់ក្នុងអនិច្ច ទុក្ខ សញ្ញានោះ ដោយប្រការដូច្នេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តែបើ

ភិក្ខុនោ អនិច្ចេ ទុក្ខសញ្ញាបរិចិតេន ចេតសា ពហុលំ វិហរតោ អាលស្យេ តោសេ ផ្ទ ។ ។ ។

ភិក្ខុមានចិត្តសន្ធឹកអនិច្ច ទុក្ខសញ្ញា រឿយៗហើយ សេចក្តីសំគាល់ក្នុងការ
ខ្ជិល ច្រអូស ទម្រន់ ប្រហែសធ្វេស មិនញ្ជាយាម មិនពិចារណា ថាជា
របស់គួរខ្ជាបដ៏ពន្ធឹក ក៏កើតឡើង ដូចពេជ្ឈយាដ ជាដូច្នោះ ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ ដំណើរនុ៎ះ ភិក្ខុគប្បីដឹងថា អនិច្ច ទុក្ខសញ្ញា អញចំរើន
បានហើយ កាលខាងដើមនឹងកាលខាងចុងរបស់អញ មានសេចក្តីប្រែក្លាយ
ផលនៃការចំរើន របស់អញ បានសម្រេចហើយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ
រមែងជាអ្នកដឹងច្បាស់ក្នុងអនិច្ច ទុក្ខសញ្ញានោះ ដោយប្រការដូច្នេះឯង ។
ក៏ពាក្យណាថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អនិច្ច ទុក្ខសញ្ញា ដែលបុគ្គល
បានចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ រមែងមានផលច្រើន មានអានិសង្ស
ច្រើន ជាគុណឈមទៅកាន់ព្រះនិព្វាន មានព្រះនិព្វាន ជាទីបំផុតដូច្នេះ
ដែលតថាគត បានពោលហើយ ពាក្យនុ៎ះ តថាគត ពោលហើយ
ព្រោះអាស្រ័យហេតុនេះឯង ។ ក៏ពាក្យថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទុក្ខ
អនត្តសញ្ញា ដែលបុគ្គល បានចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ រមែង
មានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន ជាគុណឈមទៅកាន់ព្រះនិព្វាន
មានព្រះនិព្វាន ជាទីបំផុត ដូច្នេះនេះ តថាគត ពោលហើយ
ចុះពាក្យ ដែលតថាគត ពោលហើយនុ៎ះ តើព្រោះ អាស្រ័យហេតុអ្វី

បឋមបណ្ណាសកេ មហាយញ្ញវគ្គោ

ទុក្ខេ អនត្តសញ្ញាបរិចិតេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ ចេតសា
ពហុលំ វិហរតោ ឥមស្មិញ្ច សរីរេ ណាតេ ការយ
ពហិទ្ធា ច សព្វនិមិត្តេសុ អហង្ការមមង្ការមានានុសយានំ
មានសំ ហោតិ វិនាសមតិក្ក្ជ្ជ សន្តំ សុខុមត្តំ សចេ
ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ ទុក្ខេ អនត្តសញ្ញាបរិចិតេន ចេតសា
ពហុលំ វិហរតោ ឥមស្មិញ្ច សរីរេ ណាតេ ការយ
ពហិទ្ធា ច សព្វនិមិត្តេសុ អហង្ការមមង្ការមានានុសយានំ
មានសំ ន ហោតិ វិនាសមតិក្ក្ជ្ជ សន្តំ សុខុមត្តំ ឯនិ ឥព្ព-
ទេតំ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា អការិតា ទេ ទុក្ខេ អនត្តសញ្ញ
ន្ត ទេ ឬ ឬ ១ ១ ១

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះថា ភិក្ខុមានចិត្តសន្សំ ទុក្ខ អនត្តសញ្ញារឿយៗ ហើយ ចិត្តក៏រមែងប្រាសចាកអហង្ការមមង្ការនឹងមាន: ក្នុងកាយដែលមានវិញ្ញាណនេះផង ក្នុងនិមិត្តទាំងពួងខាងក្រៅផង ជាចិត្តកន្ទងបង់នូវរឿង ៣ ប្រការ សូម្បីមានប់ (ចាកសត្រូវគឺកិលេស) ផុតស្រឡះដោយប្រពៃ (ចាកមិច្ឆាវិមុត្តិ) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនបើ ភិក្ខុមានចិត្តសន្សំ ទុក្ខ អនត្តសញ្ញា រឿយៗ ហើយ តែចិត្តនៅតែមិនប្រាសចាកអហង្ការមមង្ការ នឹងមាន: ក្នុងកាយដែលមានវិញ្ញាណនេះផង ក្នុងនិមិត្តទាំងពួង ខាងក្រៅផង មិនកន្ទងបង់រឿង ៣ ប្រការ មិនសូម្បីមានប់ មិនផុតទុក្ខស្រឡះ ដោយប្រពៃទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដំណើរនុ៎ះ ភិក្ខុគប្បីដឹងថាអនត្ត-សញ្ញា អញចំរើនមិនទាន់ចានទេ កាលខាងដើមនឹងកាលខាងចុងរបស់អញ មិនទាន់ប្រកួតគ្នាទេ ផលនៃការចំរើនរបស់អញ មិនទាន់សម្រេចទេ ព្រោះហេតុនោះ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ រមែងជាអ្នកដឹងច្បាស់ក្នុងទុក្ខ អនត្តញ្ញានោះ ដោយប្រការដូច្នេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តែបើភិក្ខុមានចិត្ត សន្សំ ទុក្ខ អ តត្តសញ្ញា រឿយ ១ ហើយ ចិត្តក៏ប្រាសចាកអហង្ការមមង្ការ នឹងមាន: ក្នុងកាយដែលមានវិញ្ញាណនេះផង ក្នុងនិមិត្តទាំងពួងខាងក្រៅ ផង ចិត្តកន្ទងបង់នូវរឿង ៣ ប្រការសូម្បីមានប់ ផុតស្រឡះដោយប្រពៃ

វេនិតព្ជមេតំ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា ភាវិតា មេ ទុក្ខេ
អនត្តសញ្ញា អត្ថ មេ ឬ ពុទ្ធានមវ ១ សៀសោ ២ ១ មេ
ភាវនាជលន្ត ១ ១ ១

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដំណើរនុះ ភិក្ខុគប្បីដឹងថា ទុក្ខ អនត្តសញ្ញា អញ្ញ ចំរើនបានហើយ កាលខាងដើមនឹងកាលខាងចុងរបស់អញ្ញ មានសេចក្ដីប្ដូរគ្នា ផលនៃការចំរើនរបស់អញ្ញ ចានសម្រេចហើយ ភិក្ខុ ក្ដីសាសនានេះ រមែងជាអ្នកដឹងច្បាស់ ក្នុងទុក្ខ អនត្តសញ្ញានោះ ដោយប្រការដូច្នេះឯង ។ ក៏ពាក្យណាថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទុក្ខ អនត្តសញ្ញ ដែលបុគ្គល ចានចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ រមែងមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន ជាគុណឈមទៅកាន់ព្រះនិព្វាន មានព្រះនិព្វានជាទីបំផុតដូច្នេះ ដែលតថាគតពោលហើយ ពាក្យនុះ តថាគតពោលហើយ ព្រោះអាស្រ័យហេតុនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សញ្ញា ៧ ប្រការនេះ ឯង ដែលបុគ្គលចានចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ រមែងមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន ជាគុណឈមទៅកាន់ព្រះនិព្វាន មានព្រះនិព្វានជាទីបំផុត ។

(៤៧) ត្រានោះ ព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះជាណុស្សោណិ ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ត្រេកអរនឹងកាយ នឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះបញ្ចប់ពាក្យដែលគួរត្រេកអរ នឹងពាក្យដែលគួររលឹកហើយ

ឯតមត្ថំ ជនិសាមិ ។ ឯតមត្ថំ ជនិសាម្ហ ភោ
ជាណុស្សោណី ព្រាហ្មណោ ភតវត្ថុ ឯតទវោច
ភវមត្ថ ភោ គោតមោ ព្រហ្មចរិ បដិជានាតីតិ ។
យញ្ចាហំ តំ ព្រាហ្មណ សន្ធ្យ ១ធមានោ ១ធ១ យ្ យ អ១ណ្ណ
អច្ឆ១ទ្ធ អសពលំ អកកម្ម១ សំ ២ រ១ ២ ២ ២

ក៏អង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះដាណុសៀណ្ណាណ៍ព្រាហ្មណ៍ អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ចូលក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា ព្រះគោតមដ៏ចំរើន ម្តេចវិញ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ដ៏ប្រសើរឬ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលព្រាហ្មណ៍ គេកាលបើពោលត្រឹមត្រូវ គប្បីពោលចំពោះបុគ្គលដែលប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ ឲ្យបរិបូណ៌ បរិសុទ្ធ មិនដាច់ មិនធ្លុះ មិនពពាល មិនពត្រុស ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ កាលគេពោលដោយត្រឹមត្រូវ គប្បីពោល ចំពោះតថាគតនោះឯងថា ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ព្រោះតថាគត ប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ឲ្យបរិបូណ៌ បរិសុទ្ធ មិនដាច់ មិនធ្លុះ មិនពពាល មិនពត្រុស ។ បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន ចុះការដាច់ក្តី ធ្លុះក្តី ពពាលក្តី ពត្រុសក្តី នៃព្រហ្មចរិយធម៌ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ជាសមណៈ ឬ ព្រាហ្មណ៍ ម្តេចវិញ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ដ៏ប្រសើរដោយប្រពៃ មិនចូលចិត្តពាល់ នូវការចិញ្ចឹមជីវិតដោយបុគ្គលពីរ ១ មួយអន្ទើដោយមាតុគ្រាម (សេពមេថុន) តែថារមិនត្រេកអរ នឹងការដុសខាត់ ទ្ងន់ ដ្ងក ច្រមុះ ជាមាតុគ្រាម ។

សោ តំ អស្ស្ជនេតិ តំ ឧបាមេតិ តេន ច ជ្ជ ជ្ជ អាបជ្ជតិ ។ ឥធ ភ្ជ ទ្ធ ព្រាហ្មណ ព្រហ្មចរិយស្ស ខ្ជ ធ ភ្ជ ធ ភ្ជ ។ ។ ។

បុគ្គលនោះ រមែងត្រេកអរនឹងការជុំសមាត់នោះ រីករាយនឹងការជុំសមាត់
នោះ ដល់នូវ សេចក្តីត្រេកអរ ដោយការជុំសមាត់នោះ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍
នេះឯងហៅថា ជាប់ផង ធ្ងុះផង ពពាលផង ពព្រុសផង នៃព្រហ្ម-
ចរិយធម៌ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ នេះហៅថា បុគ្គលប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌
មិនបរិសុទ្ធ ជាអ្នកប្រកបដោយមេជុនសំយោគ រមែងមិនផុតចាកជាតិ
ជរា មរណៈ សោកៈ បរិទេវៈ ទុក្ខៈ ទោមនស្ស ឧបាយាសៈ
តថាគតហៅថា រមែងមិនរួចចាកវដ្តទុក្ខឡើយ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍
មួយទៀត បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ជាសមណៈ ព្រាហ្មណ៍ ប្តេជ្ញាថា
ជាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ដ៏ប្រសើរ ដោយប្រពៃ រមែងមិនប៉ះពាល់ ចំពោះការ
ប៉ះពាល់ ដោយបុគ្គលពីរ ។ មួយអន្ទើដោយមាតុគ្រាម ពាំងមិនត្រេក
អរនឹងការជុំសមាត់ ន្ហូត ដ្ងូត ប្រចាប់ របស់មាតុគ្រាមទេ ដែលថា រមែង
ចំអកឡកឡឹយ សើចក្អាកក្អាយ ជាមួយនឹងមាតុគ្រាម ។ បេ ។

ឆបិ មាតុគ្គាមេន សទ្ធឹ សញ្ជគ្ឆតិ សំកីឡតិ
សំកេឬ្ជាយតិ អបិច ខោ មាតុគ្គាមស្ស ចត្ថុ
ចត្ថុ ឧបនិជ្ឌាយតិ ឬ ១ ឆបិ មាតុគ្គាមស្ស
ចត្ថុ ចត្ថុ ឧបនិជ្ឌាយតិ ឬ ១ អបិច ខោ
មាតុគ្គាមស្ស សទ្ធឹ សុណាតិ តិរោកុ្ឌ្ដ ១ ១ តិរោ-
ចាការ ១ ១ ១

បឋមបណ្ណាសក មហាយញ្ញវគ្គ

បើមិនចំអកឲ្យកឲ្យ សើចក្អាកក្អាយ ជាមួយនឹងមាតុគ្រាមទេ រមែងនៅមៀងក្នុកដោយក្នុក ដៀងចំពោះមាតុគ្រាម បើមិនបានមៀងក្នុកដោយក្នុក ដៀងចំពោះមាតុគ្រាមទេ រមែងស្តាប់សំឡេងនៃមាតុគ្រាម កាលសើចក្តី កាលនិយាយក្តី ច្រៀងក្តី យំក្តី ខាងក្រៅជញ្ជាំង ឬខាងក្រៅកំពែង បើមិនស្តាប់សំឡេងនៃមាតុគ្រាម កាលសើចក្តី និយាយក្តី ច្រៀងក្តី យំក្តី ខាងក្រៅជញ្ជាំង ឬខាងក្រៅកំពែងទេ តែថា រលឹកវឿយ ៗ នូវហេតុដែលធ្លាប់សើច ធ្លាប់និយាយ ធ្លាប់លេង ជាមួយនឹងមាតុគ្រាម ក្នុងកាលពីដើម បើមិនរលឹកវឿយ ៗ នូវហេតុ ដែលធ្លាប់សើច ធ្លាប់និយាយ ធ្លាប់លេងជាមួយនឹងមាតុគ្រាម ក្នុងកាលពីដើមទេ តែថា រមែងឃើញនូវគហបតី ឬគហបតិបុត្រ ដែលស្តុកស្តាប់ មូលមិត្ត បម្រើដោយតាមគុណ ៣ ១ បើមិនបានឃើញនូវគហបតី ឬគហបតិបុត្រ

បញ្ចហិ តាមតុណ្ណហិ សមមប្ជិតំ សមជ្ជិកូតំ ឧរិចារ-
យមានំ អមិច ខោ អញ្ញតរំ ទេវនិកាយំ ឧណ្ណិតាយ
ព្រហ្មចរិយំ ចរតិ ឥមិតាហិ ស៊ីលេន ភ ១ តេន ភ
ឥសេន ភ ព្រហ្មចរិយេន ភ ទេវ ភ ភវិស្ស្ចមិ
ទេវញ្ញតរោ ភ ១ ១ ១

ដែលស្អាតស្អាត់ មូលមិត្ត បម្រើដោយកាមគុណ ១ ១ ១

យតោ ច ខោ អហំ ព្រាហ្មណ ឥមេសំ
សត្តន្នំ , មេជ្ជនសញ្ញោតានំ អញ្ញតរំ[1] មេជ្ជនសញ្ញោកំ
អត្តនិ អប្ជហីនំ ន សមនុបស្ស្ជ អថ ចាហំ
ព្រាហ្មណ សនេ្ទ្ធ ណ្ណ្ណ សមារ្ធ សព្រហ្មេ
ណ្ណ្ណ ណ្ណ ណ្ណ ណ្ណ ណ្ណ ណ្ណ ណ្ណ ណ្ណ ណ្ណ ណ្ណ

ម្នាលព្រាហ្មណ៍ បណ្តាមេថុនសំយោគទាំង ៧ យ៉ាងនេះ តថាគតមិនឃើញច្បាស់នូវមេថុនសំយោគណាមួយ ក្នុងខន្ធដែលមិនលះបង់ក្នុងកាលណាទេ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ តថាគតកំណត់ដឹងថាជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសម្ព-សម្ពោធិញ្ញាណដ៏ប្រសើរ ក្នុងលោកព្រមទាំងទេវលោក មារលោក ព្រហ្ម-លោក ក្នុងពពួកសត្វព្រមទាំងសមណៈ ព្រាហ្មណ៍ ទាំងមនុស្សជាសម្មតិទេព ទាំងមនុស្សវិសេស ក្នុងកាលនោះដែរ ។ លុះតែបញ្ញាដែលដឹងច្បាស់ឃើញច្បាស់ កើតឡើងហើយដល់តថាគតដូច្នេះថា ការរួចស្រឡះរបស់តថាគត មិនកម្រើក ជាតិនេះជាទីបំផុត ភពថ្មីទៀតមិនមានឡើយ ។ កាលព្រះសម្មុទ្ធ ទ្រង់ត្រាស់យ៉ាងនេះហើយ ជាណុស្សាណព្រាហ្មណ៍ បានក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន ភ្ញីច្បាស់ណាស់ ។ បេ ។ សូមព្រះគោតមដ៏ចំរើន. ចាំនូវខ្ញុំព្រះអង្គថាជាឧបាសកអ្នកដល់នូវសរណគមន៍ ស្មើដោយជីវិតចាប់ដើមអំពីថ្ងៃនេះតទៅ។

(៤ជ) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតទ៉ាំងសំដែងនូវធម្មបរិយាយដែលសម្រេចអំពីសញ្ញាគៈ (ការប្រកប) ទ៉ាំងវិសញ្ញាគៈ (ការនឿយណាយ) ដល់អ្នកទាំងឡាយ ចូរអ្នកទាំងឡាយស្តាប់ ចូរធ្វើទុកក្នុងចិត្តដោយប្រពៃចុះ

ភាសិស្ស្ជ្ជមីតិ ។ ឃ។ ភន្តេតិ ខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ បច្ចស្ស្ជ្ជុំ ។ ភគវា ឯតទវោច ភគ្គមោ ច ភិក្ខវេ សញ្ញោ ភាវិតសញ្ញោ ពហ្ម្ជ្ជ ។ ឥត្ថ ភិក្ខវេ អជ្ជ្ជត្តំ ឥត្ថ្ជ្ជ ។ ឥត្ថ ភិក្ខវេ ឥត្ថ្ជ្ជ ។ ឥត្ថ ភិក្ខវេ ។ ឥត្ថ ។ ។ ។

ភ្ជាគតនឹងសំដែង ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបទទួលស្តាប់ព្រះដ៏មានព្រះ
ភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ក្រាបត្រាស
ដូច្នេះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះធម្មបរិយាយ សម្រាប់អំពីសញ្ញាគ:
នឹងវិសញ្ញាគ: តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ស្ត្រីរមែង
កំណត់ក្នុងចិត្តនូវឥន្ទ្រិយនៃស្ត្រី ១ ១ ១

ឯវំ ខោ ភិក្ខវេ ឥត្តី ឥត្ថត្តំ ជានាតិ ។ បុរិសោ ភិក្ខវេ អជ្ឌត្តំ បុរិសិន្ទ្រិយំ បរេសិ ភវតិ បុរិសកុត្តំ បុរិសាការ ១ បុរិសវិធំ បុរិសច្ឆន្ទំ បុរិសសរ្យ១ បុរិសាលង្ការ ១ ។ សោ ឥត្ថ ១ ជ្ជតិ ឥត្រាភិរមតិ សោ ឥត្ថ ១ ត្តោ ឥត្រាភិ១ ១ ពហិទ្ធា ឥត្ថិន្ទ្រិយំ ១ ១ ១

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ស្ត្រីរមែងមិនកន្ទ្រដ់ភាពនៃស្ត្រីយ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសរមែងកំណត់ទុកក្នុងចិត្ត ចំពោះឥន្ទ្រិយនៃបុរសខាងក្នុងសន្ធាន គឺកិរិយានៃបុរស ឫកពាក្យនៃបុរស បែបផែននៃបុរស សេចក្តីប្រាថ្នានៃបុរស សំឡេងនៃបុរស អាលក្ខារនៃបុរស ។ បុរសនោះ រមែងត្រេកអរ ក្នុងហេតុទាំងនោះ រីករាយក្នុងហេតុទាំងនោះ លុះបុរសនោះ ត្រេកអរក្នុងហេតុទាំងនោះ រីករាយក្នុងហេតុទាំងនោះហើយ រមែងកំណត់ទុកក្នុងចិត្ត ចំពោះឥន្ទ្រិយនៃស្ត្រីខាងក្រៅវិញ គឺកិរិយានៃស្ត្រី ឫកពាក្យនៃស្ត្រី បែបផែននៃស្ត្រី សេចក្តីប្រាថ្នានៃស្ត្រី សំឡេងនៃស្ត្រី អាលក្ខារនៃស្ត្រី ។ បុរសនោះ រមែងត្រេកអរក្នុងហេតុនោះ រីករាយក្នុងហេតុនោះ លុះបុរសនោះ ត្រេកអរក្នុងហេតុនោះ រីករាយក្នុងហេតុនោះហើយ រមែងប៉ុនប៉ងនូវសេចក្តីប្រកបខាងត្រៃ ។ សេចក្តីសុខទីផ្ទាល់ខ្លួនណា កើតឡើងដល់បុរសនោះ ព្រោះការប្រកបជាប់ជាប ។ បុរសនោះ តែងប៉ុនប៉ងនូវសេចក្តីសុខទីផ្ទាល់ខ្លួននោះវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភ្លូកសត្វដែលត្រេកអរក្នុងភាពនៃបុរស តែងដល់នូវការប្រកបក្នុងភ្លូកស្ត្រី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសរមែងមិនកន្ទ្រដ់នូវភាពនៃបុរស យ៉ាងនេះឯង ។

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតេ

ឯវํ ខោ ភិក្ខវេ សញ្ញោ លោ ហោតិ ។ កថញ្ច
ភិក្ខវេ វិសញ្ញោ លោ ហោតិ ។ ឥធ ភិក្ខវេ
អជ្ឈត្តំ ឥន្ទ្រិយំ ន មនសិ ករោតិ ឥត្ថីតុត្តំ
ឥត្ថាកប្បំ ឥត្ថីវិធំ ឥត្ថីឆន្ទំ ឥត្ថីសរ្យំ ឥត្ថាលង្ការំ ។
សា ឥត្ថ ន រជ្ជតិ ឥត្រ ជាកិរមតិ សា ឥត្ថ
អរត្តា ឥត្រ អនកិរតា ពហិទ្ធា បុរិសិន្ទ្រិយំ
ន មនសិ ករោតិ បុរិសតុត្តំ បុរិសាកប្បំ បុរិសវិធំ
បុរិសឆន្ទំ បុរិសសរ្យំ បុរិសាលង្ការំ ។ សា ឥត្ថ
ន រជ្ជតិ ឥត្រ ជាកិរមតិ សា ឥត្ថ អរត្តា ឥត្រ
អនកិរតា ពហិទ្ធា សញ្ញោ លោ ជាកន្ទតិ យញ្ចស្ស
សញ្ញោ ឧប្ប ជ្ជ ១ ១ ១

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីសេចក្តីសេចក្តីស

បុរិសោ ភិក្ខវេ អជ្ឈត្តំ បុរិសិន្ទ្រិយំ ន មនសិ-
ការោតិ បុរិសកុត្តំ បុរិសាការ្ យ៉ ្ យ៉ ្ យ៉

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសមិនធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវឥន្ទ្រិយរបស់បុរស ខាងក្នុងសន្ធាន គឺកិរិយានៃបុរស ឫកពាក្យនៃបុរស បែបផែននៃបុរស សេចក្តីប្រាថ្នានៃបុរស សំឡេងនៃបុរស អលង្ការនៃបុរស ។ បុរសនោះ មិនត្រេកអរ ក្នុងហេតុនោះ មិនរីករាយ ក្នុងហេតុនោះ លុះបុរសនោះ មិនត្រេកអរក្នុងហេតុនោះ មិនរីករាយ ក្នុងហេតុនោះហើយ រមែងមិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវឥន្ទ្រិយនៃស្ត្រីខាងក្រៅ គឺកិរិយានៃស្ត្រី ឫកពានៃស្ត្រី បែបផែននៃស្ត្រី សេចក្តីប្រាថ្នានៃស្ត្រី សំឡេងនៃស្ត្រី អលង្ការនៃស្ត្រី ។ បុរសនោះមិនត្រេកអរ ក្នុងហេតុនោះ មិនរីករាយក្នុងហេតុនោះ លុះបុរសនោះមិនត្រេកអរ ក្នុងហេតុនោះ មិនរីករាយក្នុងហេតុនោះហើយ រមែងមិនប្រាថ្នានូវការប្រកបខាងក្រៅ សេចក្តីសុខនិងសោមនស្សណា កើតឡើងដល់បុរសនោះ ព្រោះការប្រកប ជាបច្ច័យ បុរសនោះ តែងមិនប្រាថ្នានូវសេចក្តីសុខ និងសោមនស្សនោះវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកសត្វដែលមិនត្រេកអរ ក្នុងភាពនៃបុរស តែងដល់នូវការនឿយណាយ ក្នុងស្ត្រីទាំងឡាយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសកន្ធងនូវភាពនៃបុរស យ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វិសញ្ញោគ: យ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម្មបរិយាយនេះឯង ដែលសម្រេចអំពីការប្រកបនិងការនឿយណាយ ។

[៤៩] ឯកំ សមយំ ភគវា ចម្ប្យាយំ វិហរតិ
គគ្គរាយ ១ បោក្ខរណិយា តីរេ ។ អថ ខោ សម្ពហុលា
ចម្ប្យយ្យកា ឧបាសកា យេនាយស្មា សារីបុត្តោ
តេនុបសង្កមិំសុ ឧបសង្កមិត្វា អាយស្មន្តំ សារីបុត្តំ
អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិំសុ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នា
ខោ(១) ចម្ប្យយ្យកា ឧបាសកា អាយស្មន្តំ សារីបុត្តំ
ឯតទវោចុំ ចិរស្សុតា ខោ ភន្តេ ភគវតោ សម្មុខា
ធម្មី កថា សាធុ មយំ ភន្តេ លភេយ្យាម ភគវតោ
ធម្មី កថំ(២) សវនាយាតិ ។ តេនហាវុសោ តទហុ-
ឧោសថេ អាគន្ត្វេយ្យាថ អម្ប្យវនាម លភេយ្យាថ
ភគវតោ សន្តិកេ ធម្មី កថំ សវនាយាតិ ។ ឯវំ
ភន្តេតិ ខោ(៣) ចម្ប្យយ្យកា ឧបាសកា អាយស្មតោ
សារីបុត្តស្ស បដិស្សុណិត្វា ឧដ្ឋាយាសនា អាយស្មន្តំ
សារីបុត្តំ អភិវាទេត្វា បទក្ខិណំ កត្វា បក្កមិំសុ ។
អថ ខោ(៤) ចម្ប្យយ្យកា ឧបាសកា ១ ១ ១

[៦៩] សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលគង់ទៀបឆ្នេរស្រះ
ហ្ការណ្ឌ្ យ ណ ្ ឈ្ ះ គ ្ គ ្ ា ជ ិ ត ្ ក ្ ុ ង ច ម ្ ប ា ។ ្ ា ្ ន ះ ង ។ ្ ក ុ ប ា ស ក ្ ្ ី ន
នាក់ នៅក្នុងស្រុកចម្បា ចូលទៅរកព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ លុះចូលទៅ
ដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុហើយ អង្គុយក្នុងទីដ៏សម
គួរ ។ លុះពួកឧបាសក ក្នុងស្រុកចម្បា អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ
 បាននិយាយនឹងព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុដូច្នេះថា បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន
ធម្មីកថា ចំពោះព្រះកត្ត្រនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ យើងខ្ញុំខានស្តាប់អស់
កាលយូរហើយ បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន សូមឲ្យយើងខ្ញុំគប្បីបានស្តាប់នូវ
ធម្មីកថានៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ម្នាលអ្នកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ
អ្នកទាំងឡាយ គប្បីមកក្នុងថ្ងៃឧបោសថចុះ ធ្វើដូច្នេះអ្នកទាំងឡាយ គប្បី
បានស្តាប់នូវធម្មីកថា ក្នុងសំណាក់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ពួកឧបាសកនៅ
ក្នុងស្រុកចម្បា ទទួលស្តាប់ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុថា ព្រះករុណាលោក
ម្ចាស់ ហើយក្រោកចាកអាសនៈ ថ្វាយបង្គំព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ ធ្វើ
ប្រទក្សិណាចៀសចេញទៅ ។ លំដាប់នោះ ពួកឧបាសកអ្នកស្រុកចម្បា ចូល
ទៅរកព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ ក្នុងថ្ងៃឧបោសថ លុះចូលទៅដល់ហើយ

អាយស្មន្តំ សារីបុត្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ អដ្ឋំសុ ។ អថខោ អាយស្មា សារីបុត្តោ តេហិ ចម្បេយ្យកេហិ ឧចាសកេហិ សទ្ធឹ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ អាយស្មា សារីបុត្តោ ភគវន្តំ ឯតទវោច សិយា នុ ខោ ភន្តេ ឥធេកច្ចស្ស តាទិសំយេវ ជាតំ ទិដ្ឋំ មហាជ្ជលំ[1] ន មហានិសំសំ សិយា បន ភន្តេ ឥធេកច្ចស្ស តាទិសំយេវ ជាតំ ទិដ្ឋំ មហាជ្ជលំ មហានិសំសន្តិ ។ សិយា សារីបុត្ត ឥធេកច្ចស្ស តាទិសំយេវ ជាតំ ទិដ្ឋំ មហាជ្ជលំ ន មហានិសំសំ សិយា បន សារីបុត្ត ឥធេកច្ចស្ស តាទិសំយេវ ជាតំ ទិដ្ឋំ មហាជ្ជលំ មហានិសំសន្តិ ។ តេកា នុ ខោ ភន្តេ ហេតុ តេកា បច្ចយោ យេនបិ ឥធេកច្ចស្ស តាទិសំយេវ ជាតំ ទិដ្ឋំ មហាជ្ជលំ ន មហានិសំសំ តេកា នុ ខោ ភន្តេ

---

១ ឱ. ម. ន មហាជ្ជលំ ។

ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះសារីបុត្ត ហើយឋិតនៅ ក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ គ្រានោះ ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ ចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ជាមួយនឹងពួកឧបាសកអ្នកស្រុកចម្បានោះ លុះចូលទៅដល់ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ បានក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ទានបែបនោះ ដែលបុគ្គលឲ្យហើយចំពោះបុគ្គលខ្ញុះ ក្នុងលោកនេះ មានផលច្រើន តែមិនមានអានិសង្សច្រើនមានដែរឬ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ទានបែបនោះ ដែលបុគ្គលឲ្យហើយ ចំពោះបុគ្គលខ្ញុះ ក្នុងលោកនេះ មានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើនមានដែរឬ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលសារីបុត្ត ទានដែលបុគ្គលឲ្យហើយ ចំពោះបុគ្គលខ្ញុះ ក្នុងលោកនេះ មានផលច្រើន តែមិនមានអានិសង្សច្រើនក៏មាន ម្នាលសារីបុត្ត ទានដែលបុគ្គលឲ្យហើយចំពោះបុគ្គលខ្ញុះ ក្នុងលោកនេះ មានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើនក៏មាន ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន អ្វីជាហេតុ អ្វីជាបច្ច័យ ដែលនាំឲ្យទានបែបនោះឯង ដែលបុគ្គលឲ្យហើយ ចំពោះបុគ្គលខ្ញុះ ក្នុងលោកនេះ ជាទានមានផលច្រើន តែមិនមានអានិសង្សច្រើន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន អ្វីជាហេតុ

ហេតុ ។ ។ ។

អ្វីជាបច្ច័យ ដែលនាំឲ្យទានបែបនោះឯង ដែលបុគ្គលឲ្យហើយ ចំពោះ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ជាទានមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន ។ ម្នាលសារីបុត្ត បុគ្គលខ្លះក្នុងលោកនេះ ឲ្យទានទាំងប្រកបដោយតណ្ហា ឲ្យទានទាំងចិត្តជាប់ជំពាក់ ឲ្យទានទាំងសម្ងឹងនូវការសន្សំទុក ឲ្យទាន ដោយគិតថា អាត្មាអញលះលោកនេះទៅនឹងបរិភោគ ។ បុគ្គលនោះឲ្យ បាយ ទឹក សំពត់ យាន កម្រងផ្កា គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាប ទីដេក ទី នៅនិងគ្រឿងឧបករណ៍ដល់ប្រទីបជាទាន ចំពោះសមណៈឬព្រាហ្មណ៍ ។ ម្នាលសារីបុត្ត អ្នកសម្គាល់នូវហេតុនោះដូចម្តេច បុគ្គលខ្លះក្នុងលោកនេះ គប្បីឲ្យទានមានសភាពបែបនេះដែរឬ ។ មានព្រះអង្គ ។ ម្នាលសារីបុត្ត ក្នុងដំណើរនោះ បុគ្គលណាឲ្យទានទាំងប្រកបដោយតណ្ហា ឲ្យទានទាំង ចិត្តជាប់ជំពាក់ ឲ្យទានទាំងសម្ងឹងនូវការសន្សំទុក ឲ្យទានដោយ គិតថា អាត្មាអញលះលោកនេះទៅ នឹងបរិភោគ លុះបុគ្គលនោះឲ្យទាន នោះរួចហើយ បែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ ក៏ទៅកើតជាមួយនឹងទេវតា ជាធំក្នុងជាន់ចាតុម្មហារាជិកៈ ។ លុះបុគ្គលនោះអស់កម្មនោះហើយ ក៏បាន មកកាន់អត្តភាពនេះ បាននូវឫទ្ធិនោះ យសនោះ អធិបតេយ្យនោះទៀត ។

ឥធ បន សារីបុត្ត ឯកច្ចោ ឌហេវ ខោ សាបេក្ខោ ជានំ ឧតិ ន បដិពទ្ធចិត្តោ ជានំ ឧតិ ន សន្ធិជិបេក្ខោ ជានំ ឧតិ ន ឥមំ បេចូ បរិកុញ្ជិសច្ចាមីតិ ជានំ ឧតិ អបិច ខោ សាហុ ជានន្តិ ជានំ ឧតិ ។ បេ ។ ឌបិ សាហុ ជានន្តិ ជានំ ឧតិ អបិច ខោ ជិន្ធបុព្ធំ ឧតបុព្ធំ បិតុបិតាមហេហិ ន អរហាមិ ចោរាណំ ឧុលវំសំ ហាបេតុន្តិ ជានំ ឧតិ ឌបិ ជិន្ធ-បុព្ធំ ឧតបុព្ធំ បិតុបិតាមហេហិ ន អរហាមិ ចោរាណំ ឧុលវំសំ ហាបេតុន្តិ ជានំ ឧតិ អបិច ខោ អហំ បចាមិ ឥមេ ន បចន្តិ ន អរហាមិ បចន្តោ អបចន្តានំ ជានំ អជានុន្តិ ជានំ ឧតិ ឌបិ អហំ បចាមិ ឥមេ ន បចន្តិ ន អរហាមិ បចន្តោ អបចន្តានំ ជានំ អជានុន្តិ ជានំ ឧតិ អបិច ខោ យថា ឧេសំ បុព្ធការានំ ឥសីនំ ឧានិ មហា-យញ្ញានិ អហេសុំ សេយ្យថីទំ អដ្ឋកសច្ច ១ មកសច្ច ១ មេ១ សច្ច ១ ១ ១

ម្នាលសារីបុត្ត បុគ្គលខ្លះក្នុងលោកនេះ មិនឲ្យទានប្រកបដោយតណ្ហា មិនឲ្យទានទាំងចិត្តជាប់ជំពាក់ មិនឲ្យទានទាំងសម្ងឹង នូវការសន្សំទុក មិនឲ្យទានដោយគិតថា អាត្មាអញ លះលោកនេះទៅ នឹងបរិភោគ ចំណែកខ្លះ ឲ្យទានដោយគិតថា ទានជាការល្អ ។ បេ ។ ទាំងមិនឲ្យទានដោយគិតថា អាត្មាអញមិនគួរ ដើម្បីញ៉ាំងវង្សរបស់ត្រកូលបុរាណដែលជីដូនជីតា ធ្វាប់ឲ្យ ធ្វាប់ធ្វើ ឲ្យសាបសូន្យសោះ ទាំងមិនឲ្យទានដោយគិតថា អាត្មាអញមិនគួរញ៉ាំងវង្សត្រកូលបុរាណដែលជីដូនជីតា ធ្វាប់ឲ្យ ធ្វាប់ធ្វើ ឲ្យសាបសូន្យសោះ ចំណែកខ្លះ ឲ្យទានដោយគិតថា អាត្មាអញ ចម្អិន (បាយ) ជនទាំងឡាយនេះ មិនទាន់ចម្អិន កាលអញចម្អិន មិនគួរ ដើម្បីមិនឲ្យទាន ដល់ជនដែលមិនទាន់ចម្អិន ទាំងមិនឲ្យទានដោយគិតថា អាត្មាអញចម្អិន ជនទាំងឡាយនេះ មិនទាន់ចម្អិន កាលអញចម្អិន មិនគួរ ដើម្បីមិនឲ្យទាន ដល់ជនមិនទាន់ចម្អិន ចំណែកខ្លះ ឲ្យទានដោយគិតថា មហាយញ្ញទាំងឡាយនោះ របស់ឥសីជាន់មុនទាំងនោះ គឺឥសីឈ្មោះ អដ្ឋក: ១ វាមក: ១ វាមទេវ: ១ វេស្សាមិត្ត: ១ យមទគ្គិ ១ អង្គីរស: ១ ភារទ្វាជ: ១ វាសេដ្ឋ: ១ កស្សប: ១ ភគុ ១ យ៉ាងណា

ឯវំ មេ អយំ ជានសំវិភាគោ ភវិស្សតីតិ ជានំ ឧតិ ឧបិ យថា តេសំ បុព្វការំ ឥសីនំ តានិ មហាយញ្ញានិ អហេសុំ សេយ្យថីទំ អជ្ជកស្ស ឯមកស្ស ឯមទេវស្ស ១ សាមិត្តស្ស យមឧក្ខិនោ អន្ធ្លីរសស្ស ការន្ធ្ងាជស្ស ឯសេដ្ឋស្ស ការ្ជបស្ស ភគុនោ ឯវំ មេ អយំ ជាន-សំវិភាគោ ភវិស្សតីតិ ជានំ ឧតិ អបិច ខោ ឥមំ មេ ជានំ ឧឧតោ ចិត្តំ បសីឧតិ អត្តមនតាសោមនស្ស ១ ឧបជាយតីតិ ជានំ ឧតិ ឧបិ ឥមំ មេ ជានំ ឧឧតោ ចិត្តំ បសីឧតិ អត្តមនតាសោមនស្ស ១ ឧបជាយតីតិ ជានំ ឧតិ អបិច ខោ ចិត្តាលង្ការ ១ ចិត្តបរិក្ខារ[1] ជានំ ឧតិ ។ សោ តំ ជានំ ឧតិ សមណាស្ស ១ ព្រាហ្មណាស្ស ១ អន្ធ ១ ជានំ ១ ១ យានំ ១ ១ ១

ទាននិងការចែករលែកនេះ នឹងមានដល់អាត្មាអញ យ៉ាងនោះដែរ ទាំងមិនឲ្យទានដោយគិតថា មហាយញ្ញទាំងឡាយនោះ របស់ឥសីជាន់មុនទាំងនោះ គឺឥសីឈ្មោះ អដ្ឋក: ១ វាមក: ១ វាមទេវ: ១ វេស្សាមិត្ត: ១ យមទគ្គិ ១ អង្គីរស: ១ ភារទ្វាជ: ១ វាសេដ្ឋ: ១ កស្សប: ១ ភគុ ១ យ៉ាងណា ទាននិងការចែករលែក នឹងមានដល់អាត្មាអញ យ៉ាងនោះដែរ ចំណែកខ្លះ ឲ្យទានដោយគិតថា កាលអាត្មាអញ ឲ្យទាននេះ ចិត្តក៏រមែងជ្រះថ្លា ការពេញចិត្តនិងសេចក្តីសោមនស្ស ក៏រមែងកើតឡើង ទាំងមិនឲ្យទានដោយគិតថា កាលអាត្មាអញ ឲ្យទាននេះ ចិត្តក៏ជ្រះថ្លា ការពេញចិត្តនិងសេចក្តីសោមនស្ស ក៏រមែងកើតឡើង ចំណែកខ្លះ ឲ្យទានជាគ្រឿងប្រដាប់នៃចិត្ត ជាបរិក្ខារនៃចិត្ត ។ បុគ្គលនោះ តែងឲ្យបាយ ទឹក សំពត់ យាន កម្រងផ្កា គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាប ទីដេក ទីនៅ និងគ្រឿងឧបករណ៍ដល់ប្រទីប ជាទានដល់សមណ: ឬ ព្រាហ្មណ៍ ។ ម្នាលសារីបុត្ត អ្នកសម្គាល់នូវហេតុនោះដូចម្តេច បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ គប្បីឲ្យទានមានសភាពយ៉ាងនេះដែរឬ ។ មានព្រះអង្គ ។ ម្នាលសារីបុត្ត ក្នុងដំណើរនោះ បុគ្គលណា មិនឲ្យទានប្រកបដោយតណ្ហា

ន បដិពទ្ធចិត្តោ ជានំ ឧតិ ន សន្ធិជិបេក្ខោ ជានំ ឧតិ ន ឥមំ បេចូ បរិកុញ្ជិស្ស្ជាមីតិ ជានំ ឧតិ ជបិ សាហុ ជានន្តិ ជានំ ឧតិ ជបិ ជិន្ធបុព្ជ កតបុព្ជ បិតុបិតាមហេហិ ន អរហាមិ ចោរាណ៌ កុលវ៌ំ ហាបេតុន្តិ ជានំ ឧតិ ជបិ អហ៌ បចាមិ ឥមេ ន បចន្តិ ន អរហាមិ បចន្តោ អបចន្តានំ ជានំ អជានុន្តិ ជានំ ឧតិ ជបិ យថា ឧតេ៌ បុព្ជកានំ ឥសីនំ តានិ មហាយញ្ញានិ អហេសុ៌ ឧសយ្យ ជីនំ អជ្ជ-ឧកស្ស ភ្ជមកស្ស ភ្ជមឧវ៌ស្ស ឧស្ស្ជាមិត្តស្ស យមឧក្ខិណោ អជ្ជ៌ាសស្ស ការ្ជាជស្ស ភ្ជសេជ្ជស្ស ឧកស្ជបស្ស ភ្ជកុណោ ឆ៌ ឧេ អយ៌ ជានសំ៌ភ្ជាឧោ ភ្ជ៌ិស្ជតីតិ ជានំ ឧតិ ជបិ ឥមំ ឧេ ជានំ ជ្ជ១ឧោ ចិត្តំ បសីជ១ តិ អត្តមជ១ាសោមជ១ស្ជ ជ្ជ១ជ១ាយ១ីតិ ជានំ ឧតិ អ១ិ១ ១ោ ចិ១ាលជ្ជ១ ចិ១ជ១ិ១ជ១ ជានំ ឧតិ ១ោ ១ំ ជានំ ជ១ជ្ជ ១ាយ១ស្ជ ១ោ១ ១ម្ជ១ណ១ ១ហ្ជ១ាយ១ាជ១ ១ជ១ជ១ ១ហ១ជ១ ១ជ១ជ១ ១ជ១ជ១ តិ

មិនឲ្យទាន ទាំងចិត្តជាប់ជំពាក់ មិនឲ្យទាន ទាំងសម្ងឹងនូវការសន្សំទុក មិនឲ្យទានដោយគិតថា អាត្មាអញ លះលោកនេះទៅ នឹងបរិភោគ ទាំងមិនឲ្យទាន ដោយគិតថា ទានជាការល្អ ទាំងមិនឲ្យទានដោយគិតថា អាត្មាអញ មិនគួរញ៉ាំងវង្សត្រកូលបុរាណ ដែលជីដូនជីតាធ្លាប់ឲ្យ ធ្លាប់ធ្វើ ឲ្យសាបសូន្យសោះ ទាំងមិនឲ្យទានដោយគិតថា អាត្មាអញចម្អិន ជនទាំងឡាយនេះមិនទាន់ចម្អិន កាលអញចម្អិន មិនគួរដើម្បីនឹងមិនឲ្យទាន ដល់ពួកបុគ្គលមិនចម្អិន ទាំងមិនឲ្យទានដោយគិតថា មហាយញ្ញទាំងឡាយនោះ របស់ឥសីទាំងនោះគឺ ឥសីឈ្មោះ អដ្ឋក: ១ វាមក: ១ វាមទេវ: ១ វេស្សាមិត្ត: ១ យមទគ្គិ ១ អង្គីរស: ១ ភារទ្វាជ: ១ វាសេដ្ឋ: ១ កស្សប: ១ ភគុ ១ យ៉ាងណា ទាននិងការចែករលែកនេះ នឹងមានដល់អាត្មាអញ យ៉ាងនោះដែរ ទាំងមិនឲ្យទានដោយគិតថា កាលអាត្មាអញឲ្យទាននេះ ចិត្តក៏ជ្រះថ្លា ការពេញ-ចិត្តនិងសេចក្ដីសោមនស្ស ក៏កើតឡើង ចំណែកខ្លះ ឲ្យទានជាគ្រឿងប្រដាប់នៃចិត្ត ជាបរិក្ខារនៃចិត្ត លុះបុគ្គលនោះ ឲ្យទាននោះរួចហើយ បែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ ក៏ទៅកើតជាមួយនឹងព្រហ្មកាយិកទេវតា

សោ តំ កម្មំ ខេបេត្វា តំ ឥទ្ធឿ តំ យសំ តំ អាធិបតេយ្យំ[១] អជាតាមី ហោតិ អជាតជ្ជា ឥត្ថត្តំ អយំ ខោ សារីបុត្ត ហេតុ អយំ បច្ចយោ យេនបិ ឥធេកច្ចេ សត្ត តានិសំយោ ជានំ ជិន្ទ្ធ មហប្ផលំ ន មហានិសំសំ អយំ បន សារីបុត្ត ហេតុ អយំ បច្ចយោ យេនបិ ឥធេកច្ចេ សត្ត តានិសំយោ ជានំ ជិន្ទ្ធ មហប្ផលំ[២] មហានិសំសន្តិ ។

[៤០] ឯកំ សមយំ ភគវា អាយស្មា ច សារី-បុត្តោ អាយស្មា ច មហាមោគ្គល្លានោ ឧក្ខិណាតិវិស្ទ្ធ ចារិកំ ចរន្តិ មហតា ភិក្ខុសង្ឆេន សទ្ធឿ ។ តេន ខោ បន សមយេន វេឌ្ឍុកណ្ណកី ជន្ទ្ធមាតា ឧចាសិកា រត្តិយា បច្ចូសសមយំ បច្ចុដ្ឋាយ ចាវយនំ សរេន ភាសតិ ។ តេន ខោ បន សមយេន វេស្ស្ជវណោ មហារាជា ឧត្តរាយ ទិសាយ ឧក្ខិណ៎ា ទិសំ គច្ឆតិ គោនចិនេ ការណ៎ាយេន ។ អស្ជោ ខោ វេស្ស្ជវណោ មហារាជា

១ ម. អាធិបច្ចំ ។ ២ ឱ. មហប្ផលំ ហោតិ ។

បុគ្គលនោះ ញ៉ាំងផលកម្មនោះ ញ៉ាំងឫទ្ធិនោះ ញ៉ាំងយសនោះ ញ៉ាំងអាធិបតេយ្យនោះ ឲ្យអស់ហើយ ជាអនាគាមី មិនមកកាន់ភាពនេះទេ ម្នាលសារីបុត្ត នេះឯងជាហេតុ នេះឯងជាបច្ច័យ ដែលនាំឲ្យទានបែបនោះឯង ដែលបុគ្គលឲ្យហើយចំពោះបុគ្គលខ្ទះ ក្នុងលោកនេះ ជាទានមានផលច្រើន តែមិនមានអានិសង្សច្រើន ម្នាលសារីបុត្ត នេះឯងជាហេតុ នេះជាបច្ច័យ ដែលនាំឲ្យទានបែបនោះឯង ដែលបុគ្គលឲ្យហើយចំពោះបុគ្គលខ្ទះ ក្នុងលោកនេះ ជាទានមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន ។

[៥០] សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ និងព្រះមហាមោគ្គល្លានដ៏មានអាយុ ត្រាច់ទៅកាន់ចារិក ក្នុងទក្ខិណាគិរីជាមួយនឹងភិក្ខុសង្ឆច្រើនរូប ។ សម័យនោះឯង នន្ទមាតាឧបាសិកា នៅក្នុងក្រុងឈ្មោះវេឡុកណ្ណៈ ក្រោកឡើង ក្នុងបច្ចូសសម័យនៃរាត្រី សូត្របាវយនធម៌គឺព្រះនិព្វាន ដោយសំឡេងដ៏ពីរោះ ។ សម័យនោះឯង មហាវាជឈ្មោះវេស្សវណ ស្តេចចេញទៅអំពីទិសខាងជើង ទៅកាន់ទិសខាងត្បូង ដោយកិច្ចនីមួយ ។ មហាវាជឈ្មោះវេស្សវណបានឮ

ជន្ធមាតាយ ឧចាសិកាយ ចារាយនំ សវេ
ភាសន្តិយា សុត្វា ភគ្ចាមបរិយោសានំ អាគម-
យមានោ អដ្ឋាសិ ។ អថខោ ជន្ធមាតា
ឧចាសិកា ចារាយនំ សវេ ភាសិត្វា តុណ្ហី
អហោសិ ។ អថខោ វេស្សវណោ មហារាជា
ជន្ធមាតាយ ឧចាសិកាយ ភគ្ចាមបរិយោសានំ ញត្វា
អញ្ញតរមោនិ សាធុ ភគ្ចិនិ សាធុ ភគ្ចិនីតិ ។ ភោ
បនេសោ ភគ្ចិមុខាតិ ។ អហន្តេ ភគ្ចិនិ ភាតា
វេស្សវណោ មហារាជាតិ ។ សាធុ ភគ្ចិមុខ តេនហិ
យោ មេ អយំ ធម្មបរិយាយោ ភណ្ឌិតោ ឥទំ
តេ ហោតុ អាតិថេយ្យន្តិ ។ សាធុ ភគ្ចិនិ
ឯតញ្ចេវ មេ ហោតុ អាតិថេយ្យំ ស្វេ សារីបុត្ត-
មោគ្គល្លានប្ប្ដមុខោ ភិក្ខុសង្ឆោ អាគតចាតរាសោ
ឧប្ប្ដកណ្ដាកំ អាគមិស្ប្ដតិ តញ្ច ភិក្ខុសង្ឆំ ប្ដ-
ដិសិត្វា មម ឧក្ខិណ្ណំ អាធិសេយ្យាសិ ឯវញ្ច មេ
ភវិស្ប្ដតិ អាតិថេយ្យន្តិ ។ អថខោ ជន្ធមាតា ឧចាសិកា

នន្ទមាតាឧបាសិកា កំពុងសូត្របាវយនធម៌ដោយសំឡេង (ដ៏ពីរោះ) ក៏បង្ហង់ឈរចាំស្តាប់ត្រាតែចប់ ពាក្យពោល ។ លុះនន្ទមាតាឧបាសិកា សូត្រនូវបាវយនធម៌ ដោយសំឡេង (ដ៏ពីរោះ) រួចហើយ ក៏នៅស្ងៀម ។ លំដាប់នោះ មហារាជឈ្មោះវេស្សវណ ជ្រាបច្បាស់នូវការចប់នៃកថា របស់នន្ទមាតាឧបាសិកាហើយ ក៏អនុមោទនាថា ម្នាលនាង ពីរោះ ណាស់ ម្នាលនាង ពីរោះណាស់ ។ (នន្ទមាតាឧបាសិកាសួរថា) បពិត្រព្រះអង្គមានមុខដ៏ចម្រើន ចុះអ្នកជាអ្វី ។ ម្នាលនាង ខ្ញុំជាមហារាជ ឈ្មោះវេស្សវណជាបួននៃនាង ។ បពិត្រព្រះអង្គអ្នកមានមុខដ៏ចម្រើន ប្រពៃ ហើយ បើដូច្នោះ ធម្មបរិយាយដែលខ្ញុំពោលហើយនេះ សូមជាបណ្ណា-ការយ៉ាងវិសេសដល់ព្រះអង្គ ។ វេស្សវណមហារាជពោលថា ម្នាល នាង ប្រពៃហើយ ពាក្យនុ៎ះសូមជាបណ្ណាការយ៉ាងវិសេសដល់ខ្ញុំចុះ ភិក្ខុ-សង្ឆមានព្រះសារីបុត្តនិងព្រះមហាមោគ្គល្លានជាប្រធាន មិនទាន់បានធ្វើ កត្តកិច្ច ក្នុងវេលាព្រឹក នឹងមកកាន់វេឡុកណ្ដកនគរ ក្នុងថ្ងៃស្អែក នាងចូរ អង្គាសនូវភិក្ខុសង្ឆនោះ ឧទ្ទិសនូវចំណែកបុណ្យដល់ខ្ញុំផង បណ្ណាការ យ៉ាងវិសេសនឹងមានដល់ខ្ញុំយ៉ាងនេះឯង ។ គ្រានោះ នន្ទមាតាឧបាសិកា

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតេ

អញ្ញតរំ បុរិសំ(១) អជ្ជយេន សកេ ឆិរ្យសេ
ឧណ្ណាតំ ទានធនិយំ ភោគធនិយំ ឧដ្ឋយ្ហាមេសិ ។
អជ្ជេ សារីបុត្តមោគ្គលានប្ប ឬ ភិក្ខុសង្ឆ
អតីតជាតកសោ យេន ឧទ្ធុ ឧណ្ណាតំ ឧទ្ធសិ ។
អជ្ជេ ឆន្ទមាតា ឧជ្ជាសិកា អញ្ញតរំ បុរិសំ
អាមន្ត្រេសិ ឯហិ ភ្ជ អម្ភោ បុរិស អាវមំ ឧណ្ណ
ភិក្ខុសង្ឆស្ស ការលំ អាវោ ចេហិ ការលោ ឧណ្ណ
អយ្យាយ ឆន្ទមាតាយ ឆិរ្យសេ ឆិដ្ឋិតំ ឧណ្ណ ។
ឯវំ អយ្យ ! ឧ ! ! !

លុះកាល កន្ទងទៅ ក៏ប្រើបុរសមួយនាក់ ឲ្យចាត់ចែងខាងនីយ-
ភោជនីយាហារដ៏ឧត្តម ក្នុងលំនៅរបស់ខ្លួន ។ លំដាប់នោះ
ភិក្ខុសង្ឆ មានព្រះសារីបុត្តធំជាព្រះមហាមោគ្គល្លានជាប្រធាន មិនទាន់
ធ្វើកត្តកិច្ច ក្នុងពេលព្រឹកនៅឡើយ ក៏សំដៅទៅកាន់រៀងក្នុងណ្ដកនគរ ។
ចំណែកខាងនន្ទមាតាឧបាសិកា ក៏ហៅបុរសមួយនាក់ថា នែបុរសដ៏
ចំរើន អ្នកចូរមក អ្នកចូរទៅឯអារាម ចូរក្រាបទូលនូវកត្តកាលចំពោះ
ភិក្ខុសង្ឆថា បពិត្រលោកចាំងឡាយដ៏ចំរើន ភាលគ្ជរហើយ ភត្តកន
លំនៅនៃនន្ទមាតាជាម្ចាស់ ក៏សម្រេចហើយ ។ បុរសនោះ ក៏ទទួល
ស្ដាប់នន្ទមាតាឧបាសិកាថា ចាទ អ្នកម្ចាស់ ហើយក៏សំដៅទៅឯអារាម
ក្រាបទូលនូវកាលដល់ភិក្ខុសង្ឆថា បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំងឡាយដ៏ចំរើន
ភាលគ្ជរហើយ ភត្តកន លំនៅនៃនន្ទមាតាឧបាសិកាជាម្ចាស់ ក៏សម្រេច
ហើយ ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុសង្ឆមានព្រះសារីបុត្តធំជាព្រះមោគ្ត-
ល្លានជាប្រធាន ស្ងៀកស្ងាត់ ប្រដាប់ចីវ-ធ្ងន់ ក្នុងបុព្វណ្ហ-
សម្ងាយ ចូលទៅត្រង់លំនៅ ដែលនន្ទមាតាឧបាសិកានៅ លុះចូល
ទៅដល់ហើយ ក៏គង់លើអាសនៈ ដែលគេក្រាលស្រេចហើយ ។

ឃមមបណ្ណាសកេ មហាយញ្ញវគ្គោ

អថ ខោ ឧទ្ទមាតា ឧចាសិកា សារីបុត្តមោក្ខ្លានប្ប មុខំ ភិក្ខុសង្ឆំ ឧណ្ហិតេន ខាទនីយេន ភោជនីយេន សហត្ថា សន្តប្ប សិ សម្ប វារេសិ ។ អថ ខោ ឧទ្ទមាតា ឧចាសិកា អាយស្មន្តំ សារីបុត្តំ ភុត្តាវឿ ទ្ធ ឯ ត ប ត្ត-ចាណឿ ឯ ត ម ន្តំ ឯ ស ឯ ។ ឯ ត ម ន្តំ ឯ ស ឯ ន្តំ ខោ ឧទ្ទមាតរំ ឧចាសិកំ អាយស្មា សារីបុត្តោ ឯ ត ឧ ភោ ច ត ោ ។ ប ន ត េ ឧ ទ្ទ ម ា ត េ ភ ិ ក្ខ ុ ស ង្ឆ ស្ស អ ញ្ញ ត ម ំ អ ា ភ ោ ច េ ស ិ ត ំ ។ ឥ ណ ា ទ ិ ំ ភ ន្ត េ រ ត្ត ិ យ ា ប ច ្ច ូ ស-ស ម យ ំ ប ច ្ច ុ ដ ្ឋ ា យ ច ា ភ យ ន ំ ស ា ម ◌ ◌ ◌

ចំណែកខាងនន្ទមាតាឧបាសិកា អង្គាសកិកុ្ខសង្ឆ មានព្រះសារីបុត្តទ្ធ ព្រះមោគ្គល្លានជាប្រធាន ដោយខាទនីយភោជនីយ ហារដ៏ឧត្តម ដោយដៃខ្លួនឯង ឲ្យឆ្អែតស្កប់ស្កល់ត្រាតែហាមឃាត់ ។ នន្ទមាតាឧបាសិកា លុះកំណត់ដឹងនូវព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុកាលនាន់រួច មានព្រះហស្តដាក់ចេញពីបាត្រហើយ ក៏អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះនន្ទមាតាឧបាសិកាអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ ក៏សួរដូច្នេះថា ម្នាលនន្ទមាតា បុរុសអ្នកណាប្រាប់ដំណើរមកនៃកិកុ្ខសង្ឆដល់នាង ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ខ្ញុំម្ចាស់ក្រាបទ្បើងក្នុងបច្ចូសសម័យនៃរាត្រីឯណោះ សូត្របាកយនធម៌ដោយសំឡេង (ដ៏ពីរោះ) ហើយនៅស្ងៀម ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ស្រាប់តែមហាពដ្ឌណ្ណោះសៀ្ស ដ៏ធ្ងាស់នូវទីបំផុតនៃធម្មកថារបស់ខ្ញុំ ក៏អនុមោទនាថា ម្នាលនាង ពីរោះណាស់ ម្នាលនាង ពីរោះណាស់ ។ (ខ្ញុំម្ចាស់សួរថា) ម្នាលអ្នកមានមុខដ៏ចំរើន បុរុសអ្នកជាអ្វី ។ ម្នាលនាង ខ្ញុំជាមហាពដ្ឌណ្ណោះសៀ្ស ជាប្អូននៃនាង ។ បពិត្រព្រះអង្គមានកត្ត្ដ្ដ ដ៏ចំរើន ការមកបស់ព្រះអង្គ ប្រសៃណាស់ ដូច្នេះ ធម្មបរិយាយ ដែលខ្ញុំបានពោលហើយនេះ សូមជាបណ្ណាការយ៉ាងវិសេសដល់ព្រះអង្គ ។ ម្នាលនាង ប្រសៃហើយ ពាក្យនុ+ងឯង

ម៑ ហោតុ អាតិ១ យ្យ៑ ស្ស សារ៑ បុត្តមោ ក្ត ណ ម ្ម-
ម ្ម ០ ០ ០

សូមជាបណ្ណាការយ៉ាងវិសេសដល់ខ្ញុំ ភិក្ខុបង្ស្ស មានព្រះសារីបុត្តនឹងព្រះមោគ្គល្លានជាប្រធាន មិនទាន់ផ្ងើកត្ត ក្នុងវេលាត្រីកនៅឡើយ ទ្រមន្ទមកកានវៀកណ្ណកនគរ ក្នុងថ្ងៃស្អែក ចូរនាងអង្គាសភិក្ខុសង្ឆ ហើយទ្ធូសដូនចំណែកបុណ្ឍដល់ខ្ញុំផង ។ បណ្ណាការយ៉ាងវិសេសនឹងមានដល់ខ្ញុំយ៉ាងនេះឯង ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន បុណ្ឍក្នុងទានៃ(១) សូមឲ្យជាបុណ្ឍដែលខ្ញុំបូជាហើយ ដើម្បីសេចក្ដីសុខដល់មហាពជ្ឈ្ងៃ-ណាចុះ ។ ម្ចាលនន្ទមាតា អស្ចារ្ឍណាស់ ម្ចាលនន្ទមាតា ចំណែកណាស់ ព្រោះនាងបានចរចាក្នុងទីចំពោះមុខជាមួយនឹងមហាពជ្ឈ្ងៃណា ទៅបុត្ត មានឫទ្ធីធំយ៉ាងនេះ មានស័ក្ដិធំយ៉ាងនេះ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ធម្មនេះឯង មិនមែនអស្ចារ្ឍចំណែករបស់ខ្ញុំទេ នៅមានធម្ម ដ៏ទៀតដែលអស្ចារ្ឍចំណែករបស់ខ្ញុំ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ក្នុងគ្រានេះ ខ្ញុំមានកូនប្រុសម្នាក់ឈ្មោះនន្ទ: ជាទីស្រឡាញ់ ជាទីគោរពចិត្ត ព្រះពរ ជាទីឲ្ស្ស ចាប់ពីញ្ញកំហែងកូនទោះ ព្រោះហេតុនីមួយ មកផ្ដាច់ជីវិត បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ការ ណ ការ ណ ទោះ គេចាប់យកទៅហើយក្ដី ក្ដុងចាប់ក្ដី សម្ងាប់ហើយក្ដី ក្ដុងសម្ងាប់ក្ដី

---

១ ត្រង់ពាក្យថាបុណ្ឍក្នុងទានដែលបូជាហើយ អដ្ឋកថា សំដៅយក ចេតនា ៣ ប្រការ ។

ហាតេ ០ ហាញ្ញមានេ ០ ឆាកិជាឆាមិ ចិត្តស្ស
អញ្ញថត្តន្តិ ។ អច្ចរិយំ ឆន្ទមានេ អត្ថតំ ឆន្ទមានេ
យត្ត ហ ឆាម ចិត្តុប្ប្ជ្ជ ឧមត្ត ម្ម ២ បរិសោ ឆេ ស្ស ស ។
ន ០ ០ ០

បៀតបៀនហើយក្តី កំពុងបៀតបៀនក្តី ខ្ញុំម្ចាស់មិនដឹងនូវសេចក្តីប្រ
ប្រួលនៃចិត្តឡើយ ។ ម្នាលនាងនន្ទមាតា អស្ចារ្យណាស់ ម្នាលនាង
នន្ទមាតា ចំឡែកណាស់ គោតម នាងដំរៃនូវហេតុត្រឹមតែការកើតឡើង
នៃចិត្តបាន ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ធម្មិនេះឯង មិនមែនអស្ចារ្ય
ចំឡែកនៃខ្ញុំទេ នៅមានធម្មិឯទៀតអស្ចារ្យចំឡែករបស់ខ្ញុំ បពិត្រលោកដ៏
ចំរើន ក្នុងគ្រានេះ ស្វាមីរបស់ខ្ញុំ ធ្វើមរណកាលទៅ ក៏ទៅកើតក្នុងកំណើត
នៃយក្សមួយ ស្វាមីរបស់ខ្ញុំនោះ សំដែងនូវអត្តភាពដល់ខ្ញុំដូចក្នុងកាលមុន
បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ខ្ញុំម្ចាស់មិនដឹងនូវសេចក្តីប្រែប្រួលនៃចិត្តដែល
ជាហេតុជាង់នោះទេឡើយ ។ ម្នាលនន្ទមាតា អស្ចារ្យណាស់ ម្នាលនន្ទ-
មាតា ចំឡែកណាស់ គោតម នាងដំរៃនូវហេតុត្រឹមតែការកើតឡើងនៃ
ចិត្តបាន ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ធម្មិនោះឯង មិនមែនអស្ចារ្យចំឡែក
របស់ខ្ញុំទេ នៅមានធម្មិឯទៀត ជាអស្ចារ្យចំឡែករបស់ខ្ញុំ បពិត្រលោក
ម្ចាស់ដ៏ចំរើន កាលខ្ញុំម្ចាស់នៅក្រមុំ គេនាំមកឲ្យស្វាមីកំណើ្ចះ ខ្ញុំមិនដែល
ប្រព្រឹត្តកន្ទ្ធដោយចិត្តទេ មិនចាប់ទំនាយដល់ការប្រព្រឹត្តកន្ទ្ធដោយ
កាយទេឡើយ ។ ម្នាលនន្ទមាតា អស្ចារ្យណាស់ ម្នាលនន្ទមាតា ចំឡែក
ណាស់ គោតម នាងដំរៃនូវហេតុត្រឹមតែការកើតឡើងនៃចិត្តបាន ។

ន ខោ មេ ភន្តេ ឱសេវ អច្ចាយោ អាគ្គតោ ឆម្ហា
អត្ថ មេ អញ្ញោ អច្ចាយោ អាគ្គតោ ឆម្ហា យ ១ ១ ១ ១
ភន្តេ ១ ១ ១ ១

បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ធម្មនោះឯង មិនមែនជាអស្ចារ្យចំឡែករបស់ខ្ញុំទេ នៅមានធម្មៈឯទៀត ជាអស្ចារ្យចំឡែករបស់ខ្ញុំ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន កាលដែលខ្ញុំម្ចាស់សំដែងខ្លួនជាឧបាសិកាឡើង មិនធ្លាប់ក្រែងប្រព្រឹត្តកន្ទ្រឹងនូវសិក្ខាបទណាមួយទេ ។ ម្នាលនន្ទមាតា អស្ចារ្យណាស់ ម្នាលនន្ទមាតា ចំឡែកណាស់ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ធម្មនោះឯងមិនមែន ជាអស្ចារ្យចំឡែករបស់ខ្ញុំទេ នៅមានធម្មៈឯទៀត ជាអស្ចារ្យចំឡែករបស់ខ្ញុំ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ខ្ញុំម្ចាស់ប៉ុនប៉ងដកបមកក្នុងពីនេះថា ខ្ញុំស្វាត់ចាកកាមទាំងឡាយ ស្វាត់ចាកអកុសលទាំងឡាយ ហើយចូលដល់នូវបឋមฌាន ប្រកបដោយវិតក្ក:នឹងវិចារ: មានបីតិនឹងសុខ កើតអំពីសេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់ ព្រោះវូបសមវិតក្ក:នឹងវិចារ: ក៏ចូលដល់នូវទុតិយฌាន ជាធម្មជាតកើតមានក្នុងសន្តានៃខ្លួន ប្រកបដោយសេចក្តីជ្រះថ្លា គឺសទ្ធាមានសភាពជាចិត្តខ្ជាប់ឯក មិនមានវិតក្ក: មិនមានវិចារ: មានតែបីតិនឹងសុខ កើតអំពីសមាธิ គឺបឋមฌាន ព្រោះវិនាសទៅនៃបីតិផង ជាអ្នកប្រកបដោយឧបេក្ខាផង ខ្ញុំជាអ្នកនឹកវិលឹក ដឹងច្បាស់ ទទួលនូវសុខដោយនាមកាយផង ចូលដល់នូវតតិយฌាន ដែលអរិយ: ទាំងឡាយតែងសរសើរថា បុគ្គលមានសติប្រកបដោយឧបេក្ខា នៅជាសុខ

សុខសុ ច បហានា ទុក្ខស្ស ច បហានា បុព្វេ
សោមនស្សទោមនស្សានំ អត្ថង្គមា អទុក្ខមសុខំ
ឧបេក្ខាសតិបារិសុទ្ធិ ចតុត្ថំ ឈានំ ឧបសម្ផជ្ជ
វិហរាមីតិ ។ អច្ចរិយ ធម្មានេ អត្ថុ ធម្មានេតិ ។
ធ ខោ ទេ ភន្តេ ឯសេ អច្ចរិយោ អត្ថុ ធម្មោ អត្ថ
ទេ អញ្ញេ អច្ចរិយោ អត្ថុ ធម្មោ យានីមានិ ភន្តេ
ភគវតា ទេសិតានិ បញ្ចេន្ទ្រិយានិ សញ្ញ ជ្ជ
ជាមានេ តានិ ភិ ។ ។ ។

ព្រោះលះបង់នូវសុខផង លះបង់នូវទុក្ខផង ទៅមុនទៀតនៃសោមនស្សនឹងទោមនស្សក្នុងកាលមុនផង ខ្ញុំក៏ចូលដល់នូវចតុត្ថជ្ឌាន មានសតិដ៏បរិសុទ្ធដោយឧបេក្ខា មិនជាទុក្ខ មិនជាសុខ ។ ម្នាលនន្ទមាតា អស្ចារ្យណាស់ ម្នាលនន្ទមាតា ចំឡែកណាស់ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ធម៌នេះ, ឯង មិនមែនជាអស្ចារ្យចំឡែករបស់ខ្ញុំទេ នៅមានធម៌ឯទៀត ជាអស្ចារ្យចំឡែករបស់ខ្ញុំ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន សំយោជនៈទាងក្រាមពាង ៥ ណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សំដែងហើយ បណ្តាសំយោជនៈពាងនោះ ខ្ញុំម្ចាស់ពិចារណាមិនឃើញនូវសំយោជនៈណាមួយ ក្នុងខ្លួនដែលមិនគាន់លះបង់សោះឡើយ ។ ម្នាលនន្ទមាតា អស្ចារ្យណាស់ ម្នាលនន្ទមាតា ចំឡែកណាស់ ។ លំដាប់នោះ ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ ញ៉ាំងនន្ទមាតាឧបាសិកា ឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យប្រតិបត្តិតាម ឲ្យអាចហ៊ាន ឲ្យរីករាយ ដោយធម្មីកថា ហើយក្រោកចាកអាសនៈចេញទៅ ។

ចប់ មហាយញ្ញវគ្គ ទី ៥ ។

ឧទ្ទានៃមហាយញ្ញវគ្គនោះគឺ

និយាយអំពីចិត្ត ១ បរិក្ខារ ១ អំពីក្ងើត

ពីរលើក អំពីសញ្ញា ២ លើកទៀត

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតេ

ឯកុត្តរ ច(១) សញ្ញោ ទានំ មាតាយ ទេ ឧសាតិ(២) ។

ឯកណ្ណសកោ សមត្តោ ។

---

១ ម. ច សញ្ញ អត្ថ ។ ២ ម. ឧទ្ធមាទេន ទេ ឧសាតិ ។

អំពីមេថុន ១ អំពីសញ្ញាគ:ទឹងវិសញ្ញាគ: ១ អំពី
ទាន ១ អំពីនន្ទមាតាឧត្ថាសិកា ១ រួមជា ១០ ។

ចប់ បណ្ណាសក ។

បណ្ណាសកាសង្គហ៊ីតា វគ្គ

អព្យាកតវគ្គ

(៥០) អថខោ អញ្ញតរោ ភិក្ខុ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ។ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ សោ ភិក្ខុ ភគវន្តំ ឯតទវោច ។ ១ ។ ១ ។ ១

បណ្ណាសកាសង្ខហិតវគ្គ

អញ្ញាកតវគ្គ

(៥១) គ្រានោះ ភិក្ខុមួយរូប ចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលរៀងដល់ហើយ ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះភិក្ខុនោះ អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ បានក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន អ្វីជាហេតុ អ្វីជាបច្ច័យ ដែលនាំឲ្យវិចិកិច្ឆារបស់អរិយសាវក អ្នកមានសេចក្តីចេះដឹងមិនកើតឡើង ក្នុងអញ្ញាកតវត្ថុទាំងឡាយ ។ ម្នាលភិក្ខុ វិចិកិច្ឆារបស់អរិយសាវក អ្នកមានសេចក្តីចេះដឹង រមែងមិនកើតឡើង ក្នុងអញ្ញាកត-វត្ថុទាំងឡាយ ព្រោះលត់ទិដ្ឋិ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទិដ្ឋិកើតឡើងថា សត្វស្លាប់ទៅ រមែងកើតទៀត ម្នាលភិក្ខុ ទិដ្ឋិកើតឡើងថា សត្វស្លាប់ទៅ មិនកើតទៀត

ហោតិ ច ន ច ហោតិ តថាគតោ បរម្ហរណាតិ
ភៅ ភិក្ខុ ទិដ្ឋគតមេតំ ឯវ ហោតិ ន ន
ហោតិ តថាគតោ បរម្ហរណាតិ ភៅ ភិក្ខុ ទិដ្ឋ-
គតមេតំ ។ អស្សុតវា ភិក្ខុ ឧ្ចុ ជ្ជ ១ ទិដ្ឋ ១ ១ ១
ជានាតិ ទិដ្ឋសមុទយ ១ ១ ១ ជានាតិ ទិដ្ឋនិរោធ
១ ១ ១ ជានាតិ ទិដ្ឋនិរោធគាមិនី ១ ១ ១ ១ ១ ១
ជានាតិ ១ ១ ១ ១ ១

ម្នាលភិក្ខុ ទិដ្ឋិកើតឡើងថា សត្វស្លាប់ទៅ រមែងកើតទៀតក៏មាន មិនកើតទៀតក៏មាន ម្នាលភិក្ខុ ទិដ្ឋិកើតឡើងថា សត្វស្លាប់ទៅកើតទៀត ក៏មិនមែន មិនកើតទៀត ក៏មិនមែន ។ ម្នាលភិក្ខុ ឬបុថុជ្ជនអ្នកមិនចេះដឹង រមែងមិនដឹងច្បាស់នូវទិដ្ឋិ មិនដឹងច្បាស់នូវហេតុ ជាទីកើតឡើងនៃទិដ្ឋិ មិនដឹងច្បាស់នូវសេចក្តីលត់ទៅនៃទិដ្ឋិ មិនដឹងច្បាស់នូវបដិបទា ដែលដល់នូវការលត់ទៅនៃទិដ្ឋិ ទិដ្ឋិនោះរមែងចំរើនដល់ឬបុថុជ្ជននោះ ឬបុថុជ្ជននោះ រមែងមិនរួចចាកជាតិ ជរា មរណៈ សេចក្តីសោក សេចក្តីខ្សឹកខ្សួល សេចក្តីទុក្ខ ទោមនស្ស សេចក្តីតានតឹង តថាគតហៅថា រមែងមិនរួចចាកវដ្តទុក្ខឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុ អរិយ-សាវ៉ក អ្នកមានសេចក្តីចេះដឹង រមែងដឹងច្បាស់នូវទិដ្ឋិ ដឹងច្បាស់នូវហេតុ ជាទីកើតឡើងនៃទិដ្ឋិ ដឹងច្បាស់នូវសេចក្តីលត់ទៅនៃទិដ្ឋិ ដឹងច្បាស់នូវបដិបទា ជាដំណើរទៅកាន់ទីលត់ទៅនៃទិដ្ឋិ ទិដ្ឋិនោះរបស់អរិយសាវ៉កនោះ រមែងលត់ទៅ អរិយសាវ៉កនោះ ទើបរួចស្រឡះចាកជាតិ ជរា មរណៈ សេចក្តីសោកខ្សឹកខ្សួល ទុក្ខ ទោមនស្ស សេចក្តីតានតឹង តថាគតហៅថា រមែងរួចស្រឡះចាកវដ្តទុក្ខ ។ ម្នាលភិក្ខុ អរិយសាវ៉ក អ្នកមានសេចក្តីចេះដឹង កាលដឹងយ៉ាងនេះ ឃើញយ៉ាងនេះ

តថាគតោ បរម្ហរណាតិ ន ព្យាកតេ ន ហោតិ
តថាគតោ បរម្ហរណាតិ ន ព្យាកតេ ហោតិ ច ន
ច ហោតិ តថាគតោ បរម្ហរណាតិ ន ព្យាកតេ នេវ
ហោតិ ន ន ហោតិ តថាគតោ បរម្ហរណាតិ ន ព្យា-
កតេ ។ ឃ ។ ជានំ ភោ កិ ក្ខ្ លុ ១ តា អ ១ យ ១ ១ ១

រមែងមិនពោលថា សត្វស្លាប់ទៅ កើតទៀតដូច្នេះខ្លះ មិនពោលថា សត្វស្លាប់ទៅ មិនកើតទៀតដូច្នេះខ្លះ មិនពោលថា សត្វស្លាប់ទៅ កើតទៀតក៏មិនមែន មិនកើតទៀតក៏មិនមែនដូច្នេះខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុ អរិយសាវក អ្នកមានសេចក្តីចេះដឹង កាលដឹងយ៉ាងនេះ ឃើញយ៉ាងនេះ ជាអ្នកមានកិរិយាមិនពោលជាធម្មតា ក្នុងអញ្ញាកតវគ្គ ចាំងឡាយយ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុ អរិយសាវក អ្នកមានសេចក្តីចេះដឹង កាលដឹងយ៉ាងនេះ ឃើញយ៉ាងនេះ ទើបមិនរន្ធត់ មិនចំប្រប់ មិនញាប់ញ័រ មិនដល់នូវសេចក្តីតក់ស្លុតក្នុងអញ្ញាកតវគ្គ ចាំងឡាយទេ ។ ម្នាលភិក្ខុ តណ្ហា សញ្ញា មានៈ បបញ្ចធម៌ (សេចក្តីយឺតយូរ) ឧបាទាន ទាំងវិញ្ញាណ ដ៏ប្រសើរ ១ ១ ១

សុត្តន្ទុបមវគ្គ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតោ

ឯស្ស ធម្មារាមស្ស ភុនយ៉ ឧប្ផជ្ជតិ ។ ឯ ។ ។ ។

មិនដឹងច្បាស់នូវហេតុ ជាទីកើតឡើងនៃវិប្បដិសារៈ មិនដឹងច្បាស់នូវ
សេចក្តីរលត់ទៅនៃវិប្បដិសារៈ មិនដឹងច្បាស់នូវបដិបទា ដែលដល់
នូវការរលត់ទៅនៃវិប្បដិសារៈ វិប្បដិសារៈនោះ របស់បុថុជ្ជននោះ
រមែងចំរើនឡើង បុថុជ្ជននោះ រមែងមិនរួចចាកជាតិ ជរា មរណៈ
សេចក្តីសោក សេចក្តីខ្សឹកខ្សួល សេចក្តីទុក្ខ ទោមនស្ស សេចក្តី
តានតឹង តថាគតពោលថា រមែងមិនរួចចាកវដ្តទុក្ខឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុ
លុះតែអរិយសាវក អ្នកមានសេចក្តីបះដ៏ធ ទើបដឹងច្បាស់នូវវិប្បដិ-
សារៈ ដឹងច្បាស់ នូវហេតុជាទីកើតឡើងនៃវិប្បដិសារៈ ដឹងច្បាស់
នូវសេចក្តីរលត់នៃវិប្បដិសារៈ ដឹងច្បាស់ នូវបដិបទា ដែលដល់នូវការ
រលត់នូវវិប្បដិសារៈ វិប្បដិសារៈនោះ របស់អរិយសាវកនោះ រមែង
រលត់ទៅ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុ អរិយសាវក អ្នកមានសេចក្តីបះដ៏ធ
ការដ៏ធ"យ៉ាងនេះ ឃើញ"យ៉ាងនេះ ទើបមិនរន្ធត់ មិនចំប្រប់ មិន
ញាប់ញ័រ មិនដល់នូវសេចក្តីតក់ស្លុត ក្នុងអញ្ញាកតវត្ថុ ។ ។
ម្នាលភិក្ខុ នេះជាហេតុ នេះជាបច្ច័យ ដែលនាំឲ្យវិចិកិច្ឆារបស់អរិយ-
សាវក អ្នកមានសេចក្តីបះដ៏ធមិនកើតឡើងក្នុងអញ្ញាកតវត្ថុ ។ ។

(៥២) សត្ត ច ភិក្ខវេ ឧរ៉ាសកតិយោ ទេវសេ ឧ្ម
ឧនុ ១ ១ ១

បណ្ណាសកាសង្គហិត អញ្ញកតវគ្គ

(៥២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតនឹងសំដែងនូវគតិរបស់បុរសទាំង ៧ ប្រការផង នូវអនុបាទាបរិនិព្វានផង ចូរអ្នកទាំងឡាយស្តាប់នូវដំណើរនោះ ចូរធ្វើទុកក្នុងចិត្តដោយប្រពៃ តថាគតនឹងសំដែង ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ទទួលស្តាប់ព្រះពុទ្ធដីកានៃព្រះមានព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ដូចតទៅថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះគតិរបស់បុរស ៧ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកប្រតិបត្តិយ៉ាងនេះ រមែងបានឮបែបនេះថា បើកម្ម (ដែលញុំាងសត្វឲ្យកើតក្នុងអត្តភាពនេះ) មិនដាច់មានទេ អត្តភាពរបស់អញក៏មិនមាន (ក្នុងកាលឥឡូវនេះដែរ) បើកម្ម (ដែលញុំាងសត្វឲ្យកើតក្នុងអនាគត) របស់អញមិនមាន (ក្នុងកាលឥឡូវនេះ) ទេ អត្តភាពរបស់អញ (ក្នុងអនាគត) ក៏មិនមានដែរ ខន្ធបញ្ចកៈណា ដែលកើតមាន អញលះបង់នូវខន្ធបញ្ចកៈនោះចេញ ។ ភិក្ខុនោះ មិនត្រេកអរក្នុងតព មិនជាប់ជំពាក់ក្នុងសម្ភវៈ រមែងឃើញនូវព្រះនិព្វានជាចំណែកដ៏ស្ងប់ក្រៃលែង ដោយបញ្ញាដ៏ប្រពៃ តែព្រះនិព្វាននោះ ភិក្ខុនោះ មិនទាន់ធ្លាប់ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ដោយសព្វគ្រប់នៅឡើយ

តស្ស ន សព្វេន សព្វំ មានានុសយោ បហីនោ ហោតិ ន សព្វេន សព្វំ ភវរាគានុសយោ បហីនោ ហោតិ ន សព្វេន សព្វំ អវិជ្ជានុសយោ បហីនោ ហោតិ ។ សោ បញ្ចន្នំ ឱរម្ភាគិយានំ សញ្ញោជនានំ ឋានិត្តា អន្តរ-ឋានិ ហោតិ ។ សេយ្យថាបិ ភិក្ខវេ ទ្វិសសន្ថតេ អយោតាបាលេ ហាញ្ញមានេ ឋានិ ហោតិ ។ ឋានិ-យេ ។ ឯវមេវ ខោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឯវំ ឋានិ ហោតិ ។ ឯ ។ ។ ។

ភិក្ខុនោះ មិនតាន់លះបង់មានានុស័យ ដោយសព្វគ្រប់នៅឡើយ មិនតាន់លះបង់ ភវរាគានុស័យ ដោយសព្វគ្រប់នៅឡើយ មិនតាន់លះបង់អវិជ្ជានុស័យ ដោយសព្វគ្រប់នៅឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា អន្តរាបរិនិព្វាយី ព្រោះអស់ទៅនៃសំយោជនៈ ដាច់ណែនតាមក្រោម ៥ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រៀបដូចជាអម្បែងដែកដែលក្តៅអស់មួយថ្ងៃ កាលបុគ្គលដំ ក្រមរង្ការ ក្ងើងខ្ពាតឡើង ហើយរលត់ទៅវិញយ៉ាងណា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដ៏ជាអ្នកប្រតិបត្តិយ៉ាងនេះ រមែងបានឮវាចាបេក្ខាថា បើកម្ម (ដែលញុំាងសត្វឲ្យកើតក្នុងអត្តភាព កន្លងមកហើយ) មិនធ្លាប់មានទេ អត្តភាពរបស់អញ (ក្នុងកាលឥឡូវនេះ) ក៏មិនមានដែរ បើកម្ម (ដែលញុំាងសត្វឲ្យកើតក្នុងអនាគត) មិនមានទេ អត្តភាពរបស់អញ (ក្នុងអនាគត) ក៏មិនមានដែរ ខន្ធបញ្ចកៈណាដែលកើតមាន អញលះបង់ទ្រាខន្ធបញ្ចកៈនោះចេញ ។ ភិក្ខុនោះមិនត្រេកអរក្នុងកត មិនជាប់ជំពាក់ក្នុងសម្ភវៈ រមែងយើញនូវព្រះនិព្វាន ដាច់ណែនតស្ងប់ដ៏ក្រៃលែង ដោយបញ្ញាដ៏ប្រពៃ តែព្រះនិព្វាននោះ ភិក្ខុនោះមិនតានបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ដោយសព្វគ្រប់នៅឡើយ មិនតាន់ចានលះបង់មានានុស័យ ដោយសព្វគ្រប់នៅឡើយ មិនតាន់ចានលះបង់ភវរាគានុស័យ ដោយសព្វគ្រប់នៅឡើយ មិនតាន់ចានលះបង់អវិជ្ជានុស័យ ដោយសព្វគ្រប់នៅឡើយ ។

អន្ត្ពាមវ៉ាធ៎ាយ៎ យ៎ ហោតិ ។ ឥធ ឧត ភិក្ខវ៎ ភិក្ខុ
ឆ៎ាំ ជដ៎ាមត្ត ហោតិ ។ ន ចស្ស ។ ន ច ម៎ ។ ម ។ ។ ។
ន ការ៎ាស្ស ។ ន ម៎ ។ ។ ។

ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា អន្ធកបរិនិព្វាយី ព្រោះអស់ទៅនៃសំយោជនៈ ជាចំណែកខាងក្រោម ៥ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះ ជាអ្នកប្រតិបត្តិយ៉ាងនេះ រមែងបានទ្ទូរទៅបុគ្គលថា បើកម្ម (ដែលញុំាងសត្វឲ្យកើតក្នុងអត្តភាពនេះ) មិនធ្លាប់មានទេ អត្តភាពរបស់អញ ក៏មិនមាន (ក្នុងកាលឥឡូវនេះដែរ) បើកម្ម (ដែលញុំាងសត្វឲ្យកើតក្នុងអនាគត) របស់អញ មិនមាន (ក្នុងកាលឥឡូវនេះទេ) អត្តភាពរបស់អញ (ក្នុងអនាគត) ក៏មិនមាន ខន្ធបញ្ចកៈណា ដែលកើតមានអញលះបង់ទ្ទូរខន្ធបញ្ចកៈនោះចេញ ។ ភិក្ខុនោះមិនត្រេកអរក្នុងភពមិនជាប់ជំពាក់ ក្នុងសម្ភវៈ រមែងយើញទ្ទូរព្រះនិព្វាន ជាចំណែកដ៏ស្ងប់ក្រៃលែង ដោយបញ្ញាដ៏ប្រពៃ តែព្រះនិព្វាននោះ ភិក្ខុនោះមិនទាន់ចានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ដោយសព្វគ្រប់នៅឡើយ មិនទាន់លះបង់មានានុស័យ ដោយសព្វគ្រប់នៅឡើយ មិនទាន់លះបង់ភវតានុស័យ ដោយសព្វគ្រប់នៅឡើយ មិនទាន់លះបង់អវិជ្ជានុស័យ ដោយសព្វគ្រប់នៅឡើយ ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា អន្ធកបរិនិព្វាយី ព្រោះអស់ទៅនៃសំយោជនៈ ជាចំណែកខាងក្រោម ៥ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រៀបដូចអម្សៅដែក ដែលក្តៅអស់ មួយថ្ងៃ តាលបុគ្គលដំ ក្រមរាជ្ជ ក្ងីងខ្ពុតអណ្តែតឡើង ហើយរលត់ចុតទៅវិញ យ៉ាងណាមិញ

ឯវមេវ ខោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឯវំ ឧជុវិបច្ចនីកេ ហោតិ ។ បេ ។ សោ បញ្ចន្នំ ឱរម្ភាគិយានំ សញ្ញោជនានំ ខយាវ្ហាយ អន្តរាបរិនិព្ពាយី ហោតិ ។ ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឯវំ ឧជុវិបច្ចនីកេ ហោតិ ។ បេ ។ សោ បញ្ចន្នំ ឱរម្ភាគិយានំ សញ្ញោជនានំ ខយាវ្ហាយ អន្តរាបរិនិព្ពាយី ហោតិ ។ សេយ្យថាបិ ភិក្ខវេ ទិវសសន្តត្តេ អយោ-ភាជនេ ហញ្ញមានេ ឧទកំ ជិវ្ហតិ ឧទ្ធតិ ឧស្សតិ អនុបហច្ចតលំ ជិវ្ហាយេយ្យ ឯវមេវ ខោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឯវំ ឧជុវិបច្ចនីកេ ហោតិ ។ បេ ។ សោ បញ្ចន្នំ ឱរម្ភាគិយានំ សញ្ញោជនានំ ខយាវ្ហាយ អន្តរាបរិនិព្ពាយី ហោតិ ។ ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឯវំ ឧជុវិបច្ចនីកេ ហោតិ ។ បេ ។ សោ បញ្ចន្នំ ឱរម្ភាគិយានំ សញ្ញោជនានំ ខយាឧបហច្ច-បរិនិព្ពាយី ហោតិ ។ សេយ្យថាបិ ភិក្ខវេ ទិវសសន្តត្តេ អយោភាជនេ ហញ្ញមានេ ឧទកំ ជិវ្ហតិ ឧទ្ធតិ ឧស្សតិ ឧបហច្ចតលំ ជិវ្ហាយេយ្យ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុជាអ្នកប្រតិបត្តិយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា អន្ធកបរិនិព្វាយី ព្រោះអស់ទៅនៃសំយោជនៈ ជាចំណែកខាងក្រោម ៥ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកប្រតិបត្តិយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា អន្ធក-បរិនិព្វាយី ព្រោះអស់ទៅនៃសំយោជនៈ ជាចំណែកខាងក្រោម ៥ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រៀបដូចអម្សៅដែក ដែលក្តៅអស់ មួយថ្ងៃ កាលបុគ្គលដំ ក្រមរាជ្ជាភ្លើង ខ្ជាតអណ្តាតឡើងទៅទល់ផ្ទៃ (ខាងលើ) ហើយ លត់ចាត់ទៅ យ៉ាងណាមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុជាអ្នកប្រតិបត្តិយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា អន្ធកបរិនិព្វាយី ព្រោះអស់ទៅនៃសំយោជនៈ ជាចំណែកខាងក្រោម ៥ ក៏យ៉ាងនោះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកប្រតិបត្តិយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ឧបហច្ចបរិនិព្វាយី ព្រោះអស់ទៅនៃសំយោជនៈ ជាចំណែកខាងក្រោម ៥ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រៀបដូចអម្សៅដែក ដែលក្តៅអស់ មួយ ថ្ងៃ កាលបុគ្គលដំ ក្រមរាជ្ជាភ្លើង ខ្ជាតអណ្តាតឡើងទៅទល់ផ្ទៃ (ខាងលើ) ហើយលត់ចាត់ទៅ យ៉ាងណាមិញ

ឬវមេវ ខោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឬរំ បដិបន្នោ
ហោតិ ។ បេ ។ សោ បញ្ចន្នំ ឱរម្ភាគិយានំ
សញ្ញោជនានំ ខយាតុ ឧបបាតុ ខ្ចិតនិព្ពាយី ហោតិ ។
ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឬរំ បដិបន្នោ
ហោតិ ។ បេ ។ សោ បញ្ចន្នំ ឱរម្ភាគិយានំ
សញ្ញោជនានំ ខយាតុ អសង្ខារ ខ្ចិតនិព្ពាយី ហោតិ ។
សេយ្យថាបិ ភិក្ខវេ ធ្ទ្ទសសន្ត្ថ អយោ ភ្ជ្ជ
ហ ញ្ញ ម ន ប ប ្ជ ដ ភ ធ ត ្ជ ្ជ ្ជ

បណ្ណាសការសង្គហ៊ីត អញ្ញាកតវគ្គ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុជាអ្នកប្រតិបត្តិយ៉ាងនេះ ។បេ។ ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ឧបហច្ចបរិនិព្វាយី ព្រោះអស់ទៅនៃសំយោជនៈ ជាចំណែកខាងក្រោម ៥ យ៉ាងនោះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកប្រតិ-បត្តិយ៉ាងនេះ ។បេ។ ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា អសង្ខារបរិនិព្វាយី ព្រោះអស់ទៅនៃសំយោជនៈ ជាចំណែកខាងក្រោម ៥ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រៀបដូចអម្បែងដែក ដែលក្តៅអស់ មួយថ្ងៃ កាលបុគ្គលដំ ក្រមរាវ ភ្លើងខ្ជួត អណ្តែតឡើង ហើយធ្លាក់ទៅលើគំនរស្មៅ ឬ គំនរទ្ទេសដែលមានប្រមាណតិច ភ្លើងនោះ គប្បីញ្ជាំងភ្លើង ក្នុងគំនរទាំងនោះ ឲ្យកើតឡើងផង ញ្ជាំងផ្សែងឲ្យកើតឡើងផង លុះញ្ជាំងភ្លើងឲ្យកើត ញ្ជាំងផ្សែងឲ្យកើតឡើងហើយក៏ឆាបឆេះនូវគំនរស្មៅ ឬ គំនរទ្ទេសមានប្រមាណតិចនោះឯង ឲ្យទៅជារបស់ខ្ជេចខ្ជីហើយរលត់ទៅ យ៉ាងណាមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុជាអ្នកប្រតិបត្តិយ៉ាងនេះ ។បេ។ ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា អសង្ខារបរិនិព្វាយី ព្រោះអស់ទៅនៃសំយោជនៈ ជាចំណែកខាងក្រោម ៥ យ៉ាងនោះ ឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកប្រតិបត្តិយ៉ាងនេះ

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតេ

។ យេ ។ សោ បញ្ចង្គ ឌីរម្ភាតិយោគ សញ្ញោ-
ជនានំ ឧប្ចាតាយ សសង្ខ្ការបរិនិព្ពាយី ហោតិ ។
សេយ្យថាបិ ភិក្ខវេ ទិវសសន្តត្ត អយោកាទាសេ
ហាញ្ចមានេ ឧទ្ធដ្ឋ ជិណ្ណ ជ ជ ជ ។ ។ ។
តិណាឧ្ចុ ។ ។ ។

។ បេ ។ ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា សសង្ខារបរិនិព្វាយី ព្រោះអស់ទៅ
នៃសំយោជនៈ ជាចំណែកខាងក្រោម ៥ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រៀប
ដូចអម្បែងដែក ដែលក្តៅអស់ មួយ ថ្ងៃ កាលបុគ្គលដំ ក្រមរង្ការ ក្ងើង
ខ្ចាតអណ្តែតឡើងទៅ ហើយធ្លាក់ចុះលើគំនរស្មៅ ឬគំនរទ្រសដ៏ធំ ផ្ការ ក្ងើង
នោះ គប្បីញ្ជាំងក្ងើង ក្នុងគំនរទាំងនោះឲ្យកើតឡើងផង ញ្ជាំងផ្សងឲ្យ
កើតឡើងផង លុះញ្ជាំងក្ងើងឲ្យកើត ញ្ជាំងផ្សងឲ្យកើតឡើងហើយ ភ្លើ
ងឆេះនូវគំនរស្មៅ ឬ គំនរទ្រសដ៏ធំនោះឯង ឲ្យទៅជាផេះ ។ ខ្ជ
ហើយរលត់ទៅយ៉ាងណាមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុជាអ្នកប្រតិបត្តិ
យ៉ាងនេះ ។ បេ ។ ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា សសង្ខារបរិនិព្វាយី
ព្រោះអស់ទៅនៃសំយោជនៈ ជាចំណែកខាងក្រោម ៥ ក៏យ៉ាងនោ
នោះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នក
ប្រតិបត្តិយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា ឧទ្ធំសោត-
អកនិដ្ឋគামী ព្រោះអស់ទៅនៃសំយោជនៈ ជាចំណែកខាងក្រោម ៥ ។

សេយ្យថាបិ ភិក្ខវេ ឧ១ាសសន្ត្ថ អយោ ភ្ជាលេ
ហ ញ្ញមានេ ឧ ប ្ជ ដ ្ ឋ ា ឧ ិ ព ្ ត ្ ត ្ ា ឧ ្ ប ្ ជ ិ ត ្ ា ម ហ ន ្ ត
ិ ណ ា ប ុ ញ ្ ជ ា ភ ្ ជ ្ ជ ុ ញ ្ ជ ា ឧ ិ ប ត ្ ត ិ យ ្ យ ា ភ ្ ជ ្ ជ
ជ ន ិ យ ្ យ ្ ជ ូ ម ម ្ ជ ា ជ ន ិ យ ្ យ ្ ជ ូ ម ម ្ ជ ា ជ ន ្ ត ្ ជ ូ ម ម ្ ជ
ជ ន ្ ត ្ ជ ូ (១) ិ ណ ា ប ុ ញ ្ ជ ា ភ ្ ជ ្ ជ ុ ញ ្ ជ ា ប ិ (២) ិ ណ ា ប ុ ញ ្ ជ ា
ភ ្ ជ ្ ជ ុ ញ ្ ជ ា (២) ិ ណ ា ប ុ ញ ្ ជ ា (២) (២) (២)

បណ្ណាសការសង្គហិត អត្ថាកតវគ្គ

ម្នាលភិក្ខុ ប្រៀបដូចអម្បែងដែក ដែលត្តៀមស់ មួយ ២ថ្ងៃ ការ
ប្ដូគ្ដលដ៏ ក្រមាផ្ការ ក្ងីង ខ្ចាតអណ្ដែតទ្បើង ហើយធ្លាក់ចុះលើគំនរ
ស្ចៀ ឬ គំនរទ្ចេរ ប្ដ្ចើន ផ្ការ ក្ងីងនោះ ការ ញ្ជ្ចាំ ងក្ងីង ក្នុងគំនរ
ទ្ចាំ ងនោះ ឲ្យ ក្ដ ីតទ្ចើ ងផង ញ្ជ្ចាំ ងផ្ទ្ចង ឲ្យ ក្ដ ីតទ្ចើ ងផង លុ ះ ញ្ជ្ចាំ ង
ក្ងីងឲ្យ ក្ដ ីតទ្ចើ ង ញ្ជ្ចាំ ងផ្ទ្ចង ឲ្យ ក្ដ ីតទ្ចើ ងហើ យ ក ៏ ធ្ចាប ធ្ចេ ះ ទ្ចូ ល គំ នរ
ស្ចៀ ឬ គំ នរ ទ្ចេ ស ការ ធ្ចេ ះ ការ ម្ជ ណ ើ (ដ ែ ល ការ ន ធ្ចេ ក ្ម) ខ ្ ះ ធ្ចេ ះ ប ្ រ
(ដ ែ ល ធ្ចេ ក ្ម) ខ ្ ះ លុ ះ ធ្ចេ ះ ការ ម្ជ ណ ើ (ដ ែ ល ការ ន ធ្ចេ ក ្ម) ធ្ចេ ះ ប ្ រ (ដ ែ ល
ធ្ចេ ក ្ម) ហ ើ យ ក ៏ ធ្ចេ ជ ាវ ប ស ់ ទ ្ ច ូ ច ទ ្ ម ី ហ ើ យ ធ្ចេ ល ត ់ ធ្ចេ ព ្ រ ោ ះ អ ្ ន ស ្ យ
ទ ្ ម ូ ( ) ( ) ( )

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតេ

នោ ចស្ស នោ ច មេ សិយា ន ការិស្សតិ ន មេ ការិស្សតិ យនត្ថិ យំ ភូតំ តំ បដិកាមីតិ ខុមេ ក្ខំ បដិលភតិ ។ សោ ភវេ ន រជ្ជតិ សម្ភវេ ន សជ្ជតិ អត្តត្ថំ បនំ សន្ធ សម្ម ម្ម ញ្ញាយ ២ ១ ២ ១ ២ ១

រមែងបានទទួលនូវបច្ចុប្ប្ជាថា បើកម្ម (ដែលញ្ជាំងសត្វឲ្យកើតក្នុងអត្តភាព) មិនធ្លាប់មានទេ អត្តភាពរបស់អញក៏មិនមាន (ក្នុងកាលឥឡូវនេះ) បើកម្ម (ដែលញ្ជាំងសត្វឲ្យកើតក្នុងអនាគត) របស់អញមិនមាន (ក្នុងកាលឥឡូវនេះទេ) អត្តភាពរបស់អញ (ក្នុងអនាគត) ក៏មិនមានដែរ ខន្ធបញ្ចកៈណាដែលកើតមាន អញលះបង់ទូទៅខន្ធមញ្ចកៈនោះចេញ ។ ភិក្ខុនោះមិនត្រេកអរក្នុងកាត មិនជាប់ជំពាក់ក្នុងសម្ភវៈ រមែងឃើញនូវព្រះនិព្វានជាចំណែកស្ងប់ដ៏ត្រៃលោ ដោយបញ្ញាដ៏ប្រសើរ ។ ចំពោះព្រះនិព្វានដ៏ប្រសើរ ភិក្ខុនោះ ក៏ចូលដល់ដោយ ដោយសព្វគ្រប់ ។ ភិក្ខុនោះ ចូលលះបង់មានានុសយ ដោយសព្វគ្រប់ ចូលលះបង់នូវតណ្ហានុសយ ដោយសព្វគ្រប់ ចូលលះបង់នូវអវិជ្ជានុសយ ដោយសព្វគ្រប់ ។ ភិក្ខុនោះ ព្រោះអាស្រ័យនៃអាសវៈ ។ បេ ។ រមែងចូលដល់ដោយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា អនុបាទាបរិនិព្វាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គតិនៃបុរសមាន ៧ យ៉ាង ទ ១ ១ ១

យេន ភគវា តេនុបសង្កមីសុ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ
អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ អដ្ឋាសុ ។ ឯកមន្តំ
ឋិតា ខោ ឯកា ទេវតា ភគវន្តំ ឯតទវោច
ឯតា ភន្តេ ភិក្ខុនិយោ រមុត្តាតិ អមហ ទេវតា
ភគវន្តំ ឯតទវោច ឯតា ភន្តេ អនុចាធិសេសា
ស្ស រមុត្តាតិ ឥទមវោចុំ តា ទេវតា សមនុញ្ញោ
ស្ត្ថ អហោសិ ។ អថ ខោ តា ទេវតា សមនុញ្ញោ
ស្ត្ថាតិ ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា បទក្ខិណំ ត្វា
តត្ថេវន្តរធាយិំសុ ។ អថ ខោ ភគវា ឥសិ្ស រត្តិយា
អច្ចយេន ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ឥមំ ភិក្ខវេ រត្តឹ ទ្វេ
ទេវតា អភិក្ខន្តាយ រត្តិយា អភិក្ខន្តវណ្ណា ១ តេ
ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ១ ១ ១

ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយឋិតនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះទេវតាមួយអង្គ ឋិតនៅក្នុងទីសមគួរហើយ ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិក្ខុនីពាន់នោះ រួចស្រឡះហើយ (ចាកកិលេស) ទេវតាមួយអង្គទៀត ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិក្ខុនីពាន់នោះ ជាអនុត្តរទិសសនិញ្ជន រួចស្រឡះដោយប្រពៃ (ចាកកិលេស) លុះទេវតាពាន់នោះ ក្រាបទូលពាក្យនេះហើយ ព្រះសាស្តាក៏ទ្រង់ពេញព្រះហ្ទ័យ ។ ត្រានោះ ទេវតាពាន់នោះគិតថា ព្រះសាស្តាពេញព្រះហ្ទ័យ ហើយថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ធ្វើប្រទក្សិណ រួចក៏ចាកទីនោះឯង ។ លំដាប់នោះ កាលរាត្រីនោះ ជ្រុងទៅ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុពាន់ឆ្នាយថា ម្នាលភិក្ខុពាន់ឆ្នាយ ក្នុងរាត្រីនេះ ទេវតាពីរអង្គ កាលរាត្រីបឋមយាម ជ្រុងទៅហើយ មានរស្មីដ៏ល្អ ធ្វើកំគ្ងីជ្ជកូដពាន់អស់ទ្យុតិ ហើយចូលមករកតថាគត លុះចូលមកដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំតថាគតហើយ ឋិតនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ ម្នាលភិក្ខុពាន់ឆ្នាយ លុះទេវតាមួយអង្គ ឋិតក្នុងទីសមគួរហើយ ក្រាបទូលនឹងតថាគតដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិក្ខុនីពាន់នោះរួចស្រឡះ (ចាកកិលេស) ទេវតា មួយអង្គទៀត

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតេ

មំ ឯតទវោច ឯតំ ភន្តេ អនុចានិសោ
ស្ស៑ាមុត្តានំ ឥទមវោចុំ កិត្តាវ តា ទេវតា ឥធ
មំ អភិភវិត្វា បទក្ខិណំ កត្វា តត្ថេវន្ត-
ធានមីសូតិ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាយស្ម
មហាមោគ្គលានោ ភគវតោ អវិទូរេ និសិន្នោ ហោតិ ។
អថ ខោ អាយស្ម តោ មហាមោគ្គលានស្ស ឯតទហោសិ
ភគវមេសានំ ខោ ទេវានំ ឯវំ ញាណំ ហោតិ
សនុចានិសោ ច សនុចានិសោតិ អនុចានិសោ
ច អនុចានិសោតិ ។ តេន ខោ បន សមយេន
តិស្ស ជាម ភិក្ខុ អនុជ ការណ្ឌ អញ្ញតរ
ព្រហ្មលោកំ ឧបបន្នោ ហោតិ ។ ឥត្រាបិ ឯ ឯវ
ជានន្តិ តិស្ស ព្រហ្ម មហានុភាវោ មហានុភាវោ ។
អថ ខោ អាយស្ម មហាមោគ្គលានោ សេយ្យថាបិ
ជាម ពលវ ឯ ឯ ១ សម្ម ១ ១ ១ ១
ឯ ១ ១ ១ ១ ១ ១

កំពោលនឹងតថាគតដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិក្ខុទាំងនោះ ជាអនុបាទិសេសនិព្វាន ត្រូចស្រឡះដោយប្រពៃ (ចាកកិលេស) ម្ចាស ភិក្ខុទាំងឡាយ លុះទៅតាទាំងនោះ ចានពោលពាក្យដូច្នេះហើយពោលនូវហេតុនេះហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំតថាគត ធ្វើប្រទក្សិណ ត្រូចក៏ចាកទីនោះឯង ។ សម័យនោះឯង ព្រះមហាមោគ្គល្លានដ៏មានអាយុ អង្គុយក្នុងទីដ៏ងាមព្រះដ៏មានព្រះភាគដែរ ។ លំដាប់នោះ ព្រះមហាមោគ្គល្លានដ៏មានអាយុ មានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា: ពួកទៅតាដូចម្ដេច មានញាណកើតឡើងយ៉ាងនេះថា សុ:ចាទិសេស: ក្នុងសុ:ចាទិសេស:ដូច្នេះខ្លះ អនុបាទិសេស:ក្នុងអនុបាទិសេស:ដូច្នេះខ្លះ ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុឈ្មោះតិស្ស:ធ្លាប់ណាគាល ក្នុងកាលឥឡូវនេះ ចានទៅកើតក្នុងព្រហ្មលោកណាមួយ ដនតាំងឡាយតែងដឹងនូវព្រហ្មនោះក្នុងរឿងនោះយ៉ាងនេះថា ព្រហ្មឈ្មោះតិស្ស ជាអ្នកមានបុ:ទ្ធិប្រើន មានអានុភាពប្រើន ។ លំដាប់នោះ ព្រះមហាមោគ្គល្លានដ៏មានអាយុ ក៏ស្រាប់តែចាត់ពីកំគ:ដ្ឋកូដ ទៅប្រាកដដ ឯព្រហ្មលោកនោះឯង ដូចជាបុរសមានកំឡាំងលានូវដៃដែលបត់ចូល ឬ បត់ចូលនូវដៃដែលលាបេញដូច្នោះឯង ។ លុះព្រហ្មឈ្មោះតិស្ស:ចានយើញ

បណ្ណាសការសង្គហ៊ីពោ អញ្ញាតតវ៉ៃ

អាយស្មន្ត មហាមោគ្គ្លានំ ទ្វារតោ រ អាគច្ឆន្ត ទិស្វា
អាយស្មន្ត មហាមោគ្គ្លានំ ឯតទវោច ឯហិ ភោ
មារិស មោគ្គ្លាន ស្វាគតំ មារិស មោគ្គ្លាន ចិរស្ស
ភោ មារិស មោគ្គ្លាន ឥមំ បរិយាយមការិ យទិទំ
ឥណាគមនាយ ឥសីន មារិស មោគ្គ្លាន ឥទមវោ ។ ។ ។
បញ្ញត្ត ។ ។ ។

ព្រះមហាមោគ្គល្លានដ៏មានអាយុ មកពីចម្ងាយ លុះឃើញហើយ បាន
ពោលនឹងព្រះមហាមោគ្គល្លានដ៏មានអាយុដូច្នេះថា បពិត្រព្រះមោគ្គល្លាន
អ្នកនិទ្ទុក្ខ:លោកម្ចាស់ ចូរនិមន្តមក បពិត្រ្ព:ះមោគ្គល្លាន អ្នកនិទ្ទុក្ខ
លោកម្ចាស់និមន្តមកស្រួលហើយ បពិត្រព្រះមោគ្គល្លាន អ្នកនិទ្ទុក្ខ
លោកម្ចាស់ខានធ្វើនូវបរិយាយ ដែលជាបរិយាយអំពីដំណើរមកកន្ធ ទីនេះ
អស់កាលយូរហើយ បពិត្រព្រះមហាមោគ្គល្លានអ្នកនិទ្ទុក្ខលោកម្ចាស់ចូរ
គង់ចុះ នេះជាអាសន:ដែលខ្ញុំម្ចាស់ក្រាលទុកៗ ព្រះមហាមោគ្គល្លានដ៏មាន
អាយុ ក៏គង់លើអាសន:ដែលព្រហ្មក្រាលហើយ ។ តិស្សព្រហ្ម ចានថ្វាយ
បង្គំព្រះមហាមោគ្គល្លានដ៏មានអាយុ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះ
តិស្សព្រហ្មអង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ព្រះមហាមោគ្គល្លាន ដ៏មានអាយុ
ចានសួរដូច្នេះថា ម្ចាលតិស្ស: ទេវតាពួកណាខ្លះ មានញាណកើតឡើង
យ៉ាងនេះថា សទ្ធាទិសេស: ក្នុងសទ្ធាទិសេស:ដូច្នេះខ្លះ អនុត្តាទិសេ-
ស:ក្នុងអនុត្តាទិសេស:ដូច្នេះខ្លះ ។ បពិត្រព្រះមោគ្គល្លាន អ្នកនិទ្ទុក្ខ
ញាណ រមែងកើតដល់ទេវតា ក្នុងពួកព្រហ្មយ៉ាងនេះថា សទ្ធាទិសេស:
ក្នុងសទ្ធាទិសេស:ដូច្នេះខ្លះ អនុត្តាទិសេស:ក្នុងអនុត្តាទិសេស: ដូច្នេះ
ខ្លះ ។ ម្ចាលតិស្ស ពួកទេវតាក្នុងពួកព្រហ្មទាំងអស់ ឬដែលមានញាណ
កើតឡើងយ៉ាងនេះថា សទ្ធាទិសេស: ក្នុងសទ្ធាទិសេស:ដូច្នេះខ្លះ

អនុចាទិសេសេ ឯ អនុចាទិសេសោតិ ។ ន ខោ មារិស
មោក្ខណ្ឌ សត្ថុ ព្រហ្មកាយិកានំ ទេវានំ ឯវំ
ញាណំ ហោតិ សឧចាទិសេសេ ឯ សឧចាទិសេសោតិ
អនុចាទិសេសេ ឯ អនុចាទិសេសោតិ ។ យេ ខោ តេ
មារិស មោក្ខណ្ឌ ព្រហ្មកាយិកា ទេវា ព្រហ្មេ
អាយុនា សន្ធ្ដ ព្រហ្មេ វណ្ណេ ព្រហ្មេ សុខេ
ព្រហ្មេ យសេ ព្រហ្មេ អាធិបតេយ្យេ សន្ធ្ដ
ឥស្ស ច ខ្ជ្ជ ធិស្ស្ជ្ជ ណំ យ ជ ភ្ជ ន ជ ប ្ជ ជ ន ្ធ ្ធ ។ ។ ។

អនុត្តរៈ ក្នុងអនុត្តរៈដូចេះខ្ញុំ ។ បពិត្រព្រះមោគ្គល្លាន
អ្នកនិវទ្ធ្ម មិនមែនទេ ! ពួកព្រហ្មចាំងអស់ទេ ដែលមានញាណ
ក្លាតឡើងយ៉ាងនេះថា សទ្ធាទិសេស: ក្នុងសទ្ធាទិសេស:ដូចេះខ្ញុំ
អនុត្តរៈ:ក្នុងអនុត្តរៈដូចេះខ្ញុំ ។ បពិត្រព្រះមោគ្គល្លាន
អ្នកនិវទ្ធ្ម ទេ ! ពួកក្នុងពួកព្រហ្មដែលត្រេកអរ ដោយអាយុដ៏ប្រសើរ
ដោយពណ៌សម្បុរដ៏ប្រសើរ ដោយសេចក្តីសុខដ៏ប្រសើរ ដោយ
យសដ៏ប្រសើរ ដោយអធិបតេយ្យដ៏ប្រសើរ រមែងមិនដឹងនូវការលាស់
ចេញនូវធម្មនោះ ! ត ! ទៅតាមសេចក្តីពិតទេ ! ទៅតានោះ ! មិនមែនមាន
ញាណ ! ! !

ទុកតោភាតវ៉ាមុត្តោ ហោតិ តមេវ តេ ទេវ ឬ ជានន្តិ
អយ៉ ខោ អាយស្មា ទុកតោភាតវ៉ាមុត្តោ យាវ៉ាស្ស
ការ៉ាយ ឬ ឬ ១ ១ ១

ជាឧកគោកាគវិមុត្ត (ប្លែចាកកិលេសដោយចំណែកចាំងពីរ) ទេវតាចាំងនោះ រមែងដឹងច្បាស់នូវកិត្តិនោះយ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុអង្គនេះឯង ជាឧកគោកាគវិមុត្ត កាយរបស់កិត្តិនោះ បានតៅត្រឹមណា ពួកទេវតានឹងមនុស្ស រមែងឃើញនូវកិត្តិនោះត្រឹមណោះ លុះបែកធ្លាយកាន់កាយស្លាប់ទៅ ពួកទេវតានឹងមនុស្ស មិនបានឃើញនូវកិត្តិនោះទៀត ។ បពិត្រព្រះមោគ្គល្លាន អ្នកនិរទុក្ខ ពួកទេវតាចាំងនោះ រមែងមានញាណកើតឡើងយ៉ាងនេះថា អនុត្តរិសេស: ក្នុងអនុត្តរិសេស: ដូច្នេះ ។ បពិត្រព្រះមោគ្គល្លាន អ្នកនិរទុក្ខ កិត្តិកងសាសនានេះ ជាបញ្ញាវិមុត្ត ពួកទេវតាចាំងនោះ រមែងដឹងនូវកិត្តិនោះ យ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុនេះឯង ជាបញ្ញាវិមុត្ត កាយរបស់កិត្តិនោះ បានតៅត្រឹមណា ពួកទេវតានឹងមនុស្ស តែងឃើញនូវកិត្តិនោះត្រឹមណោះ លុះបែកធ្លាយកាន់កាយស្លាប់ទៅ ពួកទេវតានឹងមនុស្ស មិនបានឃើញនូវកិត្តិនោះទៀត ។ បពិត្រព្រះមោគ្គល្លាន អ្នកនិរទុក្ខ ពួកទេវតាចាំងនោះ រមែងមានញាណកើតឡើងយ៉ាងនេះថា អនុត្តរិសេស: ក្នុងអនុត្តរិសេស:ដូច្នេះ ។ បពិត្រព្រះមោគ្គល្លាន អ្នកនិរទុក្ខ កិត្តិកងសាសនានេះ ជាកាយសក្ខី

តមេវ ។ តេ ទេវ ។ ។ ។

ពួកទេវតាទាំងនោះ រមែងដឹងតិចតួចនោះយ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុ
នេះឯង ជាតាយសក្ខិ ធ្វើម្តេចទៅហ្ន៎ លោកដ៏មានអាយុនេះ អាស្រ័យ
សេចក្តីរៀបរាប់ដ៏សមគួរ គប់រកនូវកល្យាណមិត្ត ប្រមូលនូវឥន្ទ្រិយ
ទាំងឆ្នាយ កុលបុត្រទាំងឆ្នាយ បេញចាកផ្ទះ ចូលកាន់ផ្នួសដោយ
ប្រពៃ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់គុណវិសេសណា ក៏ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់
សម្រេចនូវគុណវិសេសនោះ មានព្រហ្មចរិយធម៌ជាទីបំផុត ដោយ
បញ្ញាដ៏ក្តៃជាដោយខ្លួនឯង ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ។ បពិត្រព្រះមោគ្គល្លាន អ្នក
និវត្ត ពួកទេវតាទាំងនោះ រមែងមានញាណកើត ឡើងយ៉ាងនេះថា
សុចរិតវិសេស ក្នុងសុចរិតវិសេស ដូច្នេះ ។ បពិត្រព្រះមោគ្គល្លាន
អ្នកនិវត្ត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាទីដ្ឋិតិ. ។បេ។ ជាសទ្ធាវិមុត្ត ជា
ធម្មានុសារី ពួកទេវតាទាំងនោះ តែងដឹងនូវតិចតួចនោះយ៉ាងនេះថា លោក
ដ៏មានអាយុនេះឯង ជាធម្មានុសារី ធ្វើ ម្តេចទៅហ្ន៎ លោកដ៏មានអាយុនេះ
អាស្រ័យសេចក្តីរៀបរាប់ដ៏សមគួរ គប់រកនូវកល្យាណមិត្ត ប្រមូ
ល នូវឥន្ទ្រិយ ទាំងឆ្នាយ កុលបុត្រទាំ ងឆ្នាយ បេញចាកផ្ទះ ចូល
កាន់ផ្នួស ដោយប្រពៃដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់គុណវិសេសណា

តនធនុត្តរំ ព្រហ្មចរិយបរិយោសានំ ទិដ្ឋេ ធម្មេ សយំ
អភិញ្ញា សច្ឆិកត្វា ឧបសម្បជ្ជ វិហរេយ្យាតិ ។ ឥមិ ្ម
ទោ មារិស មោគ្គល្លាន ត្រៃសំ ឧត្តមំ ញាណំ ហោតិ
សឧចាធិសេសេ ច សឧចាធិសេសោតិ ។ អថ ខោ
អាយស្មា មហាមោគ្គល្លានោ តិស្ស្ស ្ស ព្រហ្មុនោ
ភាសិតំ អភិនន្ទិត្វា អនុមោទិត្វា សេយ្យថាបិ ្ម ្ម
ពលវា បុរិសោ សម្ម ្ម ្ម

បណ្ណាសកាសង្គហិត អញ្ញាតតវគ្គ

ក៏ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេចនូវគុណវិសេសនោះ មានព្រហ្មចរិយ-ធម្មជាទីបំផុត ដោយបញ្ញាដ៏ឧត្តម ដោយខ្លួនឯង ក្នុងបច្ចុប្បន្ន បពិត្រព្រះមោគ្គល្លាន អ្នកនិរទុក្ខ ទៅតាមាំងនោះ មានញាណកើតឡើងយ៉ាងនេះថា សទ្ធាទិសេសៈ:ក្នុងសទ្ធាទិសេសៈ: ដូច្នេះ ។ លំដាប់នោះ ព្រះមហាមោគ្គល្លានដ៏មានអាយុ ក៏ត្រេកអរ រីករាយ ចំពោះភាសិត របស់ព្រហ្មណ្ឌោះតិស្ស: ហើយស្រាប់តែចាត់ អំពីព្រហ្មលោក មកប្រាកដ ឯកន្ទ:ណ្ឌោះគិជ្ឌ្ឍកូដក្ងាម ដូចបុរសមានកំឡាំងលាន្ទូវដៃ ដែលបត់ចូល ឬ បត់ចូលនូវដៃ ដែលលាបេញដូច្នោះឯង ។ លំដាប់នោះ ព្រះមហាមោគ្គល្លានដ៏មានអាយុ ក៏ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយ អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះព្រះមហាមោគ្គល្លានដ៏មានអាយុ អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលដំណើរដែលបានបវេចត្រឹមណា ជាមួយនឹងព្រហ្មណ្ឌោះតិស្ស: ដោយសព្វគ្រប់ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ម្នាលមោគ្គល្លាន តិស្សព្រហ្ម សំដែងនូវបុគ្គលអ្នកនៅ ដោយអនិមិត្តសមាធិ ៧ ដល់អ្នកមិនបានទេ ។

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតេ

ឯតស្ស ភគវា ការណា ឯតស្ស សុគត ការណា
យំ ភគវា សត្តមំ អនិមិត្តវិហារំ ឧក្ខិបិ ទេសេយ្យ
ភគវតោ សុត្តា ភិក្ខូ ឆាវត្ថ្ជ្ជ ។ ត្ថ ។ ។ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ គប្បីតំណែងនូវបុគ្គលអ្នកនៅ ដោយអនិមិត្តសមាធិ ទី ៧ ណា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ការនេះ ជាការគួរដល់សេចក្តីនោះ បពិត្រព្រះសុគត ការនេះ ជាការគួរដល់សេចក្តីនោះហើយ ភិក្ខុទាំងឡាយ ចូរស្តាប់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយនឹងចងចាំទុក ។ ម្នាលមោគ្គល្លាន បើដូច្នោះ ចូរអ្នកស្តាប់ចុះ ចូរធ្វើទុកក្នុងចិត្តដោយល្អចុះ គថាគតនឹងសំដែង ។ ព្រះមហាមោគ្គល្លានដ៏មានអាយុ ចូលទទួលស្តាប់ព្រះពុទ្ធដីកាព្រះដ៏មានព្រះភាគថា ការុណ ព្រះអង្គ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ចូលត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលមោគ្គល្លាន ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ចូលដល់នូវបេតោសមាធិ ដែលមិនមាននិមិត្ត ព្រោះមិនធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវនិមិត្តទាំងអស់ ទៅតាមទាំងនោះ តែងដឹងនូវភិក្ខុនោះយ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុនេះឯង ចូលដល់នូវបេតោសមាធិដែលមិនមាននិមិត្ត ព្រោះមិនធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវនិមិត្តទាំងអស់ ធ្វើម្តេចទៅហ្ន៎ លោកដ៏មានអាយុនេះ អាស្រ័យសេចក្តីនូវសេចក្តីសន្ធឹងដ៏សមគួរ គប្រកបនូវកុសលធម៌ ប្រមូលមកនូវឥន្ទ្រិយទាំងឡាយ ក្នុងបុត្រទាំងឡាយ ដ្ឋានដ៏ជាកន្លែងចូលកាន់ផ្ទះ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់គុណវិសេសណា ក៏ចូលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេចនូវគុណវិសេសនោះ មានព្រហ្មចរិយធម៌ជាទីបំផុត ដោយប្រាជ្ញាដ៏ឧត្តម ដោយខ្លួនឯង ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ។

ឯវំ ខោ មោក្ខណ្ហាន គេសំ ឧភ្ជាន ញ្ញាណ ហោតិ
សុទ្ធាធិសេសេ វ សុទ្ធាធិសេសោតិ ។

(៥៤) ឯកំ សមយំ ភគ្គ វេសាលិយំ វិហរតិ
មហាវនេ ១ ១ ១

ម្ចាលមោគ្គល្លាន ពួកទេវតាចាំងនោះ មានញាណកើតឡើងយ៉ាងនេះថា សនុបាទិសេសៈ ក្នុងសនុបាទិសេសៈ ដូច្នេះ ។

(៥៤) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគគ្រង់គង់នៅក្នុងគូហាគារ-សាលា នាមហាវ៉ន ជិតក្រុងវ៉ៃសាលី ។ គ្រានោះ សីហសេនាបតី (សេនាបតីឈ្មោះសីហៈ) ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះសីហសេនាបតី អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ព្រះអង្គកាចនឹងពន្យល់នូវផលនៃទានដែលបុគ្គលយើញ ដោយខ្លួនឯងបានដែរឬ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគគ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាលសីហៈ បើដូច្នោះ តថាគតនឹងត្រឡប់សួរអ្នកក្នុងរឿងនុ+ះវិញ អ្នកគាប់ចិត្តយ៉ាងណា គប្បីដោះស្រាយនូវរឿងនោះយ៉ាងនោះចុះ ។ ម្ចាលសីហៈ អ្នកសំគាល់នូវរឿងនោះដូចម្តេច ។ ក្នុងលោកនេះ មានបុរសពីរនាក់ បុរសម្នាក់មិនមានសទ្ធា មានសេចក្តីកំណាញ់ ស្ងួតស្ងាញ ជាអ្នកដេរប្រទេច បុរសម្នាក់ មានសទ្ធា ជាម្ចាស់ទាន ជាអ្នកត្រេកអរក្នុងការឲ្យទានរឿយ ១ ។ ម្ចាលសីហៈ អ្នកសំគាល់នូវរឿងនោះដូចម្តេច ។ ព្រះអរហន្តចាំងឡាយ ការសន្ទនាគ្នា តើគួរនឹងសន្ទនាគ្នាបុរសណាមុន

យោ ច សោ បុរិសោ អសទ្ធោ ទុស្សីលោ តេនេវ យោ ទ្ធិកាសតោ. យោ ច សោ បុរិសោ សទ្ធោ ទានបតិ អនុប្ផទានរតោ ។ យោ សោ ភន្តេ បុរិសោ អសទ្ធោ ទុស្សីលោ តេនេវ យោ ទ្ធិកាសតោ តិដ្ឋំ អាទានត្ថ ទេវ ។ យោ ច ទោ សោ ភន្តេ បុរិសោ សទ្ធោ ទានបតិ អនុប្ផទានរតោ ។ ។ ។

(អនុគ្រោះ) បុរសដែលមិនមានសទ្ធា មានសេចក្តីកំណាញ់ ស្ងួតស្ងាញ ជាអ្នកដេរ ប្រទេច ឬ (អនុគ្រោះ) បុរសដែលមានសទ្ធា ជាម្ចាស់ទាន ជាអ្នកត្រេកអរ ក្នុងការឲ្យទានរឿយ ១ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន បុរសណា មិនមានសទ្ធា មានសេចក្តីកំណាញ់ ស្ងួតស្ងាញ ជាអ្នកដេរ ប្រទេច ព្រះអរហន្តតាំងឡាយ តាលអនុគ្រោះ នឹងអនុគ្រោះបុរសនោះមុនដូចម្តេចបាន ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន បុរសណា មានសទ្ធា ជាម្ចាស់ទាន ជាអ្នកត្រេកអរ ក្នុងការឲ្យទានរឿយ១ ព្រះអរហន្តតាំងឡាយ តាលអនុគ្រោះ គួរអនុគ្រោះបុរសនោះឯងមុន ។ ម្នាលសីហៈ អ្នកសំគាល់ន្ទូវរឿងនោះដូចម្តេច ។ ព្រះអរហន្តតាំងឡាយ តាលចូលទៅរក តើគួរចូលទៅរកបុរសណាមុន (ចូលទៅរក) បុរសដែលមិនមានសទ្ធា មានសេចក្តីកំណាញ់ស្ងួតស្ងាញ ជាអ្នកដេរប្រទេច ឬ (ចូលទៅរក) បុរសដែលមានសទ្ធា ជាម្ចាស់នៃទាន ជាអ្នកត្រេកអរក្នុងការឲ្យទានរឿយ ១ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន បុរសណា មិនមានសទ្ធា មានសេចក្តីកំណាញ់ ស្ងួតស្ងាញ ជាអ្នកដេរប្រទេច ព្រះអរហន្តតាំងឡាយ តាលចូលទៅរក នឹងចូលទៅរកបុរសនោះមុន ដូចម្តេចបាន ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន បុរសណាមានសទ្ធា ជាម្ចាស់នៃទាន

អនុប្ផ្ទានរតោ ឥញ្ជាវ អរហាត្តេ បឋមំ ទ្ធិបសន្ថ្ម ទ្ធិបសន្ថ្ម ទ្ធិបសន្ថ្ម ។ តំ ឥ ម ញ្ជ ។ ឥ ។ ឥ ។ ឥ

បណ្ណាសកាសង្គហិត អញ្ញាតតវគ្គ

ជាអ្នកត្រេកអរក្នុងការឲ្យទានរឿយ ។ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ កាលចូលទៅរក គួរចូលទៅរកបុរសនោះឯងមុន ។ ម្នាលសីហៈ អ្នកសំគាល់នូវរឿងនោះដូចម្តេច ។ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ កាលទទួលយក (ទាន) គួរទទួលយក (ទាន) របស់បុរសណាមុន (ទទួលយកទាន) របស់បុរសដែលមិនមានសទ្ធា មានសេចក្តីកំណាញ់ស្វិតស្វាញ ជាអ្នកដេរប្រទេចឬ (ទទួលយកទាន) របស់បុរសដែលមានសទ្ធា ជាម្ចាស់នៃទាន ជាអ្នកត្រេកអរក្នុងការឲ្យទានរឿយ ។ ។ បពិត្រព្រះអគ្គដ៏ចំរើន បុរសណា ដែលមិនមានសទ្ធា មានសេចក្តីកំណាញ់ស្វិតស្វាញ ជាអ្នកដេរប្រទេច ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ កាលទទួលយក (ទាន) ទឹងទទួលយក (ទាន) របស់បុរសនោះមុន ដូចម្តេចបាន ។ បពិត្រព្រះអគ្គដ៏ចំរើន បុរសណា ដែលមានសទ្ធា ជាម្ចាស់នៃទាន ជាអ្នកត្រេកអរ ក្នុងការឲ្យទានរឿយ ។ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ កាលទទួលយក (ទាន) គួរទទួលយក (ទាន) របស់បុរសនោះឯងមុន ។ ម្នាលសីហៈ អ្នកសំគាល់នូវរឿងនោះដូចម្តេច ។ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ កាលសំដែងធម៌ តើគួរសំដែងដល់បុរសណាមុន (សំដែង) ដល់បុរសដែលមិនមានសទ្ធា មានសេចក្តីកំណាញ់ស្វិតស្វាញ ជាអ្នកដេរប្រទេចឬ (សំដែង) ដល់បុរសដែលមានសទ្ធា ជាម្ចាស់នៃទាន ជាអ្នកត្រេកអរ ក្នុងការឲ្យទានរឿយ ។

យោ សោ ភន្តេ បុរិសោ អស្ស្ទ្ធោ មច្ឆរី
ឆាទរិយោ ឧរិភាសតោ តី ឥស្ស អរហន្ត្ត បរមំ
ឧម្ចំ ទេសេន្ត ទេសេស្ស្ទ្ធ[1] ។ យោ ច ខោ សោ
ភន្តេ បុរិសោ ស្ស្ទ្ធោ ទានបតី អនុ ប្ប ទានរតោ ឥស្ស
អរហន្ត្ត បរមំ ឧម្ចំ ទេសេន្ត ទេសេយ្យ ។ ត តី
ម ញ្ញ សិ ។ ឥស្ស ឧ ខោ ឥលាណ ឆ ត្ត-
ស្ស អ ភ ក្ខ ច ្ច ។ យោ ច សោ បុរិសោ អស្ស្ទ្ធោ
ម ច ្ច រី ឆ ទ ិ យ ោ ឧ ិ ភ ា ស ត ោ ។ យ ោ ច ្ច ។ ។ ។

ឫ ពាក្យព្រះអង្គដ៏ចំរើន បុរសណា ដែលមិនមានសទ្ធា មានសេចក្តីកំណាញ់ ស្ងួតស្ងាត ជាអ្នកដណ្ដប្រមេច ព្រះអរហន្ត ទាំងឆ្ងាយ ការសំដែងធម៌ នឹងសំដែងដល់បុរសនោះមុន ដូចម្តេចបាន ? ឫ ពាក្យព្រះអង្គដ៏ចំរើន បុរសណាដែលមានសទ្ធា ជាម្ចាស់នៃទាន ជាអ្នកត្រេកអរក្នុងការឲ្យទានរឿយ ? ព្រះអរហន្ត ទាំងឆ្ងាយ ការសំដែងធម៌ គួរសំដែងដល់បុរសនោះឯងមុន ? ម្នាលសីហៈ អ្នកសំគាល់នូវរឿងនោះដូចម្តេច ? ចិត្តសព្ទ ដ៏ពីពោះរបស់បុរសណាហ្ន៏ គប្បីខ្ជះខ្ជាយទៅ (ចិត្ត-សព្ទ) របស់បុរសដែលមិនមានសទ្ធា មានសេចក្តីកំណាញ់ ស្ងួតស្ងាត ជាអ្នកដណ្ដប្រមេច (ខ្ជះខ្ជាយទៅ) ឬ (ចិត្តសព្ទ) របស់បុរសដែលមានសទ្ធា ជាម្ចាស់នៃទាន ជាអ្នកត្រេកអរក្នុងការឲ្យទានរឿយ ? (ខ្ជះខ្ជាយទៅ) ? ឫ ពាក្យព្រះអង្គដ៏ចំរើន បុរសណា ដែលមិនមានសទ្ធា មានសេចក្តីកំណាញ់ ស្ងួតស្ងាត ជាអ្នកដណ្ដប្រមេច - ចិត្តសព្ទ ដ៏ពីពោះរបស់បុរសនោះ នឹងខ្ជះខ្ជាយទៅដូចម្តេចបាន ? ឫ ពាក្យព្រះអង្គដ៏ចំរើន បុរសណា មានសទ្ធា ជាម្ចាស់នៃទាន ជាអ្នកត្រេកអរ ក្នុងការឲ្យទានរឿយ ? ចិត្តសព្ទ ដ៏ពីពោះរបស់បុរសនោះឯង គួរនឹងខ្ជះខ្ជាយទៅបាន ? ម្នាលសីហៈ អ្នកសំគាល់នូវរឿងនោះដូចម្តេច ? ឫ បុរសដូចម្តេចហ្ន៏

យញ្ញនេវ ឧបសន្ត្ថមេយ្យ យទិ ខត្តិយ-
ឧបសំ យទិ ព្រាហ្មណឧបសំ យទិ គហបតិ-
ឧបសំ យទិ សមណឧបសំ ទ្វិសារនោ ឧបសន្ត្ថមេយ្យ
អមន្ត្ថ្ងតោ យោ ច សោ ឧ្ចាសោ អសន្ត្ថ្ងោ ឧ្ចាសោ
ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ
ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ
ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ
ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ
ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ
ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ
ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ
ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ
ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ
ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ ឧ្ចាសោ

គប្បីចូលទៅកបរិសទ្ធណា ពោះជាខត្តិយបរិសទ្ធក្តី ព្រាហ្មណ-
បរិសទ្ធក្តី គហបតិបរិសទ្ធក្តី សមណបរិសទ្ធក្តី ជាអ្នកភ្ញៀវភ្ញ។ មិន
ញាញ៉ើតញ្ញាញ៉ើម គប្បីចូលទៅកបរិសទ្ធនោះបាន បុរសដែលមិនមាន
សទ្ធា មានសេចក្តីកំណាញ់ស្ងួតស្ងាញ ជាអ្នកដេរប្រទេចឬ បុរសដែល
មានសទ្ធា ជាម្ចាស់នៃទាន ជាអ្នកត្រេកអរ ក្នុងការឲ្យទានរឿយ ១ (គប្បី
ចូលទៅកបរិសទ្ធនោះបាន) ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន បុរសណាដែល
មិនមានសទ្ធា មានសេចក្តីកំណាញ់ស្ងួតស្ងាញ ជាអ្នកដេរប្រទេចបុរស
នោះ នឹងចូលទៅកបរិសទ្ធណា ពោះជាខត្តិយបរិសទ្ធក្តី ព្រាហ្មណ
បរិសទ្ធក្តី គហបតិបរិសទ្ធក្តី សមណបរិសទ្ធក្តី ជាអ្នកភ្ញៀ
ភ្ញ។ មិនញាញ៉ើតញ្ញាញ៉ើម នឹងចូលទៅកបរិសទ្ធនោះ ដូចម្តេចបាន ។
បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន បុរសណាដែលមានសទ្ធា ជាម្ចាស់នៃទាន ជាអ្នក
ត្រេកអរ ក្នុងការឲ្យទានរឿយ ១ បុរសនោះ គប្បីចូលទៅកបរិសទ្ធ
ណា ពោះជាខត្តិយបរិសទ្ធក្តី ព្រាហ្មណបរិសទ្ធក្តី គហបតិបរិសទ្ធក្តី
សមណបរិសទ្ធក្តី ជាអ្នកភ្ញៀភ្ញ។ មិនញាញ៉ើតញ្ញាញ៉ើម គប្បីចូលទៅ
កបរិសទ្ធនោះបាន ។ ម្ចាលសីហៈ អ្នកសំគាល់ទ្ងារឿងនោះដូចម្តេច ។
បុរសណាហ្ន ៏ លុះបែកធ្លាយកាយ ស្លាប់ទៅ គប្បីទៅកើតក្នុងសុគតិ
ស្ថគិទៅលោកបាន បុរសដែលមិនមានសទ្ធា មានសេចក្តីកំណាញ់

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតោ

ភាគ១យោ ២ រ៉ាកាសតោ យោ ២ សោ-ឧ ២ សោ សន្ធ
ជានបតិ អនុប្ប១ជានរ១ តោ ២ ។ យោ ២ សោ ២ ១ ២ ២ ២
អ ២ ២ ២

ស្ងួតស្ងាញ ជាអ្នកដេរប្រទេចប្ដ បុរសដែលមានសទ្ធា ជាម្ចាស់នៃទាន ជាអ្នកត្រេកអរ ក្នុងការឲ្យទានរឿយ ១ (គប្បីទៅកើតក្នុងសុគតិសួគ៌ទេ-លោក)។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន បុរសណាដែលមិនមានសទ្ធា មានសេចក្ដីកំណាញ់ស្ងួតស្ងាញ ជាអ្នកដេរប្រទេច បុរសនោះ លុះបែកធ្លាយកាយស្លាប់ទៅ នឹងទៅកើត ក្នុងសុគតិសួគ៌ទេវលោក ដូចម្ដេចបាន ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន បុរសណាដែលមានសទ្ធា ជាម្ចាស់ទាន ជាអ្នកត្រេកអរ ក្នុងការឲ្យទានរឿយ ១ បុរសនោះ លុះបែកធ្លាយកាយស្លាប់ទៅ គប្បីទៅកើត ក្នុងសុគតិសួគ៌ទេវលោកបាន ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ផលនៃទានដែលបុគ្គលយើញច្បាស់ដោយខ្លួនឯងតាំង ៦ នេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគសំដែងហើយ ខ្ញុំព្រះអង្គមិនបានផល់ទូវសេចក្ដីជឿព្រះដ៏មានព្រះភាគ ក្នុងហេតុនុ៎ះទេ ខ្ញុំព្រះអង្គក៏បានដឹងច្បាស់ទូវផលនៃទានតាំងនោះដែរ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គជាតាយក ជាម្ចាស់ទាន ព្រះអរហន្ដតាំងឡាយ តាលអនុគ្រោះ រមែងអនុគ្រោះទូវខ្ញុំព្រះអង្គមុន ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គ ជាតាយក ជាម្ចាស់ទាន ព្រះអរហន្ដតាំងឡាយ តាលជូលទៅកេ រមែងជូលទៅកេខ្ញុំព្រះអង្គមុន ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គ ជាតាយក ជាម្ចាស់ទាន ព្រះអរហន្ដតាំងឡាយ តាលទទួលយកទាន រមែងទទួលយកទានរបស់ខ្ញុំព្រះអ្ងគមុន ។

បណ្ណាសកាសង្គហ៍ពោ អញ្ញាតវគ្គោ

អហំ ភន្តេ ឆាយកោ ទានបតី មយ្ហំ អរហន្តោ
បមមំ ឆម្មំ ទេសេន្តា ទេសន្តិ ។ អហំ ភន្តេ
ឆាយកោ ទានបតី មយ្ហំ ភាសិតាណោ ភិក្ខុសង្ឆោ
អញ្ញតោ សីហោ សេនាបតី ឆាយកោ ការកោ
សង្ឆ្ឍបដ្ឋាកោតិ ។ អហំ ភន្តេ ឆាយកោ ទានបតី
យញ្ញទេវ ឬសិ ឧបសង្ក្ដមាមិ យទិ ខត្តិយឬសិ យទិ
ព្រាហ្មណឬសិ យទិ គហបតិឬសិ យទិ សមណឬសិ
ឬសារទោ ឧបសង្ក្ដមាមិ អមង្ក្ដ្ឍ ។ យានីមានិ
ភន្តេ ភគ្ឆ ធ សន្ធ្ដ្ឍ ធ ទានថ្ដ ធ អត្ថ្ដ
ជាមិ ឯ ភគ្ឆ ធ ១ ១ ១

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គ ជាតាយក ជាម្ចាស់ទាន ព្រះអរហន្ត ទាំងឡាយ តាលសំដែងធម៌ រមែងសំដែងដល់ខ្ញុំព្រះអង្គមុន ។ បពិត្រ ព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គ ជាតាយក ជាម្ចាស់ទាន កិត្តិសព្ទដ៏ពីពេះរបស់ ខ្ញុំព្រះអង្គ ខ្ចរខ្ចាយទៅថា សីហសេនាបតី ជាតាយក ជាអ្នកធ្វើ ជាអ្នក បម្រើសង្ឆ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គ ជាតាយក ជាម្ចាស់ ទាន ចូលទៅកបរិសទ្យណា ពោះជា ខត្តិយបរិសទ្យ ក្តី ព្រាហ្មណ បរិសទ្យ ក្តី គហបតិបរិសទ្យ ក្តី សមណបរិសទ្យ ក្តី ខ្ញុំព្រះអង្គ ជាអ្នក ក្ងៀវក្ងា មិនញ្ជាញ្ជើតញ្ជាញ្ជើម រមែងចូលទៅកបរិសទ្យនោះបាន ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ផលនៃទានដែលបុគ្គលឃើញច្បាស់ ដោយខ្លួន ឯងទាំង ៦ នេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សំដែងហើយ ខ្ញុំព្រះអង្គមិនដល់ ន្ទូវសេចក្តីដឿ ព្រះដ៏មានព្រះភាគក្នុងហេតុនុ៎ះទេ ខ្ញុំ ព្រះអង្គក៏ចានដឹងច្បាស់ ន្ទូវផលនៃទានទាំងនុ៎ះដែរ ចំ ណែកដែល ពះដ៏មាន ពះភាគ ទង់ តាស់ទ ផលនៃទានណាទ ងខ្ញុំព្រះអង្គយ៉ាងនេះថា ម្ចាលសីហៈ: បុគ្គលជាតាយក ជាម្ចាស់ទាន លុះបែកធ្លាយកាងកាយស្លាប់ទៅ រមែងចូលទៅកើតកន្ល សុគតិសួគ៌ទេវលោក ខ្ញុំព្រះអង្គ មនចានដឹងច្បាស់ន្ទូវផលនៃទានទោះ

ឯត្ថ ច បជានាតិ ភិក្ខវេ សន្ធាយ ភណ្ឌាមីតិ ។ ឯវមេតំ សីហ ឯវមេតំ សីហ ទាយកោ សីហ ទានបតិ ការយស្ស ភេទា បរម្មរណា សុគតឹ សគ្គំ លោកំ ឧបបជ្ជតីតិ ។

[៥៥] ចត្តារីមានិ ភិក្ខវេ ឥធ តថាគតស្ស អារក្ខេយ្យានិ តីហិ ច អនុបវជ្ជា ។ ឥតមានិ ចត្តារិ ឥធ តថាគតស្ស អារក្ខេយ្យានិ ។ ឥធ ភិក្ខវេ ឥធ តថាគតោ ឧត្តិ ឥធ តថាគតស្ស ការយុច្ចរិតំ យំ ឥធ តថាគតោ រក្ខេយ្យ មា មេ ឥទំ ឧបវេ អញ្ញាសីតិ ។ ឥធ ភិក្ខវេ ឥធ តថាគតោ ឧត្តិ ឥធ តថាគតស្ស វចីទុច្ចរិតំ យំ ឥធ តថាគតោ រក្ខេយ្យ មា មេ ឥទំ ឧបវេ អញ្ញាសីតិ ។ ឥធ ភិក្ខវេ ឥធ តថាគតោ ឧត្តិ ឥធ តថាគតស្ស មនោទុច្ចរិតំ យំ ឥធ តថាគតោ រក្ខេយ្យ មា មេ ឥទំ ឧបវេ អញ្ញាសីតិ ។ ឥធ ភិក្ខវេ ឥធ តថាគតោ ឧត្តិ ឥធ តថាគតស្ស ជីវិតាជីវេ យំ ឥធ តថាគតោ រក្ខេយ្យ

ឥឡូវ ខ្ញុំព្រះអង្គ ដល់នូវសេចក្តីជឿ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ត្រង់ផលនៃ
ទានទ្ទុះ ។ ម្នាលសីហៈ ដំណើរនុ៎ះ យ៉ាងហ្នឹងហើយ ម្នាលសីហៈ
ដំណើរនុ៎ះ យ៉ាងហ្នឹងហើយ ម្នាលសីហៈ បុគ្គលណា ពាយកជាម្ចាស់ទាន
លុះបែកធ្លាយពីកាយ ស្លាប់ទៅ រមែងទៅកើតក្នុងសុគតិសួគ៌ទេវលោកៗ

[៥៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុទាំងឡាយ ៤ យ៉ាងនេះ តថា-
គត មិនចាប់រក្សាផង មិនមានការតាំងដៀលដោយហេតុ ៣ យ៉ាងផង ។
ហេតុទាំង ៤ យ៉ាង ដែលតថាគតមិនចាប់រក្សាតើដូចម្តេច ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ តថាគត មានកាយសមាចារបរិសុទ្ធហើយ កាយទុច្ចរិតរបស់
តថាគតមិនមានទេ ដែលតថាគតគួររក្សាថា កុំឲ្យបុគ្គលដទៃ ដឹងនូវ
កាយទុច្ចរិតនេះរបស់តថាគតឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត
មានវចីសមាចារបរិសុទ្ធហើយ វចីទុច្ចរិតរបស់តថាគតមិនមានទេ ដែល
តថាគតគួររក្សាថា កុំឲ្យបុគ្គលដទៃ ដឹងនូវវចីទុច្ចរិតនេះ របស់តថាគត
ឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត មានមនោសមាចារបរិសុទ្ធហើយ
មនោទុច្ចរិត របស់តថាគតមិនមានទេ ដែលតថាគតគួររក្សាថា កុំឲ្យ
បុគ្គលដទៃ ដឹងនូវមនោទុច្ចរិតនេះ របស់តថាគតឡើយ ។ ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត មានការចិញ្ចឹមជីវិត បរិសុទ្ធហើយ ការ
ចិញ្ចឹមជីវិតខ្ទ្ចស់ របស់តថាគត មិនមានទេ ដែលតថាគតគួររក្សាថា

មា មេ ឥទំ ឧបេ អញ្ញាសីតិ ។ ឥមានិ ខ្លាវ តថាគតស្ស អារក្ខេយ្យានិ ។ ឥតមេមានិ ឥមានិ អនុបវជ្ជានិ ។ ស្វាក្ខាតធម្មោ ភិក្ខវេ តថាគតោ ត្រ ។ ឥ ។ ។ ។

កុំឲ្យបុគ្គលដទៃ ដឹងនូវការចិញ្ចឹមជីវិតខ្ញុសនេះ របស់តថាគតឡើយ ។ ហេតុទាំង ៤ យ៉ាងនេះ តថាគតមិនចាប់រក្សាទេ ។ តថាគតមិនមានការតិះដៀលដោយហេតុ ៣ យ៉ាង តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតមានធម្មិសំដែងល្អហើយ សមណៈក្តី ព្រាហ្មណ៍ក្តី ទេវតាក្តី មារក្តី ព្រហ្មក្តី អ្នកណាមួយក្តី ក្នុងលោក ទាំងពួកចំពោះតថាគត ក្នុងរឿងនោះ ប្រកបដោយហេតុថា ព្រះអង្គមិនមែនមានធម្មិសំដែងដោយល្អដូច្នេះក្តី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតមិនដែលឃើញនូវនិមិត្តនុ៎ះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលតថាគត មិនបានឃើញនូវនិមិត្តនុ៎ះហើយ ក៏ដល់នូវសេចក្តីក្សេមក្សាន្ត ដល់នូវសេចក្តីមិនមានភ័យ ដល់នូវសេចក្តីក្សាហាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីប្រតិបត្តិ ជាទីទៅកាន់ព្រះនិព្វាន ដែលតថាគតបញ្ញត្តហើយ ដោយប្រពៃដល់ពួកសាវ៉ក របស់តថាគត ពួកសាវ៉ករបស់តថាគត ដែលប្រតិបត្តិតាម រមែងមានអាសវៈអស់ហើយ ចានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ដោយបញ្ញាដ៏ឧត្តម ដោយខ្លួនឯងក្នុងបច្ចុប្បន្នហើយ ចានដល់នូវចេតោវិមុត្តិនិងបញ្ញាវិមុត្តិ ដែលមិនមានអាសវៈ ព្រោះអស់ទៅនៃអាសវៈទាំងឡាយ ហើយសម្រេចសម្រាន្តនៅ ។ សមណៈក្តី ព្រាហ្មណ៍ក្តី ទេវតាក្តី មារក្តី ព្រហ្មក្តី អ្នកណាមួយក្តី ក្នុងលោក ទាំងពួកចំពោះតថាគត ក្នុងរឿងនោះ ប្រកបដោយហេតុថា

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតេ

ឥតិបិ តេ ន សុប្ផញ្ញត្តា សាវ្ហាកានំ ឌិញ្ញនកាមិនី បដិបន្ទា យថាបដិបន្ថ ឥវ សាវ្ហាអាសវានំ ១យ ។ បេ ។ សច្ឆិកត្វា ឧបសម្ផជ្ជ វិហរន្ត្ដីតិ ។ ឌិមិត្ដមេតំ ភិក្ខវេ ន សមនុបស្ដ្ដមិ ២តំបហំ ភិក្ខវេ ឌិមិត្ដំ អសមនុបស្ដ្ដន្ដ្ដ ១ទមប្ដ្ដ អកយប្ដ្ដ ២ សារជ្ជប្ដ្ដ ២ ២ ២

សេចក្តីប្រតិបត្តិ ជាទីទៅកាន់ព្រះនិព្វាន ព្រះអង្គមិនមែនជាបញ្ញត្ត ដោយប្រវៃ ដល់ពួកសាវក គួរឲ្យពួកសាវកបស់ព្រះអង្គ ដែលប្រតិបត្តិតាមហើយ ចូលទៅកាន់ចម្ការ ... ...

អកយប្ជ្ជ្ជ ២សារជ្ជ ២ ២ ២

ដល់ទ្រាំសេចក្តីមិនមានភ័យ ដល់ទ្រាំសេចក្តីក្លាហាន ហើយសម្រេចសម្រាន្តនៅ ។ តថាគតមិនមានការតិះដៀលដោយហេតុ ៣ យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុទាំង ៤ យ៉ាងនេះឯង ព្រះតថាគតមិនចាប់រក្សាផង មិនមានការតិះដៀលដោយហេតុ ៣ យ៉ាងនេះផង ។

(៥៦) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលគង់នៅក្នុងវត្តវេឡុវនជិតក្រុងកិមិលា ។ គ្រានោះ ព្រះកិមិលៈដ៏មានអាយុ ចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះព្រះកិមិលៈដ៏មានអាយុ អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ក៏ក្រាបទូលព្រះមានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន អ្វីជាហេតុ អ្វីជាបច្ច័យ កាលបើព្រះតថាគតបរិនិព្វានហើយ ព្រះសទ្ធម្ម មិនតាំងនៅអស់កាលយូរបាន ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលកិមិលៈ ក្នុងសាសនានេះ កាលតថាគតបរិនិព្វានហើយ ពួកភិក្ខុ ភិក្ខុនី ឧបាសក ឧបាសិកា មិនមានសេចក្តីគោរពកោតក្រែង ក្នុងព្រះសាស្តា មិនមានសេចក្តីគោរព កោតក្រែង ក្នុងព្រះធម្ម មិនមានសេចក្តីគោរព កោតក្រែង ក្នុងព្រះសង្ឆ មិនមានសេចក្តីគោរព កោតក្រែង ក្នុងសិក្ខា មិនមានសេចក្តីគោរព កោតក្រែង ក្នុងសមាធិ

អប្ប តិ ស ្ ្ ្

មិនមានសេចក្តីគោរព គោតក្រែង ក្នុងអប្បមាទ: មិនមានសេចក្តីគោរព គោតក្រែង ក្នុងបដិសណ្ឋារ: ។ ម្នាលភិមិល: នេះដូចហេតុ នេះជាបច្ច័យ កាលតថាគតបរិនិព្វានហើយ ព្រះសទ្ធម្មមិនតាំងនៅអស់កាលយូរ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន អ្វីជាហេតុ អ្វីជាបច្ច័យ កាលបើព្រះតថាគតបរិនិព្វានហើយ ព្រះសទ្ធម្មតាំងនៅអស់កាលយូរបាន ។ ម្នាលភិមិល: ក្នុងសាសនានេះ កាលបើតថាគតបរិនិព្វានហើយ ពួកភិក្ខុ ភិក្ខុនី ឧបាសក ឧបាសិកា មានសេចក្តីគោរពគោតក្រែង ក្នុងព្រះសាស្តា មានសេចក្តីគោរពគោតក្រែង ក្នុងព្រះធម៌ មានសេចក្តីគោរពគោតក្រែង ក្នុងព្រះសង្ឆ មានសេចក្តីគោរពគោតក្រែងក្នុងសិក្ខា មានសេចក្តីគោរព គោតក្រែង ក្នុងសមាធិ មានសេចក្តីគោរពគោតក្រែង ក្នុងអប្បមាទ: មានសេចក្តីគោរពគោតក្រែង ក្នុងបដិសណ្ឋារ: ។ ម្នាលភិមិល: នេះជាហេតុ នេះជាបច្ច័យ កាលបើតថាគតបរិនិព្វានហើយ ទើបព្រះសទ្ធម្ម តាំងនៅអស់កាលយូរបាន ។

(៥៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៧ យ៉ាង

ន ចិរស្សេ អាសវានំ ខយា ។ បេ ។ សច្ឆិកត្វា ឧបសម្ផជ្ជ វិហរិស្ស ។ តតមេហិ សត្តហិ ។ ឥធ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សទ្ធো ហោតិ សីលវា ហោតិ ពហុស្សុតো ហោតិ បដិសល្លីនো ហោតិ អារទ្ធវីរិយো ហោតិ សតិមា ហោតិ បញ្ញវា ហោតិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ សត្តហិ ធម្មេហិ សមន្ឋាគតো ភិក្ខុ ន ចិរស្សេ អាសវានំ ខយា ។ បេ ។ សច្ឆិកត្វា ឧបសម្ផជ្ជ វិហរិស្សតិ ។

(៥៨) ឯកំ សមយំ ភគវា ភគ្គេសុ វិហរតি សុំសុមារគិរេ(១) ភេសកឬវនេ មិគទាយេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា មហាមោគ្គល្លានো ឯកនេសុ ភាវ្ជ្ជ្ជ្ជ្ជ្ជ្ជ(២) ចបលាយមានো(៣) ឌំសិ ។ អទ្ទសា ខោ ភគវា ទិព្ពេន ចក្ខុនា វិសុទ្ធេន អតិក្ក្ក្ក្ក្ក្ក្ក ។ ១ សុសមារគិរេតិ ។ ២ ម. ភាវ្ជ្ជ្ជ្ជ ។ ៣ ម. ។ ១ ២ ។ ១ ២ ។ ១ ២

មិនយូរប៉ុន្មាន នឹងបានធ្វើឲ្យដាក់ចោលស់ ចានដល់ ។ លេ ។ ព្រោះអស់ទៅនៃអាសវៈទាំងឡាយ ហើយសម្រេចសម្រាន្តនៅ ។ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៧ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមានសទ្ធា ១ មានសីល ១ ជាពហុស្សុត ១ ជាអ្នកសម្ងំនៅក្នុងទីស្ងាត់ ១ ជាអ្នកប្រារព្ធសេចក្តីព្យាយាម ១ មានសតិ ១ មានបញ្ញា ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៧ យ៉ាងនេះឯង មិនយូរប៉ុន្មាន នឹងបានធ្វើឲ្យដាក់ចោលស់ ចានដល់ ។ លេ ។ ព្រោះអស់ទៅនៃអាសវៈទាំងឡាយ ហើយសម្រេចសម្រាន្តនៅ ។

(៥៨) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ក្នុងសុំសុមារគិរីនាគេសកវ្ចាន ជាទីឲ្យនូវអត់យកដល់ម្រឹគដ៏ត្រូងកគ្គ: ។ សម័យនោះ ព្រះមហាមោគ្គល្លានដ៏មានការ: អង្គុយជាកងក់ ក្នុងកលណ្ឌ លមុត្តគ្រាម ក្នុងដែនមគធ: ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់មានទិព្វចក្ខុដ៏បរិសុទ្ធ ក្នុងបដ ន្ទូរចុ ១ ១ ១

ធិស្ស សេយ្យថាបិ ឆាម ពលវា បុរិសោ សម្ផ្ជ្ជិតំ វា
ពាហំ បសារេយ្យ បសារិតំ វា ពាហំ សម្ផ្ជ្ជិតេយ្យ
ឯវមេវ ភិក្ខវេ សុ សុំសុមារគិរេ ភេសកឬវនេ មិគទាយេ
អន្ធវនេ តេ ១ ១ ១

លុះឃើញហើយ ក៏ទ្រង់ចាត់អំពីកេសកម្ពាវនៃ ជាទីឲ្យនូវអត្ថយដល់ម្រឹគ ដ៏ក្រៃលំបាកមានគ្រាវ ក្នុងដែនកគ្គ: ទៅប្រាកដក្នុងទីបំពោះមុខនៃមហា-មោគ្គល្លានដ៏មានអាយុ ក្នុងកលន្ទកនិវាបមុត្តគ្រាម ក្នុងដែនមគធ: ប្រៀបដូចបុរសមានកំឡាំង គប្បីលាតនូវដៃដែលបត់ចូល ឬគប្បីបត់ចូលនូវដៃដែលលាតចេញ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់លើអាសនៈដែលគេក្រាលថ្វាយ ។ លុះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ហើយ ក៏ត្រាស់ទៅនឹងព្រះមហាមោគ្គល្លានដ៏មានអាយុដូច្នេះថា នែមោគ្គល្លាន អ្នកដ៏ចាស់ ឬ នែមោគ្គល្លាន អ្នកដ៏ចាស់ ឬ ។ ព្រះមហាមោគ្គល្លានតបថា ព្រះការុណាព្រះអង្គ ។ នែមោគ្គល្លាន ព្រោះហេតុនោះ ក្នុងសាសនានេះ កាលបើអ្នកមានសញ្ញាយ៉ាងណាហើយ សេចក្តីងងុយដេកនៅតែគ្របសង្កត់អ្នក អ្នកគប្បីធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវសញ្ញានោះ គប្បីធ្វើនូវសញ្ញានោះ ឲ្យត្រាស់ត្រៃលមឡើង ហេតុនេះ រមែងមានជាប្រាកដ កាលបើអ្នកធ្វើយ៉ាងនេះហើយ នឹងលះសេចក្តីងងុយដេកនោះចុងមិនខាន ។ បើអ្នកធ្វើយ៉ាងនេះហើយ នៅតែលះសេចក្តីងងុយដេកនោះមិនចុងទេ នែមោគ្គល្លាន តាមនោះទៅ អ្នកគប្បីត្រិះរិះ ។ គប្បីពិចារណា ។ គប្បីពិចារណា ។ គប្បីពិចារណា ។ នូវធម៌ដែលធ្លាប់ស្តាប់ហើយ ធ្លាប់រៀនសូត្រហើយ ដោយចិត្ត

ហ៊ីនំ ខោ បនេតំ ១ដ្ឋតិ យន្ត ឃ១ ១ហារតោ
តំ ២ិ១ទ្ធ ២ហ៊ីយ១ ។ នោ ចេ តេ ឃ១
១ហារតោ តំ ២ិ១ទ្ធ ២ហ៊ីយ១ តតោ ១ត្ថ
ម្ហោ១ណ្ណ១ យ១ាសុតំ យ១ាបរ១ត្ថ ១ធ្ម ១ត្ថ១ន
ស១ណ្ណ១ យ១ាកេ១ យ្យ១ាសិ ហ៊ីនំ ខោ បនេតំ ១ដ្ឋតិ យន្ត
ឃ១ ១ហារតោ តំ ២ិ១ទ្ធ ២ហ៊ីយ១ ។ នោ ចេ តេ
ឃ១ ១ហារតោ តំ ២ិ១ទ្ធ ២ហ៊ីយ១ តតោ ១ត្ថ ២ោ១ណ្ណ១
ខ១ាកា ១ណ្ណ១ាសោ១ានិ ១ាវ១ាដ១ យ្យ១ាសិ ១ាណ១ានា ១ត្ថ១ានិ
១ន១ុ២ដ្ឋ១ យ្យ១ាសិ ហ៊ីនំ ខោ បនេតំ ១ដ្ឋតិ យន្ត ឃ១
១ហារតោ តំ ២ិ១ទ្ធ ២ហ៊ីយ១ ។ នោ ចេ តេ ឃ១
១ហារតោ តំ ២ិ១ទ្ធ ២ហ៊ីយ១ តតោ ១ត្ថ ២ោ១ណ្ណ១
ខ១ាយ១ាសនា ខ១ន១ាកេ១ ១ត្ថ១ានិ ១ន១ុ២ដ្ឋ១ាន
ន១ិ១ា ១ន១ុ១ណ្ណ១ាកេ១ យ្យ១ាសិ ១ន១ាត្ថ១ានិ ១ារ១ាកេ១ាន
ខ១ណ្ណ១ាកេ១ យ្យ១ាសិ ហ៊ីនំ ខោ បនេតំ ១ដ្ឋតិ យន្ត
ឃ១ ១ហារតោ តំ ២ិ១ទ្ធ ២ហ៊ីយ១ ។ នោ ចេ
តេ ឃ១ ១ហារតោ តំ ២ិ១ទ្ធ ២ហ៊ីយ១ តតោ
ត្ថ ២ោ១ណ្ណ១ ១ាណ១ាកសញ្ញ ២ន១ិ១ាកេ១ យ្យ១ាសិ

ហេតុនុ៎ះ រមែងមានជាប្រាកដ កាលបើអ្នកធ្វើយ៉ាងនេះ នឹងអាចលះ
សេចក្តីងងុយងោកនោះបានមិនខាន ។ បើអ្នកធ្វើយ៉ាងនេះហើយ នៅ
តែលះសេចក្តីងងុយងោកនោះមិនបានទេ នែមោគ្គល្លាន តពីនោះទៅ
អ្នកគប្បីស្វាធ្យាយនូវធម៌ដែលអ្នកទ្រាប់ស្តាប់ហើយ ទ្រាប់រៀនសូត្រហើយ
ដោយពិស្តារ ហេតុនុ៎ះ រមែងមានជាប្រាកដ កាលបើអ្នកបានធ្វើយ៉ាងនេះ
នឹងលះសេចក្តីងងុយងោកនោះបានមិនខាន ។ កាលបើអ្នកធ្វើយ៉ាងនេះ
នៅតែលះសេចក្តីងងុយងោកនោះមិនបានទេ នែមោគ្គល្លាន តពីនោះ
ទៅ អ្នកគប្បីខ្ជៀលនូវប្រហោងត្រចៀកទាំងពីរ ហើយគប្បីស្ទាបអង្អែល
ខ្លួនដោយដៃ ហេតុនុ៎ះ រមែងមានជាប្រាកដ កាលបើអ្នកធ្វើយ៉ាងនេះ
នឹងលះសេចក្តីងងុយងោកនោះបានមិនខាន ។ បើអ្នកធ្វើយ៉ាងនេះ
ហើយ នៅតែលះសេចក្តីងងុយងោកនោះមិនបានទេ នែមោគ្គល្លាន
តពីនោះទៅ អ្នកគប្បីក្រោកពីអាសនៈ ហើយយកទឹកលាងភ្នែក រួច
គប្បីក្រឡេកមើលទិសទាំងឡាយ គប្បីក្រឡេកមើលផ្កាយនក្ខត្តបុ្ចកា
ហេតុនុ៎ះ រមែងមានជាប្រាកដ កាលបើអ្នកបានធ្វើយ៉ាងនេះ នឹងអាចលះ
សេចក្តីងងុយងោកនោះបានមិនខាន ។ កាលបើអ្នកបានធ្វើយ៉ាងនេះ
នៅតែលះសេចក្តីងងុយងោកនោះមិន ១២ នែមោគ្គល្លាន តពីនេះ
ទៅ អ្នកគប្បីធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវអាលោកសញ្ញា (សេចក្តីសំគាល់នូវពន្លឺ)

ធិកសញ្ញំ អនិដ្ឋហេយ្យាសិ យថា ធិកា តថា រត្តី
យថា រត្តី តថា ធិកា ឥតិ ១ រ៉ាជេន(១) ចេតសោ
អភិយោនេន សម្ពាសំ ចិត្តំ ភាវយ្យាសិ
ហ៊ាំ ០ ០ ០

គប្បីរាងវិជ្ជានទ្ធូសញ្ញាថា រាលៃថ្ម គឺអធិជ្ជានថា រាលៃថ្ម យ៉ាងណា
រាលយប់ ក៏យ៉ាងនោះ រាលយប់ យ៉ាងណា រាលៃថ្ម ក៏យ៉ាង
នោះដែរ គប្បីមានចិត្តបើកស្រឡះដូច្នេះ មិនមានអ្វីរួបរឹត ចំរើនទ្ធូ
ចិត្តប្រកបដោយពន្លឺ ហេតុនោះ រមែងមានជាប្រាកដ កាលបើអ្នកបានធ្វើ
យ៉ាងនេះ នឹងលះសេចក្តីងងុយដេកនោះបានមិនខាន ។ កាលបើអ្នកបាន
ធ្វើយ៉ាងនេះ នៅតែលះសេចក្តីងងុយដេកនោះមិនបានទេ នែមោគ្គល្លាន
តាមនោះទៅ អ្នកគប្បីមានសេចក្តីសំគាល់ ក្នុងវាងក្រោយ នឹងវាងមុខ
មានឥន្ទ្រិយតាំងនៅខាងក្នុង មានចិត្តមិនប្រព្រឹត្តទៅខាងក្រៅ ហើយគប្បី
អធិជ្ជានទ្ធូចិបត្ត្រម ហេតុនុ៎ះ រមែងមានជាប្រាកដ កាលបើអ្នកធ្វើយ៉ាង
នេះ នឹងលះសេចក្តីងងុយដេកនោះបានមិនខាន ។ កាលបើអ្នកបានធ្វើ
យ៉ាងនេះ នៅតែលះសេចក្តីងងុយដេកនោះមិនបានទេ នែមោគ្គល្លាន
តាមនោះទៅ អ្នកគប្បីសម្រេចនូវសីហសេយ្យ គឺដេកដូចជាសត្វសីហៈ
ផ្តៀងទៅខាងស្តាំ គប្បីតម្រង់ជើងជាន់ជាន់ ជាអ្នកមានសតិ មាន
សម្បជញ្ញៈ គប្បីធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវផ្ទានសញ្ញា គឺសេចក្តីសំគាល់ថា នឹង
ក្រោកឡើង នែមោគ្គល្លាន កាលបើអ្នកភ្ញាក់ហើយ គប្បីក្រោកឡើង
ឲ្យឆាប់ ដោយគិតថា រកគ្មានអញនឹងមានប្រកបរឿយ ១ នូវសេចក្តីសុខ
ព្រោះការដេក មិនប្រកបរឿយ ១ នូវសេចក្តីសុខ ព្រោះការចំរើត

ន ឥទ្ធិសុ១ អនុយុត្តោ វិហរិស្សតិ ។ ឯវញ្ហិ តេ មោគ្គល្លាន សិក្ខិតព្ពំ ។ តស្មាតិហ មោគ្គល្លាន ឯវំ សិក្ខិតព្ពំ ន ទ្ធាសោណ្ហំ បត្តហេតា ការណំ ឧបសន្ត្ថ ចិ ស្ស្ត ។ ឯវញ្ហិ តេ មោគ្គល្លាន សិក្ខិតព្ពំ ។ សចេ មោគ្គល្លាន ភិក្ខុ ទ្ធាសោណ្ហំ បត្តហេតា ការណំ ឧបសន្ត្ថ ចិ ត សន្ត ហ ចិ មោគ្គល្លាន ការណេ ភិ ទ-ការណ ចិ យេ ន មនុស្ស អាតត ភិ ក្ខ ន ចិ ន ចិ ន ។ ត ត្ត ភិ ក្ខ ឯ ហ ចិ ។ ត ត្ត ភ ចិ ។ ។ ។

មិនប្រកបរឿយ ។ ន្ទ្រាសេចក្ដីសុខ ព្រោះសេចក្ដីផ្ទុយផ្ទាក់ទេ ។ នែ
មោគ្គល្លាន អ្នកត្រូវសិក្សាយ៉ាងនេះឯង ។ នែមោគ្គល្លាន ព្រោះហេតុនោះ
ក្នុងសាសនានេះ អ្នកគប្បីសិក្សាយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញមិនលើកឡើង
ន្ទ្រាប្រមោយគឺចិត្តឲ្យខ្ពស់ហើយ ចូលទៅរកត្រកូលទាំងឡាយទេ ។
នែមោគ្គល្លាន អ្នកគប្បីសិក្សាយ៉ាងនេះ ។ នែមោគ្គល្លាន បើកិក្ខុលើក
ឡើងន្ទ្រាប្រមោយគឺចិត្តឲ្យខ្ពស់ ចូលទៅរកត្រកូលទាំងឡាយហើយ នែ
មោគ្គល្លាន ព្រោះក្នុងត្រកូលទាំងឡាយ រមែងមានកិច្ចដែលគួរធ្វើប្រើន
មនុស្សទាំងឡាយ រមែងមិនយកចិត្តទុកដាក់ នឹងកិក្ខុដែលមកដល់ទេ ។
ក្នុងរឿងនោះ កិក្ខុមានសេចក្ដីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ក្នុងវេលានេះ អ្នក
ណាហ្ន + បំបែកអាត្មាអញចេញពីត្រកូលនេះ ចានជាមនុស្សទាំងនេះ
មានសេចក្ដីធុញទ្រាន់ក្នុងអាត្មាអញ ។ សេចក្ដីអៀនខ្មាស រមែងមាន
ដល់កិក្ខុនោះ ដោយមិនមានលាភ គ្រាលបើកិក្ខុមានសេចក្ដីអៀនខ្មាស
កើតឡើងហើយ សេចក្ដីពយមាយ ក៏កើតឡើង គ្រាលបើកិក្ខុមាន
សេចក្ដីពយមាយ កើតឡើងហើយ សេចក្ដីមិនសង្រ្ដម ក៏កើតឡើង
គ្រាលបើសេចក្ដីមិនសង្រ្ដមកើតឡើងហើយ ចិត្តក៏ធ្លាយអំពីសមាធិ ។ នែ
មោគ្គល្លាន ព្រោះហេតុនោះ ក្នុងសាសនានេះ អ្នកគប្បីសិក្សា
យ៉ាងនេះថា អាត្មាអញ នឹងមិនពោលន្ទ្រាពាក្យទាស់ទែង ។

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ឯកកនិបាតេ

ឯវញ្ចិ តេ មោក្ខ្លាន សំវិជ្ជិតព្ពំ ។ ក្តាហិ តាយ
មោក្ខ្លាន ឆាយ សតិ ឆាយ ពាហុ ។ ចាដ
ឆ្ងាំ ឆាយ ពាហ្ស ។ សតិ ទ្ធ ។ ទ្ធ ។ ទ្ធ
អសំ ។ ។ អសំ ។ ។ ។

នែមោគ្គល្លាន អ្នកគប្បីសិក្សាយ៉ាងនេះចុះ នែមោគ្គល្លាន កាលបើ
ពាក្យតាមនៃធម្មានហើយ ការណ្ហានិយាយច្រើន ក៏ប្រាកដឡើង
កាលបើការណ្ហានិយាយច្រើនមានហើយ សេចក្តីរាយមាយ ក៏ប្រាកដ
ឡើង កាលបើសេចក្តីរាយមាយមានហើយ សេចក្តីមិនសង្រ្ត្ម ក៏ប្រាកដ
ឡើង កាលបើសេចក្តីមិនសង្រ្ត្មមានហើយ ចិត្តក៏ធ្លាយអំពីសមាធិ ។
នែមោគ្គល្លាន តថាគត មិនបានសរសើរនូវការដាបដំពាក់ដោយវ៉ត្ថុតាំង
អស នែមោគ្គល្លាន ប៉ុន្តែ តថាគត មិនមែនជាមិនសរសើរការដាប
ដំពាក់ដោយវ៉ត្ថុតាំងអស់ទេ នែមោគ្គល្លាន តថាគត មិនបានសរសើរ
តែនូវការដាប់ដំពាក់ ដោយគ្រហស្ថ ទាំងបព្វជិតតាំងឆ្នាយប៉ុណ្ណោះ ឯ
សេនាសនៈណា មានសំឡេងតិច មិនមានសំឡេងគឹកកង មានឱ្យ
ចម្ងាយ ... ...

កតាវតា ឯ ទោ ភន្តេ ភិក្ខុ សង្ខ្ជ្ជ្ជ្ជ ឥណ្ណា-
សង្ខ្ជ្ជ្ជ្ជ្ជ្ជ ហ្ការ ហ្ការ ហ្ការ

ចតុត្ថ្ងៃ ព្រះអគ្គ ដ៏ចំរើន ភិក្ខុ មានចិត្ត ផុតស្រឡះ ពិត ក្នុងការ អស់ទៅ
នៃ តណ្ហា មានសេចក្ដីសម្រេចដ៏ទៀត មានសេចក្ដីក្សេមចាកយោគៈ
ដ៏ទៀត មានព្រហ្មចរិយ ដ៏ទៀត មានទីបំផុត ដ៏ទៀត ជាបុគ្គល
ប្រសើរ ជាងទេវតានឹងមនុស្ស ចាំងឡាយ យ៉ាងសង្ខេប គឺជាយ
ហេតុ ប៉ុ្ន ន ហ្ន ។ នៃ មោគ្គ ល្ងាន ភិក្ខុ ក្នុងសាសនានេះ មានការ
ចេះដឹងថា ធម្មិ ចាំ ងអស់ មិនគួរ ប្រ ព្រ ឹ ត្ត ទៅ ដើ ម្ប ីសេ ចក្ដ ីប្រ ការ ន ់
ម ាំ ទ ្ ម ី យ នៃ ម ោ គ ្ គ ល ្ ង ន ភ ិ ក ្ ខ ុ ម ា ន ក ា រ ច េ ះ ដ ឹ ង ន ុ ះ ថ ា ធ ម ិ (((

បដិនិស្សគ្គានុបស្សី វិហរតិ ។ ១ ២ តេ ញ្ចិ លោកេ
ឧបាទិយតិ អនុបាទិយំ ។ ១ ២ តេ ញ្ចិ លោកេ អភិនិវិស្ស
បច្ចត្តញ្ញេវ ២ តិ ១ ញ្ញាយ ២ តិ ១ ២ ណ ២ ១ ២ ១ ២ ១

ពិចារណាឃើញរឿយ ៗ នូវកិរិយាលះបង់ ក៏លែងប្រកាន់មាំនូវវត្ថុណា
មួយក្នុងលោក តាលបើមិនប្រកាន់មាំហើយ រមែងមិនតក់ស្លុត តាល
បើមិនតក់ស្លុតហើយ ក៏រមែងបរិនិព្វានដោយពិត (ភិក្ខុនោះ) ដឹង
ច្បាស់ថា ជាតិអស់ហើយ ព្រហ្មចរិយធម៌ អាត្មាអញបានអប់រំហើយ
សោឡសកិច្ច អាត្មាអញបានធ្វើស្រេចហើយ មគ្គភាវនាកិច្ចដទៃប្រព្រឹត្ត
ទៅ ដើម្បីសោឡសកិច្ចនេះទៀត មិនមានឡើយ ។ ម្នាលមោគ្គល្លាន
ភិក្ខុមានចិត្តផ្ទុតស្រឡះ ព្រោះធ្វើដមិនោះឲ្យជាការម្ចាស់ ក្នុងការអស់ទៅ
នៃតណ្ហា មានសេចក្ដីបម្រុងដ៏ទៀង មានសេចក្ដីក្សេមចាកយោគៈ
ដ៏ទៀង មានព្រហ្មការ្យដ៏ទៀង មានទីបំផុតដ៏ទៀង ជាបុគ្គលប្រសើរ
ជាងទេវតានឹងមនុស្សទាំងឡាយយ៉ាងសន្ធឹម ដោយហេតុដូច្នេះឯង ។

(៥៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ កុំខ្ជាបនូវបុណ្យឡើយ
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពាក្យថា បុណ្យនេះជាឈ្មោះនៃសេចក្ដីសុខ ។
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតដឹងច្បាស់ថា តថាគតបានបំពេញមេត្តា-
ចិត្តដែលជាទីប្រាថ្នា ជាទីត្រេកអរ ជាទីគាប់ចិត្ត ជាផលដែលបុគ្គល
ទទួលរឿយ ៗ អស់ឆ្នាំ ៧ ជាយូរអង្វែង លុះតថាគតបំពេញនូវមេត្តាចិត្ត
អស់ឆ្នាំ ៧ ហើយ ក៏មិនបានមកកាន់លោកនេះទៀត អស់សំវដ្ដកប្ប
និងវិវដ្ដកប្ប ៧ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលដែលលោកវិនាសទៅ

អាតសប្ប្ដមតោ ហោតិ ១ ១ ១

បណ្ណាសកាសង្គហិត អញ្ញាតវគ្គ

តថាគត ជានទៅកើតក្នុងអាកសព្រហ្ម កាលដែលលោកចំរើនឡើង តថាគតជានទៅកាន់ព្រហ្មវិមានដែលសូន្យ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងព្រហ្មវិមាននោះ តថាគតជាព្រហ្ម ជាមហាព្រហ្ម គ្របសង្កត់លើព្រហ្មឯទៀត ។ ព្រហ្មឯទៀត មិនអាចគ្របសង្កត់តថាគតជាន តថាគតជាអ្នកឃើញហេតុសព្វគ្រប់ ជាអ្នកធ្វើព្រហ្មទាំងពួង ឲ្យលុះក្នុងអំណាចខ្លួន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតកើតជាសក្ក្ទេវរាជ ៣៦ ដង ។ តថាគតជានស្តេចចក្រពត្តិ ប្រកបដោយធម៌ ជាធម្មរាជ ជាឥស្សរៈក្នុងផែនដីមានព្រំប្រទល់ ក្នុងទីបំផុតនៃសមុទ្រទាំង ៤ មានជ័យជំនះដល់នូវការៈមាំមួនក្នុងជនបទ បរិបូណ៌ដោយរតនៈទាំង ៧ ប្រការ ជាប្រើនរយផង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ រតនៈ ៧ ប្រការនេះ កើតដល់តថាគតនោះ គឺចក្ក-រតនៈ ១ ហត្ថិរតនៈ ១ អស្សរតនៈ ១ មណីរតនៈ ១ ឥត្ថីរតនៈ ១ គហបតិរតនៈ ១ បរិនាយករតនៈ ១ ជាគំរប់ ៧ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត មានកូនប្រើនពាន់ ជាអ្នកក្លៀវក្លា មានសភាពជាអ្នកមានសេចក្តីព្យាយាម អាចញ្ជាំញ្ជីនូវសេនានៃស្តេចដទៃបាន ។ តថាគតបានឈ្នះហើយ នៅគ្រប់គ្រងនូវផែនដីនេះ ដែលមានសាគរជាទីបំផុត ដោយធម៌មិនចាប់ប្រើអាជ្ញា មិនចាប់ប្រើគ្រឿងសស្ត្រាទេ ។

ព្រះគន្ថបិដកៗ អង្គុត្តរនិកាយ សត្តកនិបាតៗ

ឋសុ ធម្ម ធាតុ ១ ១ ១

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត ចានយើញនូវផលនៃបុណ្យ ជាកុសលហើយ ក៏ចានប្រាប់ពួកសត្វអ្នកស្វែងរកនូវសេចក្ត សុខ ហើយចំរើននូវមេត្តចិត្ត អស់ ៧ ឆ្នាំ មិនចាន មកកានលោកនេះទៀត អស់សំវដ្ដកប្ប១ និងវិវដ្ដកប្ប ៧ ដង ក្នុងកាលវែងលោកវិនាស តថាគតទៅកើតក្នុងអាកាសព្រហ្ម ក្នុងកាលដែលលោកចំរើន តថាគត ចូលទៅកាន់ព្រហ្មលោក ដែលសូន្យ ក្នុងកាលនោះ តថាគត ចានជាមហាព្រហ្ম ជាអ្នកធ្វើព្រហ្មឯទៀត ឲ្យលុះក្នុងអំណាចនៃខ្លួនអស់ ៧ ដង ចានជាស្ដេចនៃទេវតា ជាកំពូលនៃទេពតាអស់ ១០ ដង ចាន ជាស្ដេចចក្រពត្ដិ ជាធំក្នុងជម្ពូទ្វីប ១ ចានជាក្សត្រដែលចាន ម្ចាស់ទ្រព្យ ជាអធិបតីរបស់មនុស្ស ចានឈ្នះនូវផែនដី នេះ ដោយធម៌ មិនចាប់ប្រើអាវុធ មិនចាប់ប្រើគ្រឿង សស្ត្រ មិនចាប់ទ័ពដ៏ធំ ១ ចានប្រៀនប្រដៅ ដោយធម៌ដ៏ស្ងៀម ហើយចានសោយផលសម្ដ្ដិនោះ លើ មណ្ឌលនៃផែនដីនេះ ដោយធម៌ តែងចានកើតក្នុងត្រកូល ស្ដុកស្ដម្ភ មានទ្រព្យច្រើន មានកាគៈច្រើន បរិបូណ៌ ដោយតាមទាំងពួងដង ដោយរតនៈទាំង ៧ ដង

ពុទ្ធា សន្ធ្លាហកា លោកេ តេហិ ឯតំ សុទេសិតំ
ឯស ហេតុ មហាន្តស្ស ជ ១ ១ យេន ១ ១ ១
ជ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១
ឥទ្ធិមា យសវា ហោមិ ជ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១
ត ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១
ត ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១
ត ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១
ត ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១

(៦០) អ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១

ព្រះពុទ្ធ ទ្រង់ឆ្លាយ ជាអ្នកសង្គ្រោះពួកសត្វលោក ព្រះពុទ្ធ ទ្រង់
នោះ ទ្រង់សំដែងដោយប្រពៃ នូវហេតុ+ នេះជាហេតុ
ហៅថា ជាម្ចាស់នៃផែនដីរបស់ជនដ៏ច្រើន តថាគតជាស្តេច
មានទ្រព្យសម្បត្តិច្រើន ជាអ្នកអង់អាច ជាអ្នកមានបុទ្ធិ មាន
យស ជាឥស្សរៈក្នុងជម្ពូទ្វីប ។ បុគ្គលណាស្តាប់ហើយ
មិនជ្រះថ្លា ចាត់ជាកណ្ហាកិណ្ណ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គល
មានប្រាថ្នានូវប្រយោជន៍ ប្រាថ្នានូវតាវៈដ៏ធំ រលឹកនូវពុទ្ធ-
សាសនា គប្បីធ្វើនូវសេចក្តីគោរពនូវព្រះសទ្ធម្មចុះ ។

(៦០) គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ស្ងប់ប្រជាប់ចិត្ត
ទ្រង់ចីវរ ក្នុងបុព្វណ្ហសម័យ ហើយចូលទៅលំនៅ របស់អនាថបិណ្ឌិក-
គហបតី លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏គង់លើអាសនៈដែលគេក្រាលថ្វាយ ។
សម័យនោះឯង មនុស្សពាន់ឆ្ងាយ មានសំឡេងហ៊ោកញ្ជ្រៀវក្នុងលំនៅ
នៃអនាថបិណ្ឌិកគហបតី ។ លំដាប់នោះ អនាថបិណ្ឌិកគហបតី ចូលទៅ
គាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះ
ដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះអនាថបិណ្ឌិកគហបតី
អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ក៏ទ្រង់ត្រាស់ដូចតទៅថា

ឥតិ ១ ។ ។ ។

ម្នាលគហបតី មនុស្សពាល ១ ១ ១

បណ្ណាសការសង្គហ៊ីពោ អញ្ញាកតវគ្គោ

មាតុសមា ភគិនីសមា សខីសមា ធារសីសមា ។ ឥមា ខោ សុជាតេ សត្ត បុរិសស្ស ភរិយា ។ តាសំ ត្វំ ឧ ភតមាតិ ។ ជាហ៊ំ ភន្តេ ឥមស្ស ភគវតោ សន្ធ្ជ្ជ្ជ្ជ ភាសិតស្ស ជ្ជ្ជ្ជ ជ្ជ្ជ្ជ ជ្ជ្ជ្ជ ។ សាធុ មេ ភន្តេ ភគវា តថា ធម្មំ ទេសេតុ យថាហ៊ំ ឥមស្ស ភគវតោ សន្ធ្ជ្ជ្ជ ភាសិតស្ស ជ្ជ្ជ្ជ ជ្ជ្ជ្ជ ។ ។ ។

មាតុសមាភរិយា (ភរិយាស្នេហ៍ដោយមាតា) ១ ភគិនិសមាភរិយា (ភរិយាស្នេហ៍ដោយប្អូនស្រី) ១ សខីសមាភរិយា (ភរិយាស្នេហ៍ដោយសំឡាញ់) ១ ទាសីសមាភរិយា (ភរិយាស្នេហ៍ដោយខ្ញុំស្រី ១ ។ ម្នាលនាងសុជាតា នេះជាភរិយា ៧ ពួក របស់បុរស ។ បណ្ណាភរិយាទាំង ៧ ពួកនោះ នាងជាភរិយាដូចម្តេច ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គមិនបានដឹងន្ទូវអត្ថនៃកាសិតនេះ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងដោយសេចក្តីសង្ខេប ឲ្យពិស្តារបានទេ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គគប្បីដឹងន្ទូវអត្ថនៃកាសិតនេះ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សំដែងហើយ ដោយសេចក្តីសង្ខេប ឲ្យពិស្តារបាន យ៉ាងណា សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគសំដែងន្ទូវធម៌ឲ្យប្រៃពៃដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ យ៉ាងនោះ ។ ម្នាលនាងសុជាតា បើដូច្នោះ ចូរនាងចាំស្តាប់ ចូរធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ដោយប្រៃពៃ តថាគតនឹងសំដែង ។ នាងសុជាតា ជាយ៉ាសុណ្ហា បានទទួលព្រះពុទ្ធដីកាព្រះដ៏មានព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះថា

ភរិយាដែលស្វាមីលោះមកដោយទ្រព្យ ស្ត្រីមានចិត្តប្រទូស្ត (ទ្រឹងស្វាមី) មានសេចក្តីមិនអនុគ្រោះនូវប្រយោជន៍ ជាអ្នកត្រេកត្រអាលក្នុងបុរសដទៃ ម្ចាស់ទ្រាយ ខ្ជិលទ្រាយ ដើម្បីសម្ងាប់ (ប្តី)

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតេ

យោ ឥធ្យ បុរិសស្ស ភរិយា
ទ្ធ ១ ១ ១

ស្ត្រីណា ជាភរិយានៃបុរស មានសភាពដូច្នេះ ស្ត្រីនោះ ហៅថា វធភរិយា ។ ស្វាមីនៃស្ត្រីបានទូរទ្រព្យណា ហើយដំកល់ទុក ដើម្បីធ្វើនូវសិល្ប:ក្តី នូវជំនួញក្តី នូវកសិ-កម្មក្តី ស្ត្រីនោះ ក្រាបថ្វាយដើម្បីលួចកិបយកនូវទ្រព្យសម្បត្តិ ចន្ទ្រចអំពីទ្រព្យនោះ ស្ត្រីណា ជាភរិយានៃបុរសមានសភាពដូច្នេះ ស្ត្រីនោះ ហៅថា ចោរីភរិយា ។ ស្ត្រីមិនមានសេចក្តីក្រាបថ្វាយនឹងធ្វើនូវការងារ ជាអ្នកខ្ជិលច្រអូស ស៊ីច្រើន រឹងរូសកាច ពោលនូវពាក្យអាក្រក់ ប្រព្រឹត្តគ្រប់សង្ឆត់នូវស្វាមីដែលមានឫទ្ធិយាម ប្រើងប្រែង ស្ត្រីណា ជាភរិយានៃបុរសមានសភាពដូច្នេះ ស្ត្រីនោះ ហៅថា អយ្យភរិយា ។ ស្ត្រីណា មានសេចក្តីអនុគ្រោះនូវប្រយោជន៍សព្វ ។ កាលបើរក្សាប្តី ដូចជាមាតារក្សាកូន ចាំងរក្សានូវទ្រព្យដែលស្វាមីនោះ បានមកអំពីទីនោះ ។ ស្ត្រីណា ជាភរិយានៃបុរសមានសភាពដូច្នេះ ស្ត្រីនោះ ហៅថា មាតាភរិយា ។

បណ្ណាសកាសង្គហ៊ីពៅ អញ្ញកតវគ្គ

យថាបិ ផេដ្ឋា ភតិនី ភាគិដ្ឋា
សតារកា ហោតិ សភាមិ សាមិកេ
ហិរមនា ភត្តុសាធុវត្ថិនី
យា ឥត្ថ្យ បុរិសស្ស ភរិយា
ភតិនី ច ភរិយាតិ ច សា ឧ្ចតិ ។
យាចិត ធិស្ហាន ឧតិ ឧមោនតិ
ឧ ១ ១ ១

ស្ត្រីមានសេចក្តីគោរព ក្នុងស្វាមីរបស់ខ្លួន ដូចបុគ្គលស្រីគោរព
បង្ហ្ស ។ មានសេចក្តីអៀនខ្មាស ប្រព្រឹត្តទៅតាមអំណាច
នៃកស្តា ។ ស្ត្រីណា ជាភរិយានៃបុរស ។ មានសភាពដូច្នេះ
ស្ត្រីនោះ ហៅថា ភគិនីភរិយា ។ ស្ត្រីណា ក្នុងលោកនេះ
ចានយើញនូវប្តីហើយ ក៏ភ្ជាយ ដូចជាសំឡាញ់ ។ ចាន
យើញសំឡាញ់ ដែលមកអស់កាលយូរ ។ ស្ត្រីនោះ ។ ១ ។ ១ ។ ១ ។
ដោយត្រកូល ។ ១ ។ ១ ។ ១

យោ ចីធ ការិយា ១ធ ១ការ ១ ១ ១ ១ ១

ចោរ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១

ទុស្សីលវ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១

១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១

យោ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១

១ ១

ភរិយាណា ក្នុងលោកនេះ ដែលហៅថា ផ្ទៃកាត្តី ហៅថា ចោរីត្តី ហៅថាអយ្យាត្តី ភរិយាទាំងនោះ មានសភាពជាស្ត្រីទ្រុស្តសីល រឹងរូស មិនមានសេចក្តីគោរព លុះបែកធ្លាយកាយស្លាប់ទៅ រមែងទៅកាន់នរក ។ ភរិយាណា ក្នុងលោកនេះ ដែលហៅថាមាតាត្តី ភគិនីត្តី សខីត្តី ទាសីត្តី ភរិយាទាំងនោះ ជាស្ត្រីសង្រួមអស់កាលជាយូរអង្វែង ព្រោះតាំងនៅក្នុងសីលធម៌ លុះបែកធ្លាយកាយស្លាប់ទៅ រមែងទៅកាន់សុគតិ ។

ម្នាលនាងសុជាតា នេះជាភរិយា របស់បុរស ៧ ពួក បណ្តាភរិយាទាំង ៧ ពួកនោះ នាងតើជាភរិយាដូចម្តេច ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ សំគាល់ទុកនូវខ្ញុំព្រះអង្គ ថាជាភរិយា ស្មើដោយទាសីរបស់ស្វាមី ចាប់ដើមអំពីថ្ងៃនេះតទៅ ។

[៦១] *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ ៧ យ៉ាងនេះ ជាទីត្រេកអរនៃសត្រូវ ជាហេតុនៃសត្រូវ រមែងមកកាន់ស្ត្រីភាព ក្នុងបុរិសភាពដែលមានសេចក្តីត្រេះ ។ ធម៌ ៧ យ៉ាង តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សត្រូវក្នុងលោកនេះ រមែងប្រាថ្នានូវហេតុ យ៉ាងនេះ ដល់សត្រូវថា ១ ហ្ន + សូមឲ្យបុគ្គលនេះ មានវណ្ណៈអាក្រក់ ។*

តំ កិស្ស ហេតុ ។ ន ភិក្ខវេ សមត្ថោ សមត្ថស្ស
ឋានាយ ឧន្ធតិ ។ តោ ឧទាយ ភិក្ខវេ ឧ្យាសមុត្ត្ណោ
ជាតិ ជ ជ ។ ជ ជ ។ ជ ។ ។ ។

រឿងនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សត្រូវ រមែងមិនត្រេកអរដល់សត្រូវ ព្រោះវណ្ណៈទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសបុគ្គលនេះ (កាលបើ) មានសេចក្តីក្រោធ មានសេចក្តីក្រោធគ្របសង្កត់ មានសេចក្តីក្រោធរួបរឹតហើយ បុរសបុគ្គលនោះ ទុកជាលាបស្រទ្ធាបណ្ណ ជ្រាបការសក់ទ៉ងពុកមាត់ ហើយស្លៀកសំពត់ទាន់ពណ៌ស ក៏មែនពិតហើយ ប៉ុន្តែបុរសបុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា មានវណ្ណៈអាក្រក់ ជាអ្នកមានសេចក្តីក្រោធគ្របសង្កត់ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះបេរាយ៉ាធម្មិ ១ ជាទីត្រេកអរនៃសត្រូវ ជាហេតុនៃសត្រូវ រមែងមកកាន់ស្ត្រីកាត ឬបុរិសកាតដែលមានសេចក្តីក្រោធ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត សត្រូវ រមែងប្រាថ្នានូវហេតុយ៉ាងនេះ ដល់សត្រូវថា ទ្ធ ! សូមឲ្យបុគ្គលនេះ ដេកជាទុក្ខ ។ រឿងនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សត្រូវ រមែងមិនត្រេកអរ ក្នុងការដេក ជាសុខរបស់សត្រូវទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសបុគ្គលនេះ មានសេចក្តីក្រោធ មានសេចក្តីក្រោធគ្របសង្កត់ មានសេចក្តីក្រោធរួបរឹតហើយ

ភិញ្ញាមិ សោ បណ្ឌិតេ សេតិ តោនកត្តេ បដ-
ភ្ជ្ជតេ បដលិកត្តេ ភ្ជ្ជនលិមិតមត្ថ្ថ្ថ្ថ្ជ្ជ្ជ្ជ្ជ្ជ្ជ្ជ
ស ទ្ធ្ជ្ជ ទ ទ ទ

ឬ ១ ១ ១

ឥស្ស្ដ្ដ ១ ១ ១

នេះជាធម៌ ជាសត្រូវដល់គ្នានឹងគ្នា ដែលសត្រូវនោះ មានសេចក្តីក្រោធគ្របសង្កត់ គាន់យកហើយ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីមិនជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីទុក្ខអស់កាលជាយូរអង្វែង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌ទី ៣ ដែលជាទីត្រេកអរនៃសត្រូវ ជាហេតុនៃសត្រូវរមែងមកគាន់ស្ត្រីភាព ឬ បុរិសភាពដែលមានសេចក្តីក្រោធ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត សត្រូវរមែងប្រាថ្នាយ៉ាងនេះដល់សត្រូវថា ឯណ្ហ សូមឲ្យបុគ្គលនេះ កុំមានកោគៈឡើយ ។ រឿងនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សត្រូវ រមែងមិនត្រេកអរដល់សត្រូវ ព្រោះមានកោគៈទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើបុរសបុគ្គល មានសេចក្តីក្រោធ មានសេចក្តីក្រោធគ្របសង្កត់ មានសេចក្តីក្រោធរួចហើយ កោគៈទាំងឡាយណា ដែលបុគ្គលនោះ ធ្លាប់មកដោយសេចក្តីប្រឹងប្រែងពាយ៉ាមសន្ធឹងដោយកំឡាំងដៃ ចែកញើសហូរញើស ប្រកបដោយធម៌ ធ្លាប់មកដោយធម៌ ព្រះកជាទាំងឡាយ រមែងញ៉ាំងកោគៈទាំងនោះ របស់បុគ្គលដែលមានសេចក្តីក្រោធគ្របសង្កត់ ឲ្យបួលទៅកាន់ព្រៃយ៉ាង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌ទី ៤ ដែលជាទីត្រេកអរនៃសត្រូវ ជាហេតុនៃសត្រូវ រមែងមកកាន់ស្ត្រីភាព ឬ បុរិសភាព ដែលមានសេចក្តីក្រោធ ។

បុន ចបរំ ភិក្ខវៃ សមត្តោ សមត្តស្ស ឯវំ ឥច្ឆតិ
អហោ វតាយំ ន យសវា អស្សន្តិ ។ តំ កិស្ស
ហេតុ ន ភិក្ខវៃ សមត្តោ សមត្តស្ស យសវតាយ
ឥច្ឆតិ តោ ឯតោ យំ ភិក្ខវៃ បុរិសបុគ្គលោ តោ ជា-
ភិក្ខូ តោ ឯបរៃ យេ ឯ ស្ស ។ ហោតិ យសោ
អប្ប ។ ។ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត សត្រូវ រមែងប្រាថ្នាយ៉ាងនេះ ដល់សត្រូវថា ១ សូមឲ្យបុគ្គលនេះ កុំមានយសឡើយ ។ រឿងនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សត្រូវ រមែងមិនត្រេកអរដល់សត្រូវ ព្រោះមានយសទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសបុគ្គលនេះ មានសេចក្តីក្រោធ មានសេចក្តីក្រោធគ្របសង្កត់ មានសេចក្តីក្រោធរួបរឹតហើយ យសណា របស់បុគ្គលនោះ ដែលបានមកដោយសេចក្តីមិនប្រមាទ (តាលបើ) មានសេចក្តីក្រោធគ្របសង្កត់ហើយ ក៏រមែងភ្លាត់ចេញចាកយសនោះមិនខានឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌ទី ៥ ដែលជាទីត្រេកអរនៃសត្រូវ ជាហេតុនៃសត្រូវ រមែងមកកាន់ស្ត្រីភាព ឬ បុរិសភាពដែលមានសេចក្តីក្រោធ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត សត្រូវ រមែងប្រាថ្នាយ៉ាងនេះ ដល់សត្រូវថា ១ សូមឲ្យបុគ្គលនេះ កុំមានមិត្តឡើយ ។ រឿងនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សត្រូវ រមែងមិនត្រេកអរដល់សត្រូវ ព្រោះមានមិត្តទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសបុគ្គលនេះ មានសេចក្តីក្រោធ មានសេចក្តីក្រោធគ្របសង្កត់ មានសេចក្តីក្រោធរួបរឹតហើយ ពួកមិត្ត អាមាត្យ ញាតិសាលោហិតណា របស់បុរសបុគ្គលនោះ ពួកជនទាំងនោះ រមែងវៀរចាកនូវបុរសបុគ្គល ដែលមានសេចក្តីក្រោធគ្របសង្កត់នោះ អំពីចម្ងាយ ។

បណ្ណាសកាសង្គហ៊ាពោ អញ្ញាកតវគ្គោ

អយំ ភិក្ខវេ ឆន្ទោ ឆន្ទោ សមត្តកាគ្គោ សមត្ត-
ការណោ គោចរំ អាកង្ខតិ ឥត្តំ វា បុរិសំ
វា ។ បុន ចបរំ ភិក្ខវេ សមត្តោ សមត្តស្ស
ឋានំ ឥជ្ឈតិ អមោ ១ តាយ កាយស្ស ភេទា
បរម្ហារណា អចាយំ ទុក្ខតិ ១ ១ ១

បណ្ណាសកាសង្គហិត អញ្ញាតត្ថវគ្គ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម្មិតី ៦ ដែលជាទីត្រេកអរនៃសត្រូវ ជាហេតុនៃសត្រូវ រមែងមកកាន់ស្ត្រីកាត ឬ បុរិសកាតដែលមានសេចក្តីក្រោធ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត សត្រូវ រមែងប្រាថ្នាយ៉ាងនេះដល់សត្រូវថា ១ ហ្ន + សូមឲ្យបុគ្គលនេះ លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ គប្បីចូលទៅកើតក្នុងឋានណ្ឌ ប្រេត អសុរកាយ នរក ។ រឿងនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សត្រូវ រមែងមិនត្រេកអរដល់សត្រូវ ដោយដំណើរទៅកាន់សុគតិទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប៉ុន្តែបុរសបុគ្គលនេះ មានសេចក្តីក្រោធ មានសេចក្តីក្រោធគ្របសង្កត់ មានសេចក្តីគាងរួមរឹតហើយ តំប្រព្រឹត្តទុច្ចរិតដោយកាយ ប្រព្រឹត្តទុច្ចរិត ដោយវាចា ប្រព្រឹត្តទុច្ចរិត ដោយចិត្ត ។ លុះបុគ្គលដែលមានសេចក្តីក្រោធគ្របសង្កត់នោះ ប្រព្រឹត្តទុច្ចរិត ដោយកាយ ប្រព្រឹត្តទុច្ចរិត ដោយវាចា ប្រព្រឹត្តទុច្ចរិត ដោយចិត្តហើយ បែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ តំទៅកើតក្នុងឋានណ្ឌ ប្រេត អសុរកាយ នរក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម្មិតី ៧ ដែលជាទីត្រេកអរនៃសត្រូវ ជាហេតុនៃសត្រូវ រមែងមកកាន់ស្ត្រីកាត ឬ បុរិសកាតដែលមានសេចក្តីក្រោធ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម្ម ៧ ប្រការនេះ ជាទីត្រេកអរនៃសត្រូវ

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតេ

សបត្តកោរណា គោធនំ អាតច្ចន្ត ឥត្ថ វ ឃុរសំ ភាតិ ។

គោធនោ ទុ១ណ្ណោ ហោតិ អជ្ជ ទុក្ខមិ ១ សៅ តិ ១ សោ

អជ្ជ អត្ថ ១ ១ ១

ជាហេតុនៃសត្រូវ រមែងមកកាន់ស្ត្រីភាព ឬ បុរិសភាព ដែលមានសេចក្តីក្រោធជាប្រក្រតី ។

បុគ្គលមានសេចក្តីក្រោធ រមែងមានវណ្ណៈកក្រក់ ចាំងបុគ្គលនោះ រមែងដេកជាទុក្ខ ទោះបីកាន់យកនូវប្រយោជន៍ហើយ រមែងប្រតិបត្តិ មិនជាប្រយោជន៍វិញ បុរសមានសេចក្តីក្រោធ ត្រូវសេចក្តីក្រោធ គ្របសង្កត់ ធ្វើនូវការសម្ងាប់ដោយកាយ ដោយវាចា ក្នុងកាលនោះហើយ រមែងដល់នូវសេចក្តីសោកសូន្យ ចាកទ្រព្យមិនមាន បុរសដែលស្រវឹង ព្រោះស្រវឹងដោយសេចក្តីក្រោធហើយ រមែងដល់នូវសេចក្តីអាម៉ាសយស ពួកញាតិ មិត្តនឹងអ្នកមានចិត្តល្អ សំឡាញ់ រមែងចៀសវាងនូវបុគ្គលអ្នកមានសេចក្តីក្រោធ ។ សេចក្តីក្រោធ ជាហេតុឲ្យកើតសេចក្តីវិនាស សេចក្តីក្រោធជាហេតុញ៉ាំងចិត្ត ឲ្យកម្រើក ភ័យកើតឡើង ក្នុងសន្ធានជនមិនបានដឹងនូវភ័យនោះឡើយ ។ បុគ្គលអ្នកក្រោធ មិនដឹងនូវសេចក្តីចំរើន បុគ្គលអ្នកក្រោធ មិនឃើញនូវធម៌ សេចក្តីក្រោធ គ្របសង្កត់នូវជនណា សេចក្តីងងឹត រមែងមានប្រាកដ ដល់ជននោះ ក្នុងកាលនោះដែរ ។

បណ្ណាសកាសង្គហ៊ីពោ អញ្ញាកតវត្ថុ

យំ ភុត្វា ឧបវេជ្ជេតិ សុតវា ឬ ទុក្ខវ

ឧជ្ជ សោ ឥតិ ភ្ជ ជ្ជ អត្ថ ន ជ្ជ ១

ទុម្ម ក្ខ ១ ១ ១

ឬគ្គលអ្នកក្រោធ ជៀតជៀនទ្ធូវបុគ្គលណា កាលធ្វើទ្ធូវអំពើ
អាក្រក់ ហាក់ដូចជាអំពើល្អ ឬគ្គលអ្នកក្រោធនោះ កាលបើ
សេចក្ដីក្រោធ ច្រាសចេញហើយ រមែងក្ដៅក្រហាយជា
ខ្ទ ងក្រាយ ដូចជាកូ្ដងនេះ ។ សេចក្ដីក្រោធ ធ្ងួលទ្ធ្ងើងក្នុង
វេលាណា មាណពតាំងឡ្ងាយ ១ ងក្នុងវេលាណា រមែង
សំដែងទ្ធ្ងមុខក្ដ្ងាវជាដម្ងូង ក្នុងវេលានោះ ដូចកូ្ដងកាល
ឆ្ងាយទ្ធ្ងផ្ងែ ។ ឬគ្គលនោះ មិនមានហ៊ិ មិនមានឧ្ដ:
មិនមានសេចក្ដីគោរពទ្ធ្ងើយ ឬគ្គលត្រូវសេចក្ដីក្រោធ ត្រូប
ស្ងត់ហើយ រមែងរកទីពឹងបន្ទ្ធ្ងិចបន្ទ្ធ្ងួចគ្ងាន ។ កម្ម្ងាងឡ្ងាយ
ណា ជាទីតាំងនៃសេចក្ដីក្ដៅក្រហាយ ក៏រមែងឆ្ងាយអំពីធម្ម
ឥ្ងាគត ១ ងសំដែងច្ងាប់ទ្ធ្ងកម្ម្ងាងនោះ ចូរអ្នកតាំងឡ្ងាយ
ចាំស្ងាប់ទ្ធ្ងវធ្ងមីនោះ តាមសេចក្ដីពិត ។ ឬគ្គលក្រោធ សម្ងាប់
ទ្ធ្ងបិតាក៏ម្ងាន ឬគ្គលក្រោធ សម្ងាប់ទ្ធ្ងមាតារបស់ខ្ងួនក៏ម្ងាន
ឬគ្គលក្រោធ សម្ងាប់ទ្ធ្ងវ១ណាសវ្រាហ្ម ណ៍ក៏ម្ងាន ឬគ្គល
ក្រោធ សម្ងាប់ទ្ធ្ងវឬ្ដ្ឋនក៏ម្ងាន ។ ឬ្ដ្ឋសដែលមានាណា
ចិញ្ចឹមហើយ ចាទយើញច្ងាស់ទ្ធ្ងលោកនេះ ឬ្ដ្ឋនដែល
ក្រោធ រមែងសម្ងាប់ទ្ធ្ងមាតា ដែលឲ្យទ្ធ្ងផ្ងីតនោះក៏ម្ងាន ។

សុត្តន្តបិដកៃ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតៃ

អត្ថបមា ហិ តេ ត្ថាស អត្ថា ហិ ឧត្តមំ ឧបាយោ
ហន្ត្ថ ភុជ្ជ ឧត្ថានំ ឆានារូបេសុ ម្ចុ ច្ឆ្ចោ ។
អសិនា ហន្ត្ថ ឧត្ថានំ ទ្ធ ទ ទ ទ ម្ចុ ច្ឆ្ចាវ
ឧត្ថ្ចយ ពន្ធ ឧ ឧ ឧ ឧ ។
ភ្ជ ឧ ឧ ឧ ឧ ឧ ឧ ឧ ។
ឧ ឧ ឧ ឧ ឧ ។
ឧ ឧ ឧ ។
ឧ ឧ ។
ឧ ។
ឧ ។

សត្វទាំងនោះ មានខ្លួនជាទីបង្ហាញ ព្រោះខ្លួនជាទីស្រឡាញ់ ដ៏ខ្ពស់ បុគ្គលក្រោធ ដែលជ្រប់ទៅក្នុងរូបផ្សេង ១ រមែងសម្ងាប់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយហេតុផ្សេង ១ ១ ពួកជនដែលជ្រប់ទៅ (ក្នុងរូបផ្សេង ១) ហើយ រមែងសម្ងាប់ខ្លួន ដោយជាវ ទំពាស៊ីផ្ទាល់ជ្រាំ ចងកសម្ងាប់ ទម្លាក់ខ្លួនក្នុងជ្រោះ ១ ជនទាំងឡាយ ណាលេងផ្ទាល់អំពើ ជាហេតុនាំឲ្យសាបសូន្យចាកសេចក្តីចំរើនផង ជាហេតុនាំសម្ងាប់ខ្លួនផង រមែងមិនបានដ៏ខ្លួនទេ បុគ្គលដែលមានសេចក្តីក្រោធ កើតឡើងហើយ រមែងវិនាសមិនមាន ១ អ្នកនាក់គឺសេចក្តីស្ងាប់នេះ ជាគុហាជាទីអាស្រ័យនៅ ដោយសភាពនៃសេចក្តីក្រោធ ដោយប្រការដូច្នេះ បុគ្គលគួរផ្ទាប់ផ្ទ្រលនូវសេចក្តីក្រោធនោះចេញ ដោយទមបញ្ញា ពាយាម ន៏ងមគ្គសម្មាទិដ្ឋិ បណ្ឌិតគប្បីផ្ទាប់ផ្ទ្រលនូវអកុសលមួយ ១ ១ បុគ្គលគប្បីសិក្សានូវធម៏ទាំងឡាយដូច្នោះថា យើងទាំងឡាយ កុំមានមុខក្រញ្ជូរ ១ ១

រ៉ែតកោដ្ឋ អនាយាសា រ៉ែតលោកា អនិស្សុកោ
ឧត្ត កោដ្ឋ បហាត្ថាន ២ រ៉ែនិ ១ ១ ១

កាលបើអ្នក មិនមានសេចក្តីក្រោធ មិនមានសេចក្តីប៉ុនប៉ង មិនមានសេចក្តីលោភ មិនមានសេចក្តីខ្ជិលច្រអូយ មានខ្លួនខ្ជួនានហើយ សម្លាប់ចង់នូវសេចក្តីក្រោធហើយ នឹងបានជាអនាវសបុគ្គល បរិនិព្វានតុំ១ ។

ចប់ អញ្ញាកតវគ្គទី ១ ។

១ ទ្ធានៃអញ្ញាកតវគ្គនោះគឺ

ទិយាយអំពីវត្ថុ ដែលគេមិនបានពោល ១ អំពីញ្ញាណគតិរបស់បុរស ១ អំពីកុ្ដ្ឈោះតិស្ស: ១ អំពីសេនាបតីឈ្មោះសីហ: ១ អំពីហេតុដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ មិនចាប់រក្ស ជាគំរប់ប្រាំ អំពីព្រះកិមិល: ១ អំពីតវិយា ៧ ពួក ១ អំពីសេចក្តីក្រោធ ១ ។

មហាវគ្គ

(៦២) ហ៊ានៈ ក៏ដូចម្តេច អសត ហ៊ានៈ ឬ
ចន្ទ្ៗ ហេតុ ដូចម្តេច ហេតុ ឥន្ទ្រិយ សំវរៈ ឥន្ទ្រិយ-
សំវរ អសត ឥន្ទ្រិយ សំវរ ចន្ទ្ៗ ហេតុ ដូចម្តេច ហេតុ
សីលៈ សីលៈ អសត សីល ចន្ទ្ៗ ហេតុ ដូចម្តេច
ហេតុ សម្ភាសមាធិ សម្ភាសមាធិ អសត សម្ភា-
សមាធិ ចន្ទ្ៗ ហេតុ ដូចម្តេច ហេតុ យថាភូតញ្ញាណ-
ទស្សនៈ យថាភូតញ្ញាណទស្សនៈ អសត យថាភូត-
ញ្ញាណទស្សនៈ ចន្ទ្ៗ ហេតុ ដូចម្តេច ហេតុ និព្វិទា-
វិរាគៈ និព្វិទាវិរាគៈ អសត និព្វិទាវិរាគ ចន្ទ្ៗ
ហេតុ ដូចម្តេច ហេតុ វិមុត្តិញ្ញាណទស្សនៈ ។ យ្យថាបិ
ភិក្ខវេ រុក្ខោ សាខាបលាសវិដ្ឋោ ឥស្ស ២ ២ ២
ន ចាវ្ហ ២ ២ ២

មហាវគ្គ

[៦២] ម្នាលកិកូ ចាំដ ម្ឆាយ កាលបើហិរិនឹងនុត្តប្ប: មិនមាន ឥន្ទ្រិយសំវរៈនៃបុគ្គលអ្នកវិបត្តិ ចាកហិរិនឹងនុត្តប្ប: ឈ្មោះថា មានហេតុសាបសូន្យ កាលបើឥន្ទ្រិយសំវរៈមិនមាន សីលនៃបុគ្គលអ្នកវិបត្តិ ចាកឥន្ទ្រិយសំវរៈ ឈ្មោះថា មានហេតុសាបសូន្យ កាលបើសីលមិនមាន សម្ចាសមាធិនៃបុគ្គលអ្នកវិបត្តិ ចាកសីល ឈ្មោះថា មានហេតុសាបសូន្យ កាលបើសម្ចាសមាធិមិនមាន យថាភូតញ្ញាណទស្សនៈនៃបុគ្គលអ្នកវិបត្តិ ចាកសម្ចាសមាធិ ឈ្មោះថា មានហេតុសាបសូន្យ កាលបើយថាភូតញ្ញាណទស្សនៈមិនមាន និព្វិទាវិរាគៈនៃបុគ្គលអ្នកវិបត្តិ ចាកយថាភូតញ្ញាណទស្សនៈ ឈ្មោះថា មានហេតុសាបសូន្យ កាលបើនិព្វិទាវិរាគៈមិនមាន វិមុត្តិញ្ញាណទស្សនៈ នៃបុគ្គលអ្នកវិបត្តិ ចាកនិព្វិទាវិរាគៈ ឈ្មោះថា មានហេតុសាបសូន្យ ។ ម្នាលកិកូ ចាំដ ម្ឆាយ ដូចជាដើមឈើដែលវិបត្តិ ចាកមែកនឹងស្លឹក ក្រមរនៃឈើនោះ ក៏ មិនសូវបរិបូណ៌ សំបកក្តី ស្រាយក្តី ខ្ចីមក្តី ក៏មិនសូវបរិបូណ៌ យ៉ាងណាមិញ ម្នាលកិកូ ចាំដ ម្ឆាយ កាលបើហិរិនឹងនុត្តប្ប: មិនមាន ឥន្ទ្រិយសំវរៈនៃបុគ្គលអ្នកវិបត្តិ ចាកហិរិនឹងនុត្តប្ប: ឈ្មោះថា មានហេតុសាបសូន្យ ។ បេ ។ វិមុត្តិញ្ញាណទស្សនៈ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

ហិរិភេត្តប្ប កិត្តេ សតិ ហិរិភេត្តប្ប សម្ផ្ទ ឧបនិ-
ស្សយ ហោតិ ឥន្ទ្រិយសំវរេ ឥន្ទ្រិយសំវរេ
សតិ ឥន្ទ្រិយសំវរ សម្ផ្ទ ឧបនិ ហោតិ
សីលំ សីលេ សតិ សីល សម្ផ្ទ ឧបនិ-
ស្ស ហោតិ សម្ភាសមាធិ សម្ភាសមាធិ
សតិ សម្ភាសមាធិ សម្ផ្ទ ឧបនិ
ហោតិ យថាភូតញ្ញាណ ទស្ស យថាភូតញ្ញាណ-
ទស្ស សតិ យថាភូតញ្ញាណ ទស្ស ឧ
ឧបនិ ហោតិ និព្ពិទាវិរាគ និព្ពិទាវិរាគ
សតិ និព្ពិទាវិរាគ ឧ ឧ
ហោតិ
ញ្ញាណ ទស្ស ។ ។ ។
ហិរិ ។ ។ ។
ហិ ។ ។ ។
ហិ ។ ។ ។
ហ

បណ្ណាសកាសង្គហ៊ីត មហាវគ្គ

ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ កាលបើហ៊ានធ ចិត្តប្រ:មាន ឥន្ទ្រិយសំវ:នៃបុគ្គល អ្នកបរិបូណ៌ ដោយហ៊ានធ ចិត្តប្រ:ឈ្មោះថា បរិបូណ៌ដោយហេតុ កាលបើឥន្ទ្រិយសំវ:មាន សីលនៃបុគ្គលអ្នកបរិបូណ៌ ដោយឥន្ទ្រិយសំវ: ឈ្មោះថា បរិបូណ៌ដោយហេតុ កាលបើសីលមាន សម្ផ្ទសមាធិនៃ បុគ្គល អ្នកបរិបូណ៌ដោយសីល ឈ្មោះថា បរិបូណ៌ដោយហេត កាល បើសម្ផ្ទសមាធិមាន យថាភូតញ្ញាណទស្ស:នៃបុគ្គលអ្នកបរិបូណ៌ ដោយ សម្ផ្ទសមាធិ ឈ្មោះថា បរិបូណ៌ដោយហេតុ កាលបើយថា-ភូតញ្ញាណទស្ស:មាន និព្ធិតាវ:ភាគ:នៃបុគ្គលអ្នកបរិបូណ៌ ដោយយថា-ភូតញ្ញាណទស្ស: ឈ្មោះថា បរិបូណ៌ ដោយហេតុ កាលបើនិព្ធិត-ភាគ:មាន វិមុត្តិញ្ញាណទស្ស:នៃបុគ្គលអ្នកបរិបូណ៌ ដោយនិព្ធិត-ភាគ: ឈ្មោះថា បរិបូណ៌ ដោយហេតុ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ ដូចដូចដើមឈើ ដែលបរិបូណ៌ដោយមែកនិងស្លឹក ក្រមៃនៃឈើនោះក្ដី តំបន់ប្ដូណ៌ សំបកក្ដី ស្រាយក្ដី ទ្ធូមក្ដី តំបន់ប្ដូណ៌ យ៉ាងណា មិញ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ កាលបើហ៊ានធ ចិត្តប្រ:មាន ឥន្ទ្រិយសំវ: នៃបុគ្គល អ្នកបរិបូណ៌ ដោយហ៊ានធ ចិត្តប្រ:ឈ្មោះថាបរិបូណ៌ ដោយ ហេតុ ។ បេ ។ វិមុត្តិញ្ញាណទស្ស: (តំយ៉ាងនោះដែរ ។

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតេ

(៦៣) ឯកំ សមយំ ភគវា វេសាលិយំ វិហរតិ
អម្ពបាលិវនេ ។ តត្រ ខោ ភគវា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ
ភិក្ខូតិ ។ ភទន្តេតិ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ បច្ច-
ស្សុំ ។ ភគវា ឯតទវោច អនិច្ចា ភិក្ខវេ
សង្ខារា អទ្ធុវា ភិក្ខវេ សង្ខារា អនស្សាសិកា
ភិក្ខវេ សង្ខារា យាវញ្ចិទំ ភិក្ខវេ អលមេវ សព្ព-
សង្ខារេសុ និព្ពិន្ទិតុំ អលំ វិរាជិតុំ អលំ វិមុច្ចិតុំ
សំនេតុ ភិក្ខវេ បព្ពតរាជា ចតុរាសីតិយោជន-
សហស្សានិ អាយាមេន ចតុរាសីតិយោជនសហស្សានិ
វិត្ថារេន ចតុរាសីតិយោជនសហស្សានិ មហាសមុទ្ទេ
អជ្ជ្ឌោគាឡ្ហោ ចតុរាសីតិយោជនសហស្សានិ មហា-
សមុទ្ទោ អជ្ជ្ឌោគាឡ្ហោ ។ ហោតិ ខោ សោ
ភិក្ខវេ សមយោ យំ ពហូនិ វស្សានិ
ពហូនិ វស្សសតានិ ពហូនិ វស្សសហស្សានិ
ពហូនិ វស្សសតសហស្សានិ ទេវោ ន វស្សតិ

(៦៣) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ គាលគង់នៅក្នុងអម្ពបាលីវន ទៀបក្រុងវ៉ៃសាលី ។ ក្នុងពីរនោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ហៅពួកភិក្ខុថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ ពួកភិក្ខុទាំងនោះ ទទួលស្តាប់ព្រះពុទ្ធដីកា នៃព្រះដ៏មានព្រះភាគថា ព្រះការុណា ព្រះអង្គ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ខារ(១)ទាំងឡាយ មិនទៀងទាត់ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ខារទាំងឡាយ មិនខ្ជាប់ខ្ជួន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ខារទាំងឡាយ មិនបឋមវេរ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុនោះ បុគ្គលគួរនឿយណាយ គួរធុញទ្រាន់ គួរប្រកាន់ចាកសង្ខារទាំងពួង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដូចយ៉ាង ស្ពៃចកំណ្ចោះសមុទ្រ ទទឹង ៨ ម៉ឺន ៤ ពាន់យោជន៍ បណ្តោយ ៨ ម៉ឺន ៤ ពាន់យោជន៍ លិចចុះកណ្តាលមហាសមុទ្រ ៨ ម៉ឺន ៤ ពាន់យោជន៍ ផុសឡើងអំពីមហាសមុទ្រ ៨ ម៉ឺន ៤ ពាន់យោជន៍ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានសម័យដែលភ្លៀង មិនបង្អុរចុះ អស់ប្រាំទន្លាំ ប្រាំនរយន្លាំ ប្រាំពាន់ន្លាំ ប្រាំនៃសន្លាំ

---

១ សង្ខារដែលមានចិត្តគ្រប់គ្រង នឹងសង្ខារដែលទ្រឹងមានចិត្តគ្រប់គ្រង ។ អដ្ឋកថា ។

ឧនេវ ខោ បន ភិក្ខវេ អាសវានំ យោ តេ ចិ ទ្ធ
ជ្ជ ... ...

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើក្ងៀងមិនបង្ហូរចុះ ពីជគាម ភូតគាម ឈើជាថ្មាំ ស្មៅ ទាំងឈើជាធំ ក្នុងព្រៃណាមួយ ពីជគាម ភូតគាម ទាំងឈើជាថ្មាំ ស្មៅ ទាំងឈើជាធំក្នុងព្រៃទាំងនោះ ទាំងស្ងួត ស្ងួត មិនកើតឡើងៗ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ខារទាំងឡាយ មិនឡើងយ៉ាងនេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ខារទាំងឡាយ មិនខ្ជាប់ខ្ជួនយ៉ាងនេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ខារទាំងឡាយ មិនបិតបេរយ៉ាងនេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុនោះ ឬគ្គលគួរនឿយណាយ គួរធុញទ្រាន់ គួរប្រកាន់ ចាកសង្ខារទាំងពួង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានសម័យដែលព្រះអាទិត្យ ជាគំរប់ពីរ កើតប្រាកដ ដោយអំណាចនៃកាលដ៏វែងជ្រៃ ១ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ លុះព្រះអាទិត្យ ជាគំរប់ពីរ កើតប្រាកដហើយ ស្ទឹងតូចទាំងឡាយ ចាកយណ៌ ទឹកតូចទាំងឡាយ ណាមួយ ស្ទឹងនទីចាកយណ៌តូចទាំងអស់ នោះនឹងគោក រីងស្ងួត មិនមានប្រាកដ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ខារទាំងឡាយ មិនឡើងយ៉ាងនេះ...គួរប្រកាន់ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានសម័យដែលព្រះអាទិត្យ ជាគំរប់បី កើតប្រាកដ ដោយអំណាចនៃកាលដ៏វែងជ្រៃ ១ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ លុះព្រះអាទិត្យ ជាគំរប់បី កើតមានប្រាកដ ទន្ទេចទាំងឡាយណា គឺទន្ទេគង្គា យមុនា

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតេ

អបិ ឥតិ សារ្ធ មហ៑ សញ្ញ តា ទ្ធ្ សុ ទ្ធ ទ្ធ ន ភវ ។ ២រ អនិច្ច ភិក្ខវ សង្ខ... អលំ ។ ១ ១ ១

សុត្តន្តបិដក អង្គុត្តរនិកាយ សត្តកនិបាត

អបិរតី សរកូ មហី ទន្ទូរំ ពាំងអស់នោះ គង់ទ្រឹងរីងស្ងួត មិនមានប្រាកដ ។ ម្នាលភិក្ខុ ពាំងឆ្នាយ សង្ខ្យាពាំងឆ្នាយ មិនទៀងយ៉ាងនេះ ... គួរបួសស្រឡះ ។ ម្នាលភិក្ខុ ពាំងឆ្នាយ មានសម័យ ដែលព្រះអាទិត្យ ជាគំរប់ ៤ កើតមានប្រាកដ ដោយអំណាចនៃកាលដ៏រៃងម្ពរ ។ ម្នាលភិក្ខុ ពាំងឆ្នាយ លុះព្រះអាទិត្យ ជាគំរប់ ៤ កើតប្រាកដហើយ ស្រះធំ ពាំងឆ្នាយណា (ក្ត) ទន្ទូរធំ ពាំងឆ្នាយនេះ គឺទន្ទូគង្គា យមុនា អបិរតី សរកូ មហី រមែងកើតអំពីស្រះធំណា (ក្ត) ស្រះធំ ទ្ទឹងទន្ទូរធំ ពាំងអស់នោះ ក៏គ្រាកវ៉ើងស្ងួត មិនមានប្រាកដ ។ ម្នាលភិក្ខុ ពាំងឆ្នាយ សង្ខ្យាពាំងឆ្នាយ មិនទៀងយ៉ាងនេះ ... គួរបួសស្រឡះ ។ ម្នាលភិក្ខុ ពាំងឆ្នាយ មានសម័យដែលព្រះអាទិត្យ ជាគំរប់ ៥ កើតប្រាកដ ដោយអំណាចនៃកាលដ៏រៃងម្ពរ ។ ម្នាលភិក្ខុ ពាំងឆ្នាយ លុះព្រះអាទិត្យ ជាគំរប់ ៥ កើតប្រាកដហើយ ទឹកក្នុងមហាសមុទ្រ ស្រកអស់ម្ជុយ រយៈយោជន៍ខ្ទះ ទឹកក្នុងមហាសមុទ្រ ស្រកអស់ ២ រយៈយោជន៍ខ្ទះ

តិយោជនសតិកានិ ចតុយោជនសតិកានិ បញ្ច-
យោជនសតិកានិ ឆយោជនសតិកានិ សត្ត
យោជនសតិកានិ មហាសមុទ្ទេ ទ្វេ ឯកានិ ឯ
ណ្ឌ្ដ
ណ្ដ
ណ្ដ
ណ

៣ រយយោជន៍ខ្ពស់ ៤ រយយោជន៍ខ្ពស់ ៥ រយយោជន៍ខ្ពស់ ៦ រយ
យោជន៍ខ្ពស់ ៧ រយយោជន៍ខ្ពស់ ទឹកវែងដក់នៅ ក្នុងមហាសមុទ្រ
៧ ដំហរដើមត្នោតខ្ពស់ ទឹកក្នុងមហាសមុទ្រ វែងដក់នៅ
៦ ដំហរដើមត្នោតខ្ពស់ ៥ ដំហរដើមត្នោតខ្ពស់ ៤ ដំហរដើមត្នោត
ខ្ពស់ ៣ ដំហរដើមត្នោតខ្ពស់ ២ ដំហរដើមត្នោតខ្ពស់ ១ ដំហរដើម
ត្នោតខ្ពស់ ទឹកក្នុងមហាសមុទ្រ វែងដក់នៅ ៧ ដំហរបុរសខ្ពស់ ទឹក
ក្នុងមហាសមុទ្រ វែងដក់នៅ ៦ ដំហរបុរសខ្ពស់ ៥ ដំហរបុរសខ្ពស់
៤ ដំហរបុរសខ្ពស់ ៣ ដំហរបុរសខ្ពស់ ២ ដំហរបុរសខ្ពស់ ១ ដំហរបុរសខ្ពស់
ពាក់កណ្តាលដំហរបុរសខ្ពស់ ត្រឹមបង្ហុះខ្ពស់ ត្រឹមដង្ហគ់ខ្ពស់ ត្រឹមកែកគ
ខ្ពស់ ។ ម្នាលតិក្ខុទាំងឡាយ កាលមើលកូនមានគ្រាប់ផ្ទាស ។
បង្ហាញបុះ ក្នុងសារទសម័យ ទឹកវែងដក់នៅ ក្នុងស្ថានដើរតា ក្នុង
ប្រទេសនោះ។ យ៉ាងណាមិញ ម្នាលតិក្ខុទាំងឡាយ ទឹកក្នុងមហាសមុទ្រ
ដក់នៅប៉ុនប្រមាណដើរតា ក្នុងប្រទេសនោះ។ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ម្នាល
តិក្ខុទាំងឡាយ លុះព្រះតថាគត ជាតំរាប់ ៥ ត្រើតប្រាកដហើយ ទឹកក្នុង
មហាសមុទ្រ សូម្បីត្រឹមតែមួយថ្នាំង ដែលម្រាមដៃ ក៏មិនមានរម្ដ

ឯវํ អនិច្ចា ភិក្ខវេ សង្ខារ... អលํ ឋិតុំ ។ ហោតិ ខោ សោ ភិក្ខវេ សមយោ យํ ភគវតិ ការោ ទីឃស្ស អទ្ធុនោ អច្ចយេន ឆដ្ឋោ ស្ស ។ ឆដ្ឋស្ស ភិក្ខវេ ស្ស ចាតុមាសិ ។ ឆដ្ឋស្ស ភិក្ខវេ ស្ស ចាតុមាសិ អយញ្ច មហាបថវី សិនេរុ ច ឧ ឧ ឆ ចាយន្តិ សន្ធូ ចាយន្តិ សម្ប ឆ ចាយន្តិ ។ សេយ្យថាបិ ភិក្ខវេ ១ ១ ១

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ខារទាំងឡាយ មិនទៀងយ៉ាងនេះ . . . គួរប្រកាន់ស្រឡះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានសម្ងាត់ដែលព្រះអាទិត្យ ជាគំរប់ ៦ កើតប្រាកដ ដោយចំណាំនៃកាលដ៏វែងមួយ ។ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ លុះព្រះអាទិត្យជាគំរប់ ៦ កើតប្រាកដហើយ មហាប្រថពីនេះផង ស្ពៃចក្ក្រាន ស្ងួតសៅនៅផង រមៀតហុយផ្សែងឡើង ហុយផ្សែងឡើងត្រាម ហុយផ្សែងឡើងសព្វ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឆ្នាំដ៏ដែលជាទីនៅ ឆ្នាំដ៏ចិត្ត ហើយ រមៀតហុយផ្សែងឡើង ហុយផ្សែងឡើងត្រាម ហុយផ្សែងឡើងសព្វ យ៉ាងណាមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ លុះព្រះអាទិត្យជាគំរប់ ៦ កើតប្រាកដហើយ មហាប្រថពីនេះផង ស្ពៃចក្ក្រាន ស្ងួតសៅនៅផង ក៏ហុយផ្សែងឡើង ហុយផ្សែងឡើងត្រាម យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ខារទាំងឡាយ មិនទៀងយ៉ាងនេះ . . . គួរប្រកាន់ស្រឡះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានសម្ងាត់ដែលព្រះអាទិត្យជាគំរប់ ៧ កើតប្រាកដ ដោយចំណាំនៃកាលដ៏វែងមួយ ។ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ លុះព្រះអាទិត្យ ជាគំរប់ ៧ កើតប្រាកដហើយ មហាប្រថពីនេះផង ស្ពៃចក្ក្រាន ស្ងួតសៅនៅផង រមៀតនេះសព្វ ក្ដៅក្ដៀង មានកណ្ដាតតែមួយ

ឥមិសា ច ភិក្ខវេ មហាមហាយ សំនេរុស្ស ច
ចតុភាគស្ស ឈាយមានំ ឧណ្ហមានំ អត្ថ
ជាតេន ១ ត្តា យោ ព្រហ្មលោកាមិ ឥជ្ជតិ សំនេរុស្ស
ភិក្ខវេ ចតុភាគស្ស ឈាយមានស្ស ឧណ្ហមានស្ស ជ ន-
មានស្ស មហតា ភេរោ១ ទ្ធ ន អភិកូតស្ស យោជន-
សតិកានិ ១ ១ ១

បណ្ណាសកាសង្គហិត មហាវគ្គ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើមហាប្រថពីនេះផង ស្ពៃចុងណ្ណោះ
សិនេរុផង ដែលកើតកំពុងឆេះក្តៅ អណ្តាតកើតដែលត្រូវឡប់ចក
ឡើងទៅ ដល់ព្រហ្មលោក ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើ
ស្ពៃចុងណ្ណោះសិនេរុ ដែលកើតកំពុងឆេះក្តៅ កំពុងវិនាស ដែលគំនរ
ក្ងើងដ៏ធំ ត្រូវសង្ហរ៉ាហើយ កំពូលភ្នំទាំងឡាយ ១ រយយោជន៍ខ្ទះ ក
ដាច់ចាត់ពីកាយ កំពូលភ្នំទាំងឡាយ ២ រយយោជន៍ខ្ទះ ៣ រយយោជន៍ខ្ទះ
៤ រយយោជន៍ខ្ទះ ៥ រយយោជន៍ខ្ទះ ក៏ដាច់ចាត់ពីកាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
កាលបើមហាប្រថពីនេះផង ស្ពៃចុងណ្ណោះសិនេរុផង ដែលកើតកំពុងឆ
ឆេះក្តៅ ផ្ទះក៏មិនប្រាកដ កំញ្ជាមក៏មិនប្រាកដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង
ឡាយ ដូចជាសប្ប៉ាក្ដី ប្រេងក្ដី កាលដែលកើតកំពុងឆេះក្តៅ ផ្ទះ
ក៏មិនប្រាកដ កំញ្ជាមក៏មិនប្រាកដ យ៉ាងណាមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
មហាប្រថពីនេះផង ស្ពៃចុងណ្ណោះសិនេរុនេះផង កាលដែលកើត
កំពុងឆេះក្តៅ ផ្ទះក៏មិនប្រាកដ កំញ្ជាមក៏មិនប្រាកដ យ៉ាងនោះ
ដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ខារទាំងឡាយ មិនទៀង ហ៊ានេះ

ឃរំ អន្ធេ ភិក្ខវេ សង្ខារ ឃរំ អនសិ្ឆ ភិក្ខវេ
សង្ខារ យាវញ្ចិទំ ភិក្ខវេ អលមេវ សព្វសង្ខារេសុ
និព្ពិន្ទិតុំ អលំ វិរជ្ជិតុំ អលំ វិមុច្ចិតុំ ។
តត្រ ភិក្ខវេ កោ ឧត្តរ កោ សង្ខារ អយញ្ច
ឧបមា ឯត្ថ ច ឧត្តរ ឧយ្ជ្ជិ ។ ។ ។
ភូតបុព្ពំ ភិក្ខវេ ។ ។ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ខារទាំងឡាយ មិនខ្ជាប់ខ្ជួនយ៉ាងនេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ខារទាំងឡាយ មិនបឹតថេរយ៉ាងនេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុនេះ ឬគួរបង្អូនទៀយណាយ គួរធុញ្ជាន់ គួរប្រមូលចាក សង្ខារទាំងពួង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នរណាដឹង នរណាដឿ ក្នុងសង្ខារនោះថា ផែនដីនេះក្តី ស្ពៃចុងណ្ណោះមិនវុក្តី គង់ទឹងនេះរលាយ គង់ទឹងវិនាស ចិនមានប្រាកដយ៉ាងនេះ រៀងលែងតែអរិយសាវ័កទាំងឡាយ អ្នកមានបទគឺធម៌យើញហើយ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលពីព្រេងនាយ មានគ្រូណ្ណោះសុនេត្ត: ជាអ្នកធ្វើទ្ធរលិដ្ឋបជាកំពង់ ជាអ្នកប្រាសចាក(១)រាគ: ក្នុងកាមទាំងឡាយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គ្រូណ្ណោះសុនេត្ត: មានរយនៃសាវ័កដ៏ច្រើន ។ គ្រូណ្ណោះសុនេត្ត: សំដែងធម៌ដល់ពួកសាវ័ក ដើម្បីឲ្យបានទៅកើតក្នុងព្រហ្មលោក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលគ្រូណ្ណោះសុនេត្ត: កំពុងសំដែងធម៌ ដើម្បីឲ្យបានទៅកើត ក្នុងព្រហ្មលោក ពួកសាវ័ករាប់ដ៏ច្រើនសន្ធឹកសន្ធាប់ ជាច្រើនប្រជុំជាច្រើនអាស់ ដោយសព្វគ្រប់ ពួកសាវ័កទាំងនោះ លុះរាងកាយធ្លាយ ក្នុងកាយស្លាប់ទៅ ទៅកើតឯសុគតិ ព្រហ្មលោក ។

---

១ ត្រាន់តែស្ងប់រាគ:ដោយអំណាចឈាន ១ មិនបានលះដាច់ទេ ។

បណ្ណាសកាសង្គហ៊ីពេ មហាវគ្គ

យេ ធ សព្ពេ សត្ថុ សាសនំ អាជានន្តុ តេ
ការាយ ឯ ១ ១ ១

បណ្ណាសកាសង្គហិត មហាវគ្គ

ពួកសាវ៉ាកណា មិនដឹងច្បាស់នូវពាក្យប្រៀនប្រដៅ ដោយសព្វគ្រប់ទេ ពួកសាវ៉ាកនោះ លុះបែកធ្លាយ ពង្គាយស្លាប់ទៅ ពួកខ្លះ ទៅកើតជាមួយនឹងពួកទេវតា ជាន់បរនិម្មិតវសវត្តី ពួកខ្លះ ទៅកើតជាមួយនឹងពួកទេវតា ជាន់និម្មានរតី ពួកខ្លះ ទៅកើតជាមួយនឹងពួកទេវតាជាន់តុសិត ពួកខ្លះ ទៅកើតជាមួយនឹងពួកទេវតាជាន់យាមៈ ពួកខ្លះ ទៅកើតជាមួយនឹងពួកទេវតាជាន់តាវត្តិង្ស ពួកខ្លះ ទៅកើតជាមួយនឹងពួកទេវតាជាន់ចាតុម្មហាពជ្ជិក ពួកខ្លះ ទៅកើតជាមួយនឹងពួកខត្តិយ-មហាសាល ពួកខ្លះ ទៅកើតជាមួយនឹងពួកព្រាហ្មណមហាសាល ពួកខ្លះ ទៅកើតជាមួយនឹងពួកគហបតិមហាសាល ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គ្រានោះ គ្រូឈ្មោះសុនេត្តៈ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ហេតុនេះ មិនសមគួរសោះ ដែលអាត្មាអញ ជាអ្នកមានគតិស្មើ ១ នឹងពួកសាវ៉ាកកន្ធ៍ភពមុខ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ ចំរើនទូរមេត្តាឲ្យលើសលុប ជាធំបំផុតជាងទៅទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ លំដាប់នោះ គ្រូឈ្មោះសុនេត្តៈ ចំរើនទូរមេត្តបិត្តអស់ ៧ ឆ្នាំ

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្មេ សត្តកនិបាតោ

សត្ត វស្សានិ មេត្តចិត្តំ ភាវេត្វា សត្ត សំវដ្ដវិវដ្ដកប្ប
ន យាវ លោកំ បុនាគមាសិ សំវដ្ដមានេ សុទ
ន្ត្ថ លោកេ អាភស្សរូបគោ ហោតិ វិវដ្ដមានេ
លោកេ សុញ្ញ ព្រហ្មវិមានំ ឧបបជ្ជតិ ។ តត្រ សុទ
ន្ត្ថ ព្រហ្ម ហោតិ មហាព្រហ្ម អភិភូ
អនភិភូតោ អញ្ញទត្ថុទសោ វសវត្តី ជាតិ្ដ្ឋ ។ ទោ
បន ភិក្ខវ សត្ត អហោសិ ទេវានមិន្ទ
អនេកសតក្ខត្តុ រាជា អហោសិ ចក្កវត្តី ធម្មិកោ
ធម្មរាជា ចាតុរន្ត វិជិតាវី ជនបទត្ថាវិយប្ប
ត្តោ សត្ត តនសមន្ទ្ធ ។ ទ ។ ។ ។

លុះបំរើនទ្ធរៀមក្ដីបិត្ដអស់ ៧ ឆ្នាំហើយ ក៏ទៅមកកាន់លោកនេះទៀត អស់ ៧ សំវច្ដរ៉ាវ្ដកប្ស ម្ចាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានសេចក្ដីដំណាលថា កាលលោកកំពុងវិនាស ត្រូវឈ្មោះសុនេត្ដ: ក៏ចានទៅកើត ក្នុងព្រហ្មលោកជាន់អាភស្ស: កាលលោកកំពុងបំរើន ក៏ចូលទៅកើតក្នុងសុញ្ញវិមានរៃនព្រហ្ম ។ ម្ចាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានសេចក្ដីដំណាលថា ក្នុងសុញ្ញវិមានរៃនព្រហ្មនោះ មានព្រហ្មជាមហាព្រហ្ম ត្រូបសង្ក្ដត់ទ្ធរ ព្រហ្មឯទៀត ។ ចាន ព្រហ្មឯទៀត ។ មិនអាចត្រូបសង្ក្ដត់លើចាន ជាអ្ដកឃើញហេតុដោយសព្ធត្រូប់ ជាអ្ដកធ្លីដនទាំងពួង ទ្ធលុះនៅក្នុងអំណាចខ្ជួន ម្ចាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឈ្មោះសុនេត្ដ: ចានជាសក្ក: ជាធំជាធ្ងៃទៅតាទាំងឡាយ ៣៦ លើក ចានជាស្ដេចចក្ត្រពត្ដិ ប្ត្ដកបដោយធម៌ ជាធម្ចាជា (ជាឥស្ស្ស:លើផែនដី) មានមហាសមុទ្ទ្ធទាំង ៤ ជាទីបំផុត ព្ធះអង្ដ្ដជាស្ដេចឈ្នះសង្ត្ដ្ដាម ទ្ធ្ធ៌មានដនបទ ដល់ទ្ធ្ធ្ធ

បណ្ណាសកាសង្គហំ ពោ មហាវគ្គោ

សោ ហិ ឆាម ភិក្ខវេ សុនេត្តោ សត្ថា
ឯវំ ធីយាយុ គោ សមាធោ ឯវំ ចិរដ្ឋិ តិ គោ
អបរិមុត្តោ អហោសិ ជាតិយា ជរាយ មរណេន
សោ គេហិ ហិ ទុក្ខេហិ ទោមនស្សេហិ
ឧបាយាសេហិ អបរិមុត្តោ ទុក្ខស្មាតិ វទាមិ ។
តំ កិស្ស ហេតុ ។ ចតុន្នំ ឧម្មាគ
អនុ ពោធា អប្ប ដិ ១ ។ ១ ១ ១

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អម្បាលដូចជាគ្រាដ្ឍ្ចេះ ... ...

ឥទំ ១ ១ ១

ព្រះសុគតជាសាស្តា លុះទ្រង់មានព្រះពុទ្ធដីកាដូច្នេះហើយ ក៏ទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះ តទៅទៀតថា

ធម្មទាំងនេះ គឺសីល សមាធិ ปัญญา ទីវិមុត្តិ ដ៏ប្រសើរ ព្រះគោតមដ៏មានយស ចានត្រាស់ដឹងហើយ ព្រះពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់ដឹងយ៉ាងនេះហើយ ទើបសំដែងធម្មប្រាប់ ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រះសាស្តាមានចក្ខុ ទ្រង់ធ្វើនូវព្រះនិព្វានជាទីបំផុតនៃកងទុក្ខ ទ្រង់បរិនិព្វានហើយ ។

(ខ) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលណា នគរនៃស្តេច ជាទីបំផុតនៃដែន ដែលរៀបចំល្អហើយ ដោយនគរបរិក្ខារ[1] ៧ យ៉ាង ទាំងស្តេចក៏រមែងចានតាមប្រាថ្នា ចានដោយមិនលំបាក ចានដោយងាយនូវអាហារ ៤ យ៉ាង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះតថាគតហៅថា នគរនៃស្តេចជាទីបំផុតនៃដែន ដែលពួកបច្ចាមិត្ត ជាសត្រូវខាងក្រៅ មិនគប្បីធ្វើចាន ។ នគរដែលរៀបចំល្អហើយ ដោយនគរបរិក្ខារ ៧ យ៉ាង តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នគរនៃស្តេច ជាទីបំផុតនៃដែន ក្នុងលោកនេះ មានសសរគោល មានរណ្តៅដ៏ជ្រៅ ដែលគេដាំល្អហើយ មិនកម្រើក មិនញ័ររ ។ នគរនៃស្តេច ជាទីបំផុតនៃដែន ដែលរៀបចំល្អហើយ ដោយនគរបរិក្ខារទី ១ នេះ ដើម្បីគ្រប់គ្រងនូវពួកជនខាងក្នុង

---

[1] គ្រឿងរក្សាទីក្រុង ។

ពាហ៍ាកនំ បដិយាតាយ ។ បុន ចបរំ ភិក្ខវេ
ភ្ជ្ជ បច្ចន្ត្ជ្ជមេ ឧតវេ ឧបាទ ហោតិ ឥច្ជ
ចេវ ឧ្ជ្ជ ច ។ ឥមិនា ឧ្ជ្ជ ឧ្ជ្ជ ឧតវេ
ឧ្ជ្ជ ។ ហោតិ ភ្ជ្ជ ឧ្ជ្ជ ឧ្ជ្ជ ។ ឧ
ឧ្ជ្ជ ។ ហ្ជ្ជ ។ ។ ។

ដើម្បីការពារនូវពួកសត្រូវខាងក្រៅ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត នគរនៃស្ពៃ ជាទីបំផុតនៃដែន មានស្ថេរមក្ខោះដ៏ជ្រៅផង ធំទូលាយផង ។ នគរនៃស្ពៃ ជាទីបំផុតនៃដែន ដែលរៀបចំល្អហើយ ដោយនគរបរិក្ខារទី ២ នេះ ដើម្បីគ្រប់គ្រងពួកជនខាងក្នុង ដើម្បីការពារពួកសត្រូវខាងក្រៅ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត នគរនៃស្ពៃ ជាទីបំផុតនៃដែន មានផ្លូវយោមល្ហាតដ៏ខ្ពស់ផង ទូលាយផង ។ នគរនៃស្ពៃ ជាទីបំផុតនៃដែន ដែលរៀបចំល្អហើយ ដោយនគរបរិក្ខារទី ៣ នេះ ដើម្បីគ្រប់គ្រងពួកជនខាងក្នុង ដើម្បីការពារពួកសត្រូវខាងក្រៅ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត នគរនៃស្ពៃ ជាទីបំផុតនៃដែន មានអាវុធដ៏ច្រើន គឺ ព្រួញ នឹងលំពែងផង នឹងអាវុធមានមុខមួងផង ដែលគេសន្សំទុកហើយ ។ នគរនៃស្ពៃ ជាទីបំផុតនៃដែន ដែលគេរៀបចំល្អហើយ ដោយនគរបរិក្ខារ ទី ៤ នេះ ដើម្បីគ្រប់គ្រងពួកជនខាងក្នុង ដើម្បីការពារពួកសត្រូវខាងក្រៅ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត នគរនៃស្ពៃ ជាទីបំផុតនៃដែន មានពួកពលដ៏ច្រើន តែងនៅអាស្រ័យ គឺ ទ័ពដំរីរ ទ័ពដំរីសេះ ទ័ពរថ ទ្រាន់ធ្នូ អ្នកតាំងជ័យ (ដើរមុខ) អ្នកចាត់ការទ័ព ជាអ្នកឈ្នះ (ពួកអ្នកបែកសេ្ងៀងដល់ពួកចាហានក្នុងសង្គ្រាម)

ខ្ញុំ ភវមុត្តា ឧត្ថានិនោ មហានាគា ស្ស
ចន្ទាលិកា(១) ចម្ម្ យោនិនោ ឆាសតមុត្តា ។
ឥមិនា អញ្ញមេន ឧតរមរិត្ថាវេន សុមរិត្ថ
ហោតិ រញ្ញោ ចក្ខ្ម ្ចមំ ឧតរ អ ្ភ ្ ្ ្

ពួកកាដបុត្ត អ្នកពុះពារ (ចូលទៅក្នុងសង្គ្រាម) ពួកតាហាន អ្នកលុកចូល ពួកតាហាន អ្នកអង់អាច ពួកតាហាន អ្នកក្ស្ទ្ធ ដូចជាដំរីដ៏ប្រសើរ ពួកតាហាន អ្នកទ្រទ្រង់ទ្ធជ (សម្រាប់ការពារសារ) គឺខ្សែ ពួកតាហាន អ្នកពាក់អាវក្រោះ ពួកតាហាន ជាកូននៃជនជាតិ: ។ នគរនៃស្ពេច ជាទីបំផុតនៃដែន ដែលគេរៀបចំល្អហើយ ដោយនគរបរិក្ខារទី ៥ នេះ: ដើម្បីគ្រប់គ្រងពួកជនខាងក្នុង ដើម្បីការពារពួកសត្រូវខាងក្រៅ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ មួយទៀត នគរនៃស្ពេច ជាទីបំផុតនៃដែន មានឆ្នាំ ជាបណ្ឌិត អ្នកឈ្លាសវៃ មានបញ្ញា ឃាត់ពួកជនដែលមិនស្គាល់ បើកឲ្យពួកជនដែលស្គាល់ចូលទៅ ។ នគរនៃស្ពេច ជាទីបំផុតនៃដែន ដែលគេរៀបចំល្អហើយ ដោយនគរបរិក្ខារ ទី ៦ នេះ: ដើម្បីគ្រប់គ្រងពួកជនខាងក្នុង ដើម្បីការពារពួកសត្រូវខាងក្រៅ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ មួយទៀត នគរនៃស្ពេច ជាទីបំផុតនៃដែន មានកំពែងខ្ពស់ផង ក្រាស់ផង បរិបូណ៌ដោយគ្រឿងអាប់ធ ន គ្រឿងលាបផង ។ នគរនៃស្ពេច ជាទីបំផុតនៃដែន ដែលគេរៀបចំល្អហើយ ដោយនគរបរិក្ខារទី ៧ នេះ: ដើម្បីគ្រប់គ្រងពួកជនខាងក្នុង ដើម្បីការពារពួកសត្រូវខាងក្រៅ ។ នគរដែលគេរៀបចំល្អហើយ ដោយនគរបរិក្ខារ ៧ យ៉ាងនេះ ។

ឆតមេសំ ចតុន្នំ អាហារានំ ឯកាមលានី ហោតិ
អកិញ្ចលានី អតិសារលានី ។ ៥ យ ភិក្ខវេ រញ្ញោ
ចក្ក្ខ្ដ្ដិមេ ឧតវេ ពហុ តិណាតិរេ្ជ្ជ ឧតុ សន្ធ្ជ្ជ
ហោតិ អ្ភ្ជ្ជ្ជ្ជ ១ តិយ អ្ជ្ជ ១ ១ ១

ចុះស្ពៃបដែលបានតាមប្រាថ្នា បានដោយមិនលំបាក បានដោយងាយ ន្ទ្ធ
អាហារចាំង ៤ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ ក្នុងលោកនេះ
នគរនៃស្ពៃប ជាទីបំផុតនៃដែន មានស្ងៅនឹងទ្ធសនឹងទឹកដ៏ច្រើន ដែល
គេសន្ធ្ងំទុកហើយ ដើម្បីសេចក្តីត្រេកអរ ដើម្បីមិនតក់ស្លុត ដើម្បីនៅ
សប្បាយដល់ពួកជនខាងក្នុង ដើម្បីការពារពួកសត្រូវខាងក្រៅ ។ ម្នាល
ភិក្ខុចាំងឡាយ មួយទៀត នគរនៃស្ពៃប ជាទីបំផុតនៃដែន មានស្រូវ
ឡាយ នឹងស្រូវដំណើបដ៏ច្រើន ដែលគេសន្ធ្ងំទុក ដើម្បីសេចក្តីត្រេកអរ
ដើម្បីមិនតក់ស្លុត ដើម្បីនៅសប្បាយ ដល់ពួកជនខាងក្នុង ដើម្បីការ
ពារពួកសត្រូវខាងក្រៅ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ មួយទៀត នគរនៃ
ស្ពៃប ជាទីបំផុតនៃដែន មានលូ នឹងសណ្ដែក នឹងអបវណ្ណជាតិដ៏ច្រើន
ដែលគេសន្ធ្ងំទុក ដើម្បីសេចក្តីត្រេកអរ ដើម្បីមិនតក់ស្លុត ដើម្បីនៅ
សប្បាយ ដល់ពួកជនខាងក្នុង ដើម្បីការពារពួកសត្រូវខាងក្រៅ ។
ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ មួយទៀត នគរនៃស្ពៃប ជាទីបំផុតនៃដែន មាន
គេសដ្ឋ:ច្រើន គឺទឹកដោះថ្លា ទឹកដោះខាប់ ប្រេង ទឹកឃ្មុំ ទឹកអំពៅ
នឹងអម្ស៊ីល ដែលគេសន្ធ្ងំទុក ដើម្បីសេចក្តីត្រេកអរ ដើម្បីមិនតក់ស្លុត

ជាសុវិហារាយ ពាហិរានំ បដិយាតាយ ។ ឥមេសំ
ចតុន្នំ អាមិសានំ និកាមលាភី ហោតិ អកិច្ឆលាភី
អកសិរលាភី ។ យតោ ខោ ភិក្ខវេ រញ្ញោ បច្ចន្តិមំ
នគរំ សន្តិមា នគរមរិក្ខារេហិ សុមរិក្ខិតំ ហោតិ
ចតុន្នញ្ច អាមិសានំ និកាមលាភី ហោតិ អកិច្ឆលាភី
អកសិរលាភី ឥទំ ១ ១ ១

ដើម្បីនៅសប្បាយ ដល់ពួកជនខាងក្នុង ដើម្បីការពារពួកសត្រូវខាងក្រៅ ។ ស្តេចវៃមានបានតាមប្រាថ្នា បានមិនលំបាក បានដោយងាយនូវអាហារចាំង ៤ នេះ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ កាលណានគរនៃស្តេច ជាទីបំផុតនៃដែន ដែលរៀបចំល្អហើយ ដោយនគរ-បរិក្ខារចាំង ៧ យ៉ាង ចាំងស្តេចកំរៃមានបានតាមប្រាថ្នា បានមិនលំបាក បានដោយងាយនូវអាហារចាំង ៤ យ៉ាង ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ នេះតថាគតហៅថា នគរនៃស្តេច ជាទីបំផុតនៃដែន ដែលពួកបច្ចាមិត្តជាសត្រូវខាងក្រៅ មិនគប្បីធ្វើបាន (យ៉ាងណាមិញ) ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ កាលណា អរិយសាវក ជាអ្នកប្រកបដោយព្រះសទ្ធម្ម ៧ យ៉ាង បានតាមប្រាថ្នា បានដោយមិនលំបាក បានដោយងាយនូវឈានចាំង ៤ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្តដ៏ប្រសើរ មានការនៅជាសុខក្នុងបច្ចុប្បន្ន ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ នេះតថាគតហៅថា អរិយសាវក ដែលមារមិនគប្បីធ្វើបាន ដែលមារមានចិត្តបាប មិនគប្បីធ្វើបាន យ៉ាងនោះដែរ ។ អរិយសាវកជាអ្នកប្រកបដោយព្រះសទ្ធម្ម ៧ យ៉ាង តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ នគរនៃស្តេច ជាទីបំផុតនៃដែន មានសសរគោល មានរណ្ដៅ ជ៉ីរ្រៀវដែលគេធ្វើដោយល្អ មិនកម្រើក មិនរញ្ជួយ ដើម្បីគ្រប់គ្រងពួកជនខាងក្នុង ដើម្បីការពារពួកសត្រូវខាងក្រៅ យ៉ាងណាមិញ ។

ឯវមេវ ខោ ភិក្ខវេ អរិយសាវ្ជ្ជកោ សទ្ធো ហោតិ
សទ្ធហតិ តថាគតស្ស ពោធិ ឥតិបិ សោ ភគវា
។ បេ ។ ពុទ្ធো ភគវាតិ ។ សទ្ធាសំ្ចកោ(១)
ភិក្ខវេ អរិយសាវ្ជ្ជកោ អកុសលং បជហតិ កុសលং
ភាវេតិ សាវ្ជ្ជং បជហតិ អនវ្ជ្ជং ភាវេតិ សុទ្ធំ អត្តានং
បរិហរតិ ។ ឥមិនា ឧបាយេន សទ្ធម្មេន សមន្ទ្ធាគតো
ហោតិ ។ សេយ្យថាបិ ភិក្ខវេ រញ្ញো បច្ចន្ទ្ធិមេ នគរេ
ឧរិ ហោតិ ភណ្ដាគ ចេវ រ៉ាត្ត ច អ្ជ្ជ ្ជ ្ជ
ភុ ្ជ ្ជ ្ជ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវ័ក ជាអ្នកមានសទ្ធា រមែងដឿបំពោះ
ពោធិញ្ញាណ របស់តថាគតដូច្នេះថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអគ្គនោះ
ฯ ល ฯ ទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវចតុរារ្យសច្ច ទ្រង់លែងត្រឡប់មក
កាន់ភពថ្មីទៀត ฯ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវ័ក ទុកដូចជា
សសរគោល រមែងលះបង់នូវអកុសល បំរើនូវកុសល លះ
បង់នូវអំពើ ដែលមានទោស បំរើនូវអំពើ ដែលមិនមានទោស
រក្សាខ្លួនឲ្យបរិសុទ្ធ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ฯ អរិយសាវ័ក ជាអ្នកប្រកប
ដោយព្រះសទ្ធម្មទី ១ នេះ ฯ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទីតំនៃស្ពៃ
ជាទីបំផុតនៃដែន មានស្នាមក្ងោងដ៏ជ្រៅផង ធំទូលាយផង ដើម្បី
គ្រប់គ្រងពួកដនខាងក្នុង ដើម្បីការពារពួកសត្រូវខាងក្រៅ យ៉ាងណា
មិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវ័ក ជាអ្នកខ្ជាប់ខ្ជួនចាប រមែងខ្ជាប
កាយទុច្ចរិត វចីទុច្ចរិត មនោទុច្ចរិត រមែងខ្ជាប់ការចូលប្រសព្ធ
នូវអកុសលធម៌ ដ៏លាមកទាំងឡាយ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ฯ ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវ័ក មានហិរិទុកជាស្នាមក្ងោះ រមែង
លះបង់នូវអកុសល បំរើនូវកុសល លះបង់នូវអំពើ ដែលមាន
ទោស បំរើនូវអំពើ ដែលមិនមានទោស រក្សាខ្លួនឲ្យបរិសុទ្ធ ฯ
អរិយសាវ័ក ជាអ្នកប្រកប ដោយព្រះសទ្ធម្មទី ២ នេះ ฯ

សេយ្យថាបិ ភិក្ខវេ រញ្ញោ បច្ចន្តិមេ នគរេ អនុ-
បរិយាយបថា ហោតិ ទុក្ខោ ចេវ ទ្វារគោ ច
អព្ភន្តរកំ ១ ១ ១

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នគរនៃស្តេច ជាទីបំផុតនៃដែន មានផ្លូវបាំយាមល្បាតដ៏ខ្ពស់ផង ជំនួលាយផង ដើម្បីគ្រប់គ្រងពួកជនខាងក្នុង ដើម្បីការពារពួកសត្រូវខាងក្រៅ យ៉ាងណាមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវ័ក ជាអ្នកមានសេចក្តីតក់ស្លុត បំពោះចាបវមែងតក់ស្លុត បំពោះតាយ ទ្ងុចរិត ១ ចិត្ត ទ្ងុចរិត ១ មនោ ទ្ងុចរិត ១ វមែងតក់ស្លុត បំពោះការចូលប្រសព្ធ នូវអកុសលធម៌ទាំងឡាយ ដ៏លាមកកំយ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវ័ក មានឧត្តមប្រ:ទុកជាផ្លូវយាមល្បាត វមែងលះបង់នូវអកុសល បំពេញនូវកុសល លះបង់នូវអំពើមានទោស បំពេញនូវអំពើមិនមានទោស រក្សាខ្លួនឲ្យបរិសុទ្ធ ។ អរិយសាវ័ក ជាអ្នកប្រកបដោយព្រះសទ្ធម្មទី ៣ នេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នគរនៃស្តេច ជាទីបំផុតនៃដែន មានគ្រឿងអាវុធដ៏ច្រើន គឺព្រួញទឹងលំពែងផង ទឹងអាវុធមានមុខ ២ ម្ខាងផង ដែលគេសន្សំទុក ដើម្បីគ្រប់គ្រងពួកជនខាងក្នុង ដើម្បីការពារពួកសត្រូវខាងក្រៅ យ៉ាងណាមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវ័ក ជា ពហុ.សូត្រ ។ បេ ។ ចាក់ទ្ងុះបំពោះដោយទិដ្ឋិ កំយ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយ ហ.ាវ.ក មានការ ចេះ ដឹង ទុកជាអាវុធ វមែងលះបង់នូវអកុសល បំពេញនូវ កុ.ល លះ ១ ១ ១

បណ្ណាសកាបង្គហ៊ីពោ មហាវគ្គោ

អកុសលំ បជហាតិ កុសលំ ភាវេតិ សាវជ្ជំ
បជហាតិ អនវជ្ជំ ភាវេតិ សុទ្ធំ អត្តានំ បរិហរតិ ។
ឥមិនា ឋានេន សន្ធម្មេន សមន្នាគតោ ហោតិ ។
សេយ្យថាបិ ភិក្ខវេ ព្រាហ្មណា ឧទ្ធមាតិ ឆកេ ពហុ
ពលកាយោ ឧដ្ឋានសតិ សេយ្យថីទំ ហត្ថារោហា
អស្សារោហា រថិកា ធនុក្ខហា ចេលកា ចលកា
បិណ្ឌនាយកា ខត្តា ភដមុត្តា ឧក្ខិន្ទិនោ មហានាគា
ស្ទូរ ឧច្ចាលិកា(១) ចម្មយោធិនោ ទាសកាបុត្តា
អព្ភន្តរានំ ពុត្ត្ថិយា ពាហិរានំ ឧដ្ឋានាយ ឯវមេវ
ខោ ភិក្ខវេ អរិយសាវកោ អារទ្ធវីរិយោ វិហរតិ
អកុសលានំ ធម្មានំ ឧដ្ឋានាយ កុសលានំ ធម្មានំ
ឧបសម្ប្ទាយ ថាមវា ទឬ្ឍបរក្កមោ អនិក្ខិត្តធុរោ
កុសលេសុ ធម្មេសុ ។ យ្យីយ ពលកាយោ ភិក្ខវេ អរិយ-
សាវកោ អកុសលំ ឧជហាតិ កុសលំ ភាវេតិ សាវជ្ជំ
ឧជហាតិ អនវជ្ជំ ភាវេតិ សុទ្ធំ អត្តានំ ឧរិហរតិ ។

---

១ អយ ឆាហ ២.ម. ឆេត្ត្ថកេសុ ឧត្ត ។

បណ្ណាសកាសង្គហិត មហាវិគ្គ

ចំរើនទូវអំពើមិនមានទោស រមែងរក្សាខ្លួនឲ្យបរិសុទ្ធ ។ អរិយសាវ័ក ជាអ្នកប្រកបដោយព្រះសទ្ធម្មទី ៤ នេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទន្ទ្រានៃស្ពៃ ជាទីបំផុតនៃដែន មានពួកពលដ៏ច្រើន តែងនៅអាស្រ័យ គឺ ទ័ពដំរីដ៏ រ ទ័ពដំរីសេះ ទ័ពរថ ១ ១ ១

ឥមិនា បញ្ចមេន សន្ធម្មេន សមន្នាគតោ ហោតិ ។ សេយ្យថាបិ ភិក្ខវេ រញ្ញោ មហន្តមេ ឧតរ ធោរិតកោ ហោតិ បណ្ឌរោ ច្ឆត្តេ មេណ្ឌ អញ្ញានិ ធារេតិ ញ្ញានិ ២ បវ្ជេសិ អ ភ្ជ ១ ១ ១

អរិយសាវ័ក ជាអ្នកប្រកបដោយព្រះសទ្ធម្ម ៩ នេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នគរនៃស្តេច ជាទីបំផុតនៃដែន មានឆ្នាំទ្វារ ជាបណ្ឌិតឈ្លាសវៃមានប្រាជ្ញា ឃាត់នូវពួកជនដែលមិនស្គាល់ បើកឲ្យពួកជនដែលស្គាល់ឲ្យចូល ដើម្បីគ្រប់គ្រងពួកជនខាងក្នុង ដើម្បីការពារពួកសត្រូវខាងក្រៅ យ៉ាងណាមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវ័ក ជាអ្នកមានសតិ ប្រកបដោយសតិ ទីឆ្ងាយជាបុគ្គលមានប្រាជ្ញាចាស់ភ្លាត់ក្រៃលែង ជាអ្នកលឹកបានរឿយ ៗ នូវការងារដែលបានធ្វើយូរហើយក្តី និយាយយូរហើយក្តី ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវ័កអ្នកមានសតិ ទុកជាឆ្នាំទ្វារ រមែងលះបង់នូវអកុសល ចំរើននូវកុសល លះបង់នូវអំពើមានទោស ចំរើននូវអំពើមិនមានទោស រមែងរក្សាខ្លួនឲ្យបរិសុទ្ធ ។ អរិយសាវ័ក ជាអ្នកប្រកបដោយព្រះសទ្ធម្ម ១០ នេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នគរនៃស្តេច ជាទីបំផុតនៃដែន មានកំពែងដ៏ខ្ពស់ផង ក្រាស់ផង បរិបូណ៌ដោយគ្រឿងអាប់ទ្រូងគ្រឿងលាបផង ដើម្បីគ្រប់គ្រងពួកជនខាងក្នុង ដើម្បីការពារពួកសត្រូវខាងក្រៅ យ៉ាងណាមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវ័ក ជាអ្នកមានប្រាជ្ញា ប្រកបដោយប្រាជ្ញាជាគ្រឿងចាក់ផ្ទុះ យល់នូវសេចក្តីចំរើនទីផ្ទាល់ និងសេចក្តីវិនាស ជាប្រាជ្ញាជាគ្រឿងចាក់ផ្ទុះដ៏ប្រសើរ ដល់នូវសេចក្តីអស់ទៅនៃទុក្ខដោយប្រពៃ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

បណ្ណាសកាសង្គហ៊ីពោ មហាវ្ជ្ជ

ញ្ញាកាសនលេមនសម្ប្ជ្ជ ភ ក្ខ្ជ្ជ អ ០ យ ០ ០ ០

បណ្ណាសកាសង្គហិត មហាវគ្គ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវក បរិបូណ្ណដោយប្រាជ្ញា ទុកជាគ្រឿងអប់នឹងគ្រឿងលាប រមែងលះបង់នូវអកុសល ចំរើនទ្រទ្រង់នូវកុសល លះបង់នូវអំពើដែលមានទោស ចំរើនទ្រទ្រង់អំពើដែលមិនមានទោស រក្សាខ្លួនឲ្យបរិសុទ្ធ ។ អរិយសាវក ជាអ្នកប្រកបដោយព្រះសទ្ធម្ម៧ នេះ ។ អរិយសាវក ជាអ្នកប្រកបដោយព្រះសទ្ធម្មទាំង ៧ យ៉ាងនេះឯង ។ (អរិយសាវក) ជាអ្នកបានតាមប្រាថ្នា បានដោយមិនលំបាក បានដោយងាយនូវឈានទាំង ៤ ដែលប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងចិត្តដ៏ថ្លៃថ្នូ ជាគ្រឿងនៅសប្បាយ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទគវនៃស្តេច ជាទីបំផុតនៃដែន មានស្មៅនឹងទុស នឹងទឹកដ៏ច្រើន ដែលសន្សំទុក ដើម្បីសេចក្តីត្រេកអរ ដើម្បីមិនតក់ស្លុត ដើម្បីនៅសប្បាយដល់ពួកជនខាងក្នុង ដើម្បីការពារពួកសត្រូវខាងក្រៅ យ៉ាងណាមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវក ស្វាគ់ចាកតាមទាំងឡាយ ។ បេ ។ ចូលកាន់បឋមฌានដើម្បីសេចក្តីត្រេកអរ ដើម្បីមិនតក់ស្លុត ដើម្បីនៅសប្បាយ ដើម្បីឈមចុះកាន់ព្រះនិព្វាន ចំពោះខ្លួន យ៉ាងនោះដែរ ។

សេយ្យថាបិ ភិក្ខវេ រញ្ញោ បច្ចន្តិមេ នគរេ ពហុំ
សាលិយវតំ សន្ធិចិតំ ហោតិ អញ្ញត្ថ ឯកំ រតិយា
អបវិតស្ស ដាសុវិហារាយ ពាហិរកំ បដិយាតាយ
ឯវមេវ ខោ ភិក្ខវេ អរិយសាវកោ រតិក្ខវិហារកំ
ទ្វិបសមា ។ បេ ។ ឧត្តិយំ ឈានំ ឧបសម្ជ
ម្ជ វិហរតិ អត្ថោ រតិយា អបវិតស្ស ដាសុវិហារាយ
ចិត្តុប្ជាយ ឯញ្ជនស្ស ។ សេយ្យថាបិ ភិក្ខវេ
រញ្ញោ បច្ចន្តិមេ នគរេ ពហុំ តិលមុត្តមាសមុគ្គាំ
សន្ធិចិតំ ហោតិ អញ្ញត្ថ ឯកំ រតិយា អបវិតស្ស
ដាសុវិហារាយ ពាហិរកំ បដិយាតាយ ឯវមេវ ខោ
ភិក្ខវេ អរិយសាវកោ ២ វិតក្ក ។ បេ ។
ឧត្តិយំ ឈានំ ឧបសម្ជ ម្ជ វិហរតិ អត្ថោ រតិយា
អបវិតស្ស ដាសុវិហារាយ ចិត្តុប្ជាយ ឯញ្ជនស្ស ។

ម្នាលភិក្ខុ ចាំងឆ្លាយ នគរនៃស្តេច ជាទីបំផុតនៃដែន មានស្រូវខ្លាយ ស្រូវដំណើបដ៏ច្រើន ដែលគេសន្សំទុក ដើម្បីសេចក្តីត្រេកអរ ដើម្បីមិនតក់ស្លុត ដើម្បីនៅសប្បាយដល់ពួកជនខាងក្នុង ដើម្បីការពារពួកសត្រូវខាងក្រៅ យ៉ាងណាមិញ ម្នាលភិក្ខុ ចាំងឆ្លាយ អរិយសាវ័ក ព្រោះរម្ងាប់នូវវិតក្ក:នឹងវិចារ: ។ បេ ។ ចូលកាន់ទុតិយฌាន ដើម្បីសេចក្តីត្រេកអរ ដើម្បីមិនតក់ស្លុត ដើម្បីនៅសប្បាយ ដើម្បីឈមចុះកាន់ព្រះនិព្វាន ចំពោះខ្លួន ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុ ចាំងឆ្លាយ នគរនៃស្តេច ជាទីបំផុតនៃដែន មានលូ សណ្ឋាត នឹងអបវណ្ណជាតិដ៏ច្រើន ដែលគេសន្សំទុក ដើម្បីសេចក្តីត្រេកអរ ដើម្បីមិនតក់ស្លុត ដើម្បីនៅសប្បាយ ដល់ពួកជនខាងក្នុង ដើម្បីការពារពួកសត្រូវខាងក្រៅ យ៉ាងណាមិញ ម្នាលភិក្ខុ ចាំងឆ្លាយ អរិយ-សាវ័ក ព្រោះនឿយណាយចាកបីតិផង ។ បេ ។ ចូលកាន់តតិយ-ฌាន ដើម្បីសេចក្តីត្រេកអរ ដើម្បីមិនតក់ស្លុត ដើម្បីនៅសប្បាយ ដើម្បីឈមចុះកាន់ព្រះនិព្វាន ចំពោះខ្លួន ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

បណ្ណាសកាសង្គហ៊ីពេ បហារ្ពេ

សេយ្យថាបិ ភិក្ខវេ ទ្សាយ បច្ចន្ទិបេ ឧទកេ ពហុ
ភេសជ្ជំ សន្ធិដ្ឋិតំ ហោតិ សេយ្យថីទំ សប្ប
ណ្ឌនីតំ ត្ថេលំ មធុ ផាណិតំ លោណំ អញ្ញតរតរ
យ អមិតសាយ ផាសុវិហារាយ ពាហិរកំ
ឧដ្ឋាតាយ ឯវមេវ ខោ ភិក្ខវេ អរិយសាវ្ហ្ការ
ស្ស ១ ១ ១

បណ្ណាសការសង្គហិត មហាវគ្គ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នគរនៃស្តេច ជាទីបំផុតនៃដែន មានកសិផល: ដ៏ច្រើន ដែលគេសន្សំទុក គឺទឹកដោះថ្លា ទឹកដោះខាប់ ប្រេង ទឹកឃ្មុំ ទឹកអំពៅ អំបិល ដើម្បីសេចក្តីត្រេកអរ ដើម្បីមិនតក់ស្លុត ដើម្បីនៅសប្បាយ ដល់ពួកជនខាងក្នុង ដើម្បីការពារពួកសត្រូវខាងក្រៅ យ៉ាងណាមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវក ព្រោះលះបង់នូវសុខផង ។ បេ ។ ចូលកាន់ចតុត្ថឌ្ឍាន ដើម្បីសេចក្តីត្រេកអរ ដើម្បីមិនតក់ស្លុត ដើម្បីនៅសប្បាយ ដើម្បីឈានចុះកាន់ព្រះនិព្វាន ចំពោះខ្លួន ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ អរិយសាវក ជាអ្នកបានតាមប្រាថ្នា បានដោយមិនលំបាក បានដោយងាយ នូវឈានទាំង ៤ នេះ ដែលប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងចិត្តដ៏ថ្លៃថ្នូ ជាគ្រឿងនៅសប្បាយក្នុងបច្ចុប្បន្ន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលណា អរិយសាវក ជាអ្នកប្រកបដោយព្រះបទ្ធម្មទាំង ៧ យ៉ាងនេះ ទាំងបានតាមប្រាថ្នា បានដោយមិនលំបាក បានដោយងាយ នូវឈានទាំង ៤ នេះ ដែលប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងចិត្តដ៏ថ្លៃថ្នូ ជាគ្រឿងនៅសប្បាយ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះ តថាគតហៅថា អរិយសាវក ដែលមានមិនគប្បីធ្វើបាន មានមិនបិត្តបាប មិនគប្បីធ្វើបានឡើយ ។

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតេ

(៦៥) សត្តហិ ភិក្ខវេ ឆេ្ហហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ អាហុនេយ្យោ ហោតិ ។ បេ ។ អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្ស ។ កតមេហិ សត្តហិ ។ ឥធ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឆន្ទញ្ញូ ច ហោតិ អត្ថញ្ញូ ច អត្តញ្ញូ ច មត្តញ្ញូ ច កាលញ្ញូ ច បរិសញ្ញូ ច បុគ្គលបរោបរញ្ញូ ច ។ តេ ។ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឆន្ទញ្ញូ ហោតិ ។ ឥធ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឆន្ទំ ជានាតិ សុត្តំ គេយ្យំ វេយ្យាករណំ គាថំ ឧទានំ ឥតិវុត្តកំ ជាតកំ អព្ភុតធម្មំ វេទល្លំ ។ នោ ចេ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឆន្ទំ ជានេយ្យ សុត្តំ... វេទល្លំ ឆយិទ ឆន្ទញ្ញូ ភ្ជេ្ជយ្យ យស្មា ច ខោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឆន្ទំ ជានាតិ សុត្តំ... វេទល្លំ តស្មា ឆន្ទញ្ញូ ភ្ជេ្ជតិ ឥតិ ឆន្ទញ្ញូ ។ អត្ថញ្ញូ ច ភិក្ខវេ ហោតិ ។ ឥធ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឥមស្ស ឥមេ្ហ ភាសិតស្ស អត្ថំ ជានាតិ អយំ ឥមស្ស ភាសិតស្ស អត្ថោ អយំ ឥមស្ស ភាសិតស្ស អត្ថោតិ ។ នោ ចេ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឥមស្ស ឥមេ្ហ ភាសិតស្ស អត្ថំ ជានេយ្យ

បណ្ណាសកាសង្គហិត មហាវគ្គ

(៦៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៧ យ៉ាង ជាអ្នកគួរទទួលនូវចតុប្បច្ច័យ ដែលទេពតាមកបូជា ។ បេ ។ ជាបុញ្ញក្ខេត្ត ដ៏ប្រសើររបស់សត្វលោក ។ ប្រកបដោយធម៌ ៧ យ៉ាង តើម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកដឹងនូវធម៌ ១ ដឹងនូវអត្ថ (របស់ធម៌) ១ ដឹងខ្លួន ១ ដឹងនូវប្រមាណក្នុង (គោជន) ១ ដឹងកាលគួរ ១ ដឹងបរិសទ្យ ១ ដឹងបុគ្គលដែលគួរគប់រក ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះភិក្ខុជាអ្នកដឹងនូវធម៌ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ដឹងនូវធម៌ គឺ សុត្តៈ គេយ្យៈ វេយ្យាករណៈ គាថា ឧទានៈ ឥតិវុត្តកៈ ជាតកៈ អព្ភុតធម្មៈ វេទល្លៈ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើភិក្ខុ មិនគប្បីដឹងនូវធម៌គឺ សុត្តៈ ... វេទល្លៈ ទេ តថាគត មិនគប្បីហៅថា ជាអ្នកដឹងនូវធម៌ ក្នុងបទនេះឡើយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បំណែកឯភិក្ខុ ដឹងនូវធម៌គឺ សុត្តៈ ... វេទល្លៈ ព្រោះហេតុនោះ ទើបតថាគតហៅថា អ្នកដឹងនូវធម៌ ភិក្ខុជាអ្នកដឹងនូវធម៌ យ៉ាងនេះឯង ។ ចុះភិក្ខុអ្នកដឹងនូវអត្ថ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ដឹងនូវអត្ថនៃភាសិតនោះ ។ ថា នេះជាអត្ថ របស់ភាសិតនេះ នេះជាអត្ថ របស់ភាសិតនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើភិក្ខុ មិនដឹងនូវអត្ថ នៃភាសិតនោះ ។ ថា

បណ្ណសាលង្គហ៊ីពោ មហាវគ្គោ

អយំ ឥមស្ស ភាសិតស្ស អត្ថោ អយំ ឥមស្ស ភាសិតស្ស អត្ថោតិ ន យ៉ាន អត្ថញ្ញូ ទ្ធុយ្ យស្មា ច នោ ភិក្ខវេ ភិក្ខូ តស្ស តស្ស ភាសិតស្ស អត្ថំ ជានាតិ អយំ ឥមស្ស ភាសិតស្ស អត្ថោ អយំ ឥមស្ស ភាសិតស្ស អត្ថោតិ តស្មា អត្ថញ្ញូ ទ្ធុតិ ឥតិ ឆឬញ្ញ អត្ថញ្ញ ។ អត្ថញ្ញ ច ភវំ ហោតិ ។ ឥធ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អត្ថានំ ជានាតិ ធម្មានំ ជានាតិ សទ្ធាយ សីលេន សុតេន ចាគេន បញ្ញាយ បដិភាណេនាតិ ។ នោ ចេ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អត្ថានំ ជានេយ្យ ធម្មានំ សទ្ធាយ សីលេន សុតេន ចាគេន បញ្ញាយ បដិភាណេនាតិ ន យ៉ាន អត្ថញ្ញូ ទ្ធុយ្ យស្មា ច នោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អត្ថានំ ជានាតិ ធម្មានំ ជានាតិ សទ្ធាយ សីលេន សុតេន ចាគេន បញ្ញាយ បដិភាណេនាតិ តស្មា អត្ថញ្ញូ ទ្ធុតិ ឥតិ ឆឬញ្ញ អត្ថញ្ញ អត្ថញ្ញ ។ ធម្មញ្ញ ច ភវំ ហោតិ ។ ឥធ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ធម្មំ ជានាតិ ចីវរបិណ្ឌបាតសេនាសន-គិលានប្ប ច្ចយ ភេសជ្ជ បរិក្ខារានំ បដិគ្គហណាយ

បណ្ណាសកាសង្គហ៊ីត មហាវ្ត

នេះជាអត្ថ របស់ការសិតនេះ នេះជាអត្ថ របស់ការសិតនេះទេ តថាគត
មិនហៅថា អ្នកដឹងនូវអត្ថ ក្នុងបទនេះទ្បើយ ម្ចាលភិក្ខុ ចាំណែក
ឯភិក្ខុ ដឹងនូវអត្ថរបស់ការសិតនុ៎ះ ១ ថា នេះជាអត្ថរបស់ការសិតនេះ នេះជា
អត្ថរបស់ការសិតនេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបតថាគតហៅថា អ្នកដឹងនូវអត្ថ
អ្នកដឹងនូវធម៌ ដឹងនូវអត្ថ យ៉ាងនេះឯង ។ ចុះភិក្ខុ អ្នកដឹងខ្លួន តើដូច
ម្តេច ។ ម្ចាលភិក្ខុ ចាំណ ! ភិក្ខុ ! ក្នុងសាសនានេះ ដឹងខ្លួនថា អាត្មាអញ
ជាអ្នកប្រកបដោយសទ្ធា មានសីល: សុត: ចាគ: ប ញ្ញា ២ ជ ! ! ! ! ! !
ត្រឹមប៉ុ ! ! ! ! !

ណោ ១ កិត្តាវ កិត្តា មត្តំ ជានេយ្យ ចីវរបិណ្ឌ-
ចាតសេនាសនគិលានប្បច្ចយេ ១ សប្ជមវិត្ថារកំ ១ ១ ១
ក្ខមាណាយ ១ ១ ១

ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ បើភិក្ខុ មិនដឹងប្រមាណ ក្នុងការទទួលចីវរ បិណ្ឌបាត សេនាសន: គិលានប្បច្ចយភេសជ្ជបរិក្ខារ ទេ តថាគត មិនហៅថា អ្នកដឹងប្រមាណ ក្នុងបទនេះឡើយ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ បំណែកខាងភិក្ខុ ដឹងប្រមាណ ក្នុងការទទួល ចីវរ បិណ្ឌបាត សេនាសន: គិលានប្បច្ចយភេសជ្ជបរិក្ខារ ព្រោះហេតុនោះ ទើបតថាគតហៅថា អ្នកដឹងប្រមាណ ភិក្ខុអ្នកដឹងធម្ម ដឹងអត្ថ ដឹងខ្លួន ដឹងប្រមាណ យ៉ាងនេះឯង ។ ចុះភិក្ខុអ្នកដឹងនូវកាល តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ដឹងនូវកាលថា នេះជាកាលគួរ រៀនចាប់ នេះជាកាលគួរសាកសួរ នេះជាកាលគួរប្រកប នេះជាកាលគួរពួនសម្ងំ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ បើភិក្ខុ មិនដឹងនូវកាលថា នេះជាកាលគួររៀនចាប់ នេះជាកាលគួរសាកសួរ នេះជាកាលគួរប្រកប នេះជាកាលគួរពួនសម្ងំទេ តថាគតមិនហៅថា អ្នកដឹងកាល ក្នុងបទនេះឡើយ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ បំណែកខាងភិក្ខុអ្នកដឹងនូវកាលថា នេះជាកាលគួររៀនចាប់ នេះជាកាលគួរសាកសួរ នេះជាកាលគួរប្រកប នេះជាកាលគួរពួនសម្ងំ ព្រោះហេតុនោះ ទើបតថាគតហៅថា

បណ្ណាសកាសង្ខហ៊ីកោ មហាវគ្គោ

ឥតិ ឆន្ទញ្ច អត្តញ្ច អត្ថញ្ច មត្ថញ្ច តាលញ្ច ។ បរិសញ្ច ច ឥមំ ហោតិ ។ ឥធ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិសំ ជានាតិ អយំ ខត្តិយបរិសា អយំ ព្រាហ្មណបរិសា អយំ គហបតិបរិសា អយំ សមណបរិសា ឥត្ថ ឯវំ ឧបសង្កមិតព្ពំ ឯវំ ឋាតព្ពំ ឯវំ ភាសិតព្ពំ ឯវំ ឧសីទិតព្ពំ ឯវំ ភាសិតព្ពំ ឯវំ តុណ្ហីភាវោ ។ ឥតោ ចេ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិសំ ជានេយ្យ អយំ ខត្តិយបរិសា... ឯវំ តុណ្ហីភាវោ ។ ឥធ ឯកច្ច បរិសញ្ញតិ ។ ទ្វេ ។ ឯកច្ច ច ខោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិសំ ជានាតិ អយំ ខត្តិយបរិសា... ឯវំ តុណ្ហីភាវោ ។ ឥធ ឯកច្ច បរិសញ្ញតិ ។ ទ្ធ ។ ឥតិ ឆន្ទញ្ច អត្ថញ្ច អត្ថញ្ច មត្ថញ្ច តាលញ្ច បរិសញ្ច ។ បុគ្គលបរោបរញ្ច ច ឥមំ ហោតិ ។ ឥធ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ។ ទ្ធ ។ ទ្ធ ។ ទ្ធ

អ្នកដឹងនូវកាល ភិក្ខុអ្នកដឹងធម៌ ដឹងអត្ថ ដឹងខ្លួន ដឹងប្រមាណ ដឹងកាលយ៉ាងនេះឯង ។ ចុះភិក្ខុអ្នកដឹងបរិសទ្យ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ដឹងបរិសទ្យថា នេះជាខត្តិយ-បរិសទ្យ នេះជាព្រាហ្មណបរិសទ្យ នេះជាគហបតិបរិសទ្យ នេះជាសមណបរិសទ្យ អាត្មាអញ គួរចូលទៅកយ៉ាងនេះ គួរឈរយ៉ាងនេះ គួរផ្ងើយ៉ាងនេះ គួរអង្គុយយ៉ាងនេះ គួរនិយាយយ៉ាងនេះ គួរស្ងៀមយ៉ាងនេះ ចំពោះបរិសទ្យទាំងនុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើភិក្ខុមិនដឹងបរិសទ្យថា នេះជាខត្តិយបរិសទ្យ . . . គួរស្ងៀមយ៉ាងនេះ តថាគតមិនហៅថា អ្នកដឹងបរិសទ្យ ក្នុងបទនេះឡើយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចំណែកខាងភិក្ខុ ដឹងបរិសទ្យថា នេះជាខត្តិយបរិសទ្យ . . . គួរស្ងៀមយ៉ាងនេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបតថាគតហៅថា អ្នកដឹងបរិ-សទ្យ ភិក្ខុអ្នកដឹងធម៌ ដឹងអត្ថ ដឹងខ្លួន ដឹងប្រមាណ ដឹងកាល ដឹងបរិសទ្យ យ៉ាងនេះឯង ។ ចុះភិក្ខុ ដឹងបុគ្គលដែលគួរគប់រក តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ រមែងដឹងច្បាស់នូវបុគ្គលពីរពួក ឯបុគ្គលពីរពួកគឺ មួយពួក ជាអ្នកចង់ចូលប្រទះពួកព្រះអរិយៈ មួយពួក មិនចង់ចូលប្រទះពួកព្រះអរិយៈ ។ បុគ្គលណា មិនចង់ចូលប្រទះពួកព្រះអរិយៈ បុគ្គលនោះ គេគប្បីតិះដៀល ដោយហេតុនោះ ។ យ៉ាងនេះ ។

យ្ហាយំ បុគ្គលោ អរិយានំ ឧសុ្ឋនកាមោ ឥមំ សោ
ភេនេ ភេនេ ចាសំសោ ។ ទ្វេ បុគ្គលា អរិយានំ
ឧសុ្ឋនកាមា ឯកោ សទ្ធម្មំ សោតុកាមោ ឯកោ
សទ្ធម្មំ ន សោតុកាមោ ។ យ្ហាយំ បុគ្គលោ សទ្ធម្មំ
ន សោតុកាមោ ឥមំ សោ ភេនេ ភេនេ ការយ្ហោ ។
យ្ហាយំ បុគ្គលោ សទ្ធម្មំ សោតុកាមោ ឥមំ សោ
ភេនេ ភេនេ ចាសំសោ ។ ទ្វេ បុគ្គលា សទ្ធម្មំ
សោតុកាមា ឯកោ ទិដ្ឋិតសោតោ ធម្មំ សុណាតិ
ឯកោ អនោហិតសោតោ ធម្មំ សុណាតិ ។ យ្ហាយំ
បុគ្គលោ អនោហិតសោតោ ធម្មំ សុណាតិ ឥមំ សោ
ភេនេ ភេនេ ការយ្ហោ ។ យ្ហាយំ បុគ្គលោ ទិដ្ឋិតសោតោ
ធម្មំ សុណាតិ ឥមំ សោ ភេនេ ភេនេ ចាសំសោ ។
ទ្វេ បុគ្គលា ទិដ្ឋិតសោតា ធម្មំ សុណន្តិ ឯកោ
សុត្វា ធម្មំ ជានាតិ ឯកោ សុត្វា ធម្មំ ន
ជានាតិ ។ យ្ហាយំ បុគ្គលោ សុត្វា ធម្មំ ន ជានាតិ
ឥមំ សោ ភេនេ ភេនេ ការយ្ហោ ។ យ្ហាយំ បុគ្គលោ
សុត្វា ធម្មំ ជានាតិ ឥមំ សោ ភេនេ ភេនេ ចាសំសោ ។

បុគ្គលណា ចង់ជួបប្រទះពួកព្រះអរិយៈ បុគ្គលនោះ គេគប្បីសរសើរ ដោយហេតុនោះ ។ យ៉ាងនេះ ។ បុគ្គលពីរពួក ចង់ជួបប្រទះពួកព្រះអរិយៈគឺ មួយពួក ចង់ស្តាប់ព្រះសទ្ធម្ម មួយពួក មិនចង់ស្តាប់ព្រះសទ្ធម្ម ។ បុគ្គលណា មិនចង់ស្តាប់ព្រះសទ្ធម្ម បុគ្គលនោះ គេគប្បីតិះដៀល ដោយហេតុនោះ ។ យ៉ាងនេះ ។ បុគ្គលណា ចង់ស្តាប់ព្រះសទ្ធម្ម បុគ្គលនោះ គេគប្បីសរសើរ ដោយហេតុនោះ ។ យ៉ាងនេះ ។ បុគ្គលពីរពួក ចង់ស្តាប់នូវព្រះសទ្ធម្ម គឺបុគ្គលមួយពួក មានត្រចៀក ផ្ទៀងស្តាប់នូវធម៌ បុគ្គលមួយពួក មានត្រចៀក មិនផ្ទៀងស្តាប់នូវធម៌ ។ បុគ្គលណា មានត្រចៀក មិនផ្ទៀងស្តាប់នូវធម៌ បុគ្គលនោះ គេគប្បីតិះដៀល ដោយហេតុនោះ ។ យ៉ាងនេះ ។ បុគ្គលណា មានត្រចៀក ផ្ទៀងស្តាប់នូវធម៌ បុគ្គលនោះ គេគប្បីសរសើរ ដោយហេតុនោះ ។ យ៉ាងនេះ ។ បុគ្គលពីរពួក មានត្រចៀក ផ្ទៀងស្តាប់នូវធម៌ គឺមួយពួក ស្តាប់ហើយចាំទុកនូវធម៌ មួយពួក ស្តាប់ហើយមិនចាំទុកនូវធម៌ ។ បុគ្គលណា ស្តាប់ហើយ មិនចាំទុកនូវធម៌ បុគ្គលនោះ គេគប្បីតិះដៀល ដោយហេតុនោះ ។ យ៉ាងនេះ ។ បុគ្គលណា ស្តាប់ហើយចាំទុកនូវធម៌ បុគ្គលនោះ គេគប្បីសរសើរ ដោយហេតុនោះ ។ យ៉ាងនេះ ។

ទ្វេ បុគ្គលា សុត្វា ធម្មំ ធារេន្តិ ឯកោ ឆនាទំ
ធម្មានំ អត្ថំ ឧបបរិក្ខតិ ឯកោ ឆនាទំ ធម្មានំ
អត្ថំ ន ឧបបរិក្ខតិ ។ យ្វាយំ បុគ្គលោ ឆនាទំ
ធម្មានំ អត្ថំ ន ឧបបរិក្ខតិ ឯវំ សោ តេន តេន
ការយ្ហោ ។ យ្វាយំ បុគ្គលោ ឆនាទំ ធម្មានំ អត្ថំ
ឧបបរិក្ខតិ ឯវំ សោ តេន តេន ចាសំសោ ។ ទ
បុគ្គលា ឆនាទំ ធម្មានំ អត្ថំ ឧបបរិក្ខន្តិ ឯកោ
អត្ថមញ្ញាយ ធម្មមញ្ញាយ ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នោ ឯកោ
ន អត្ថមញ្ញាយ ធម្មមញ្ញាយ ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នោ ។
យ្វាយំ បុគ្គលោ ន អត្ថមញ្ញាយ ធម្មមញ្ញាយ
ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នោ ឯវំ សោ តេន តេន ការយ្ហោ ។
យ្វាយំ បុគ្គលោ អត្ថមញ្ញាយ ធម្មមញ្ញាយ ធម្មានុ-
ធម្មប្បដិបន្នោ ឯវំ សោ តេន តេន ចាសំសោ ។
ទ្វេ បុគ្គលា អត្ថមញ្ញាយ ធម្មមញ្ញាយ ធម្មានុធម្មប្បដិ-
បន្នា ឯកោ អត្ថហ៊ានាយ បដិបន្នោ ទោ បរហ៊ានាយ

បុគ្គលពីរពួក ស្តាប់ហើយចាំទុកនូវធម៌គឺ មួយពួក ពិចារណានូវអត្ថនៃធម៌ទាំងឡាយ ដែលខ្លួនចាំទុកហើយ មួយពួក មិនពិចារណានូវអត្ថនៃធម៌ទាំងឡាយ ដែលខ្លួនចាំទុកហើយទេ ។ បុគ្គលណា មិនពិចារណានូវអត្ថនៃធម៌ទាំងឡាយ ដែលខ្លួនចាំទុកហើយ បុគ្គលនោះ គេគប្បីតិះដៀល ដោយហេតុនោះ ។ យ៉ាងនេះ ។ បុគ្គលណា ពិចារណានូវអត្ថនៃធម៌ទាំងឡាយ ដែលខ្លួនចាំទុកហើយ បុគ្គលនោះ គេគប្បីសរសើរ ដោយហេតុនោះ ។ យ៉ាងនេះ ។ បុគ្គលពីរពួក ពិចារណា នូវអត្ថនៃធម៌ទាំងឡាយ ដែលខ្លួនចាំទុកហើយ គឺមួយពួក ដឹងច្បាស់នូវអត្ថ ដឹងច្បាស់នូវធម៌ ហើយប្រតិបត្តិធម៌ ដ៏សមគួរដល់ធម៌ មួយពួក ដឹងច្បាស់នូវអត្ថ ដឹងច្បាស់នូវធម៌ ហើយមិនប្រតិបត្តិធម៌ ដ៏សមគួរដល់ធម៌ ។ បុគ្គលណា ដឹងច្បាស់នូវអត្ថ ដឹងច្បាស់នូវធម៌ ហើយមិនប្រតិបត្តិធម៌ ដ៏សមគួរដល់ធម៌ បុគ្គលនោះ គេគប្បីតិះដៀល ដោយហេតុនោះ ។ យ៉ាងនេះ ។ បុគ្គលណា ដឹងច្បាស់នូវអត្ថ ដឹងច្បាស់នូវធម៌ ហើយប្រតិបត្តិធម៌ ដ៏សមគួរដល់ធម៌ បុគ្គលនោះ គេគប្បីសរសើរ ដោយហេតុនោះ ។ យ៉ាងនេះ ។ បុគ្គលពីរពួក ដឹងច្បាស់នូវអត្ថ ដឹងច្បាស់នូវធម៌ ហើយប្រតិបត្តិធម៌ ដ៏សមគួរដល់ធម៌ គឺមួយពួកប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន មិនប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលដទៃ

ឍ០ គោ អត្តហិ តាយ ច បដិបន្នោ បរហិ តាយ ច ។ យ្វាយំ បុគ្គលោ អត្តហិ តាយ បដិបន្នោ នោ បរហិ តាយ ឍ០ សោ នេន នេន ការ ណ្ហោ ។ យ្វាយំ បុគ្គលោ អត្តហិ តាយ ច បដិបន្នោ បរហិ តាយ ច ឍ០ សោ នេន នេន ចាសំ សោ ។ ឍ០ ទោ ភិ ក្ខវ ភិ ក្ខុ ទោ ទ្វយេ ន បុគ្គលា ទ ទ ិ តា ហោ ន្តិ ។ ឍ០ ទោ ភិ ក្ខវ ភិ ក្ខុ បុគ្គ លបភ ទ ។ ឍ០ ទ ។ ឍ០ ទ ។ ឍ០

មួយពួក ប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួនផង ដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលដទៃផង ។ បុគ្គលណា ប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន មិនប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលដទៃ បុគ្គលនោះ គេគប្បីតិះដៀល ដោយហេតុនោះ ។ យ៉ាងនេះ ។ បុគ្គលណា ប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួនផង ដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលដទៃផង បុគ្គលនោះ គេគប្បីសរសើរ ដោយហេតុនោះ ។ យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដឹងច្បាស់បុគ្គលពីរពួក យ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុជាអ្នកដឹងនូវបុគ្គលដែលគួរគប់រក យ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៧ យ៉ាងនេះ ជាអ្នកគួរទទួលចតុប្បច្ច័យ ដែលគេនាំមកបូជា ។ បេ ។ ជាបុញ្ញក្ខេត្តដ៏ប្រសើរ របស់សត្វលោក ។

[១០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម័យណា ដើមរលួសផ្ទុំ ជាចាប្ដិត្តកត្រឹកៗ របស់ពួកទេវតាជាន់តាវតិង្ស មានស្លឹកខ្ចីជ្រុះហើយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម័យនោះ ពួកទេវតាជាន់តាវតិង្ស ក៏មានចិត្តត្រេកអរថា ឥឡូវនេះ ដើមរលួសផ្ទុំ ជាចាប្ដិត្តកត្រឹកមានស្លឹកខ្ចីជ្រុះហើយ មិនយូរប៉ុន្មាន មុខជានឹងមានស្លឹក ៧ ក្នុងកាលឥឡូវនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម័យណា ដើមរលួសផ្ទុំ ជាចាប្ដិត្តកត្រឹកៗ របស់ពួកទេវតាជាន់តាវតិង្ស មាន ៧

បណ្ណាសកាសង្ខហ៊ីពោ មហារគ្គោ

អត្ថមជា កិត្តេ ទេវ តាវត្តិំសា ឥស្ម សមយ ហោន្ត
សត្ថមណ្ណាសោធាន ចាវ ជ្ជ ត្ត ្ត ្ត

បណ្ណាសកាសង្គហិត មហាវគ្គ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម្ព័យនោះ ពួកទេវតាជាន់តាវត្តិង្ស ក៏មានចិត្ត ត្រេកអរថា ឥឡូវនេះ ដើមរលួសផ្ទុង ជាចាប្ដិ២ត្ដកត្រឹកៗ របស់ពួកទេវតាជាន់តាវត្ដិង្ស មានស្លឹក ៧ ហើយ មិនយូរប៉ុន្មាន មុខជានឹងមានកញ្ចុំនៃស្លឹកនឹងផ្ការ ក្នុងកាលឥឡូវនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម្ព័យណា ដើមរលួសផ្ទុង ជាចាប្ដិ២ត្ដកត្រឹកៗ របស់ពួកទេវតាជាន់តាវត្ដិង្ស ជារៀមមានកញ្ចុំនៃស្លឹកនឹងផ្ការ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម្ព័យនោះ ពួកទេវតាជាន់តាវត្ដិង្ស ក៏មានចិត្ដត្រេកអរ ថា ឥឡូវនេះ ដើមរលួសផ្ទុង ជាចាប្ដិ២ត្ដកត្រឹកៗ ម នកញ្ចុំនៃស្លឹកនឹងផ្ការកើតហើយ មិនយូរប៉ុន្មាន មុខជានឹងមានកញ្ចុំនៃស្លឹកនឹងផ្ការ តាំងឡើងផ្សេង ១ គ្នា ក្នុងកាលឥឡូវនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម្ព័យណា ដើមរលួសផ្ទុង ជាចាប្ដិ២ត្ដកត្រឹកៗ របស់ពួកទេវតាជាន់តាវត្ដិង្ស ជារៀមមានកញ្ចុំនៃស្លឹកនឹងផ្ការ តាំងឡើងផ្សេង ១ គ្នា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម្ព័យនោះ ពួកទេវតាជាន់តាវត្ដិង្ស មានចិត្ដត្រេកអរថា ឥឡូវនេះ ដើមរលួសផ្ទុង ជាចាប្ដិ២ត្ដកត្រឹកៗ មានកញ្ចុំនៃស្លឹកនឹងផ្ការ តាំងឡើងផ្សេង ១ គ្នា កើតហើយ មិនយូរប៉ុន្មាន មុខជានឹងមានផ្ការក្ដុំ កើតឡើង ក្នុងកាលឥឡូវនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម្ព័យ ណា ដើមរលួសផ្ទុង ជាចាប្ដិ២ត្ដកត្រឹកៗ របស់ពួកទេវតាជាន់តាវត្ដិង្ស

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតោ

ការុ ឧមលកជាតោ ហោតិ អត្ថមជ្ឌ ភិក្ខវេ ទេវ
តាវត្តិសា ឥស្ស សមយ ហោន្តិ ការ ឧមលកជាតោ ជាន
ចាវ ចិ ត្ត ្ គ ្ ោ ្ ្ ្

ជាឈើមានផ្លាក្រពុំ កើតឡើង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម្ងាយនោះ ពួកទេវតាជាន់តាវត្តិង្ស ក៏មានចិត្តត្រេកអរថា ឥឡូវនេះ ដើមរាល្ងសផ្ទង ជាចាប្ចិត្តកព្រឹក្ស មានផ្លាក្រពុំ កើតឡើងហើយ មិនយូរប៉ុន្មាន មុខជានឹងមានផ្លាបែកជាមាត់ចាប ក្នុងកាលឥឡូវនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម្ងាយណា ដើមរាល្ងសផ្ទង ជាចាប្ចិត្តកព្រឹក្ស របស់ពួកទេវតាជាន់តាវត្តិង្ស ជាឈើមានផ្លាបែកជាមាត់ចាប កើតឡើង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម្ងាយនោះ ពួកទេវតាជាន់តាវត្តិង្ស ក៏មានចិត្តត្រេកអរថា ឥឡូវនេះ ដើមរាល្ងសផ្ទង ជាចាប្ចិត្តកព្រឹក្ស មានផ្លាបែកជាមាត់ចាប កើតហើយ មិនយូរប៉ុន្មាន មុខជានឹងមានផ្លាកសុសស្ងាយ ដោយអាការទាំងពួង ក្នុងកាលឥឡូវនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម្ងាយណា ដើមរាល្ងសផ្ទង ជាចាប្ចិត្តកព្រឹក្ស របស់ពួកទេវតាជាន់តាវត្តិង្ស ជាឈើមានផ្លាកសុសស្ងាយ ដោយអាការទាំងពួង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម្ងាយនោះ ពួកទេវតាជាន់តាវត្តិង្ស ក៏មានចិត្តត្រេកអរ ផ្ទែតស្ងប់ស្ងាត់ បរិបូណ៌ ឲ្យគេបម្រើដោយតាមគុណទាំង ៥ ជាទិព្ធ អស់ ៤ ខែ ទៀបគល់រាល្ងសផ្ទង ជាចាប្ចិត្តកព្រឹក្ស ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដើមរាល្ងសផ្ទង ជាចាប្ចិត្តកព្រឹក្ស មានផ្លាកសុសស្ងាយ ដោយអាការទាំងពួង មានពន្ធឹផ្សាយចេញទៅ ៥០ យោជន៍ ដោយជុំវិញ

បណ្ណាសកាសង្ខហ៊ីពោ មហាវ្ពៃ

អនុវ៉ាតំ យោជនសតំ ឥណ្ឌ ឥណ្ឌតំ អយមានុភាវៈ
ចាវ៉ាណ្ឌ្ឍតាសស្ស ភោវ៉ាលាសស្ស ។ ឬវ៉ាមេ ១ ភិក្ខវ
យស្មឹ សមយេ អ៉ាយ៉ាសាវ្ពៃ អតារ៉ាស្ម អនតារ៉ាយ
ឬ ១ ១ ១

ក្ងិនផ្សាយទៅ បណ្តាយខ្សល់ ១០០ យោជន៍ នេះជាកន្ទុកាតនៃ
ដើមរលួសផ្ទ ជាចាប្ដ្ដ្ដ្ដ្ដ ។ ម្ន្ទ្ដ្ដ្ដ្ដ ។ ម្ន្ទ្ដ្ដ្ដ្ដ ។ ម្ន្ទ

សុត្តន្តបិដក អង្គុត្តរនិកាយ សត្តកនិបាត

យស្មិ ភិក្ខវេ សមយេ អរិយសាវកោ ចតុត្ថ
ជ្ឈានា ។ បេ ។ ឥតិ យំ ឈានំ ឧបសម្ផជ្ជ
វិហរតិ ការុណ្ណមនសិការោ ភិក្ខវេ អរិយសាវកោ
ឥស្មិ សមយេ ហោតិ ឧភយំ តាវ ត្តិសានំ
ចាវ ជ្ជ ត្តោ ។ ។ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម្ប័យណា អរិយសាវក ព្រោះនឿយណាយ ចាកបីតិផង ។ បេ ។ ចូលកាន់ឌ្ឍតិយฌាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម្ប័យនោះ អរិយសាវក ដូចជាដើមរលួសផ្ទុង ជាចាប្ដូតកត្រឹកៗ របស់ពួកទេវតាជាន់តាវត្ដិង្ស ដែលមានផ្លាត្រពុំកើតហើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម្ប័យណា អរិយសាវក ព្រោះលះបង់ន្ទូវសុខផង ។ បេ ។ ចូលកាន់ចតុត្ថฌាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម្ប័យនោះ អរិយសាវក ដូចជាដើមរលួសផ្ទុង ជាចាប្ដូតកត្រឹកៗ របស់ពួកទេវតាជាន់តាវត្ដិង្ស ដែលមានផ្លាបែកជាមាត់ចាប កើតហើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម្ប័យណា អរិយសាវក ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ។ បេ ។ ព្រោះអស់អាសវៈទាំងឡាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម្ប័យនោះ អរិយសាវក ដូចជាដើមរលួសផ្ទុង ជាចាប្ដូតកត្រឹកៗ របស់ពួកទេវតាជាន់តាវត្ដិង្ស ដែលមានផ្លាវីតស្ងួតស្ងាយ ដោយអាការទាំងពួង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម្ប័យនោះ ភ្ជុម្ចទេវតាទាំងឡាយ ក៏ញ្ជាំងសំឡេងឲ្យលាន់ឮទ្ធ្ងើងថា អរិយសាវក ដ៏មានអាយុ ឈ្មោះនេះ ជាសន្ធិវិហារិករបស់លោក ដ៏មានអាយុ ឈ្មោះនេះ ចេញចាកផ្ទះ ដែលតាំងនៅក្នុងស្រុក ឬ និគមឯណោះ ហើយចូលមកកាន់ផ្ទ

បណ្ណាសការសង្ខហិតោ មហាវគ្គោ

អាសវានំ ១យា ។ បេ ។ សច្ឆិកត្វា ឧបសម្ប្បជ្ជ
វិហរតីតិ ។ ពុទ្ធានំ ធេវានំ សន្ធំ សុត្វា ចាតុម្ម
ហារាជិកា ធេវ··· តាវត្តិំសា ធេវ··· យាមា ធេវ···
តុសិតា ធេវ··· និម្មានរតី ធេវ··· បរនិម្មិតវសវត្តី
ធេវ···ព្រហ្មកាយិកា ធេវ សន្ធមនុស្ស្ជ្ជ ឯសោ
ឥត្ថ្ថ្ថ

ចានធ្វើឲ្យដាក់ចូលស់ ។ បេ ។ ព្រោះអស់កាសៈ ចាំងឆ្លុយ ។ ពួកទេវតាជាន់ចាតុម្មហារាជិកៈ ពួកនូវសំឡេងនៃកុម្ភទេវតាចាំងឆ្លុយ . . . ពួកទេវតាជាន់តាវត្តិង្ស . . . ពួកទេវតាជាន់យាមៈ . . . ពួកទេវតា ជាន់ តុសិត . . . ពួកទេវតាជាន់និម្មានរតី . . . ពួកទេវតាជាន់បរនិម្មិត-វសវត្តី . . . ពួកទេវតាជាន់ព្រហ្មកាយិកៈ ញ្ជាំងសំឡេងឲ្យលាន់ឮឡើងថា អរិយសាវក ដ៏មានអាយុ ឈ្មោះនេះ ជាសទ្ធិវិហារិករបស់លោក ដ៏មានអាយុ ឈ្មោះនេះ ចេញចាកផ្ទះ ដែលតាំងនៅកន្លែងស្រុក ឬ និគមឯណោះ ហើយចូលមកកាន់ផ្ទះ ចានធ្វើឲ្យដាក់ចូលស់ ។ បេ ។ ព្រោះអស់កាសៈ ចាំងឆ្លុយ ។ ព្រោះហេតុនោះ សំឡេងក៏ពួកផ្ទុយ ឡើងទៅ ដល់ព្រហ្មលោក ក្នុងខណៈនោះ ម្ហូតរំពេចនោះថា នេះជាអានុភាពរបស់ភិក្ខុ ជាព្រះខីណាស្រព ។

(៦៧) គ្រានោះ ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ នៅក្នុងទីស្ងាត់ ពួនសម្ងំ ក៏មានចិត្តត្រិះរិះ កើតឡើងយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុកាលធ្វើសក្ការៈ គោរព អាស្រ័យអ្វីហ្ន៎ ទើបលះបង់នូវអកុសល ចំរើននូវកុសលបាន ។ លំដាប់នោះ ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ភិក្ខុកាលធ្វើសក្ការៈ គោរព អាស្រ័យព្រះសាស្តា

អកុសលំ បជហោយ្យ កុសលំ ភាវយ្យ ឆន្ទំ ទោ... សទ្ធំ ទោ... សតិ្តកំ ទោ... សមាធិ ទោ... អប្ផមាទំ ទោ... បដិសន្ថារំ ទោ ភិក្ខុ សត្ថុ ឧ-ត្តមតាយ ឧបនិសាយ វិហរន្តោ អកុសលំ បជហោយ្យ កុសលំ ភាវយ្យាតិ ។ អជ្ជ ទោ អាយស្មតោ សារីបុត្តស្ស ឯតទហោសិ ឥមេ ទោ មេ ធម្មា បរិសុទ្ធា បរិ-យោទាតា យន្ត្វាហំ ឥមេ ធម្មេ ភន្តេ(១) ភគវតោ អារោចេយ្យំ ។ ១ ។ ១ ។ ១

ទើបលះបង់នូវអកុសល បំពេញនូវកុសលបាន ភិក្ខុកាលធ្វើសក្ការៈ គោរព អាស្រ័យព្រះធម៌ ... ព្រះសង្ឆ ... , សិក្ខា ... សមាធិ ... អប្បមាទ: ... បដិសន្ថារ: ទើបលះបង់នូវអកុសល បំពេញនូវកុសលបាន ។ លំដាប់នោះ ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ធម្មិតាំងឡាយ របស់អាត្មាអញនេះ ដ៏បរិសុទ្ធ ផ្ទូរផង់ បើដូច្នេះ មានតែអាត្មាអញ យកធម្មិតាំងនេះ ទៅក្រាបបង្គំទូល ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលបើយ៉ាងនេះ ធម្មិតាំងឡាយ របស់អញនេះ ទើងជាធម្ម ដ៏បរិសុទ្ធផង ជាធម្មដែលបង្ហាញតាក់តែង ដ៏បរិសុទ្ធក្រៃពេក យ៉ាងនេះផង ។ ដូចជាបុរស ចាន់មាសឆ្ពោះដ៏បរិសុទ្ធ ផ្ទូរផង់ បុរសនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាង នេះថា មាសឆ្ពោះ របស់អាត្មាអញនេះ ដ៏បរិសុទ្ធ ផ្ទូរផង់ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ យកមាសឆ្ពោះនេះ ទៅបង្ហាញ ដល់ពួកជាងមាស កាលបើយ៉ាងនេះ មាសឆ្ពោះ របស់អញនេះ តាំងនៅកន្លែងត្រង្ផានៃជាងមាស ទើងជាមាសដ៏បរិសុទ្ធ ផង ជាមាសដែលជាងតាក់តែង ដ៏បរិសុទ្ធក្រៃពេកផង យ៉ាងណាមិញ ។ ធម្មិតាំងឡាយ របស់អាត្មាអញនេះ បរិសុទ្ធ ផ្ទូរផង់ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ យកធម្មិតាំងនេះ ទៅក្រាបបង្គំទូលចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ

ឬ ១ ១ ១

បណ្ណាសកាសង្ខហ៊ីត មហាវ្គ

កាលបើយ៉ាងនេះ ធម្មៈរបស់អញនេះឯង ទាំងជាធម្មៈដ៏បរិសុទ្ធផង ជាធម្មៈ
ដែលបច្ចុប្បន្ន គាក់ត្រៃផង ដ៏បរិសុទ្ធត្រៃពេកផង ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ លំដាប់
នោះ ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ ចេញចាកការពួនសម្ងំ ក្នុងសាយណ្ហ-
សម័យ ហើយកំចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់
ហើយ ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។
លុះព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក្រាបបង្គំ
ទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ក្នុងទីណោះ
ខ្ញុំព្រះអង្គនៅក្នុងទីស្ងាត់ ហើយពួនសម្ងំ ក៏មានចិត្តត្រិះរិះកើតឡើងយ៉ាង
នេះថា ភិក្ខុកាលធ្វើសក្ការៈ គោរព អាស្រ័យអ្វីហ្ន៎ ទើបលះបង់នូវ
អកុសល បំរើនូវកុសលបាន ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គនោះ
មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ភិក្ខុកាលធ្វើសក្ការៈ គោរព អាស្រ័យព្រះ
សាស្តា ទើបលះបង់នូវអកុសល បំរើនូវកុសលបាន ភិក្ខុកាលធ្វើ
សក្ការៈ គោរពអាស្រ័យព្រះធម្ម . . . ព្រះសង្ឆ . . . សិក្ខា . . . សមាធិ . . .
អប្បមាទ: . . . បដិសន្ថារ: ទើបលះបង់នូវអកុសល បំរើនូវ
កុសលបាន ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គនោះ មានសេចក្តី
ត្រិះរិះដូច្នេះថា ធម្មៈទាំងឡាយ របស់អញនេះ ដ៏បរិសុទ្ធ ផ្ទូរផង់

យន្ត្រនាមាំ ឥមេ ធម្មេ ឥត្ថ ភិក្ខវោ អាកេ ១ យ្យ ២ ០ ០
ម ១ ០ ០ ០

បើដូច្នោះ មានតែអញយកធម៌ទាំងនោះទៅគ្រាបទូល ចំពោះព្រះមានព្រះ
ភាគ កាលបើយ៉ាងនេះ ធម៌ទាំងឡាយ របស់អញនេះ នឹងជាធម៌ដ៏បរិសុទ្ធ
ផង ជាធម៌ដែលមានបច្ច័យតាក់តែង ដ៏បរិសុទ្ធក្រៃពេកផង ។ ដូចបុរស
ចាន់មាសឆ្ពោ ដ៏បរិសុទ្ធ ផ្ងូផង់ បុរសនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះ
ថា មាសឆ្ពោរបស់អាត្មាអញនេះ ដ៏បរិសុទ្ធ ផ្ងូផង់ បើដូច្នោះ មានតែ
អាត្មាអញ យកមាសឆ្ពោរនេះទៅបង្ហាញ ដល់ពួកជាងមាស កាលបើ
យ៉ាងនេះ មាសឆ្ពោរបស់អញនេះ តាំងនៅក្នុងចន្ត្រានៃជាងមាស នឹង
ជាមាសដ៏បរិសុទ្ធផង ជាមាសដែលជាងតាក់តែង ដ៏បរិសុទ្ធក្រៃពេកផង
យ៉ាងណាមិញ ។ ធម៌ទាំងឡាយ របស់អាត្មាអញនេះ ដ៏បរិសុទ្ធ ផ្ងូផង់
បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ យកធម៌ទាំងនេះទៅគ្រាបទូល ចំពោះព្រះ
មានព្រះភាគ កាលបើយ៉ាងនេះ ធម៌ទាំងឡាយ របស់អញនេះ នឹងជាធម
ម៌ដ៏បរិសុទ្ធផង ជាធម៌ដែលបច្ច័យតាក់តែង ដ៏បរិសុទ្ធក្រៃពេកផង យ៉ាងនោះ
ដែរ ។ ម្នាលសារីបុត្ត ត្រូវហើយ ។ ម្នាលសារីបុត្ត ភិក្ខុកាលធ្វើសក្ការ:
គោរព អាស្រ័យនូវព្រះសាស្តា ដើម្បីលះបង់នូវអកុសល ចំរើននូវ
កុសលបាន ម្នាលសារីបុត្ត ភិក្ខុកាលធ្វើសក្ការ. គោរព អាស្រ័យនូវព្រះ
ធម៌ ... ព្រះសង្ឆ ... សិក្ខា ... សមាធិ ... អប្បមាទ: ... បដិសន្ថារ:

អតុសលំ ២ជហេយ្យ តុសលំ ភាវេយ្យាតិ ។ ២រ
ម្ភ្ជ អាយស្ម សារីបុត្តោ ភគវន្ត ២ត១ភេ ២ ២ម
ទោ អហំ ១ន្ត ១ភ១ ១ សន្ធ្ជ ១ ១ ២ ២ រ
ម្ភ្ជ ១ ១ ១

ទើបលះបង់នូវអកុសល បំពេញនូវកុសលបាន ។ កាលបើព្រះសាស្តា ទ្រង់
ត្រាស់យ៉ាងនេះហើយ ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ធម្មៃដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់
សំដែងដោយសង្ខេបនេះ ខ្ញុំព្រះអង្គយល់សេចក្តី ដោយពិស្តារបានយ៉ាង
នេះ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ពាក្យថា ភិក្ខុនោះ មិនគោរពព្រះសាស្តា
ជាអ្នកគោរពក្នុងព្រះធម្មិដូច្នេះ ហេតុនុ៎ះ មិនមានឡើយ បពិត្រព្រះអង្គ
ដ៏ចំរើន ភិក្ខុណា មិនគោរពព្រះសាស្តា ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា មិនគោរព
ក្នុងព្រះធម្មិដែរ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ពាក្យថា ភិក្ខុនោះ មិនគោរព
ព្រះសាស្តា មិនគោរពព្រះធម្ម ជាអ្នកគោរពក្នុងព្រះសង្ឆដូច្នេះ ហេតុនុ៎ះ
មិនមានឡើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិក្ខុណា មិនគោរពព្រះសាស្តា
មិនគោរពព្រះធម្ម ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា មិនគោរពក្នុងព្រះសង្ឆដែរ ។
បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ពាក្យថា ភិក្ខុនោះ មិនគោរពព្រះសាស្តា មិនគោរព
ព្រះធម្ម មិនគោរពព្រះសង្ឆ ជាអ្នកគោរពសិក្ខាដូច្នេះ ហេតុនុ៎ះ មិនមាន
ឡើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិក្ខុណា មិនគោរពព្រះសាស្តា មិនគោរព
ព្រះធម្ម មិនគោរពព្រះសង្ឆ ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា មិនគោរពក្នុងសិក្ខា
ដែរ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ពាក្យថា ភិក្ខុនោះ មិនគោរពព្រះសាស្តា
មិនគោរពព្រះធម្ម មិនគោរពព្រះសង្ឆ មិនគោរពសិក្ខា ជាអ្នកគោរព
ក្នុងសមាធិដូច្នេះ ហេតុនុ៎ះ មិនមានឡើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិក្ខុណា

សុត្ត បិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតេ

សត្ថា អតារេ ធម្មេ អតារេ សង្ឆេ អតារេ
សិក្ខាយ អតារេ សមាធិស្មិំ ។ សោ អតារេ ។ សោ
ឯត កន្ត ភិក្ខុ សត្ថា អតារេ ធម្មេ អតារេ សង្ឆេ
អតារេ សិក្ខាយ អតារេ សមាធិស្មិ អតារេ
អប្ប្ប្

មិនគោរពព្រះសាស្តា មិនគោរពព្រះធម្ម មិនគោរពព្រះសង្ឆ មិនគោរពសិក្ខា ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា មិនគោរព ក្នុងសមាធិដែរ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ពាក្យថា ភិក្ខុនោះ មិនគោរពព្រះសាស្តា មិនគោរពព្រះធម្ម មិនគោរពព្រះសង្ឆ មិនគោរពសិក្ខា មិនគោរពសមាធិ ជាអ្នកគោរព ក្នុងអប្បមាទៈដូច្នេះ ហេតុនុ៎ះ មិនមានឡើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិក្ខុណា មិនគោរពព្រះសាស្តា មិនគោរពព្រះធម្ម មិនគោរពព្រះសង្ឆ មិនគោរពសិក្ខា មិនគោរពសមាធិ ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា មិនគោរព ក្នុងអប្បមាទៈដែរ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ពាក្យថា ភិក្ខុនោះ មិនគោរពព្រះសាស្តា មិនគោរពព្រះធម្ម មិនគោរពព្រះសង្ឆ មិនគោរពសិក្ខា មិនគោរពសមាធិ មិនគោរពអប្បមាទៈ ជាអ្នកគោរព ក្នុងបដិសន្ថារៈដូច្នេះ ហេតុនុ៎ះ មិនមានឡើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិក្ខុណា មិនគោរពព្រះសាស្តា មិនគោរពព្រះធម្ម មិនគោរពព្រះសង្ឆ មិនគោរពសិក្ខា មិនគោរពសមាធិ មិនគោរពអប្បមាទៈ ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា មិនគោរព ក្នុងបដិសន្ថារៈដែរ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ពាក្យថាភិក្ខុនោះ គោរពក្នុងព្រះសាស្តា ជាអ្នកមិនគោរពព្រះធម្មដូច្នេះ ហេតុនុ៎ះ មិនមានឡើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិក្ខុណា គោរពព្រះសាស្តា ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា គោរព ក្នុងព្រះធម្មដែរ ។

បណ្ណាសកសង្ខហ៊ីពេ មហារ៉ាគ្ពេ

សោ វត ភន្តេ ភិក្ខុ សត្ថារំ សការោ ធម្មេ
សការោ សន្ធេ អការោ ការ៉ាស្ដ្ធតិ នេតំ ឋានំ
វិជ្ជតិ យោ សោ ភន្តេ ភិក្ខុ សត្ថារំ សការោ
ធម្មេ សការោ សន្ធេ ២ សោ សការោ ។ សោ
វត ភន្តេ ភិក្ខុ សត្ថារំ សការោ ធម្មេ សការោ
សន្ធេ សការោ សិក្ខាយ អការោ ការ៉ាស្ដ្ធតិ
នេតំ ឋានំ វិជ្ជតិ យោ សោ ភន្តេ ភិក្ខុ សត្ថារំ
សការោ ធម្មេ សការោ សន្ធេ សការោ សិក្ខាយ ២
សោ សការោ ។ សោ វត ភន្តេ ភិក្ខុ សត្ថារំ
សការោ ធម្មេ សការោ សន្ធេ សការោ សិក្ខាយ
សការោ សមាធិស្មិ អការោ ការ៉ាស្ដ្ធតិ នេតំ ឋានំ
វិជ្ជតិ យោ សោ ភន្តេ ភិក្ខុ សត្ថារំ សការោ ធម្មេ
សការោ សន្ធេ សការោ សិក្ខាយ សការោ
សមាធិស្មិ ២ សោ សការោ ។ សោ វត ភន្តេ
ភិក្ខុ សត្ថារំ សការោ ធម្មេ សការោ សន្ធេ
សការោ សិក្ខាយ សការោ សមាធិស្មិ សការោ
អប្ដ្ដមានេ អការោ ការ៉ាស្ដ្ធតិ នេតំ ឋានំ វិជ្ជតិ

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ពាក្យថា ភិក្ខុនោះ គោរពព្រះសាស្តា គោរពព្រះធម៌ ជាអ្នកមិនគោរពក្នុងព្រះសង្ឆ ដូច្នេះ ហេតុនុ៎ះ មិនមានឡើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិក្ខុណា គោរពព្រះសាស្តា គោរពព្រះធម៌ ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា គោរពក្នុងព្រះសង្ឆដែរ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ពាក្យថា ភិក្ខុនោះ គោរពព្រះសាស្តា គោរពព្រះធម៌ គោរពព្រះសង្ឆ ជាអ្នកមិនគោរពក្នុងសិក្ខាដូច្នេះ ហេតុនុ៎ះ មិនមានឡើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិក្ខុណា គោរពព្រះសាស្តា គោរពព្រះធម៌ គោរពព្រះសង្ឆ ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា គោរពក្នុងសិក្ខាដែរ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ពាក្យថា ភិក្ខុនោះ គោរពព្រះសាស្តា គោរពព្រះធម៌ គោរពព្រះសង្ឆ គោរពសិក្ខា ជាអ្នកមិនគោរព ក្នុងសមាធិដូច្នេះ ហេតុនុ៎ះ មិនមានឡើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិក្ខុណា គោរពព្រះសាស្តា គោរពព្រះធម៌ គោរពព្រះសង្ឆ គោរពសិក្ខា ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា គោរពក្នុងសមាធិដែរ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ពាក្យថា ភិក្ខុនោះ គោរពព្រះសាស្តា គោរពព្រះធម៌ គោរពព្រះសង្ឆ គោរពសិក្ខា គោរពសមាធិ ជាអ្នកមិនគោរព ក្នុងអប្បមាទ:ដូច្នេះ ហេតុនុ៎ះ មិនមានឡើយ

យោ សោ ភន្តេ ភិក្ខុ សត្ថា សការៃ ឆម្ភេ
សការៃ សន្ថេ សការៃ សិក្ខាយ សការៃ
សមាធិស្មិ សការៃ អប្បមានេ ០ សោ សការៃ ។
សោ ១ ភន្តេ ភិក្ខុ សត្ថា សការៃ ឆម្ភេ សការៃ
សន្ថេ សការៃ សិក្ខាយ សការៃ សមាធិស្មិ
សការៃ អប្បមានេ សការៃ ០ សការៃ
ការ៉ាសត្តីតិ ០ ០ ០ ០ យោ សោ ភន្តេ
ភិក្ខុ សត្ថា សការៃ ឆម្ភេ សការៃ សន្ថេ
សការៃ សិក្ខាយ សការៃ សមាធិស្មិ សការៃ
អប្បមានេ សការៃ ០ សការៃ ។
ឥមស្ស ០ អហំ ភន្តេ ១ ១ ១ ០
ការ៉ាសិតស្ស ០ ០ ០ ០ ០ ០ ។
សាធុ សាធុ ០ ០ ០ ០ ០ ០ ០
ឥមស្ស ០ ០ ០ ០ ០ ០ ០ ០ ០
អត្ថ ០ ០ ០ ០ ០ ០ ០ ០

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិក្ខុណា គោរពព្រះសាស្តា គោរពព្រះធម្ម គោរពព្រះសង្ឆ គោរពសិក្ខា គោរពសមាធិ ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា គោរពក្នុងអប្បមាទៈដែរ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ពាក្យថា ភិក្ខុនោះ គោរពព្រះសាស្តា គោរពព្រះធម្ម គោរពព្រះសង្ឆ គោរពសិក្ខា គោរពសមាធិ គោរពអប្បមាទៈ ជាអ្នកមិនគោរពក្នុងបដិសន្ថារៈដូច្នេះ ហេតុ+ន្ទុះ មិនមានឡើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ពាក្យថា ភិក្ខុនោះ គោរពព្រះសាស្តា គោរពព្រះធម្ម គោរពព្រះសង្ឆ គោរពសិក្ខា គោរពសមាធិ គោរពអប្បមាទៈ ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា គោរពក្នុងបដិសន្ថារៈដែរ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ធម្មដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងដោយសង្ខេបនេះ ខ្ញុំព្រះអង្គយល់សេចក្តី ដោយពិស្តារយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលសារីបុត្ត ត្រូវហើយ ។ ម្នាលសារីបុត្ត ធម្មដែលតថាគត សំដែងដោយសង្ខេបនេះ អ្នកយល់សេចក្តី ដោយពិស្តារយ៉ាងនេះ ល្អហើយ ។ ម្នាលសារីបុត្ត ពាក្យថា ភិក្ខុនោះ មិនគោរពព្រះសាស្តា ជាអ្នកគោរពក្នុងព្រះធម្មដូច្នេះ ហេតុ+ន្ទុះ មិនមានឡើយ ម្នាលសារីបុត្ត ភិក្ខុណា មិនគោរពព្រះសាស្តា ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា មិនគោរពក្នុងព្រះធម្មដែរ ។បេ។

សោ វត សារីបុត្ត ភិក្ខុ សត្តា អតារេ ធម្មេ អតារេ សង្ខ្យេ អតារេ សំក្ខាយ អតារេ សមាធិស្មឿ អតារេ អប្ប្ញមានេ អតារេ បដិសន្ធារេ សតារេ ភវិស្ស្ដីតិ ឣនំ ឋានំ វិជ្ជតិ យោ សោ សារីបុត្ត ភិក្ខុ សត្តា អតារេ ធម្មេ អតារេ សង្ខ្យេ អតារេ សំក្ខាយ អតារេ សមាធិស្មឿ អតារេ អប្ប្ញមានេ អតារេ បដិសន្ធារេ សោ អតារេ ។ សោ វត សារីបុត្ត ភិក្ខុ សត្តា សតារេ ធម្មេ អតារេ ភវិស្ស្ដីតិ ឣនំ ឋានំ វិជ្ជតិ យោ សោ សារីបុត្ត ភិក្ខុ សត្តា សតារេ ធម្មេ សោ សតារេ ។ បេ ។ សោ វត សារីបុត្ត ភិក្ខុ សត្តា សតារេ ធម្មេ សតារេ សង្ខ្យេ សតារេ សំក្ខាយ សតារេ សមាធិស្មឿ សតារេ អប្ប្ញមានេ សតារេ បដិសន្ធារេ អតារេ ភវិស្ស្ដីតិ ឣនំ ឋានំ វិជ្ជតិ យោ សោ សារីបុត្ត ភិក្ខុ សត្តា សតារេ ធម្មេ សតារេ សង្ខ្យេ សតារេ សំក្ខាយ សតារេ សមាធិស្មឿ សតារេ អប្ប្ញមានេ សតារេ បដិសន្ធារេ សោ សតារេ ។

ម្នាលសារីបុត្ត ពាក្យថា ភិក្ខុនោះ មិនគោរពព្រះសាស្តា មិនគោរពព្រះធម៌ មិនគោរពព្រះសង្ឆ មិនគោរពសិក្ខា មិនគោរពសមាធិ មិនគោរពអប្បមាទ: ជាអ្នកគោរពក្នុងបដិសន្ថារ: ដូច្នេះ ហេតុនុ៎ះ មិនមានទ្បើយ ម្នាលសារីបុត្ត ភិក្ខុណា មិនគោរពព្រះសាស្តា មិនគោរពព្រះធម៌ មិនគោរពព្រះសង្ឆ មិនគោរពសិក្ខា មិនគោរពសមាធិ មិនគោរពអប្ប-មាទ: ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា មិនគោរពក្នុងបដិសន្ថារ:ដែរ ។ ម្នាលសារីបុត្ត ពាក្យថា ភិក្ខុនោះ គោរពព្រះសាស្តា ជាអ្នកមិនគោរក្នុងពព្រះធម៌ដូច្នេះ ហេតុនុ៎ះ មិនមានទ្បើយ ម្នាលសារីបុត្ត ភិក្ខុណា គោរពព្រះសាស្តា ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា គោរពក្នុងព្រះធម៌ដែរ ។បេ។ ម្នាលសារីបុត្ត ពាក្យថា ភិក្ខុនោះ គោរពព្រះសាស្តា គោរពព្រះធម៌ គោរពព្រះសង្ឆ គោរពសិក្ខា គោរពសមាធិ គោរពអប្បមាទ: ជាអ្នកមិនគោរពក្នុងបដិសន្ថារ: ដូច្នេះ ហេតុនុ៎ះ មិនមែនជាហ៊ានៈទ្បើយ ម្នាលសារីបុត្ត ភិក្ខុណា គោរពព្រះសាស្តា គោរពព្រះធម៌ គោរពព្រះសង្ឆ គោរពសិក្ខា គោរពសមាធិ គោរពអប្បមាទ: ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា គោរពក្នុងបដិសន្ថារ:ដែរ ។

ឥមស្ស ខោ សារីបុត្ត មយា សន្ធ្យិត្តេន ភាសិតស្ស ឯវំ វិត្ថារេន អត្ថោ ឧជ្ជញ្ញោតិ ។

[៦៨] ការណំ អនុយុត្តស្ស តិត្ថិយ តិត្ថិនោ វិហរតោ តិញ្ចាបិ ឯវំ ឥច្ចា ឧប្ផជ្ជេយ្យ អហោ វត មេ អនុចាទ្ទាយ អាសវេហិ ចិត្តំ វិមុច្ចេយ្យាតិ អជ្ឈត្តស្ស នេវ អនុចាទ្ទាយ អាសវេហិ ចិត្តំ វិមុច្ចតិ ។ តំ កិស្ស ហេតុ ។ អភាវិតត្តាតិស្ស ។ ចេតសោ ។ កិស្ស អភាវិតត្តា ។ ចតុន្នំ សតិប្ផ្ឋានានំ ចតុន្នំ សម្ម្ដ្ឋប្ផ្ឋានានំ ចតុន្នំ ឥទ្ធិបាទានំ បញ្ចន្នំ ឥន្ទ្រិយានំ បញ្ចន្នំ ពលានំ សត្តន្នំ ពោជ្ឈង្គានំ អរិយស្ស អដ្ឋង្គិកស្ស មគ្គស្ស ។ សេយ្យថាបិ តិត្ថិយ ការ្ការ្ការ្ដ្ដ ដ ដ

ម្នាលសារីបុត្ត ធម្មៃដែលតថាគត សំដែងដោយសង្ខេបនេះ អ្នកយល់សេចក្តី ដោយពិស្តារយ៉ាងនេះ ។

(៦៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលមិនប្រកបរឿយ ៗ នូវការនា បើទុកជាមានសេចក្តីប្រាថ្នា យ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ ចិត្តរបស់អាត្មាអញ គប្បីផុតស្រឡះចាកអាសវៈទាំងឡាយ ព្រោះមិនប្រកាន់មាំ ដូច្នេះក៏ដោយ ក៏គង់តែចិត្តរបស់ភិក្ខុនោះ មិនរួចស្រឡះចាកអាសវៈទាំងឡាយ ព្រោះតែមិនប្រកាន់មាំដែរ ។ ដំណើរនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ? ត្រាស់ទៀតថា ព្រោះតែភិក្ខុមិនបានចំរើន ? ព្រោះមិនបានចំរើនអ្វី ? ព្រោះតែមិនបានចំរើនសតិปัฏฐาน ៤ សម្មប្ប្ធាន ៤ ឥទ្ធិបាទ ៤ ឥន្ទ្រិយ ៥ ពល: ៥ ពោជ្ឈង្គ ៧ អរិយមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៨ ? ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដូចពន្ធមានទាំងឡាយ ៨ ក្តី ១០ ក្តី ១២ ក្តី ពន្ធមានទាំងឡាយនោះ ដែលមេមាន់មិនក្រាបដោយប្រៃ មិនបានធ្វើឲ្យកក់ក្តៅដោយប្រៃ មិនបានឲ្យដាប់ភ្ជួនកាងដោយប្រៃ បើទុកជាមេមាន់នោះ មានសេចក្តីប្រាថ្នាយ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ ភ្ជួនទាំងឡាយរបស់អញ គប្បីទំលាយសម្បកពន្ធ ដោយចុងក្រចកដើង ឬ ដោយចុងចំពុះ

សោតុ្ដ្ឋ អកិ ន ពុ ជ្ជ ន្ត ិ អ ជ ោ អ ភ ញ្ ញ ៈ គ ៈ
ក ុ ណ ្ ណ ្ ដ ជ ោ ត ្ ត ា ទ ា ន ធ ១ ស ិ ទ ា យ ។ ។ ។ ។
ន ។ ។ ។

ហើយញ្ជាស់ចេញមក ដោយស្រួល ដូច្នេះក៏ដោយ ក៏គង់តែកូនមាន់ពាំងនោះ មិនអាចទំលាយនូវសម្បកពង ដោយចុងក្រចកជើង ឬ ដោយចុងចំពុះ ហើយញ្ជាស់ចេញមក ដោយស្រួលបានដែរ ។ ដំណើរនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ។ ម្នាលភិក្ខុពាំងឡាយ ព្រោះពងពាំងនោះ ដែលមេមាន់មិនបានគ្រាបដោយប្រពៃ មិនបានធ្វើឲ្យកក់ក្តៅដោយប្រពៃ មិនបានឲ្យជាប់ភ្ជាន់ជាមេដោយប្រពៃ យ៉ាងណាមិញ ម្នាលភិក្ខុពាំងឡាយ ភិក្ខុដែលមិនបានប្រកបរឿយ ៗ នូវការនា បើទុកជាមានសេចក្តីប្រាថ្នាយ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ ចិត្តរបស់អាត្មាអញ គប្បីផុតស្រឡះចាកអាសវៈ: ពាំងឡាយ ព្រោះមិនប្រកាន់មាំ ដូច្នេះក៏ដោយ ក៏គង់តែចិត្តរបស់ភិក្ខុនោះ មិនផុតស្រឡះចាកអាសវៈ:ពាំងឡាយ ព្រោះតែមិនប្រកាន់មាំបានដែរ ។ ដំណើរនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ។ ត្រូវនិយាយថា ព្រោះតែមិនបានចំរើន ។ ព្រោះមិនបានចំរើនអ្វី ។ ព្រោះមិនបានចំរើនសតិប្បដ្ឋាន ៤ សម្មប្បធាន ៤ ឥទ្ធិបាទ ៤ ឥន្ទ្រិយ ៥ ពល: ៥ ពោជ្ឈង្គ ៧ អរិយមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៨ យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុពាំងឡាយ ភិក្ខុដែលបានប្រកបរឿយ ៗ នូវការនា បើទុកជាមិនមានសេចក្តីប្រាថ្នាយ៉ាងនេះថា

អហោ វត មេ អនុចាគាយ អាសវេហិ ចិត្តំ
វិមុច្ចេយ្យាតិ អជ្ឌ ខ្ញុស្ស អនុចាគាយ អាសវេហិ ចិត្តំ
វិមុច្ចតិ ។ តំ កិស្ស ហេតុ ។ ភាវិតត្តាតិ ។ ១ បជ ។ យ ។
តិស្ស ភាវិតត្តា ។ ចតុន្ន ។ សតិបដ្ឌានានំ ចតុន្ន ។ សម្ម-
ប្ឌ ។ ១ ។ ១ ។ ១

ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ ចិត្តរបស់អាត្មាអញ គប្បីផុតស្រឡះចាកអាសវៈទាំងឡាយ ព្រោះមិនប្រកាន់មាំ ដូច្នេះក៏ដោយ ក៏គង់តែចិត្តរបស់ភិក្ខុនោះ ផុតស្រឡះចាកអាសវៈទាំងឡាយ ព្រោះមិនប្រកាន់មាំបានដែរ ។ ដំណើរនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ។ ត្រូវនិយាយថា ព្រោះតែភិក្ខុបានបំពើន ។ ព្រោះបានបំពើនអ្វី ។ ព្រោះបានបំពើនសតិប្បដ្ឋាន ៤ សម្មប្បធាន ៤ ឥទ្ធិបាទ ៤ ឥន្ទ្រិយ ៥ ពលៈ ៥ ពោជ្ឈង្គ ៧ អរិយមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៨ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដូចជាពងមានទាំងឡាយ ៨ ក្តី ១០ ក្តី ១២ ក្តី ពងមានទាំងនោះ ដែលមេមានគ្រាបដោយប្រមៃហើយ ធ្វើឲ្យកក់ក្តៅដោយប្រមៃហើយ ធ្វើឲ្យផាប់ក្លិនរ៉ាងដោយប្រមៃហើយ មេមាន់នោះ បើទុកជាមិនមានសេចក្តីប្រាថ្នាយ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ កូនទាំងឡាយរបស់អញ គប្បីទំលាយសម្បកពង ដោយចុងក្រចកដើង ឬដោយចុងចំពុះ ហើយញាស់ចេញមក ដោយស្រួល ដូច្នេះក៏ដោយ ក៏គង់តែកូនមាន់ទាំងនោះ អាចទំលាយសម្បកពង ដោយចុងក្រចកដើង ឬ ដោយចុងចំពុះ ហើយញាស់ចេញមក ដោយស្រួលបាន ។ ដំណើរនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះតែពងទាំងនោះ ដែលមេមាន់គ្រាបដោយប្រមៃហើយ ធ្វើឲ្យកក់ក្តៅ ដោយប្រមៃហើយ

សម្ចាបរិសេនិតានំ សម្ចាបរិការ៉ានំ ឧវមេវ ទោ ភិក្ខវេ
ការ៉ានំ អនុយុត្តស្ស ភិក្ខុនោ ១ិមារនោ ភ្ជ្ជាមិ ន ឧវ
ឥជ្ជ ១ុប្ប១ជ្ជ្ជ្ជ អហោ ១ត មេ អនុ១ាន១ាយ
អាសវេហិ ១ិត្តំ ១ិមុ១ ១ ១

ឲ្យជាប់ក្ងិនកជាមេដោយប្រពៃហើយ យ៉ាងណាមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលបានប្រកបរឿយ ១ នូវការនា បើទុកជា មិនមានសេចក្តីប្រាថ្នា យ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ ចិត្តរបស់អាត្មាអញ គប្បីផុតស្រឡះចាកអាសវៈទាំងឡាយ ព្រោះតែមិនប្រកាន់មាំ ដូច្នេះក៏ដោយ ក៏គង់តែចិត្តរបស់ភិក្ខុនោះ ផុតស្រឡះចាកអាសវៈទាំងឡាយ ព្រោះតែមិនប្រកាន់មាំបានដែរ ។ ដំណើរនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ។ ត្រូវនិយាយថា ព្រោះតែភិក្ខុបានចំរើន ។ ព្រោះបានចំរើនអ្វី ។ ព្រោះបានចំរើនសតិប្បដ្ឋាន ៤ ។ បេ ។ អរិយមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៨ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដូចជាងឈើ ឬ កូនសិស្សរបស់ជាងឈើ យកម្រាមដៃនឹងមេដៃ ចៀចាប់ការ៉ត្រង់មឿនកាំបិត ប៉ុន្តែជាងឈើ ឬ កូនសិស្សរបស់ជាងឈើនោះ មិនដឹងយ៉ាងនេះថា មឿនកាំបិតរបស់អញនោះ ថ្ងៃនេះ សឹកអស់ប៉ុណ្ណោះ ឬ ថ្ងៃមិញ្ញិល សឹកអស់ប៉ុណ្ណោះ ឬ ក៏មិញ្ញិលម្ង៉ៃ សឹកអស់ប៉ុណ្ណោះ ដូច្នេះទេ លុះដល់មឿនកាំបិតនោះ សឹកអស់ហើយ ទើបបានដឹងថា អស់ហើយ យ៉ាងណាមិញ

ឥមេវ ខោ ភិក្ខវេ ការណំ អនុយុត្តស្ស ភិក្ខុនោ
ទ្វិហត្ថោ ភិញ្ញាបិ ន ឥមំ ញាណំ ហោតិ ឯត្តកំ
ឯ មេ អជ្ជ អាសវានំ ខីណំ ឯត្តកំ ឯ ហ្យោ
ឯត្តកំ ឯ បរេ អជ្ជ ខីណ ខីណន្ត្ថ ញាណំ
ហោតិ ។ សេយ្យថាបិ ភិក្ខវេ សារុន្ទ្ធិកាយ ឆាកាយ
ឯ្ពត្តពន្ធនពន្ធាយ ឆម្ហាសានំ ឧនកេ ឧ្ពរិយ ឆាយ
ហេមន្ត្ថិកេ ជ ណ ទ ១ ក្ខ ១ ១ ១

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើភិក្ខុប្រកបរឿយ ៗ នូវការនា បើទុកជាមិនបានដឹងយ៉ាងនេះថា ថ្ងៃនេះ ការៈទាំងឡាយ របស់អញ អស់ទៅប៉ុណ្ណេះ ឬ ថ្ងៃមិញ្ជិល អស់ទៅប៉ុណ្ណេះ ឬក៏ មិញ្ជិលម្ម៉ិ អស់ទៅប៉ុណ្ណេះ ដូច្នេះទេ លុះការៈនោះអស់ទៅ ទើបដឹងថា អស់ហើយ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដូចជាសំពៅសមុទ្រដែលគេចងនឹងផ្តៅ ត្រាំនៅក្នុងទឹក អស់ ៦ ខែ ដល់ហេមន្តរដូវ គេលើកទ្បើងជាក់លើគោក ចំណងទាំងឡាយ ត្រូវខ្យល់ទឹកកំដៅថ្ងៃ ចំណងទាំងនោះ ត្រូវក្ងៃ ១ ១ ១

ដ៏សជ្ជ ទោ ភគវា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ បស្សថ ភោ តុម្ហេ ភិក្ខវេ អមុं មហន្តं អត្តភាវं អាធិត្តं សម្ផុដ្ឋលិតं សញ្ជោតិភូតន្តិ ។ ឯវं ភន្តេ ។ តំ កិं មញ្ញថ ភិក្ខវេ ភគវតោ ធុ ទោ ១ យं អមុं មហន្តं អត្តភាវं អាធិត្តं សម្ផុដ្ឋលិតं សញ្ជោតិភូតं អាលិង្គិត្វា ឧបនិសីទេយ្យ វា ឧបនិបជ្ជេយ្យ វា យំ វា ១ ខត្តិយកញ្ញं វា ព្រាហ្មណកញ្ញं វា គហបតិកញ្ញं វា មុទុតលូនហត្ថបាទं អាលិង្គិត្វា ឧបនិសីទេយ្យ វា ឧបនិបជ្ជេយ្យ វាតិ ។ ឯតទេវ ភន្តេ ១ យं ១ ខត្តិយកញ្ញं វា ព្រាហ្មណកញ្ញं វា គហបតិកញ្ញं វា មុទុតលូនហត្ថបាទं អាលិង្គិត្វា ឧបនិសីទេយ្យ វា ឧបនិបជ្ជេយ្យ វា ។ ទុក្ខញ្ហេតं ភន្តេ យំ អមុं មហន្តं អត្តភាវं អាធិត្តं សម្ផុដ្ឋលិតं សញ្ជោតិភូតं អាលិង្គិត្វា ឧបនិសីទេយ្យ វា ឧបនិបជ្ជេយ្យ វាតិ ។ អាកេចយាមិ ភេ ភិក្ខវេ បដិវេទយាមិ ភេ ភិក្ខវេ

លុះព្រះដ៏មានព្រះភាគ គង់រួចហើយ ទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ចាន់ឃើញគ្នាន់ក្ងើងធំ ឯណោះ កំពុងនេះក្ងីប្រាសន្ធូល សន្ធោសន្ធៅដែរឬ ? ព្រះករុណាព្រះអង្គ ? ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ សំគាល់ហេតុនោះ ថាដូចម្តេច ភិក្ខុអង្គុយ ឬ ដេកនុបគ្នាន់ក្ងើងធំឯណោះ កំពុងនេះក្ងីប្រាសន្ធូលសន្ធោ សន្ធៅ ហើយនឹងភិក្ខុអង្គុយ ឬ ដេកនុបខត្តិយកញ្ញាក្តី ព្រាហ្មណ-កញ្ញាក្តី គហបតិកញ្ញាក្តី ដែលមានដៃនឹងដើងដ៏ទន់ល្ហាសល្ហន់ តើរបស់ណាប្រសើរជាង ? បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិក្ខុអង្គុយ ឬ ដេកនុបខត្តិយកញ្ញាក្តី ព្រាហ្មណកញ្ញាក្តី គហបតិកញ្ញាក្តី ដែលមានដៃនឹងដើងដ៏ទន់ល្ហាសល្ហន់ទ្ធុ+ ឯង ប្រសើរជាង ? បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឯភិក្ខុអង្គុយ ឬ ដេកនុបគ្នាន់ក្ងើងធំឯណោះ កំពុងនេះក្ងីប្រាសន្ធូលសន្ធោ សន្ធៅ ទ្ធុ+ ជាសេចក្តីគ្រប់ជ្រាញ ? ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត ច្រាប់អ្នកទាំងឡាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតតទ្យាល់អ្នកទាំងឡាយ

យថា ឯតានេវ តស្ស វា ទុស្សីលស្ស ចាបលស្ស
អសុចិសង្កិស្ស្ស សមាចារស្ស បដិច្ឆន្នកម្មន្តស្ស អស្ស-
មណស្ស សមណាបដិញ្ញស្ស អព្រហ្មចារិស្ស ព្រហ្ម-
ចារិបដិញ្ញស្ស អន្តោបូតិស្ស អាវស្សុតស្ស ឧកសម្ពូជ-
តស្ស យំ អមុំ មហន្តំ អត្ថិត្ថនុ អានិត្ថ សម្ផ-
ណ្ដិតំ សញ្ញាតិកូតំ អាលិន្ទ្ធ្ងា ឧបនិសីនេយ្ យ ឧប-
និបជ្ជេយ្ យ ។ តំ ឥតិស្ស ហោតុ ។ ឥតោ ឯ ឧ ១ ១ ១ ១
 សោ ភិក្ខវេ មរណំ ១ ១ ១ ១

ភិក្ខុអង្គុយ ឬ ដេកនុបគ់ន១ក្ងើងដ៏ងណោះ កំពុងនេះ ប្រ៉ាលរន្ធ្ងាលសន្ធ្ងោ
សន្ធ្ងៅ អំពើ+ទ្ទុះ១ង ប្រសើ១ជាងភិក្ខុទ្រុស្តសីល មានធម្ម៌អាក្រ១ មាន
មារយាទមិនស្អាត ដែលគួ១ជ១ឹ១ដោយសេចក្ដី១ង្ហ្ងៀស បិទ១ាំ១ងអំពើ
អាក្រ១ មិនមែនសមណៈ តែប្ដេជ្ញាខ្ជួនថាជាសមណៈ មិនមែនព្រហ្ម-
ចារី តែប្ដេជ្ញាខ្ជួន ថាជាព្រហ្មចារី ស្ងួយ១ាងក្ងង ១ាងចិត្ដ១ទ១ឹ១ដោយ
ពគ: ជាបុគ្គលមានចិត្ដ១្រ១ាកគ្រ១ាក ។ ដំណើ១នោះ ព្រោះហេតុអ្វ ។
ម្ចាលភិក្ខុ១ាំ១ង្ហ្ងាយ ព្រោះភិក្ខុនោះ ដល់ទ្ធ១ សេចក្ដីស្ងាប់ សេចក្ដីទ្ទុ១ក
ស្ងើ១ តែ១ងឹ១ស្ងាប់ ព្រោះតែអង្គុយ ឬ ដេកនុបគ់ន១ក្ងើ១ងនោះ ប៉ុ១ណ្ណោះ
ដល់ប្ដ១ាកធ្ងាយ១ាងកាយ បន្ធ្ងាប់អំពីមរណៈ១ៅ ក៏មិន១ៅ១ើតក្ងង១ាងអ១ាយ
ទ្ទុគ្ដតិ វិនិបាត នរក ព្រោះតែអង្គុយ ឬ ដេកនុបគ់ន១ក្ងើ១ងនោះ
ឡ្ហ៍យ ។ ម្ចាលភិក្ខុ១ាំ១ង្ហ្ងាយ ភិក្ខុទ្រុស្តសីល មានធម្ម៌អាក្រ១ មាន
មារយាទមិនស្អាត ដែលគួ១ជ១ឹ១ដោយសេចក្ដី១ង្ហ្ងៀស បិទ១ាំ១ងអំពើ
អាក្រ១ មិនមែនជាសមណៈ តែប្ដេជ្ញាថាជាសមណៈ មិនមែនជា
ព្រហ្មចារី តែប្ដេជ្ញាថាជា ព្រ្ហ្មចារី ស្ងួយ១ាងក្ងង ១ាងចិត្ដ១ទ១ឹ១
ដោយពគ: មានចិត្ដ១្រ១ាកគ្រ១ាក អង្គុយ ឬ ដេកនុបខ១ត្ដិយ១ញ្ញ១ី
ព្រាហ្មណ១ញ្ញ១ី គហបត១ិញ្ញ១ី ដែលមានដ៏ងនដ៏ងន១ាស្ងាសស្ងូ១

ឥញ្ជ ឥស្ស ភិក្ខវេ ភោតិ ធ ឯយ្យ ត្ត អមិ តាយ ទុ ក្ខាយ ភោយ ស្ស ភេ ទ ១ ២ ១ ១ ១

បណ្ណាសកាសង្គហិត មហាវគ្គ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុនោះឯង នាំឲ្យភិក្ខុនោះ ចូលសេចក្តីវិនាស ទៅសេចក្តីទុក្ខអស់កាលយូរ លុះបែកធ្លាយកាយស្លាប់ទៅ រមែងទៅកើតក្នុងអបាយ ទុគ្គតិ វិនិបាត នរក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ សំគាល់សេចក្តីនោះ ដូចម្តេច បុរសមានកំឡាំង រុំកួតស្នងទាំងពីរ ដោយខ្សែកន្ទុយសត្វយ៉ាងណាប់ ខ្សែនោះ ក៏មុតស្បែកសម្បារថ្ម លុះមុតស្បែកសម្បារថ្មហើយ ក៏មុតស្បែកខាងក្នុង លុះមុតស្បែកខាងក្នុងហើយ ក៏មុតសាច់ លុះមុតសាច់ហើយ ក៏មុតសរសៃ លុះមុតសរសៃហើយ ក៏មុតឆ្អឹង លុះមុតឆ្អឹងហើយ ក៏ចុចជាប់ទៅនឹងខួរក្នុងឆ្អឹង ភិក្ខុត្រេកអរនឹងការថ្វាយបង្គំ របស់ខត្តិយមហាសាលទាំងឡាយ ឬព្រាហ្មណមហាសាលទាំងឡាយ ឬក៏ គហបតីមហាសាលទាំងឡាយ (ទាំងពីរនេះ) ឯណាប្រសើរជាង ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិក្ខុត្រេកអរនឹងការថ្វាយបង្គំ្ករបស់ខត្តិយមហាសាលទាំងឡាយ ឬព្រាហ្មណមហាសាលទាំងឡាយ ឬក៏ គហបតីមហាសាលទាំងឡាយ ការត្រេកអរនឹងគេថ្វាយបង្គំ នុ៎ះប្រសើរជាង ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន បុរសមានកំឡាំង រុំកួតស្នងទាំងពីរ ដោយខ្សែកន្ទុយសត្វយ៉ាងណាប់ ខ្សែនោះ ក៏មុតស្បែកសម្បារថ្ម ។ បេ ។ ក៏ចុចជាប់ទៅនឹងខួរក្នុងឆ្អឹង ការមុតនុ៎ះជាទុក្ខ លំបាកវិញ្ញេ ។

អាភេចយាមិ ។ ។ ភិក្ខវេ ។ ។ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតប្រៀបអ្នកទាំងឡាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតពន្យល់អ្នកទាំងឡាយ បុរសមានកំម្សាំង ហើយកន្ជក់ស្នងទាំងពីរ ដោយខ្សែកន្ទុយសត្វយ៉ាងជាប់ ខ្សែនោះ ក៏ម្តងម្ការ+ សម្ប្រាវ ១ លេ ១ ក៏ចុចជាប់ទៅនឹងខ្លួនកន្ជក់ធ្ងន់ ការម្តងនុះ ប្រសើរជាងបុគ្គលទ្រុស្តសីល ១ លេ ១ មានចិត្តប្រាថ្នានោះ ១ ដំណើរនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះថា បុរសនោះ ដល់ទ្ទ្ធ្ យ៉ាងសេចក្តីស្លាប់ ឬដល់ទ្ទ្ធ្ យ៉ាងសេចក្តីទុក្ខ ស្ទើរតែនឹងស្លាប់ ព្រោះហេតុតែរ៉ាប់ហើយកន្ជក់ទ្ទ្ធ្ ស្នងទាំងពីរ ដោយខ្សែកន្ទុយសត្វយ៉ាងជាប់ (ប៉ុណ្ណោះ) ដល់ចែកឆ្ងាយ ពីកាយស្លាប់ទៅ ក៏មិនទៅកើតក្នុងអបាយ ទុគ្គតិ វិនិបាត នរក ព្រោះតែរ៉ាប់ហើយកន្ជក់ទ្ទ្ធ្ ស្នងទាំងពីរ ដោយខ្សែកន្ទុយសត្វនោះឡើយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុទ្រុស្តសីលនោះ ១ លេ ១ មានចិត្តប្រាថ្នាត្រេកអរចំពោះការថ្វាយបង្គំ របស់ខត្តិយមហាសាលទាំងឡាយ ឬ ព្រាហ្មណមហាសាលទាំងឡាយ ឬក៏ គហបតិមហាសាលទាំងឡាយ ដោយហេតុណា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុនោះ នាំឲ្យភិក្ខុនោះ ចាន សេចក្តីវិនាស សេចក្តីទុក្ខ អស់កាលដ៏វែង លុះចែកឆ្ងាយពីកាយ ស្លាប់ទៅ ក៏ទៅកើតក្នុងអបាយ ទុគ្គតិ វិនិបាត នរក ទៀត ១

តំ កឹ មញ្ញ ភិក្ខវេ ភគវតា ឧ ខោ រ៉ា យ៉ ពលវ
ឬ ១ តាណ្ហាយ សត្ថ្ យ ១ ១ ១

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ សំគាល់សេចក្តីនោះថាដូចម្តេច បើ
បុរសមានកំឡាំង ពួយនឹងលំពែងដ៏ម្មុត ដែលគេលាបដោយប្រេង ចំ
ដើមទ្រូង ភិក្ខុត្រេកអរនឹងអញ្ជលិកម្ម របស់ខត្តិយមហាសាលទាំងឡាយ
ឬព្រាហ្មណមហាសាលទាំងឡាយ ឬក៏ គហបតិមហាសាលទាំងឡាយ
ឯណាប្រសើរជាង ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិក្ខុត្រេកអរនឹងអញ្ជលិ-
កម្ម របស់ខត្តិយមហាសាលទាំងឡាយ ឬ ព្រាហ្មណមហាសាលទាំង
ឡាយ ឬក៏ គហបតិមហាសាលទាំងឡាយ ការត្រេកអរនឹងអញ្ជលិកម្ម
+ នុះប្រសើរជាង ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន បុរសមានកំឡាំង ពួយ
នឹងលំពែងដ៏ម្មុត ដែលគេលាបដោយប្រេង ចំដើមទ្រូង ការពួយចំ
ដើមទ្រូងនោះ ជាទុក្ខលំបាកវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត
ប្រាប់អ្នកទាំងឡាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត ពន្យល់អ្នកទាំង
ឡាយ បុរសមានកំឡាំង ពួយនឹងលំពែងដ៏ម្មុត ដែលគេលាប
ដោយប្រេង ចំដើមទ្រូង ដោយហេតុណា ហេតុនោះ ប្រសើរជាង
ភិក្ខុទ្រុស្តសីល ។ បេ ។ មានចិត្តជ្រាកជ្រាកនោះ ។ ដំណើរនោះ
ព្រោះហេតុអ្វី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសនោះដល់ទ្រាំសេចក្តី
ស្លាប់ ឬ ដល់ទ្រាំសេចក្តីទុក្ខស្ទើរតែនឹងស្លាប់ ព្រោះហេតុតែពួយ
នឹងលំពែងដ៏ម្មុត ដែលលាបដោយប្រេង ចំដើមទ្រូងប៉ុណ្ណោះ

ន ត្រូវ តម្ហ្ចុយ្ យ តាយ សស្ស ភ្ជ ១ ២ ២ ២

លុះបែកធ្លាយកាន់កាយស្លាប់ទៅ ក៏មិនទៅកើតក្នុង អបាយ ទុគ្គតិ វិនិបាត នរក ព្រោះហេតុតែគេពួយនឹងលំពែងដ៏មុត ដែលលាបដោយប្រេង ចំដើមទ្រូងនោះឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុទ្រុស្តសីលនោះ ។ បេ ។ មានចិត្តជ្រាកជ្រាក ត្រេកអរនឹងអញ្ញមិ-ត្ត រាជ្យ ក្សត្រិយមហាសាលទាំងឡាយ ឬ ព្រាហ្មណមហាសាលទាំងឡាយ ឬក៏ គហបតិមហាសាលទាំងឡាយ ដោយហេតុណា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុនោះ នាំឲ្យភិក្ខុនោះ ចូលសេចក្តីវិនាសសេចក្តីទុក្ខ អស់កាលដ៏វែង លុះបែកធ្លាយកាន់កាយស្លាប់ទៅ ក៏ទៅកើតក្នុងអបាយ ទុគ្គតិ វិនិបាត នរកទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ សំគាល់សេចក្តីនោះដូចម្តេច បុរសមានកំឡាំង ស្រាបកាយដោយបន្ទះដែកដ៏ក្តៅ ដែលកើតកំពុងនេះកន្ទ្រាលន្ទ្រាល សន្ធោសន្ធៅ ភិក្ខុប្រើប្រាស់ចីវរ ។ ។ ។

ទុក្ខញ្ចេតំ ឥន្ត យំ ពលវា ឫសោ ឥន្ត
អយោមន្ត អានិន្ត សមូលវិតេន សញ្ជាតិ-
ភូតេន ការយ សមូលវិវេយ្យ ។ អារោចយាមិ
ភិក្ខវេ ២ ១ ២ ១ ២ ១

បណ្ណាសកាសង្គហិត មហាវគ្គ

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន បុរសមានកំឡាំង ស្រោចកាយដោយបន្ទះដែកដ៏ក្តៅ ដែលកូនកំពុងនេះកូនប្រាលវន្ទាលសន្ធាសន្ធៅ ការស្រោចកាយដោយដែកដ៏ក្តៅ+ នុ៎ះ ជាទុក្ខលំបាកវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតប្រាប់អ្នកទាំងឡាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតពន្យល់អ្នកទាំងឡាយ បុរសមានកំឡាំង ស្រោចកាយដោយបន្ទះដែកដ៏ក្តៅ ដែលកូនកំពុងនេះកូនប្រាលវន្ទាលសន្ធាសន្ធៅ ដោយហេតុណា ហេតុ+នុ៎ះ ប្រសើរជាងៗ ភិក្ខុទ្រុស្តសីល ។ បេ ។ មានចិត្តជ្រាកជ្រាកនោះ ។ ដំណើរនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះថា បុរសនោះ ដល់ទ្រាសេចក្តីស្លាប់ ឬដល់ទ្រាសេចក្តីទុក្ខ ស្ទើតែនឹងស្លាប់ ព្រោះហេតុតែស្រោចកាយដោយបន្ទះដែកដ៏ក្តៅនោះ ប៉ុ"ណ្ណោះ លុះបែកធ្លាយកាន់កាយស្លាប់ទៅ ក៏មិនទៅកើតក្នុងអបាយ ទុគ្គតិ វិនិបាត នរក ព្រោះហេតុតែស្រោចកាយ ដោយបន្ទះដែកដ៏ក្តៅនោះទៀតទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុទ្រុស្តសីលនោះ ។ បេ ។ មានចិត្តជ្រាកជ្រាក ប្រៀបធ្លាស់ចីវរបស់ខត្តិយមហាសាលទាំងឡាយ ឬ ព្រាហ្មណមហាសាលទាំងឡាយ ឬក៏គហបតីមហាសាលទាំងឡាយ ដែលគេទ្យដោយសទ្ធា ដោយហេតុណា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុនោះ នាំឲ្យភិក្ខុនោះ ជ្រាបនូវសេចក្តីវិនាស សេចក្តីទុក្ខវាស់ជាលដ៏ជ្រៃ លុះបែកធ្លាយកាន់កាយស្លាប់ទៅ

អថាយំ ទុក្ខតី រ៉ានិ ចាតំ ដ៏ារយ៉ំ ទ្ធ ១ ១ ១

ក៏ទៅកើតក្នុងអបាយ ទុគ្គតិ វិនិបាត នរក ទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុ
ពាំងឡាយ អ្នកពាំងឡាយ សំគាល់សេចក្តីនោះដូចម្តេច បុរសមាន
ភម្ចាំង បើកមាត់ដោយសណ្ឆាសដែកដ៏ក្តៅ ដែលភ្លើងកំពុងនេះភ្ជឿ ប្រាល
រន្ធាលសន្ធោសន្ធៅ ហើយជាក់ដុំទង់ដែងដ៏ក្តៅ ដែលភ្លើងកំពុងនេះភ្ជឿ
ប្រាលរន្ធាលសន្ធោសន្ធៅទៅក្នុងមាត់ ដុំទង់ដែងនោះរលាកបបូរមាត់
បុរសនោះផង រលាកមាត់ផង រលាកអណ្ណាតផង រលាកពងផង រលាក
ទ្រូងផង រលួយពាំងពោះវៀនធំ ពោះវៀនតូច ភ្ជាក់ហូតទៅ
ខាងក្រោមផង ភិក្ខុនាន់ចង្ហាន់បិណ្ឌបាត របស់ខត្តិយមហាសាល
ពាំងឡាយ ឬ ព្រាហ្មណមហាសាលពាំងឡាយ ឬក៏ គហបតិមហា-
សាលពាំងឡាយ ដែលគេឲ្យដោយសទ្ធា ណាប្រសើរជាង ។
បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិក្ខុនាន់ចង្ហាន់របស់ខត្តិយមហាសាលពាំងឡាយ
ឬ ព្រាហ្មណមហាសាលពាំងឡាយ ឬក៏គហបតិមហាសាលពាំងឡាយ
ដែលគេឲ្យដោយសទ្ធា ការនាន់ចង្ហាន់បិណ្ឌបាតនុ៎ះ ប្រសើរជាង ។

ទុក្ខញ្ចេតំ ភន្តេ យំ ពលវា បុរិសោ តត្ថេន
អយោសង្ខ្ជ្ជ អាទិត្តេន សម្ប្ជ្ជលិតេន សញ្ជ្ជោតិ-
ភូតេន មុទ្ធ ឱ្ជ្ជ ឱ្ជ្ជ តត្ថ លោមកូបំ អាទិត្ត
សម្ប្ជ្ជលិតំ សញ្ជ្ជោតិភូតំ មុ១ បក្ខ្ជ្ជិបេយ្ យ តំ
ឥស្ស ទ្ធ ជ្ជ ១ ១ ១

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឯបុរសមានកំឡាំង បើកមាត់ដោយសណ្ឋានសដែកដ៏ក្តៅ ដែលភ្លើងកំពុងនេះ ភ្ជឿប្រាលរន្ធាលសន្ធោសន្ធៅ ហើយដាក់ដុំទង់ដែងដ៏ក្តៅ ដែលភ្លើងកំពុងនេះភ្ជឿប្រាលរន្ធាលសន្ធោសន្ធៅទៅក្នុងមាត់ ដុំទង់ដែងនោះ រលាកបបូរមាត់បុរសនោះផង រលាកមាត់ផង រលាកអណ្តាតផង រលាកកផង រលាកទ្រូងផង រលាករលួយចាំងពោះវៀនធំ ពោះវៀនតូច ធ្លាក់ទៅខាងក្រោមផង ដោយហេតុណា ហេតុនុ៎ះ ជាទុក្ខលំបាកវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំងឣ្ឃាយ តថាគតប្រាប់អ្នកចាំងឣ្ឃាយ ម្នាលភិក្ខុចាំងឣ្ឃាយ តថាគតពន្យល់អ្នកចាំងឣ្ឃាយ បុរសមានកំឡាំង បើកមាត់ដោយសណ្ឋានសដែកដ៏ក្តៅ ដែលភ្លើងកំពុងនេះ ភ្ជឿប្រាលរន្ធាលសន្ធោសន្ធៅ ហើយដាក់ដុំទង់ដែងដ៏ក្តៅ ដែលភ្លើងកំពុងនេះភ្ជឿប្រាលរន្ធាលសន្ធោសន្ធៅទៅក្នុងមាត់ ដុំទង់ដែងនោះ រលាកបបូរមាត់បុរសនោះផង រលាកមាត់ផង រលាកអណ្តាតផង រលាកកផង រលាកទ្រូងផង រលាករលួយចាំងពោះវៀនធំ ពោះវៀនតូច ធ្លាក់ហូតទៅខាងក្រោមផង ដោយហេតុណា ហេតុនុ៎ះ ប្រសើរជាងភិក្ខុទ្រុស្តសីល ។បេ។ មានចិត្តជ្រាកជ្រាកនោះ ។ ដំណើរនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ។

តតោ ជនានញ្ចិ សោ ភិក្ខវេ មរណំ ឯ ជនេ ជ្ជ្ យ
មរណមត្ថ ឯ ទុត្ថ ន ត្ថ តប្ជ ជ្ យ ការ យ ស្ស
ភេទ ២ ២ ២

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះបុរសនោះ ដល់ទីវិសេចក្តីស្ងប់ ឬ ដល់ទីវិសេចក្តីទុក្ខ ស្ទើរតែនឹងស្ងប់ ព្រោះហេតុតែជាក់ជុំទង់ដែងដ៏ក្តៅ ក្នុងមាត់នោះ លុះបែកធ្លាយកាយស្ងប់ទៅ ក៏មិនទៅកើត ក្នុងអបាយ ទុគ្គតិ វិនិបាត នរក ទៀត ព្រោះតែជាក់ជុំទង់ដែងដ៏ក្តៅ ក្នុងមាត់នោះឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុទ្រុស្តសីលនោះ ។ បេ ។ មានចិត្តជ្រោកជ្រាក ធាន់ចង្ហាន់បិណ្ឌបាត របស់ខត្តិយមហាសាលទាំងឡាយ ឬ ព្រាហ្មណមហាសាលទាំងឡាយ ឬក៏ គហបតិមហាសាលទាំងឡាយ ដែលឲ្យដោយសទ្ធា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការធាន់ចង្ហាន់បិណ្ឌបាតនោះ នាំឱ្យភិក្ខុនោះ ចាកនូវសេចក្តីវិនាស សេចក្តីទុក្ខអស់កាលដ៏វែង លុះបែកធ្លាយកាយស្ងប់ទៅ ក៏ទៅកើត ក្នុងអបាយ ទុគ្គតិ វិនិបាត នរក ថែមទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកភ ាំងឡាយ សំគាល់សេចក្តីនោះដូចម្តេច បុរសមានកំឡាំង ចាប់បុរសឯទៀត ត្រង់ក្បាល ឬ ត្រង់ក ·ហើយទង្គិចឲ្យអង្គុយ ឬ ឲ្យដេកលើគ្រែដេក ឬក៏ តាំងដែកដ៏ក្តៅ ដែលកើតឡើងកំពុងឆេះ ភ្លឺច្រាលន្ទាលសន្ធោសន្ធៅ ភិក្ខុប្រើប្រាស់គ្រែនឹងតាំង របស់ខត្តិយមហាសាលទាំងឡាយ ឬ ព្រាហ្មណមហ.ាសាលភ ាំងឡាយ ឬក៏ គហបតិមហាសាលទាំងឡាយ ដែលឲ្យដោយសទ្ធា ណាប្រសើរជាង ។

ឯតទេវ ឥន្ត្ថ រ៉ យ៉ ១ត្ត្ថ័យមហាសាលានំ ១
ព្រាហ្មណមហាសាលានំ ១ គហបតិមហាសាលានំ ១
សន្ធ្ទានេយ្យ៎ មញ្ញ្ជ្ជ៎ ២ ២ ១ ១ ១

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិក្ខុប្រើប្រាស់គ្រែនឹងតាំងរបស់ខត្តិយមហាសាលតាំងឡាយ ឬ ព្រាហ្មណមហាសាលតាំងឡាយ ឬក៏ គហបតិមហាសាលតាំងឡាយ ដែលឲ្យដោយសទ្ធា ការប្រើប្រាស់គ្រែនឹងតាំងនុ៎ះប្រសើរជាង ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន បុរសមានកំឡាំង ចាប់ (បុរសឯទៀត) ត្រង់ក្បាល ឬ ត្រង់ក ហើយទង្គិចឲ្យអង្គុយ ឬ ដេកលើគ្រែដែក ឬ តាំងដែកដ៏ក្តៅ ដែលភ្លើងកំពុងឆេះ ភ្លឺប្រាលន្ទ្ធាលសន្ធោសន្ធៅ នុ៎ះជាទុក្ខលំបាកវិញទេ ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ តថាគតប្រាប់អ្នកតាំងឡាយ ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ តថាគតពន្យល់អ្នកតាំងឡាយ បុរសដ៏មានកំឡាំង ចាប់ (បុរសឯទៀត) ត្រង់ក្បាល ឬត្រង់ក ហើយទង្គិចឲ្យអង្គុយ ឬ ដេកលើគ្រែដែក ឬ តាំងដែកដ៏ក្តៅ ដែលភ្លើងកំពុងឆេះ ភ្លឺប្រាលន្ទ្ធាលសន្ធោសន្ធៅ ការដេកនោះ ប្រសើរជាងភិក្ខុទ្រុស្តសីល ។ បេ ។ មានចិត្តជ្រាកជ្រាកនោះ ។ ដំណើរនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ព្រោះថា បុរសនោះ គ្រាន់តែដល់នូវសេចក្តីស្លាប់ ឬ ដល់នូវសេចក្តីទុក្ខ ស្ទើរតែនឹងស្លាប់ ព្រោះហេតុតែអង្គុយ ឬ ដេកលើគ្រែ ឬ តាំងដ៏ក្តៅនោះ (ប៉ុ៎ណ្ណោះ) លុះបែកធ្លាយកាយស្លាប់ទៅ ក៏មិនទៅកើត ក្នុងអបាយ ទុគ្គតិ វិនិបាត នរក ព្រោះតែអង្គុយ ឬ ដេកលើគ្រែ ឬ តាំងដ៏ក្តៅនោះ ទៀតទេ ។

យញ្ហ ខោ សោ ភិក្ខវ ទុស្ស្លោ ។ បេ ។ ភាសម្ភ-
ជ្ជោ ១ ខ្ត្តិយមហាសាលានំ វ ព្រាហ្មណមហាសា-
លានំ វ គហបតិមហាសាលានំ វ សន្ធ្ទានេយ្យ ២ ញ្ហ ២ ២
ប្ប ២ ២ ២

ម្នាលភិក្ខុ ! ... ! ... ! ...

ទុក្ខញ្ហោតំ ភន្តេ យំ ពលវា បុរិសោ ទុទ្ទំ ចាទ
ដ្ឋាសិ រ ភេ ត្វ ឥត្ថាយ លោ ហ ក ម ្ ភ ្ ឃ ា
ឧ ត ្ ត ា យ ។ ។ ។

បណ្ណាសកាសង្គហិត មហាវគ្គ

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន បុរសមានកំឡាំង ចាប់ (បុរសឯទៀត) យួរដើង (ចាំងពីរ) ឡើងលើ ឲ្យក្បាលសំយុងចុះក្រោម ហើយចោះទៅក្នុងខ្លះទង់ដែងដ៏ក្តៅ ដែលកើតកំពុងឆេះ ភ្លឺប្រាលន្ទ្រាលសន្ធោសន្ធៅ កាលបុរសនោះ កំពុងឆេះពុះផុល ក្នុងខ្លះទង់ដែងនោះ ក៏អណ្តែតឡើងលើម្តង លិចចុះក្រោមម្តង ទៅទទឹងម្តង ការនុ៎ះ ជាទុក្ខលំបាកវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ តថាគតប្រាប់អ្នកចាំងឡាយ ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ តថាគតពន្យល់អ្នកចាំងឡាយ បុរសមានកំឡាំង ចាប់ (បុរសឯទៀត) យួរដើង (ចាំងពីរ) ឡើងលើ ឲ្យក្បាលសំយុងចុះក្រោម ហើយចោះទៅ ក្នុងខ្លះទង់ដែងដ៏ក្តៅ ដែលកើតកំពុងឆេះ ភ្លឺប្រាល ន្ទ្រាលសន្ធោសន្ធៅ កាលបុរសនោះ កំពុងឆេះពុះផុល ក្នុងខ្លះទង់ដែងនោះ អណ្តែតឡើងលើម្តង លិចចុះក្រោមម្តង ទៅទទឹងម្តង ការនុ៎ះ ប្រសើរជាងភិក្ខុទ្រុស្តសីល ។ ល ។ មានចិត្តជ្រាកជ្រាកនោះ ។ ដំណើរនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ។ ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ ព្រោះបុរសនោះ ដល់ទីសេចក្តីស្លាប់ ឬ ដល់ទីសេចក្តីទុក្ខ ស្ទើតែនឹងស្លាប់ ព្រោះហេតុតែគេចោះទៅក្នុងខ្លះទង់ដែងដ៏ក្តៅនោះ លុះដល់បែកធ្លាយកាងកាយស្លាប់ទៅ ក៏មិនទៅកើត ក្នុងអបាយ ទុគ្គតិ វិនិបាត នរក ព្រោះហេតុតែគេចោះទៅក្នុងខ្លះទង់ដែង ដ៏ក្តៅនោះទៀតឡើយ ។

យញ្ច ខោ សោ ភិក្ខវេ ទុស្សីលោ ។ បេ ។ ភិក្ខុ-
ជាតោ ១ ត្តំយមហាសាលានំ វា ព្រាហ្មណមហា-
សាលានំ វា គហបតិមហាសាលានំ វា សន្ធានេយ្យ
រ៉ាហារ៉ា ២ រ៉ាកុញ្ជ្ជ ២ ២ ២

សុត្តន្តបិដក អង្គុត្តរនិកាយ សត្តកនិបាត

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុទ្រុស្តសីលនោះ ។បេ។ មានចិត្តជ្រាកជ្រាក ប្រើប្រាស់វិហារ របស់ខត្តិយមហាសាលទាំងឡាយ ឬ ព្រាហ្មណមហាសាលទាំងឡាយ ឬក៏ គហបតិមហាសាលទាំងឡាយ ដែលឲ្យដោយសទ្ធា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការប្រើប្រាស់នោះ នាំឱ្យភិក្ខុនោះ ចូលសេចក្តីវិនាស សេចក្តីទុក្ខ អស់កាលដ៏វែង លុះបែកធ្លាយកាយស្លាប់ទៅ ក៏ទៅកើត ក្នុងអបាយ ទុគ្គតិ វិនិបាត នរក (ថែមទៀត) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះហេតុនោះ ពួកភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវសិក្សាយ៉ាងនេះថា យើងបរិភោគប្រើប្រាស់ ចីវរ បិណ្ឌបាត សេនាសនៈ ទីដ តិលានប្បច្ចយភេសជ្ជបរិក្ខារ របស់ពួកបុគ្គលណា បច្ចយទានទាំងនោះ នឹងមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន ដល់ពួកបុគ្គលទាំងនោះ ឯបព្វជ្ជារបស់យើងនេះ មានផល មានប្រយោជន៍ (មិនមែនឥតអំពើទេ) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ត្រូវសិក្សាយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើភិក្ខុ យើញប្រយោជន៍របស់ខ្លួនច្បាស់ហើយ គួរដើម្បីញុំាងកិច្ចឲ្យសម្រេចដោយសេចក្តីមិនប្រមាទផង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើភិក្ខុ យើញប្រយោជន៍របស់អ្នកដទៃច្បាស់ហើយ គួរដើម្បីញុំាងកិច្ចឲ្យសម្រេចដោយសេចក្តីមិនប្រមាទផង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើភិក្ខុ យើញប្រយោជន៍ទាំងពីរច្បាស់ហើយ គួរដើម្បីញុំាងកិច្ចឲ្យសម្រេចដោយសេចក្តីមិនប្រមាទផង ។

ឥនមវេច ភគវា ឥមស្មិញ្ច បន វ្យាការណេ ស្មឹ
ភញ្ញមានេ សដ្ឋិមត្តានំ ភិក្ខូនំ ឧណ្ហោ លោហិតំ មុខតោ
ឧគ្គញ្ឆិ សដ្ឋិមត្តា ភិក្ខូ សិក្ខំ បច្ចក្ខាយ ហីនាយា-
វត្តិំសុ ទុក្ការំ ភគវា សុទុក្ការំ ភគវាតិ សដ្ឋិមត្តានំ
ភិក្ខូនំ អនុមានាយ អាសវដ្ឋានេ ចិត្តានិ វិមុច្ចិំសូតិ ។

(៧០) ភូតបុព្ពំ ភិក្ខវេ សុនេត្តោ ឆាម សត្ថា
អហោសិ តិត្ថករេ ការាមេសុ រីតរាគោ ។ សុនេត្តស្ស
ខោ បន ភិក្ខវេ សត្ថុនោ អនេកានិ សាវកសតានិ
អហេសុំ ។ សុនេត្តោ សត្ថា សាវកានំ ព្រហ្មលោក-
សហព្យតាយ ធម្មំ ទេសេតិ ។ យេ ខោ បន ភិក្ខវេ
សុនេត្តស្ស សត្ថុនោ ព្រហ្មលោកសហព្យតាយ ធម្មំ
ទេសេន្តស្ស ចិត្តានិ ឧប្ផ្លាវេសុំ តេ ការាយ ឧ្ផ្ដ
ឧ្ផ្ដ ឧ្ផ្ដ ... ...

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ចានទ្រង់ត្រាស់ការ៉ាតនេះហើយ កាលព្រះដ៏មានព្រះភាគ សំដែងវេយ្យាករណ៍នេះចប់ហើយ ពួកភិក្ខុចាំង ៦០ រូប ក្លាតសុទ្ធតែឈាមក្តៅ ។ តាមមាត់ ពួកភិក្ខុ ៦០ រូបទៀត លះបង់សិក្ខា ត្រឡប់ទៅកាន់ភេទហ៊ីកតាម ព្រោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ សំដែងនូវអំពើដែលគេធ្វើចានដោយក្រ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ សំដែងនូវអំពើដែលគេមិនងាយធ្វើកើត ពួកភិក្ខុ ៦០ រូបទៀត មានចិត្តរួចស្រឡះ ចាកអាសវៈចាំងឡាយ ព្រោះមិនប្រកាន់មាំ ។

(៧០) ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ កាលពីដើម មានគ្រូឈ្មោះសុនេត្តៈ ជាអ្នកធ្វើនូវកំពង់ ជាទីទៅកាន់សុគតិភព ជាអ្នកប្រាសចាកតម្រេក ក្នុងកាមចាំងឡាយ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ ឯគ្រូឈ្មោះសុនេត្តៈ មានសាវ៖ប្រើនរយ ។ ក៏គ្រូឈ្មោះសុនេត្តៈ រមែងសំដែងធម៌ ដើម្បីដឹកនាំសាវ៖ចាំងឡាយ ឲ្យទៅកើតក្នុងព្រហ្មលោក ។ ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ បើពួកសាវ៖ណា មិនបានញ៉ាំងចិត្តឲ្យជ្រះថ្លា ចំពោះគ្រូឈ្មោះសុនេត្តៈ ដែលសំដែងធម៌ ដើម្បីដឹកនាំឲ្យទៅកើតក្នុងព្រហ្មលោកនោះ ពួកសាវ៖នោះ លុះបែកធ្លាយកាយស្លាប់ទៅ តែងទៅកើតក្នុងអបាយ ទុគ្គតិ វិនិបាត នរក ។ ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ បើពួកសាវ៖ណា ចានញ៉ាំងចិត្តឲ្យជ្រះថ្លា ចំពោះគ្រូឈ្មោះសុនេត្តៈដែលសំដែងធម៌ ដើម្បីដឹកនាំឲ្យទៅកើត ក្នុងព្រហ្មលោកហើយ

ត្រៃ ការយ៉ាស្ស ភេទា បម្ហារណា សុតតំ សត្តំ
លោតកំ ឧបបជ្ជិ ។ ។ ភូតបុព្ពំ ភិក្ខវេ ម្ហតបត្ថោ
ជាម សត្ថា អហោសិ ។ បេ ។ អ្ការនមិ ជាម សត្ថា
អហោសិ ។ បេ ។ ត្ថ្ការលោ ជាម សត្ថា អហោសិ
។ បេ ។ ហត្ថិទ្ធាលោ ជាម សត្ថា អហោសិ ។ បេ ។
ជ្ជោតិទ្ធាលោ ជាម សត្ថា អហោសិ ។ បេ ។ អ្ការោ
ជាម សត្ថា អហោសិ ឥត្ថ្ការ ការមេសុ រ៉ីតរ្ការ ។
អ្ការ ១ ១ ១

ពួកសាវ័កនោះ លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ តែងទៅកើតក្នុងសុគតិ ស្ថគ្គ ទេវលោក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលពីដើម មានគ្រូឈ្មោះ ម្ហូគបក្ខ: ។ បេ ។ មានគ្រូឈ្មោះអារនេមិ ។ បេ ។ មានគ្រូឈ្មោះ ក្ដុ្ទាល: ។ បេ ។ មានគ្រូឈ្មោះហត្ថិបាល ។ បេ ។ មានគ្រូឈ្មោះ ផោតិបាល ។ បេ ។ មានគ្រូឈ្មោះអរក: ជាអ្នកធ្វើនូវកំពង់ផ ជាទីទៅកាន់ សុគតិភព ជាអ្នកប្រាសចាកតម្រេក ក្នុងកាមទាំងឡាយ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ ឯគ្រូឈ្មោះអរក:មានសាវ័កច្រើនរយ ។ គ្រូឈ្មោះអរក:តែងសំដែងធម៌ ដើម្បីដឹកនាំសាវ័កទាំងឡាយ ឲ្យទៅកើតក្នុងព្រហ្មលោក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកសាវ័កណា មិនបានញ៉ាំងចិត្តឲ្យជ្រះថ្លា ចំពោះ គ្រូឈ្មោះអរក: ដែលសំដែងធម៌ ដើម្បីដឹកនាំឲ្យទៅកើតក្នុងព្រហ្ម-លោកទេ ពួកសាវ័កទាំងនោះ លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ តែងទៅ កើត ក្នុងអបាយ ទុគ្គតិ វិនិបាត នរក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើពួក សាវ័កណា បានញ៉ាំងចិត្តឲ្យជ្រះថ្លា ចំពោះគ្រូឈ្មោះអរក: ដែលសំដែង ធម៌ ដើម្បីដឹកនាំឲ្យទៅកើតក្នុងព្រហ្មលោកហើយ ពួកសាវ័កនោះ លុះ បែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ តែងទៅកើតក្នុងសុគតិ ស្ថគ្គ ទេវលោក ។

តំ ឥ មញ្ញ ឥ ភិក្ខវ យោ ឥមេ សត្ត សត្ថារោ ឥត្ត-
ការ ការមេសុ រ ីតរាគ អនេកសតបរ ីយ ាយ សសារ ីក-
សង្ខ ្ យ ទុ ្ ខ ្ ចិ ត ្ ត ោ អ ្ ក ្ ក ោ ស ្ ស ្ ស ្

ម្នាលភិក្ខុ ! ធ ! ម្នាយ អ្នកធ ! ម្នាយ សំគាល់ហេតុនោះ ដូចម្តេច អ្នកណា មានចិត្តប្រទូស្ត ដោយប្រទេច ផ្តាសានូវគ្រូ ! ធ ! ៧ នេះ ជាអ្នកធ្វើនូវកំពង ! ជាទីទៅកាន់សុគតិ ! ជាអ្នកប្រាសចាកតម្រេក ! ក្នុងតាម ! ធ ! ម្នាយ មានបរិវារ ! ! !

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតេ

(៧០) ភូតបុព្វំ ភិក្ខវេ អរោគោ ឆាម សត្ថា អហោសិ ភិត្ត្ថកវេ ការាមេសុ រតិភរតោ ។ អរោគស្ស ខោ បន ភិក្ខវេ សត្ថុនោ អនេកានិ សាវកសតានិ អហេសុំ ។ អរោគ សត្ថ សាវកានំ ឯវំ ធម្មំ ទេសេតិ អប្ផកំ ព្រាហ្មណ ជីវិតំ មនុស្ស្ជានំ ឯវ ត្ថ លហុកំ ពហុទុក្ខំ ពហ្ជ ចាយាសំ ។ ឆ្ជ ជ ជ

(៧១) ម្នាលភិក្ខុ ចាំងឡាយ កាលពីដើម មានគ្រូឈ្មោះអាកៈ ជាអ្នកធ្វើនូវកំពង់ ជាទីពឹងនាន់សុគតិភព ជាអ្នកប្រាសចាកតម្រេកក្នុងកាមចាំងឡាយ ម្នាលភិក្ខុ ចាំងឡាយ ឯគ្រូឈ្មោះអាកៈ មានសាវកច្រើនរយ ។ គ្រូឈ្មោះអាកៈ ក៏មានសំដែងធម្មជាស់សាវកចាំងឡាយ យ៉ាងនេះថា ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ជីវិតពួកមនុស្ស ជារបស់តិច ខ្លី មានទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ។ អ្នកចាំងឡាយ ត្រូវដឹង ត្រូវធ្វើនូវកុសល ត្រូវប្រព្រឹត្តនូវព្រហ្មចរិយធម៌ ដោយប្រាជ្ញា ព្រោះសត្វដែលកើតហើយ សុទ្ធតែស្លាប់ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ចាំងឡាយ ប្រៀបដូចដំណក់ទឹកសន្សើម លើចុងស្មៅ ដល់ព្រះអាទិត្យ រះឡើង ក៏ត្រឡប់ចាត់រាយនាប់ហ ជារបស់មិនឋិតថេរ នៅយូរយារបាន យ៉ាងណា ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ជីវិតរបស់ពួកមនុស្ស ជារបស់តិច ខ្លី មានទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ប្រៀបដូចដំណក់ទឹកសន្សើម យ៉ាងនោះដែរ ។ អ្នកចាំងឡាយត្រូវដឹង ត្រូវធ្វើនូវកុសល ត្រូវប្រព្រឹត្តនូវព្រហ្ម-ចរិយធម៌ ដោយប្រាជ្ញា សត្វដែលកើតហើយ សុទ្ធតែស្លាប់ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ប្រៀបដូចក្ងាន មានដំណក់ដំរ៉ូសធ្លាក់ចុះមក ក្រពេញទឹក ក៏ត្រឡប់ចាត់ទៅវិញនាប់ មិនឋិតថេរយូរយារបាន យ៉ាងណាមិញ

ឱវាទោ ខោ ព្រាហ្មណ ទ្ធនតាពុទ្ធានុបមំ ឥមិនា
បរិយាយេន ជានាមិ ។ ឯវមេវ ខោ ព្រាហ្មណ ទ្ធនតាពុទ្ធានុបមំ
ឥមិនា បរិយាយេន ជានាមិ ។ ... ឯវ ជានាមិ ។ ... ។
ឯវមេវ ខោ ព្រាហ្មណ ទ្ធនតាពុទ្ធានុបមំ ... ។ ... ។
ឯវមេវ ខោ ព្រាហ្មណ ... ។ ... ។ ... ។ ... ។ ... ។
ឯវមេវ ... ។ ... ។

បណ្ណាសកាសង្គហិត មហាវគ្គ

ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ជីវិតរបស់ពួកមនុស្ស ជារបស់តិច ខ្លី មានសេចក្តីទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ប្រៀបដូចជាក្រពេញទឹក យ៉ាងនោះដែរ ។ អ្នកចាំងឡាយ ត្រូវដឹង ត្រូវធ្វើនូវកុសល ត្រូវប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ ដោយប្រាជ្ញា ព្រោះសត្វដែលកើតហើយ សុទ្ធតែស្លាប់ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ប្រៀបដូចស្នាមគំនូសដម្បងលើទឹក តែងត្រឡប់ជាត់ទៅវិញឆាប់ មិនបិតថេរយូរយារបាន យ៉ាងណាមិញ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ជីវិតរបស់ពួកមនុស្ស ជារបស់តិច ខ្លី.. ប្រៀបដូចជាស្នាមគំនូសដម្បងលើទឹក យ៉ាងនោះដែរ ព្រោះសត្វដែលកើតហើយ សុទ្ធតែស្លាប់ទៅវិញ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ប្រៀបដូចស្ទឹងហូរពីភ្នំ ហូរទៅកាន់ទីឆ្ងាយ មានទ្រឹតទឹកវាស ពាចនាំ ៗនូវរបស់ដែលគួរនាំទៅបាន គ្មានកំណត់កាលកំណត់វេលា កំណត់យាមឡើយ ព្រោះស្ទឹងនោះ ចេះតែទៅ ចេះតែប្រព្រឹត្តទៅ ចេះតែហូរទៅបាន យ៉ាងណាមិញ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ជីវិតរបស់ពួកមនុស្ស ជារបស់តិច ខ្លី ប្រៀបដូចជាស្ទឹងហូរពីភ្នំ ... យ៉ាងនោះដែរ ព្រោះសត្វដែលកើតហើយ សុទ្ធតែស្លាប់ទៅវិញ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ប្រៀបដូចបុរសដែលមានកម្លាំង គ្រលៀវដុំទឹកមាត់ជាក់លើបុងអណ្ណាត ហើយស្ពោះចាលទៅ ដោយងាយបាន យ៉ាងណាមិញ

ឯវមេវ ខោ ព្រាហ្មណ ខេទ្ធមិស្ហាបមំ ឥមិនា
មនុស្សានំ បរិត្តំ លហុកំ ... ឧត្តិ ជានតិ
អមរណំ ។ សេយ្យថាបិ ព្រាហ្មណ ទ្វិសុ សន្ធីសុ
អយោ ឆ ជាលេ មំសបេសិ បក្ខិត្តា ទ្វិ ឬ
ឯ ... ...

ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ជីវិតរបស់ពួកមនុស្ស ជារបស់តិច ខ្លី ប្រៀបដូចដុំទឹកមាត់ ... យ៉ាងនោះដែរ ព្រោះសត្វដែលកើតហើយ សុទ្ធតែស្លាប់ទៅវិញ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ដូចជាដុំសាច់ដែលគេយកទៅដាក់ ក្នុងខ្ទះដែកដ៏ក្តៅ អស់មួយថ្ងៃ រមែងខ្ទោចចង្រុះធាប់ មិនបានថ្ងៃយូរយារបាន យ៉ាងណាមិញ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ជីវិតរបស់ពួកមនុស្ស ជារបស់តិច ខ្លី ប្រៀបដូចដុំសាច់ ... យ៉ាងនោះដែរ ព្រោះសត្វដែលកើតហើយ សុទ្ធតែស្លាប់ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ដូចមេគោដែលត្រូវសម្លាប់ ដែលគេនាំទៅកាន់កន្ទ្រានសម្លាប់ ឈានជំ-ហានណាទៅ ឈ្មោះថា ទៅជិតកន្ទ្រានសម្លាប់ ជិតសេចក្តីស្លាប់ យ៉ាងណាមិញ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ជីវិតរបស់ពួកមនុស្ស ជារបស់តិច ខ្លី មានទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ប្រៀបដូចជាមេគោ ដែលត្រូវសម្លាប់ យ៉ាងនោះដែរ ។ អ្នកទាំងឡាយ ត្រូវដឹង ត្រូវធ្វើនូវកុសល ត្រូវប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ ដោយប្រាជ្ញា ព្រោះសត្វដែលកើតហើយ សុទ្ធតែស្លាប់ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម័យនោះឯង ពួកមនុស្ស មានអាយុប្រាំមួយហ្មឺនឆ្នាំ ។ កុមារីកាមានអាយុត្រឹមប្រាំរយឆ្នាំ ទើបលួមមានប្តី ។

តេន ខោ បន ភិក្ខវេ សមយេន មនុស្សានំ ឆលោកាតា អហោសុំ សីតំ ទុណ្ហំ ជិយ្ជា ២ បិបាសា ទុន្ទ្ធកេ ២ ២ ។ សោ ហិ ១ ១ ១

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម័យនោះឯង ពួកមនុស្សមានតែអាពាធ ៦ យ៉ាងគឺ រងា ១ ស្មុះ ១ ឃ្លាន ១ ស្រេក ១ លាមកច្ចារ: ១ លាមកស្ទាវ: ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឈ្មោះអាកៈនោះ អម្បាលពួកមនុស្សមានអាយុវែងយ៉ាងនេះ បិតរបស់ យ៉ាងនេះ មានអាពាធតិចយ៉ាងនេះ ម្តេចគង់សំដែងធម៌ដល់ពួកសាវ៖ យ៉ាងនេះ ... ។ ... ។ ... ។

ឧត្តុសតំ វស្សានំ ។ ឥណ្ដិ ខោ បន ភិក្ខវេ ឧត្តុ-
សតានំ ដីវណ្ដោ ទ្វានវសយោ មាសសតានំ ដីវតិ
ចត្តារិ មាសសតានិ ហេមន្តានំ ចត្តារិ មាសសតានិ
គិម្ហានំ ចត្តារិ មាសសតានិ វស្សានំ ។ ទ្វានវស ខោ
បន ភិក្ខវេ មាសសតានិ ដីវណ្ដោ ចតុវីសតីយោ អឌ្ឍ-
មាសសតានិ ដីវតិ អដ្ឋឌ្ឍមាសសតានិ ហេមន្តានំ អដ្ឋ-
ឌ្ឍមាសសតានិ គិម្ហានំ អដ្ឋឌ្ឍមាសសតានិ វស្សានំ ។
ចតុវីសតិ ខោ បន ភិក្ខវេ អឌ្ឍមាសសតានិ ដីវណ្ដោ
ឆត្តិំសយោ រត្តិសហស្សានិ ដីវតិ ទ្វានវស រត្តិសហស្សានិ
ហេមន្តានំ ទ្វានវស រត្តិសហស្សានិ គិម្ហានំ ទ្វានវស
រត្តិសហស្សានិ វស្សានំ ។ ឆត្តិំស ខោ បន ភិក្ខវេ
រត្តិសហស្សានិ ដីវណ្ដោ ទ្វេសត្តតិញ្ច ភត្តសហស្សានិ
ភុញ្ជតិ ចតុវីសតិ ភត្តសហស្សានិ ហេមន្តានំ ចតុ-
វីសតិ ភត្តសហស្សានិ គិម្ហានំ ចតុវីសតិ ភត្ត-
សហស្សានិ វស្សានំ សទ្ធឹ មាតុជញ្ញយ សទ្ធឹ
ភត្តន្តរាយេន ។ ឥត្ថិមេ ភត្តន្តរាយា ឆុធិតោ ភត្តំ
ន ភុញ្ជតិ ទុក្ខិតោ ភត្តំ ន ភុញ្ជតិ ព្យាធិតោ
ភត្តំ ន ភុញ្ជតិ ឧចោសធិតោ ភត្តំ ន ភុញ្ជតិ

ស្បានរដូវ មួយរយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏បុគ្គលដែលរស់នៅអស់បីរយរដូវ ឈ្មោះថា រស់នៅមួយពាន់ពីរយនៃ គឺហេមន្តរដូវ ប្លន់រយនៃ គិម្ហរដូវ ប្លន់រយនៃ ស្បានរដូវ ប្លន់រយនៃ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើបុគ្គល រស់នៅអស់មួយពាន់ពីរយនៃហើយ បើកប់ជាកន្ទុះ ១ នៃ ឈ្មោះថា រស់នៅអស់ពីរពាន់ប្លន់រយកន្ទុះ ១ នៃគឺ ហេមន្តរដូវ ប្រាំបីរយកន្ទុះនៃ គិម្ហរដូវ ប្រាំបីរយកន្ទុះនៃ ស្បានរដូវ ប្រាំបីរយកន្ទុះនៃ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើបុគ្គល រស់នៅអស់ពីរពាន់ប្លន់រយកន្ទុះ ១ នៃហើយ ឈ្មោះថា រស់នៅអស់បីហ្មឺនប្រាំមួយពាន់ពីត្រី គឺហេមន្តរដូវ មួយហ្មឺនពីរពាន់ពីត្រី គិម្ហរដូវ មួយហ្មឺនពីរពាន់ពីត្រី ស្បានរដូវ មួយហ្មឺនពីរពាន់ពីត្រី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើបុគ្គល រស់នៅអស់បីហ្មឺនប្រាំមួយពាន់ពីត្រីហើយ រមែងបរិភោគចាយ ប្រាំពីរហ្មឺនពីរពាន់ដង គឺហេមន្តរដូវ ពីរហ្មឺនប្លន់ពាន់ដង គិម្ហរដូវ ពីរហ្មឺនប្លន់ពាន់ដង ស្បានរដូវ ពីរហ្មឺនប្លន់ពាន់ដង ពាក់ទាំងរៀបដោះម្ហូប ពាក់ទាំងទានបរិភោគចាយ ។ ក្នុងហេតុទាំងនោះ ការអត់ចាយនេះគឺ បុគ្គលខ្ជិល មិនបរិភោគចាយ បុគ្គលព្រួយ មិនបរិភោគចាយ បុគ្គលឈឺចាប់ មិនបរិភោគចាយ បុគ្គលក្សត្រិយ៍ចោទ មិនបរិភោគចាយ

អលាភតោនមិ ភត្តំ ន ភុញ្ជតិ ។ ឥតិ ខោ ភិក្ខវេ
មយា រ៉ាស្ស
ឧ្ស
ឧ្ស
ឧ្ស
ឧ្ស
ឧ្ស
ឧ្ស
ឧ្ស
ឧ្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស
ឧ្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស
ឧ្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស
ឧ្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស
ឧ្ស្ស
ឧ

ឥស្ស្ស

ហ៊ីរ៉ាមុ៉ាសំ(១) ឆ្ងាតរ(២) ឧ្ស្ស ធ្ស្ស ចារ៉ាធ្ស្ស

---

១ ម. ហ៊ីរ៉ាសុ៉ាយ ។ ២ ម. ឆ្ងាតន្ធ ន ទ៉ាស្ស្ស ។

បុគ្គលមិនបរិភោគចុយ ព្រោះវាកអ្វីមិនបាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អាយុ
របស់មនុស្ស ដែលមានអាយុមួយរយឆ្នាំ តថាគតបានពាក់ហើយ ប្រមាណ
នៃអាយុ តថាគតបានពាក់ហើយ រដូវទាំងឡាយ តថាគតបានពាក់ហើយ
ឆ្នាំទាំងឡាយ តថាគតបានពាក់ហើយ ខែទាំងឡាយ តថាគតបានពាក់ហើយ
កន្ទុះខែទាំងឡាយ តថាគតបានពាក់ហើយ ពត្រីទាំងឡាយ តថាគតបានពាក់
ហើយ ថ្ងៃទាំងឡាយ តថាគតបានពាក់ហើយ ចុយទាំងឡាយ តថាគត
បានពាក់ហើយ ការអត់ចុយទាំងឡាយ តថាគតបានពាក់ហើយដូច្នេះឯង ។
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុណា ដែលសាស្តា ជាអ្នកស្វែងរកប្រយោជន៍
ទុកបំរុង ជាអ្នកឈឺឆ្អាល អាស្រយ៍ទ្យសេចក្តីឈឺឆ្អាល គួរធ្វើដល់ពួក
សាវក ភិក្ខុនោះ តថាគតបានធ្វើហើយដល់អ្នកទាំងឡាយ ។ ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ នុ+ះជាគល់ឈើទាំងឡាយ នុ+ះជាផ្ទះស្ងាត់ទាំងឡាយ ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ចូរចំរើនឈាន កុំប្រមាទ កុំមានសេចក្តី
ក្តៅក្រហាយ ក្នុងកាលជាខាងក្រោយឡើយ ។ នេះជាពាក្យប្រៀន
ប្រដៅរបស់តថាគត បំពោះអ្នកទាំងឡាយ ។

ចប់ មហាវគ្គទី ២ ។

១ ទ្ធានក្នុងមហាវគ្គនោះគឺ

និយាយពីហ៊ីរ (ខ្ជិលច្រ:) ១ ព្រះអាទិត្យ ១ ប្រៀបដូច
ជានគរ ១ អ្នកដឹងនូវធម៌ ១ ដើមកាន់ចិត្តកត្រឹកៗ ១

សក្ខិ[1] ភាវំ អត្ថិ សុនេត្តអរោគ្យានុសាសនីតិ[2] ។

---

១ ទ. សក្ខ្យា ។ ម. សក្ខ្ពំ ។ ២ ទ. ម. សុនេត្តអរោគ្យាតិ ។

ធ្វើសក្ការៈគោរព ១ ការនា ១ គំនរកូដ ១ ពាក្ស
ប្រៀនប្រដៅរបស់ត្រូវនេត្តៈ ១ របស់ត្រូវអកៈ ១ ។

វិនយវិគ្គោ

(៧២) សត្តហិ ភិក្ខវេ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ វិនយធរោ ហោតិ ។ កតមេហិ សត្តហិ ។ អាបត្តិ ជានាតិ អនាបត្តិ ជានាតិ លហុកំ អាបត្តិ ជានាតិ ភារុកំ អាបត្តិ ជានាតិ ស៊ីលវា ហោតិ ចាតុម្មោ ក្ខសំវរសំវុតោ វិហរតិ អាចារគោចរ-សម្បន្នោ អណុមត្តេសុ វជ្ជេសុ ភយទស្សាវី សមាទាយ សិក្ខតិ សិក្ខាបទេសុ ចតុន្ទ្ធ ឈានានំ អភិចេត-សិកានំ និដ្ឋធម្ម សុខ្ខវិហារានំ និកាមលាភី ហោតិ អកិច្ចលាភី អកសិរលាភី អាសវានំ ខយា អនាសវំ ចេតោវិមុត្តិ បញ្ញាវិមុត្តិ និដ្ឋ ធម្ម សយ អភិញ្ញា សច្ឆិកត្វា ឧបសម្ប្ជ្ជ វិហរតិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ សត្តហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ វិនយធរោ ហោតីតិ ។

(៧៣) សត្តហិ ភិក្ខវេ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ វិនយធរោ ហោតិ ។ កតមេហិ សត្តហិ ។ អាបត្តិ ជានាតិ អនាបត្តិ ជានាតិ លហុកំ អាបត្តិ ជានាតិ ភារុកំ អាបត្តិ ជានាតិ ឧភយានិ ខោ បនស្ស ចាតុម្មោ ក្ខានិ វិត្ថារេន ស្វាគតានិ ហោន្តិ

វិនយវគ្គ

[៧២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៧ យ៉ាង ឈ្មោះថាវិនយធរ (អ្នកទ្រទ្រង់វិន័យ) ។ ប្រកបដោយធម៌ ៧ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺភិក្ខុស្គាល់អាបត្តិ ១ ស្គាល់អនាបត្តិ ១ ស្គាល់លហុកាបត្តិ ១ ស្គាល់គរុកាបត្តិ ១ ជាអ្នកមានសីល សង្រ្តមក្នុងបាតិមោក្ខសំវរៈ បរិបូណ៌ដោយអាចារៈនិងគោចរៈ ជាអ្នកឃើញភ័យក្នុងទោសទាំងឡាយបន្តិចបន្តួចសមាទាន សិក្សាក្នុងសិក្ខាបទទាំងឡាយ ១ ជាអ្នកបានតាមប្រាថ្នា បានដោយងាយ បានដោយស្រួល នូវឈានទាំង ៤ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្តដ៏ថ្លៃថ្នូ ជាគ្រឿងនៅជាសុខ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ១ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេចនូវចេតោវិមុត្តិ ទ្ធិបញ្ញាវិមុត្តិ ដែលមិនមានអាសវៈ ព្រោះអស់អាសវៈទាំងឡាយ ដោយខ្លួនឯងក្នុងបច្ចុប្បន្ន ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ទាំង ៧ យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថា វិនយធរ ។

[៧៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៧ យ៉ាង ឈ្មោះថាវិនយធរ ។ ប្រកបដោយធម៌ ៧ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺស្គាល់អាបត្តិ ១ ស្គាល់អនាបត្តិ ១ ស្គាល់លហុកាបត្តិ ១ ស្គាល់គរុកាបត្តិ ១ បាតិមោក្ខទាំងពីរ ភិក្ខុនោះ ចេះចាំដោយត្រឹមត្រូវល្អយ៉ាងពិស្តារ

សុវិភត្តានិ សុបវត្តានិ សុវិនិច្ឆិតានិ សុត្តសោ អនុព្យញ្ជ-
នសោ ចតុន្នំ ឈានានំ អភិចេតសិកានំ ទិដ្ឋធម្មសុ១-
វិហារានំ និកាមលាភី ហោតិ អកិច្ឆលាភី អកសិរ-
លាភី អាសវានំ ១យ អនាសវំ ចេតោវិមុត្តិ បញ្ញាវិមុត្តិ
ទិដ្ឋេ ធម្មេ សយំ អភិញ្ញា សច្ឆិកត្វា ឧបសម្ផជ្ជ
វិហរតិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ សត្តហិ ធម្មេហិ
សមន្នាគតោ ភិក្ខុ រាជយនៃ ហោតីតិ ។

[៧៤] សត្តហិ ភិក្ខវេ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ
រាជយនៃ ហោតិ ។ កតមេហិ សត្តហិ ។ អាបត្តិ
ជានាតិ អនាបត្តិ ជានាតិ លហុកំ អាបត្តិ ជានាតិ
ភារុកំ អាបត្តិ ជានាតិ រាជយ ខោ បន ឋានៃ ហោតិ
អសំហីរៃ ចតុន្នំ ឈានានំ អភិចេតសិកានំ ទិដ្ឋ-
ធម្មសុ១វិហារានំ និកាមលាភី ហោតិ អកិច្ឆលាភី
អកសិរលាភី អាសវានំ ១យ អនាសវំ ចេតោវិមុត្តិ
បញ្ញាវិមុត្តិ ទិដ្ឋេ ធម្មេ សយំ អភិញ្ញា សច្ឆិកត្វា
ឧបសម្ផជ្ជ វិហរតិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ សត្តហិ
ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ រាជយនៃ ហោតីតិ ។

ចានចៃការលែកដោយល្អ ចានឲ្យប្រព្រឹត្តទៅដោយប្រពៃ ចានវិនិច្ឆ័យ
ដោយត្រឹមត្រូវ តាមសុត្ត: តាមរបៀបនៃញ្ញាន: ១ ជាអ្នកចានតាម
ប្រាថ្នា ចានដោយងាយ ចានដោយស្រួលនូវឈានទាំង ៤ ដែលកើត
ក្នុងចិត្តដ៏ប្រៀបថ្លា ជាគ្រឿងនៅជាសុខ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ១ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់
សម្រេចនូវចេតោវិមុត្តិ ទ្ធិងបញ្ញាវិមុត្តិ ដែលមិនមានអាសវ: ព្រោះអស់
អាសវ:ទាំងឡាយ ដោយខ្លួនឯង ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ទាំង ៧ យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថា វិនយធរ ។

(៧៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៧ យ៉ាង
ឈ្មោះថា វិនយធរ ។ ប្រកបដោយធម៌ ៧ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺស្គាល់
អាបត្តិ ១ ស្គាល់អនាបត្តិ ១ ស្គាល់លហុកាបត្តិ ១ ស្គាល់គរុកាបត្តិ ១
ជាអ្នកឆ្លាតចេះ មិនយឺតយូរ ក្នុងវិន័យ ១ ជាអ្នកចានតាមប្រាថ្នា
ចានដោយងាយ ចានដោយស្រួលនូវឈានទាំង ៤ ដែលកើតក្នុងចិត្ត
ដ៏ប្រៀបថ្លា ជាគ្រឿងនៅជាសុខ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ១ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់សម្រេច
នូវចេតោវិមុត្តិ ទ្ធិងបញ្ញាវិមុត្តិ ដែលមិនមានអាសវ: ព្រោះអស់អាសវ:
ទាំងឡាយ ដោយខ្លួនឯង ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៧ យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថា វិនយធរ ។

(៧៥) សត្តហិ ភិក្ខវេ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ
វិនយធរោ ហោតិ ។ កតមេហិ សត្តហិ ។ អាបត្តិ
ជានាតិ អនាបត្តិ ជានាតិ លហុកំ អាបត្តិ ជានាតិ
ភារុកំ អាបត្តិ ជានាតិ អនេកវិធានំ បុព្វេនិវាសំ
អនុស្សរតិ សេយ្យថីទំ ឯកម្បិ ជាតិ ទ្វេបិ ជាតិយោ
។ បេ ។ ឥតិ សាការំ សឧទ្ទេសំ អនេកវិធានំ
បុព្វេនិវាសំ អនុស្សរតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា វិសុទ្ធេន អតិ-
ក្កន្តមានុសកេន ។ បេ ។ យថាកម្មូបគេ សត្តេ
បជានាតិ អាសវានំ ខយា អនាសវំ ចេតោវិមុត្តិं បញ្ញា-
វិមុត្តិं ទិដ្ឋេ ធម្មេ សយं អភិញ្ញា សច្ឆិកត្វា ឧប-
សម្បជ្ជ វិហរតិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ សត្តហិ
ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ វិនយធរោ ហោតីតិ ។

(៧៦) សត្តហិ ភិក្ខវេ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ
វិនយធរោ សោភតិ ។ កតមេហិ សត្តហិ ។ អាបត្តិ
ជានាតិ អនាបត្តិ ជានាតិ លហុកំ អាបត្តិ
ជានាតិ ភារុកំ អាបត្តិ ជានាតិ សីលវា ហោតិ
។ បេ ។ សមាទាយ សិក្ខតិ សិក្ខាបទេសុ

បណ្ណាសកាសង្គហិត វិនយវិគ្គ

[៧៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៧ យ៉ាង ឈ្មោះថា វិនយធរ ។ ប្រកបដោយធម៌ ៧ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺ ស្គាល់អាបត្តិ ១ ស្គាល់អនាបត្តិ ១ ស្គាល់លហុកាបត្តិ ១ ស្គាល់គរុ-កាបត្តិ ១ លើកយើញទ្ទូរ៉ាបុ ព្ទ្ធ និ ១ ១ ជារ ប្រ ១ ១ ១

ចតុត្ថំ ឈានាតិ ។ បេ ។ អកាសានញ្ចាយតនសមាបត្តិ ១យ ។ បេ ។ សញ្ញីភវ ១ ១ ១

ជាអ្នកបានដោយស្រួលទូលាយនូវ ១ ២ ... ១ ... ១ ... ១

ករុកំ អាបត្តឺ ជានាតិ វិនយេ ខោ បន ឋិតោ ហោតិ អសំហីរេ ចតុន្នំ ឈានានំ ។ បេ ។ អកសិរលាភី អាសវានំ ខយា ។ បេ ។ សច្ឆិកត្វា ឧបសម្ជ្ជ វិហរតិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ សត្តហិ ធម្មេហិ សមន្ជ្ជាគតោ វិនយធរោ សោភតីតិ ។

(៧៩) សត្តហិ ភិក្ខវេ ធម្មេហិ សមន្ជ្ជាគតោ វិនយធរោ សោភតិ ។ កតមេហិ សត្តហិ ។ អាបត្តឺ ជានាតិ អនាបត្តឺ ជានាតិ លហុកំ អាបត្តឺ ជានាតិ ករុកំ អាបត្តឺ ជានាតិ អនេកវិហិតំ បុព្ជ-ធិវាសំ អនុស្ជ្ជរតិ សេយ្ជថីទំ ឯកម្ជ្ជ ជាតឺ ទ្ជេបិ ជាតិយោ ។ បេ ។ ឥតិ សាការំ ១ ទ្ជេ ១ អនេក-វិហិតំ បុព្ជេនិវាសំ អនុស្ជ្ជរតិ ទិព្ជេន ចក្ខុនា វិសុទ្ជេន អតិក្ជន្ជមានុសកេន ។ បេ ។ យថាកម្ជ្ជុបគេ សត្តេ បជានាតិ អាសវានំ ខយា ។ បេ ។ សច្ឆិកត្វា ឧបសម្ជ្ជ វិហរតិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ សត្តហិ ធម្មេហិ សមន្ជ្ជាគតោ វិនយធរោ សោភតីតិ ។

(៨០) អជ្ជ ខោ អាយស្ជ ឧបាលិ យេន ភគវា តេនុបសង្ក្ជមិ ។ ឧបសង្ក្ជមិត្ជ ភគវន្តំ អភិវាទេត្ជ

ស្គាល់គរុកាបត្តិ ១ ជាអ្នកខ្ជាប់ខ្ជួន មិនយូរនយ្ហោ ក្នុងវិន័យ ១ ជាអ្នកបានដោយស្រួលទ្ធាឈានចំនួន ៤ ។ បេ ។ ១ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ។ បេ ។ ព្រោះអស់អាសវៈចំនួនឆ្លាយ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុចំនួនឆ្លាយ ភិក្ខុជាវិនយធរ ប្រកបដោយធម៌ចំនួន ៧ យ៉ាងនេះ ទើបរុងរឿង ។

(៧៩) ម្នាលភិក្ខុចំនួនឆ្លាយ ភិក្ខុជាវិនយធរ ប្រកបដោយធម៌ ៧ យ៉ាង ទើបរុងរឿង ។ ប្រកបដោយធម៌ ៧ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺស្គាល់អាបត្តិ ១ ស្គាល់អនាបត្តិ ១ ស្គាល់លហុកាបត្តិ ១ ស្គាល់គរុកា-បត្តិ ១ លើកយើញទ្ធាបុគ្គលទ្ធាកាសៈ ជាច្រើនប្រការ គឺ ១ ជាតិ ២ ជាតិ ។ បេ ។ លើកយើញទ្ធាបុគ្គលទ្ធាកាសៈ ជាច្រើនប្រការ ព្រមទាំងអាការៈនិងទីតាំ ១ មានចក្ខុដូចជាពិតូ ដ៏បរិសុទ្ធ ក្នុងនិងផ្ទុតចក្ខុ ជាវិសម្ម ធម្មតា ។ បេ ។ ដ៏ចាស់ទ្ធាពួកសត្ត ដែលអន្ទោលទៅតាមកម្ម ១ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ។ បេ ។ ព្រោះអស់អាសវៈចំនួនឆ្លាយ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុចំនួនឆ្លាយ ភិក្ខុជាវិនយធរ ប្រកបដោយធម៌ចំនួន ៧ យ៉ាងនេះ ទើបរុងរឿង ។

(៨០) ត្រានោះឯង ព្រះឧបាលីដ៏មានអាយុ ចូលទៅគាល់ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ

ឯកមន្តំ ឋិតោ ។ ឯកមន្តំ ឋិតោ ខោ អាយស្មា ឧទាយី ភគវន្តំ ឯតទវោច សាធុ មេ ភន្តេ ភគវា សង្ខិត្តេន ធម្មំ ទេសេតុ យមហំ ភគវតោ ធម្មំ សុត្វា ឯកោ វូបកដ្ឋោ អប្បមត្តោ អាតាបី បហិតត្តោ វិហរេយ្យន្តិ ។ យេ ខោ តេ ភិក្ខូ ឧទាយី ធម្មេ ជានេយ្យាសិ ឥមេ ធម្មា ន ឯកន្តនិព្ពិទាយ វិរាគាយ និរោធាយ ឧបសមាយ អភិញ្ញាយ សម្ពោធាយ និព្ពានាយ សំវត្តន្តីតិ ឯវំសេត ឧទាយិ ជានេយ្យាសិ នេសោ ធម្មោ នេសោ វិនយោ នេតំ សត្ថុសាសនន្តិ ។ យេ ច ខោ តេ ភិក្ខូ ឧទាយី ធម្មេ ជានេយ្យាសិ ឥមេ ធម្មា ឯកន្តនិព្ពិទាយ វិរាគាយ និរោធាយ ឧបសមាយ អភិញ្ញាយ សម្ពោធាយ និព្ពានាយ សំវត្តន្តីតិ ឯវំសេត ឧទាយិ ជានេយ្យាសិ ឯសោ ធម្មោ ឯសោ វិនយោ ឯតំ សត្ថុសាសនន្តិ ។

ប្ជុមអង្គយកធ៌ម៌ដ៏សមគួរ ។ លុះព្រះទ្ធាលាដ៏មានអាយុ អង្គយកធ៌ម៌ដ៏
សមគួរហើយ ទើបក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ យ៉ាងនេះថា បពិត្រ
ព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ សំដែង ធម៌ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ
ដោយសេចក្ដីសង្ខេបឲ្យ ។ ខ្ញុំព្រះអង្គ ។ ។ ។

(៨១) សត្តិមេ ភិក្ខវេ អធិការណាសមថា ឆម្ភា ឧប្ផន្ទុប្ផន្ទានំ អធិការណានំ សមថាយ វូបសមាយ។ កតមេ សត្ត ។ សម្មុខាវិនយោ ទាតព្ពោ សតិវិនយោ ទាតព្ពោ អមូឬ្ហវិនយោ ទាតព្ពោ បដិញ្ញាតការណំ យេ ភុយ្យសិកា តស្ស ចាបិ យសិកា តិណវត្ថារកោ ។ ឥមេ ខោ ភិក្ខវេ សត្ត អធិការណាសមថា ឆម្ភា ឧប្ផន្ទុប្ផន្ទានំ អធិការណានំ សមថាយ វូបសមាយាតិ ។

វិនយវគ្គោ ឥតិយោ(១) ។

ឥសុ្ដ្ឋានំ

ចតុរោ វិនយធរា ចតុរោ វិនយធរសោតារោ ។ ហោន្តិ សាសនំ អដ្ឋមវារេ ។ ទស ចាន្ទ្ យ អធិការណាសមថេ ។

---

១ អដ្ឋមោតិ អដ្ឋកថាយំ ទិស្សតិ ។

(៨១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ទាំង ៧ នេះ ឈ្មោះថា អធិករណ-សមថ: សម្រាប់រម្ងាប់ សម្រាប់ផ្ទុះផ្ទាន់នូវអធិករណ:ទាំងឡាយ ដែលកើតឡើងហើយ កើតឡើងហើយ ។ ធម៌ទាំង ៧ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺសង្ឆត្រូវឲ្យសម្ងាត់វិន័យ ១ ត្រូវឲ្យសតិវិន័យ ១ ត្រូវឲ្យអមូឬ្ហវិន័យ ១ ត្រូវវិនិច្ឆ័យតាត់ទោស តាមពាក្យប្តេជ្ញារបស់អ្នកធ្វើយ ១ ត្រូវវិនិច្ឆ័យ តាមភាគច្រើនជាប្រមាណ ១ ត្រូវតាត់ទោស តាមកម្មរបស់ភិក្ខុ ដែលប្រព្រឹត្តលាមក ១ ត្រូវវិនិច្ឆ័យឲ្យពួកភិក្ខុ ដែលវិវាទាស់ទែងគ្នា សង្ត្រួមសង្ត្រម អត់ទ្រនគ្នាទៅវិញទៅមក ដូចគេគ្រុបមូត្រលាមកដោយស្មៅ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ទាំង ៧ យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាអធិករណសមថ: សម្រាប់រម្ងាប់ សម្រាប់ផ្ទុះផ្ទាន់នូវអធិ-ករណ:ទាំងឡាយ ដែលកើតឡើងហើយ កើតឡើងហើយ ។

១ ទ្ធានៃវិនយវគ្គគោះគឺ

ចុលី ១០ លើក មានកុងអដ្ឋមវគ្គ គឺនិយាយអំពីភិក្ខុ ជាវិនយធរបួនពួក ១ ភិក្ខុជាវិនយធរ ដែលរុងរឿងបួនពួក ១ ពាក្យប្រដៅ ១ អធិករណសមថ: ១ ។

(៨២) សត្តន្ធ ភិក្ខវេ ឆម្ហានំ ភិន្ទត្តា ភិក្ខុ ហោតិ ។ កតមេសំ សត្តន្ធ ។ សក្កាយទិដ្ឋិ ភិន្ទា ហោតិ វិចិកិច្ឆា ភិន្ទា ហោតិ សីលព្ពតបរាមាសោ ភិន្ទោ ហោតិ រាគោ ភិន្ទោ ហោតិ ទោសោ ភិន្ទោ ហោតិ មោហោ ភិន្ទោ ហោតិ មានោ ភិន្ទោ ហោតិ ។ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ សត្តន្ធ ឆម្ហានំ ភិន្ទត្តា ភិក្ខុ ហោតីតិ ។

(៨៣) សត្តន្ធ ភិក្ខវេ ឆម្ហានំ សមិតត្តា សមណោ ហោតិ ។ បេ ។ ពាហិតត្តា ព្រាហ្មណោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧស្សុត្តត្តា សោត្តិយោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧហាតត្តា(១) ឧហាតរោ ហោតិ ។ បេ ។ វិនិតត្តា វេទគូ ហោតិ ។ បេ ។ អារកត្តា អរហា ហោតិ(២) ។ កតមេសំ សត្តន្ធ ។ សក្កាយទិដ្ឋិ អារកា ហោតិ វិចិកិច្ឆា អារកា ហោតិ សីលព្ពតបរាមាសោ អារកោ ហោតិ រាគោ អារកោ ហោតិ ទោសោ អារកោ ហោតិ

---

១ ម. ឧយ្ជុត្តា សោត្តិយោ ហោតិ ។ ល ។ ឧត្ជាតត្តា ។ ខ. ឧតហោតត្តា ។ ២ ខ.ម. អរីហោតត្តា អរិយោ ហោតិ ។ ២ ។ អារកត្តា អរហា ហោតិ ។

វគ្គសង្គហិត សុត្តន

(៨២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលដែលហៅថា ភិក្ខុ ព្រោះបានទម្លាយនូវធម៌ ៧ យ៉ាង ។ ធម៌ ៧ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺជាអ្នកបានទម្លាយសក្កាយទិដ្ថិ ១ ទម្លាយវិចិកិច្ឆា ១ ទម្លាយសីលព្វតបរ-មាសៈ ១ ។ ទម្លាយរាគៈ ១ ទម្លាយទោសៈ ១ ទម្លាយមោហៈ ១ ទម្លាយមានៈ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលដែលហៅថា ភិក្ខុ ព្រោះបានទម្លាយនូវធម៌ទាំង ៧ យ៉ាងនេះ ។

(៨៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលដែលហៅថា សមណៈ ព្រោះបានរម្ងាប់ធម៌ ៧ យ៉ាង ។ បេ ។ បុគ្គលដែលហៅថា ព្រាហ្មណ៍ ព្រោះបានបន្ទាត់ ។ បេ ។ បុគ្គលដែលហៅថា សោត្តិកៈ ព្រោះជាអ្នកស្ដាប់ ។ បេ ។ បុគ្គលដែលហៅថា នហាតកៈ ព្រោះជាអ្នកលាងដំរះ ។ បេ ។ បុគ្គលដែលហៅថា វេទគូ ព្រោះជាអ្នកត្រាស់ដឹង ។ បេ ។ បុគ្គលដែលហៅថា អរហន្ត ព្រោះជាអ្នកធ្វាយ ។ ធម៌ ៧ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺធ្វាយចាកសក្កាយទិដ្ថិ ១ ធ្វាយចាកវិចិកិច្ឆា ១ ធ្វាយចាកសីលព្វតបរមាសៈ ១ ធ្វាយចាករាគៈ ១ ធ្វាយចាកទោសៈ ១

មោហោ អារោគ្យ ហោតិ មានោ អារោគ្យ ហោតិ ។ ឥមេសុ ខោ ភិក្ខវេ សត្តេសុ ជម្ម៉ាធ អារកត្តា អរហា ហោតីតិ ។

(៨៤) សត្តិមេ ភិក្ខវេ អសទ្ធម្ម ។ កតមេ សត្ត ។ អស្ទ្ធោ ហោតិ អហិរិកោ ហោតិ អនោត្តប្ប ហោតិ អប្ប្ស្ទ្ធ ហោតិ ។ ឥមេ ខោ ភិក្ខវេ សត្ត អសទ្ធម្ម ។ សត្តិមេ ភិក្ខវេ សទ្ធម្ម ។ កតមេ សត្ត ។ ... ។ ឥមេ ខោ ភិក្ខវេ សត្ត សទ្ធម្ម[1] ។

(៨៥) សត្តិមេ ភិក្ខវេ ... ។ ... ។ ... ។

ឆ្វាយចាកមោហៈ ១ ឆ្វាយចាកមានៈ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលដែលហៅថា អរហន្ត ព្រោះជាអ្នកឆ្វាយចាកធម៌ទាំង ៧ យ៉ាងនេះឯង ។

(៨៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អសទ្ធម្មនេះ មាន ៧ យ៉ាង ។ អសទ្ធម្ម ៧ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺបុគ្គលមិនមានសទ្ধា ១ មិនមានហិរី ១ មិនមានឧត្តប្ប: ១ ជាអ្នកបេះដំណឹងតិច ១ ខ្ជិលប្រអូស ១ ភ្លេចភ្លាំងស្មារតី ១ ឥតប្រាជ្ញា ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អសទ្ធម្មមាន ៧ យ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សទ្ធម្មនេះមាន ៧ យ៉ាង ។ សទ្ធម្ম ៧ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺបុគ្គលមានសទ្ধា ១ មានហិរី ១ មានឧត្តប្ប: ១ អ្នកបេះដំណឹងច្រើន ១ ជាអ្នកផ្គងព្យាយាម ១ មានស្មារតី ១ មានប្រាជ្ញា ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សទ្ធម្មមាន ៧ យ៉ាងនេះឯង ។

(៨៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គល ៧ ពួកនេះ ជាអ្នកគួរទទួលនូវតុ ដែលគេនាំមកបូជា គួរទទួលនូវតុ ដែលគេរៀបចំទទួលភ្ញៀវ គួរទទួលនូវទក្ខិណាទាន គួរគេប្រណម្យអញ្ជលី ជាស្រែបុណ្យដ៏ប្រសើរ របស់សត្វលោក ។ បុគ្គល ៧ ពួក តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ

ចក្ខុស្មឿ អនិច្ចានុបស្សី វិហរតិ អនិច្ចសញ្ញី អនិច្ចប្បដិសំ-
វេទី សតតំ សមិតំ អព្ភាតិក្ខាំ ចេតសា អនិមុច្ចមានោ
បញ្ញាយ បរិយោគាហមានោ ។ សោ អាសវានំ ១យោ
អនាសវំ ចេតោវិមុត្តិं បញ្ញាវិមុត្តិं ទិដ្ឋេវ ធម្មេ សយं អភិញ្ញា
សច្ឆិកត្វា ឧបសម្ជ្ជ វិហរតិ ។ អយं ភិក្ខវេ បឋមោ
បុគ្គលោ អាហុនេយ្យោ ទាហុនេយ្យោ ទក្ខិណេយ្យោ
អញ្ជលិការណីយោ អនុត្តរং បុញ្ញក្ខេត្តं លោកស្ស ។
បុន ចបរং ភិក្ខវេ ឥធេកច្ចោ បុគ្គលោ ចក្ខុស្មឿ
អនិច្ចានុបស្សី វិហរតិ អនិច្ចសញ្ញី អនិច្ចប្បដិសំវេទី
សតតំ សមិតំ អព្ភាតិក្ខាំ ចេតសា អនិមុច្ចមានោ
បញ្ញាយ បរិយោគាហមានោ ។ ឥស្ស អមុញ្ចិ
អបរិមំ អាសវបរិយោនានញ្ច ហោតិ ឯវំ ឥមបរិយោ-
នានញ្ច ។ អយं ភិក្ខវេ ទុតិយោ បុគ្គលោ
អាហុនេយ្យោ... អនុត្តរং បុញ្ញក្ខេត្តं លោកស្ស ។
បុន ចបរং ភិក្ខវេ ឥធេកច្ចោ បុគ្គលោ ចក្ខុស្មឿ
អនិច្ចានុបស្សី វិហរតិ អនិច្ចសញ្ញី អនិច្ច-
ប្បដិសំវេទី សតតំ សមិតំ អព្ភាតិក្ខាំ ចេតសា
អនិមុច្ចមានោ បញ្ញាយ បរិយោគាហមានោ ។

ជាអ្នកយើញរឿយ ១ ថា មិនទៀង មានសេចក្ដីសំគាល់ថា មិនទៀង ដឹងច្បាស់ថា មិនទៀង មានចិត្ដចុះសៀប់ ស្ងប់ ដោយប្រាជ្ញាជាប់រឿយ ១ មិនប្រឡូកប្រឡំក្នុងចក្ខុ ១ បុគ្គលនោះ ចាត់ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេចនូវចេតោវិមុត្ដិនិងបញ្ញាវិមុត្ដិ ដែលមិនមានអាសវៈ ព្រោះអស់អាសវៈ ពាំងឆ្ងាយ ដោយខ្លួនឯង ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ១ ម្នាលភិក្ខុ ពាំងឆ្ងាយ នេះជាបុគ្គលទី ១ ដែលគួរទទួលនូវតិ ដែលគេនាំមកបូជា គួរទទួលនូវតិ ដែលគេរៀបចំទទួលភ្ជៀវ គួរទទួលនូវទក្ខិណាទាន គួរគេប្រណម្យអញ្ជលីជាស្រែបុណ្យដ៏ប្រសើររបស់សត្វលោក ១ ម្នាលភិក្ខុ ពាំងឆ្ងាយ មួយទៀត បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកយើញរឿយ ១ ថា មិនទៀង មានសេចក្ដីសំគាល់ថា មិនទៀង ដឹងច្បាស់ថា មិនទៀង មានចិត្ដចុះសៀប់ ស្ងប់ ដោយប្រាជ្ញាជាប់រឿយ ១ មិនប្រឡូកប្រឡំក្នុងចក្ខុ ១ បុគ្គលនោះ អស់ពាំងអាសវៈ អស់ពាំងវិតក្កៈ ១ ... ១ ... ១ ...

វគ្គសង្គហៈ៣ សុត្តន្ត

សោ បញ្ចន្នំ ឱរម្ភាគិយានំ សញ្ញោជនានំ បរក្ខយា អន្តរាបរិនិព្ពាយី ហោតិ ។ បេ ។ ឧបហច្ចបរិនិព្ពាយី ហោតិ ។ បេ ។ អសង្ខារបរិនិព្ពាយី ហោតិ ។ បេ ។ សសង្ខារបរិនិព្ពាយី ហោតិ ។ បេ ។ ឧទ្ធំសោតោ ហោតិ អកនិដ្ឋគាមី ។ អយំ ភិក្ខវេ សត្តមោ បុគ្គលោ អាហុនេយ្យោ ... អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្ស ។ ឥមេ ខោ ភិក្ខវេ សត្ត បុគ្គលា អាហុនេយ្យា បាហុនេយ្យា ទក្ខិណេយ្យា អញ្ជលិការណីយា អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្ស។

(៨៦) សត្តិមេ ភិក្ខវេ បុគ្គលា អាហុនេយ្យា ... អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្ស ។ កតមេ សត្ត ។ ឥធ ភិក្ខវេ ឯកច្ចោ បុគ្គលោ ចក្ខុស្មិ ទុក្ខានុបស្សី វិហរតិ... ចក្ខុស្មិ អនត្តានុបស្សី វិហរតិ ចក្ខុស្មិ ១យានុបស្សី វិហរតិ ចក្ខុស្មិ ២យានុបស្សី វិហរតិ ចក្ខុស្មិ វិភវានុបស្សី វិហរតិ ចក្ខុស្មិ និព្ពិទានុបស្សី វិហរតិ ចក្ខុស្មិ បដិនិស្សគ្គានុបស្សី វិហរតិ

បុគ្គលនេះ ចានឈ្មោះថា អន្ត្ពាបវិនិញ្ញាយ ព្រោះអស់សំយោជនៈ ៥ ដែលជាចំណែកខាងក្រោមលីន ។បេ។ ចានឈ្មោះថា ឧបហច្ចបរិនិញ្ញាយ ។បេ។ ចានឈ្មោះថា អសង្ខារបរិនិញ្ញាយ ។បេ។ ចានឈ្មោះថា សសង្ខារ-បរិនិញ្ញាយ ។ បេ ។ ចានឈ្មោះថា ឧទ្ធំសោតអកនិដ្ឋគামী ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាបុគ្គលទី ៧ ដែលគួរទទួលនូវតុ ដែលគេនាំមកបូជា...ជាស្រែបុណ្ឌ្យដ៏ប្រសើរបស់សត្វលោក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលទាំង ៧ ពួកនេះ ជាអ្នកគួរទទួលនូវតុ ដែលគេនាំមកបូជា គួរទទួលនូវតុ ដែលគេរៀបចំទទួលភ្ញៀវ គួរទទួលនូវទក្ខិណាទាន គួរគេប្រណម្យអញ្ជលី ជាស្រែបុណ្ឌ្យដ៏ប្រសើរ របស់សត្វលោក ។

(៨៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គល ៧ ពួកនេះ គួរទទួលនូវតុ ដែលគេនាំមកបូជា . . . ជាស្រែបុណ្ឌ្យដ៏ប្រសើរ របស់សត្វលោក ។ បុគ្គល ៧ ពួក តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកឃើញរឿយ ។ ក្នុងចក្ខុថាជាទុក្ខ . . . ១ ឃើញរឿយ ។ ក្នុងចក្ខុថា មិនមែនជារបស់ខ្លួន ១ ឃើញរឿយ ។ ក្នុងចក្ខុថា អស់ទៅ ១ ឃើញរឿយ។ ក្នុងចក្ខុថា សាបសូន្យទៅ ១ ឃើញរឿយ។ ក្នុងចក្ខុថា គួរសាកវេចិត្ត ១ ឃើញរឿយ ។ ក្នុងចក្ខុថាជារបស់លត់ ១ ឃើញរឿយ។ ក្នុងចក្ខុ ថាជារបស់គួរលះបង់ចេញ ១

សោតស្មិ យានស្មិ ជិវ្ហាយ កាយស្មិ មនស្មិ
រូបេសុ សទ្ទេសុ គន្ធេសុ រសេសុ ផោដ្ឋព្ពេសុ ធម្មេសុ
ចក្ខុវិញ្ញាណេ សោតវិញ្ញាណេ ឃានវិញ្ញាណេ
ជិវ្ហាវិញ្ញាណេ កាយវិញ្ញាណេ មនោវិញ្ញាណេ
ចក្ខុសម្ផស្សេ សោតសម្ផស្សេ ឃានសម្ផស្សេ
ជិវ្ហាសម្ផស្សេ កាយសម្ផស្សេ មនោសម្ផស្សេ
ចក្ខុសម្ផស្សជាយ វេទនាយ សោតសម្ផស្សជាយ
វេទនាយ ឃានសម្ផស្សជាយ វេទនាយ ជិវ្ហាសម្ផស្ស-
ជាយ វេទនាយ កាយសម្ផស្សជាយ វេទនាយ មនោ-
សម្ផស្សជាយ វេទនាយ រូបសញ្ញាយ សទ្ទសញ្ញាយ
គន្ធសញ្ញាយ រសសញ្ញាយ ផោដ្ឋព្ពសញ្ញាយ ធម្ម-
សញ្ញាយ រូបសញ្ចេតនាយ សទ្ទសញ្ចេតនាយ គន្ធ-
សញ្ចេតនាយ រសសញ្ចេតនាយ ផោដ្ឋព្ពសញ្ចេតនាយ
ធម្មសញ្ចេតនាយ រូបតណ្ហាយ សទ្ទតណ្ហាយ គន្ធ-
តណ្ហាយ រសតណ្ហាយ ផោដ្ឋព្ពតណ្ហាយ ធម្មតណ្ហាយ
រូបវិតក្កេ សទ្ទវិតក្កេ គន្ធវិតក្កេ រសវិតក្កេ ផោដ្ឋព្ពវិតក្កេ
ធម្មវិតក្កេ រូបវិចារេ សទ្ទវិចារេ គន្ធវិចារេ រសវិចារេ
ផោដ្ឋព្ពវិចារេ ធម្មវិចារេ រូបក្ខន្ធេ វេទនាខន្ធេ

ក្នុងសោត: ឃាន: ជិវ្ហា កាយ មន: ក្នុងរូបទាំងឡាយ សម្ផ្ទ ទាំងឡាយ
ក្លិនទាំងឡាយ រសទាំងឡាយ ផោដ្ឋព្ព:ទាំងឡាយ ធម្មារម្មណ៍ទាំងឡាយ
ក្នុងចក្ខុវិញ្ញាណ សោតវិញ្ញាណ ឃានវិញ្ញាណ ជិវ្ហាវិញ្ញាណ កាយវិញ្ញាណ
មនោវិញ្ញាណ ក្នុងចក្ខុសម្ផ្ទ សោតសម្ផ្ទ ឃានសម្ផ្ទ ជិវ្ហា-
សម្ផ្ទ កាយសម្ផ្ទ មនោសម្ផ្ទ ក្នុងវេទនាដែលកើតអំពីចក្ខុ-
សម្ផ្ទ វេទនាដែលកើតអំពីសោតសម្ផ្ទ វេទនាដែលកើតអំពីឃាន-
សម្ផ្ទ វេទនាដែលកើតអំពីជិវ្ហាសម្ផ្ទ វេទនាដែលកើតអំពីកាយ-
សម្ផ្ទ វេទនាដែលកើតអំពីមនោសម្ផ្ទ ក្នុងរូបសញ្ញា សទ្ទសញ្ញា
គន្ធសញ្ញា រសសញ្ញា ផោដ្ឋព្ពសញ្ញា ធម្មសញ្ញា ក្នុងរូបសញ្ចេតនា
សទ្ទសញ្ចេតនា គន្ធសញ្ចេតនា រសសញ្ចេតនា ផោដ្ឋព្ពសញ្ចេតនា
ធម្មសញ្ចេតនា ក្នុងរូបតណ្ហា សទ្ទតណ្ហា គន្ធតណ្ហា រសតណ្ហា
ផោដ្ឋព្ពតណ្ហា ធម្មតណ្ហា ក្នុងរូបវិតក្ក: សទ្ទវិតក្ក: គន្ធវិតក្ក: រស-
វិតក្ក: ផោដ្ឋព្ពវិតក្ក: ធម្មវិតក្ក: ក្នុងរូបវិចារ: សទ្ទវិចារ: គន្ធវិចារ:
រសវិចារ: ផោដ្ឋព្ពវិចារ: ធម្មវិចារ: ក្នុងរូបក្ខន្ធ វេទនាខន្ធ

សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ អនិច្ចានុបស្សី វិហរតិ ទុក្ខានុបស្សី វិហរតិ អនត្តានុបស្សី វិហរតិ ខយានុបស្សី វិហរតិ វយានុបស្សី វិហរតិ វិរាគានុបស្សី វិហរតិ និរោធានុបស្សី វិហរតិ បដិនិស្សគ្គានុបស្សី វិហរតិ ។

(៨៧) ឥធ ភិក្ខវេ អរិយ្យ សត្ត ធម្ម ភាវេតព្ព ។ តតមេ សត្ត ។ សតិសម្ពោជ្ឌង្គ ។ បេ។ ឧបេក្ខាសម្ពោជ្ឌង្គ ។ ឥធ ភិក្ខវេ អរិយ្យ ឥមេ សត្ត ធម្ម ភាវេតព្ពាតិ ។

(៨៨) ឥធ ភិក្ខវេ អរិយ្យ សត្ត ធម្ម ភាវេតព្ព ។ តតមេ សត្ត ។ អនិច្ចសញ្ញ អនត្តសញ្ញ អសុភសញ្ញ អាទីនវសញ្ញ បហានសញ្ញ វិរាគសញ្ញ និរោធសញ្ញ ។ ឥធ ភិក្ខវេ អរិយ្យ ឥមេ សត្ត ធម្ម ភាវេតព្ពាតិ ។

(៨៩) ឥធ ភិក្ខវេ អរិយ្យ សត្ត ធម្ម ភាវេតព្ព ។ តតមេ សត្ត ។ អសុភសញ្ញ មរណសញ្ញ អាហារេ បដិក្ខូលសញ្ញ

សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ ជាអ្នកឃើញរឿយ ១ ក្នុងវិញ្ញាណក្ខន្ធថាជារបស់មិនទៀង ឃើញរឿយ ១ ថាជាទុក្ខ ឃើញរឿយ១ ថា មិនមែនរបស់ខ្លួន ឃើញរឿយ ១ថា អស់ទៅ ឃើញរឿយ១ថា សាបសូន្យទៅ ឃើញរឿយ១ថា គួរសោយចិត្ត ឃើញរឿយ១ថា រលត់ ឃើញរឿយ ១ ថាជារបស់គួរលះបង់ចេញ ។

(៨៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ ៧ យ៉ាង ដែលបុគ្គលត្រូវចំរើនដើម្បីដឹងច្បាស់នូវកគ: ។ ធម៌ ៧ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺ សតិ-សម្ពោជ្ឌង្គ ១ ។ ល ។ ឧបេក្ខាសម្ពោជ្ឌង្គ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ទាំង ៧ យ៉ាងនេះ ដែលបុគ្គលត្រូវចំរើន ដើម្បីដឹងច្បាស់នូវកគ: ។

(៨៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ ៧ យ៉ាង ដែលបុគ្គលត្រូវចំរើនដើម្បីដឹងច្បាស់នូវកគ: ។ ធម៌ ៧ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺ អនិច្ចសញ្ញា ១ អនត្តសញ្ញា ១ អសុភសញ្ញា ១ អាទីនវសញ្ញា ១ បហានសញ្ញា ១ វិរាគសញ្ញា ១ និរោធសញ្ញា ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ ៧ យ៉ាងនេះ ដែលបុគ្គលត្រូវចំរើន ដើម្បីដឹងច្បាស់នូវកគ: ។

(៨៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ ៧ យ៉ាង ដែលបុគ្គលត្រូវចំរើនដើម្បីដឹងច្បាស់នូវកគ: ។ ធម៌ ៧ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺ អសុភសញ្ញា ១ មរណសញ្ញា ១ អាហារេ បដិកូលសញ្ញា ១

សព្វលោកេ អនភិរតិសញ្ញា អនិច្ចសញ្ញា អនិច្ចេ ទុក្ខសញ្ញា ទុក្ខេ អនត្តសញ្ញា ។ ភិក្ខវេ អភិញ្ញាយ ឥមេ សត្ត ធម្មា ភាវេតព្ពាតិ ។

(៩០) ភិក្ខវេ បរិញ្ញាយ ។ បេ ។ បរិក្ខយាយ បហានាយ ខយាយ វយាយ វិរាគាយ និរោ-ធាយ ចាគាយ បដិនិស្សគ្គាយ ឥមេ សត្ត ធម្មា ភាវេតព្ពា ។ ឧោសិ ។ មោហិ ។ ឧោ ។ ទ្ធ-ជាហ ។ ម ។ ។ ។

សព្វលោកេ អនភិរតិសញ្ញា ១ អនិច្ចសញ្ញា ១ អនិច្ចេ ទុក្ខសញ្ញា ១ ទុក្ខេ អនត្តសញ្ញា ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ទាំង ៧ យ៉ាងនេះ ដែលបុគ្គលត្រូវចំរើន ដើម្បីដឹងច្បាស់ទូរ្ភាគ: ។

(៩០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ ៧ យ៉ាង ដែលបុគ្គលត្រូវចំរើន ដើម្បីកំណត់ដឹង ។ បេ ។ ដើម្បីឲ្យអស់រលីង ដើម្បីលះ ដើម្បីឲ្យក្សយ ដើម្បីឲ្យសាបសូន្យ ដើម្បីរំសាយ ដើម្បីរំលត់ ដើម្បីឲ្យជាប់ ដើម្បីចោះបង់ទូរ្ភាគ: ។ ធម៌ ៧ យ៉ាងនេះ ដែលបុគ្គលត្រូវចំរើន ដើម្បីដឹងច្បាស់ ដើម្បីកំណត់ដឹង ដើម្បីឲ្យអស់រលីង ដើម្បីលះ ដើម្បីឲ្យក្សយ ដើម្បីឲ្យសាបសូន្យ ដើម្បីរំសាយ ដើម្បីរំលត់ ដើម្បីឲ្យជាប់ ដើម្បីចោះបង់ទូរ្ភាគ: ។ លោភ: ។ ទោស: ។ មោហ: ។ កោធ: ។ ឧបនាហ: ។ មក្ខ: ។ ឥស្សា ។ មច្ឆរិយ: ។ មាយា ។ សាឋេយ្យ: ។ ថម្ភ: ។ សារម្ភ: ។ មាន: ។ អតិមាន: ។ មទ: ។ បមាទ: ។

ចប់ សត្តកនិបាត ។

រ៉ាវ៉ាន់ទ្ធ

រ៉ាវ៉ាន់ទ្ធ	អ្ន៊ីរ៉ាវ៉ាន់ទ្ធ	អង្ក	ផ្ទាំ
បរិក្ខ្ហ	បរិក្ខ្ហ	១៩	៨
ផលត្ថ	ផលន្ថ	៨៣	៧
ឥ្ញ្ជ្ញ ១	ឥ្ញ្ជ្ញ ១	៩៧	៨
"	" "	"	១២
"	" "	៩៨	៥
ឥ្ត្ត ១	ឥ្ត្ត ១	១០៧	៦
ចមេយ្ យ	ចមេ្ យ	១១០	១៦
អ ១	អ ១	១១១	៥
១	១	១១២	១៧
១	១	១១៤	៦
១	១	១១៧	១៦
១	១	១២១	១៣
១	១	"	"
១	១	១៣៦	១០
១	១	១៣៩	៦
១	១	១៤៩	១៨

រ៉ុនទ្ធ	អ៊ីរ៉ុនទ្ធ	អង្ក	រដ្ឋលេខាយ៉ំ
ចំ	ម	១៥៣	១៤
យ៉ាកចំ	យ៉ាកចំ	១៧៩	៩
ត្ថាស	ស្ត	១៨០	២
...ប្ជ្ជ	..ប្ជ	១៨២	១០
អ...ត	អ...ត	១៨៧	១៧
ស្ត ត្ថ ...	ស្ត ត្ថ ...	១៨៨	១
ឯកជ	ឯកជ	១៨៨	១៦
...ក	...ក	១៨៩	១៧
...ម	...ម	១៩១	១៦
...ត	...ត	១៩៣	១៦
...ត	...ត	១៩៤	១៤
...ម	...ម	២០៤	២
...ម	...ម	២១០	៧
...ម	...ម	២១០	៧
...ម	...ម	២១០	១៣
...ត	...ត	២៣៩	៨

សន្ធីតប្រាប់ពាក្យខុស-ត្រូវ

ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បន្ទាត់
ឆនាទីតិ	ឆនាទីតិ ។	៧	៣
ព្រាហ្ម	ព្រាហ្ម	៧៩	១១
ស្ងែកកា	ស្ងែកក	៨១	៩
បន្ទ	បន្ទ	៩៥	៦
តើព្រោះ អាស្រ័យ	តើព្រោះអាស្រ័យ	៩៨	១៧
ទុក្ខ ត្ត	ទុក្ខ អនត្ត	៩៩	១៥
ជាណុ	ជាណុ	១០០	១៤
"	"	១០១	១
១	១	១០៥	៣
ការ	ការ	១០៦	១១
ហ	ហ	"	១៣
ក	ក	១០៩	១១
ហ	ហ	១១១	១៣

ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បន្ទាត់
អាត្មាអញមិនគួរ	ទានជាការល្អ ចំណែកខ្លះ		
	ឲ្យទានដោយគិតថា	១១៣	៦
	អាត្មាអញមិនគួរ		
ចាំងមិនឲ្យ	ចាំងមិនឲ្យទាន	១១៣	៧
ឈ្មោះ	ឈ្មោះ	១១៥	៩
មោគលាន	មោគ្គលាន	១១៦	១០
អកុសល	អកុសលធម៌	១២២	៩
តម្រេកខ្លះ	រីកពយខ្លះ	១៣៥	១១
មហាមោគ្គលាន	មោគ្គលាន	១៣៩	៧
អធិបតេយ្យ	អាធិបតេយ្យ	១៤០	៨
កាយសក្ខិ	កាយសក្ខី	១៤២	៣
នាះ	នោះ	"	១២
ចាំងនោះ	ចាំងនុ+	១៥០	១៣
នោះ	ចាំងនុ+	១៥១	១៦
+ នុ	ចាំងនុ+	១៥២	៣
គឺបិត្ត	គឺមានៈ	១៦១	៥

ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បន្ទាត់
"	"	"	៧
មេគ្ភ	មេគ្ភ	១៦៤	១៤
ប្ជ	ប្ជ	១៦៨	៧
ទ្ធុកជាលាបស្រឡាបល្អ	ទ្ធុកជាធ្ងីតស្ងាត លាបស្រឡាបល្អ	១៧៣	៥
ដ្ជ	ដ្ជ	១៧៤	៥
ទមបញ្ញា	ទម:បញ្ញា	១៨០	១៣
ចាំធ្ងន	ចាំធ្ងន ។	១៨៥	៨
ឡើយ	ឡើយ ។	១៨៧	១៦
ក៏នៅមក	មិនបានមក	១៩២	២
ទ្ធុកដ្ជ	មានសទ្ធ ទ្ធុកជា	១៩៩	៥
អ ិយ	អ ិយ	២០២	២
ប ិតិ	ប ីតិ	២០៤	១៣
+ ន្ទ ុ ។	នោ ។	២០៧	៤
ព្ធ ីក	ព្ធ ីក	២១២	១៥

ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បន្ទាត់
ណ្ហ:ថ	ណ្ហ:ថ	២២៣	១៣
ដេល	ដែល	២១៨	៩
សង្ខ	សម្ខ	២១៩	៩
ណ្ហ:ថ	ណ្ហ:ថ	២២៣	១៣
ផ្ទ	ផ្ទ	២៣០	១៧
ឫ ដេក	ឫ ឲ្យដេក	២២១	១១
ត្រាម	ត្រាម	២២២	១០
ជ្រាកជ្រាក	ជ្រាកជ្រាក	២២៤	២
សចក្ត	សេចក្ត	”	១៥
ក្ខ	ក្ខ	”	១៧
ការបី	ការបើ	”	១៨
ត ម្រ	ត ម្រ	២២៥	១០
ម្ហ:ព្រាហ្ម	ម្ហ:ព្រាហ្ម	២២៨	៩
ស ន ្ម	ស ន ្ម	”	១៣
ថ្ម	ថ្ម	”	១៦
យ ន	យ ន	២៦៧	៧

សុត្តន្តបិដកេ

អង្គុត្តរនិកាយស្ស សត្តកនិបាតោ

អដ្ឋមោ ភាគោ

មាតិកា			អង្គ
បឋមបណ្ណាសកោ			
បឋមបណ្ណាសកេ	ឆនវគ្គោ	បឋមោ	១
	អនុសយវគ្គោ	ទុតិយោ	១៤
	ទ្វិដ្ឋិវគ្គោ	តតិយោ	២៧
	ទេវតាវគ្គោ	ចតុត្ថោ	៥២
	មហាយញ្ញវគ្គោ	បញ្ចមោ	៧៤
បណ្ណាសកាសង្គហិតា វគ្គា			
បណ្ណាសកាសង្គហិតវគ្គេសុ	អាជានីយវគ្គោ	បឋមោ	១២៥
	មហាវគ្គោ	ទុតិយោ	១៨២
	វិនយវគ្គោ	តតិយោ	២៥៥
	វគ្គាសង្គហិតា	សុត្តន្តា	២ ០ ២

សុត្តន្តបិដក

អង្គុត្តរនិកាយ សត្តកនិបាត

អដ្ឋមភាគ

មាតិកា **លេខទំព័រ**

ឋបមបណ្ណាសក

ឋបមបណ្ណាសក	ធនវគ្គ	ទី១	១
	អនុសយវគ្គ	ទី២	១៦
	រាជិវគ្គ	ទី៣	២៧
	ទេវតាវគ្គ	ទី៤	៥២
	មហាយញ្ញវគ្គ	ទី៥	៧៤

បណ្ណាសកាសង្ខហិតវគ្គ

បណ្ណាសកាសង្ខហិតវគ្គ	អញ្ញតិត្ថិយវគ្គ	ទី១	១២៥
	មហាវគ្គ	ទី២	១៨២
	វិនយវគ្គ	ទី៣	២៥៥
	វគ្គាសង្ខហិត សុត្តន្ត		២៦២

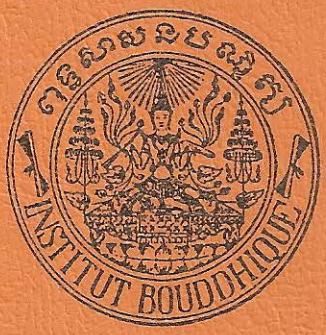
INSTITUT BOUDDHIQUE